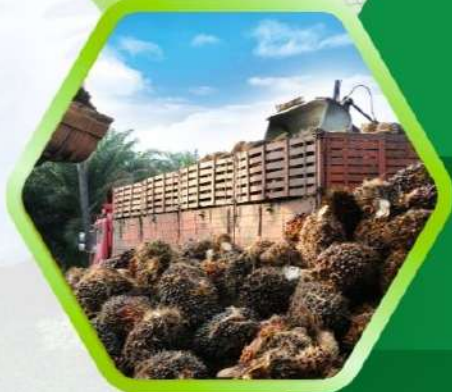

แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดกระบี่ ประจำปี พ.ศ. ๒๕๗๐

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดกระบี่
๑๙๖ ม.๗ ต.ไสไทย อ.เมืองกระบี่ จ.กระบี่

โทรศัพท์หมายเลข ๐๗๕-๖๑๒-๙๙๘
โทรสารหมายเลข ๐๗๕-๖๑๐-๐๖๐

คำนำ

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดกระบี่ เป็นหน่วยงานราชการภูมิภาคสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม มีบทบาทภารกิจในการกำกับ ดูแล การดำเนินการตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรม รวมทั้ง การส่งเสริม สนับสนุนและพัฒนาผู้ประกอบการในจังหวัดกระบี่ ให้สามารถแข่งขันและอยู่ร่วมกับสังคมและชุมชนได้อย่างยั่งยืน ดังนั้น เพื่อให้ทิศทางการดำเนินงานด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับ ศักยภาพและบริบทพื้นที่ เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม สังคม วัฒนธรรมและวิถีการดำเนินชีวิตของประชาชนจังหวัดกระบี่ สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดกระบี่ จึงได้จัดทำแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดกระบี่ ประจำปี พ.ศ. 2570 ซึ่งเป็นแผนระดับที่ 3 ของกระทรวงอุตสาหกรรม เป็นแผนปฏิบัติการฯ แสดงทิศทาง แนวทาง และ เป้าหมายการพัฒนาด้านอุตสาหกรรมของจังหวัดในอนาคต ที่มีความสอดคล้องกับกรอบยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ นโยบายรัฐบาล นโยบายกระทรวงอุตสาหกรรม รวมทั้งพัฒนาจังหวัดกระบี่ เพื่อบูรณาการในเชิงพื้นที่ โดยมีการวิเคราะห์ศักยภาพพื้นที่ ปัจจัยทั้งที่เป็นโอกาสและอุปสรรคต่อการ ดำเนินงานเพื่อนำไปกำหนดแนวทางการพัฒนา โดยมุ่งเน้นการพัฒนาการผลักดันนโยบายสู่การปฏิบัติ

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดกระบี่ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรม จังหวัดกระบี่ ประจำปี พ.ศ. 2570 จะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาภาคอุตสาหกรรมของจังหวัด และภาคส่วน ที่เกี่ยวข้องสามารถนำไปใช้เป็นกรอบแนวทางการขับเคลื่อนเพื่อให้เกิดการบูรณาการการทำงานให้บรรลุต่อไป และขอขอบคุณหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ภาคเอกชน ที่ให้ความอนุเคราะห์และร่วมมือด้วยดี ในการให้ข้อมูลตลอดจน ข้อคิดเห็นที่เป็นประโยชน์ต่อการดำเนินการทำให้แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดกระบี่ฉบับนี้ สำเร็จลุล่วงด้วยดี

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดกระบี่

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
ส่วนที่ 1 บทสรุปผู้บริหาร	1
ส่วนที่ 2 ความสอดคล้องกับแผน 3 ระดับ ตามนโยบายของมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 4 ธันวาคม 2560	6
2.1 ยุทธศาสตร์ชาติ (แผนระดับที่ 1)	6
2.2 แผนระดับที่ 2	9
2.2.1 แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ	9
2.2.2 แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13	16
2.2.3 นโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ	19
2.3 แผนระดับที่ 3 ที่เกี่ยวข้อง	20
ส่วนที่ 3 สารสำคัญของแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดกระบี่ ประจำปี พ.ศ. 2570	36
3.1 การประเมินสถานการณ์ ปัญหา และความจำเป็นของแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนา อุตสาหกรรมจังหวัดกระบี่ ประจำปี พ.ศ. 2570	36
3.1.1 ข้อมูลสภาพทั่วไปของจังหวัดกระบี่	36
3.1.2 การวิเคราะห์สถานการณ์และศักยภาพ	60
3.1.3 ข้อมูลการวิเคราะห์สภาวะแวดล้อม และศักยภาพในการพัฒนาอุตสาหกรรม	70
3.2 สารสำคัญของแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดกระบี่ ประจำปี พ.ศ.2570	82
3.2.1 วิสัยทัศน์	82
3.2.2 พันธกิจ	82
3.2.3 ค่านิยม	82
3.2.4 เป้าหมายรวมภายในปี พ.ศ. 2570	82
3.2.5 แนวทางการพัฒนา เป้าประสงค์ ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย กลยุทธ์ โครงการ	83
ส่วนที่ 4 ภาคผนวก	96
4.1 โครงการแบบย่อ	96
4.2 ความเชื่อมโยงแผนปฏิบัติการของกระทรวงอุตสาหกรรม สำนักงานปลัดกระทรวง อุตสาหกรรม และแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดกระบี่ ประจำปี พ.ศ. 2570	125
4.3 ข้อมูลสรุปผลการดำเนินงานในปีงบประมาณ พ.ศ. 2568 ของสำนักงานอุตสาหกรรม จังหวัดกระบี่ ตามแผนจังหวัดกระบี่	128
4.4 ข้อมูลสรุปผลการดำเนินงานในปีงบประมาณ พ.ศ. 2568 ของสำนักงานอุตสาหกรรม จังหวัดกระบี่ ตามแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดกระบี่ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2568	129

แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดกระบี่

ประจำปี พ.ศ. 2570

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดกระบี่

สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม

ส่วนที่ 1 บทสรุปผู้บริหาร

แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดกระบี่ ประจำปี พ.ศ.2570 ของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดกระบี่ จัดทำขึ้นเพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินงานเพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมระดับจังหวัด เป็นแผนระดับที่ 3 ตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 4 ธันวาคม 2560 โดยมีกรอบแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาประเทศและภาคอุตสาหกรรม ทั้งนโยบายระดับประเทศ ได้แก่ ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ.2561 - 2580) แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 (พ.ศ.2566-2570) เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) แห่งสหประชาชาติ นโยบายระดับกระทรวง แผนปฏิบัติราชการของกระทรวงอุตสาหกรรมและสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม และแผนปฏิบัติการด้านต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาภาคอุตสาหกรรม การพัฒนาจังหวัดกระบี่ให้สอดคล้องตามนโยบายการพัฒนาพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจเวลเนสอันดามัน (Andaman Wellness Corridor: AWC) ตลอดจนสอดคล้องกับสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อการพัฒนาประเทศในอนาคต เพื่อก่อให้เกิดการเชื่อมโยงในทิศทางเดียวกันอย่างเป็นรูปธรรม และมุ่งไปสู่การพัฒนาอุตสาหกรรมอย่างยั่งยืนอย่างแท้จริง และสอดคล้องกับบริบทที่เปลี่ยนแปลงไปมากขึ้น รวมถึงพิจารณาและวิเคราะห์ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดกระบี่ (SWOT Analysis & TOWs Matrix) ประกอบด้วยการวิเคราะห์ปัจจัยภายใน (Internal Factors) จุดแข็งและจุดอ่อนขององค์กร การวิเคราะห์ปัจจัยภายนอก (External Factors) โอกาสและอุปสรรคต่างๆ ที่มีผลต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมระดับจังหวัด และจากการวิเคราะห์ดังกล่าวจึงนำไปสู่การกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าหมาย ตัวชี้วัด และแนวทางการพัฒนาในแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดกระบี่ ประจำปี พ.ศ.2570 ของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดกระบี่ โดยมุ่งเน้นการพัฒนาอุตสาหกรรมในพื้นที่ตามนโยบายกระทรวงอุตสาหกรรม สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม จังหวัดและกลุ่มจังหวัด ซึ่งสอดคล้องกับนโยบายรัฐบาล การผลักดันนโยบายสู่การปฏิบัติในเชิงพื้นที่ การกำกับดูแลและส่งเสริมอุตสาหกรรมเพื่อการพัฒนาอุตสาหกรรมอย่างยั่งยืน ยึดหลักธรรมาภิบาลในการดำเนินงานการกำกับดูแลสิ่งแวดล้อม ควบคู่กับการสร้างความเข้มแข็งและกระจายรายได้สู่ชุมชน ด้วยกรอบแนวคิด “อุตสาหกรรมดี อยู่คู่กับชุมชนอย่างยั่งยืน” มุ่งสู่ความสำเร็จ 4 มิติ MIND ใช้ “หัว” และ “ใจ” ปั้นอุตสาหกรรมคู่ชุมชน และนโยบาย “Mind as One” หัวใจเดียวกันของคน MIND ที่มุ่งเน้นให้ทุกหน่วยงานในสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรมบูรณาการการทำงานเป็นทีมเดียวกัน และผนึกกำลังร่วมกับหน่วยงานเครือข่ายในพื้นที่เพื่อขับเคลื่อนอุตสาหกรรมไทยให้มีความสมดุลระหว่าง “ความสำเร็จทางธุรกิจ” ควบคู่กับ “การดูแลสังคมและสิ่งแวดล้อม” อย่างยั่งยืน

วิสัยทัศน์

“ยกระดับมูลค่าทางเศรษฐกิจภาคอุตสาหกรรมที่เติบโตอย่างยั่งยืนและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมคู่ชุมชน”

พันธกิจ

1. ส่งเสริม สนับสนุน และพัฒนาทักษะ องค์ความรู้ของผู้ประกอบการโรงงานอุตสาหกรรม และวิสาหกิจชุมชนในการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมใหม่เพื่อสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจ
2. ส่งเสริม สนับสนุน พัฒนาและกำกับดูแลผู้ประกอบการโรงงานอุตสาหกรรมและเหมืองแร่ในการบริหารจัดการอุตสาหกรรมที่มีความรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อม ชุมชนและสังคมอย่างยั่งยืน
3. พัฒนาการบริหารจัดการและการให้บริการด้วยเทคโนโลยีสารสนเทศและดิจิทัลที่มีประสิทธิภาพ

เป้าหมายรวมภายในปี พ.ศ. 2570

(ตามแผนปฏิบัติราชการรายปี และการประเมินผลการปฏิบัติราชการของสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม)

1. ร้อยละความสำเร็จของการดำเนินโครงการที่ได้รับการจัดสรรงบประมาณและแผนปฏิบัติราชการ/กิจกรรมที่ดำเนินการแล้วเสร็จตามแผน (ร้อยละ 100)
2. ร้อยละของการใช้จ่ายและผูกพันสัญญาเงินงบประมาณในระบบ GFMS เมื่อเทียบกับแผนการใช้จ่ายงบประมาณที่ได้รับอนุมัติ (ร้อยละ 100)
3. มูลค่าการลงทุนของโรงงานอุตสาหกรรม เพิ่มขึ้นเมื่อเทียบกับปีก่อนหน้า (ร้อยละ 5)
4. ร้อยละ 80 ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมหรือกลุ่มเป้าหมายในพื้นที่ที่ได้รับการพัฒนามีรายได้หรือผลิตภาพเพิ่มขึ้นเฉลี่ย (ไม่น้อยกว่าร้อยละ 10)
5. วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ผู้ประกอบการ และวิสาหกิจชุมชนที่ได้รับการพัฒนาให้มีศักยภาพสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจ (5 ล้านบาท)
6. ร้อยละ 80 ของจำนวนสถานประกอบการที่ได้รับการพัฒนามีผลิตภาพสีเขียว (Green Productivity) เพิ่มขึ้นเฉลี่ย (ไม่น้อยกว่าร้อยละ 10)
7. สถานประกอบการที่มีความเสี่ยงสูงได้รับการตรวจกำกับเชิงรุก ตามกฎหมายเพื่อป้องกันผลกระทบต่อชุมชนและสิ่งแวดล้อม (สะสมร้อยละ 80)
8. ร้อยละของสถานประกอบการในระบบอุตสาหกรรมสีเขียวที่อยู่ในระดับ 2-5 (ร้อยละ 40)
9. ปริมาณกากอุตสาหกรรมที่เป็นของเสียอันตรายได้รับการจัดการแล้วนำกลับมาใช้ประโยชน์ (ร้อยละ 80)
10. จำนวนวันที่ปริมาณฝุ่นละอองขนาดไม่เกิน 2.5 ไมครอน (PM 2.5) ของจังหวัดอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน (จำนวน 183 วัน)
11. ความพึงพอใจในคุณภาพและประสิทธิภาพการให้บริการ (ไม่น้อยกว่าร้อยละ 90)

แนวทางการพัฒนา

1. **แนวทางการพัฒนาด้านที่ 1** พัฒนาขีดความสามารถผู้ประกอบการ หรือวิสาหกิจชุมชน นำเทคโนโลยีและนวัตกรรมใหม่มาพัฒนากระบวนการผลิต ผสมผสานด้วยภูมิปัญญาท้องถิ่นเพื่อสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่อง

- **เป้าประสงค์**

- ผู้ประกอบการได้รับการพัฒนาองค์ความรู้ด้านเทคโนโลยีนวัตกรรมและพัฒนาขีดความสามารถให้มีมาตรฐาน

- ผู้ประกอบการมีศักยภาพในการพัฒนาธุรกิจเพิ่มขึ้น มียอดขายเพิ่มขึ้น มีผลิตภัณฑ์ใหม่ๆ เกิดการกระจายรายได้ในชุมชนอย่างทั่วถึง

- **กลยุทธ์**

กลยุทธ์ที่ 1 : พัฒนาและส่งเสริมองค์ความรู้ในการบริหารจัดการและพัฒนาการประกอบธุรกิจผู้ประกอบการ ด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม

กลยุทธ์ที่ 2 : พัฒนาและส่งเสริมองค์ความรู้ในการพัฒนาผลิตภัณฑ์และบริการ เพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์ และให้มีมาตรฐาน

กลยุทธ์ที่ 3 : สนับสนุนแหล่งเงินทุนเพื่อพัฒนาการผลิตและการบริหารจัดการธุรกิจ

- **ตัวชี้วัด**

1. จำนวนผู้ประกอบการที่ได้รับบริการด้านส่งเสริมและพัฒนาการประกอบธุรกิจของผู้ประกอบการ ผู้ผลิตอุตสาหกรรมชุมชนในจังหวัด (จำนวน 590 รายต่อปี)

2. วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ผู้ประกอบการและวิสาหกิจชุมชนในจังหวัดที่ได้รับการพัฒนาให้มีศักยภาพสามารถสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจ (5 ล้านบาทต่อปี)

3. จำนวนผู้ประกอบการที่ได้รับการพัฒนาขีดความสามารถด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม (จำนวน 3 รายต่อปี)

4. ร้อยละ 80 ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมหรือกลุ่มเป้าหมายในพื้นที่ที่ได้รับการพัฒนามีรายได้หรือผลิตภาพเพิ่มขึ้นเฉลี่ย (ไม่น้อยกว่าร้อยละ 10)

5. จำนวนผู้ผลิตผลิตภัณฑ์ชุมชนยื่นคำขอรับรองแสดงเครื่องหมายมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน (มผช.) ในแต่ละปี (จำนวน 30 คำขอต่อปี)

2. **แนวทางการพัฒนาด้านที่ 2** ส่งเสริมผู้ประกอบการโรงงานอุตสาหกรรมและเหมืองแร่ในการบริหารจัดการอุตสาหกรรมให้มีความรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อม ชุมชนและสังคม ส่งเสริมพัฒนาที่ยั่งยืน

- **เป้าประสงค์**

- การบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมมีการบูรณาการเป็นระบบและรับผิดชอบต่อสังคม

- พัฒนาโรงงานอุตสาหกรรมเพื่อเข้าสู่ระบบอุตสาหกรรมสีเขียว

- **กลยุทธ์**

กลยุทธ์ที่ 1 : บูรณาการการทำงานกับเครือข่ายอุตสาหกรรมรักษาสิ่งแวดล้อมในพื้นที่เพื่อพัฒนาอุตสาหกรรม

กลยุทธ์ที่ 2 : ส่งเสริม กำกับให้สถานประกอบการนำระบบธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อมไปใช้ในสถานประกอบการให้มีความรับผิดชอบต่อชุมชนและสังคม

กลยุทธ์ที่ 3 : ส่งเสริมให้โรงงานอุตสาหกรรมและเหมืองแร่นำเทคโนโลยีและนวัตกรรมใหม่มาใช้ในการผลิต มุ่งสู่การพัฒนาที่ยั่งยืนในด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม

- **ตัวชี้วัด**

1. มูลค่าการลงทุนภาคอุตสาหกรรมและอุตสาหกรรมเป้าหมาย เพิ่มขึ้นในแต่ละปี (50 ล้านบาท)
2. ปริมาณภาคอุตสาหกรรมที่เป็นของเสียอันตรายได้รับการจัดการแล้วนำกลับมาใช้ประโยชน์ (ร้อยละ 80)
3. ร้อยละของสถานประกอบการในระบบอุตสาหกรรมสีเขียวที่อยู่ในระดับ 2 – 5 สะสมร้อยละ 40 จากจำนวนโรงงานทั้งหมดในจังหวัด (จำนวน 110 โรงงาน)
4. สถานประกอบการที่มีความเสี่ยงสูงได้รับการตรวจกำกับเชิงรุก ตามกฎหมายเพื่อป้องกันผลกระทบต่อชุมชนและสิ่งแวดล้อม สะสมร้อยละ 80 จากจำนวนโรงงานทั้งหมดในจังหวัด (จำนวน 220 โรงงาน)
5. ร้อยละ 80 ของจำนวนสถานประกอบการที่ได้รับการพัฒนามีผลผลิตภาพสีเขียวเพิ่มขึ้นเฉลี่ย (ไม่น้อยกว่าร้อยละ 10)
6. จำนวนสมาชิกเครือข่ายอุตสาหกรรมรักษ์สิ่งแวดล้อมที่เพิ่มขึ้น (จำนวน 25 รายต่อปี)
7. จำนวนสถานประกอบการที่นำระบบธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อมไปใช้ในสถานประกอบการ (จำนวน 1 รายต่อปี)
8. ระดับความสำเร็จในการพัฒนาพื้นที่อุตสาหกรรมในจังหวัด ให้เข้าสู่การเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ระดับที่ 1 (การมีส่วนร่วม) ที่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ (จำนวน 1 พื้นที่)

3. **แนวทางการพัฒนาด้านที่ 3** พัฒนาการบริหารจัดการและการให้บริการด้วยเทคโนโลยีสารสนเทศ และดิจิทัลที่มีประสิทธิภาพ และสร้างภาพลักษณ์ที่ดีแก่ภาคอุตสาหกรรม

- **เป้าประสงค์**

- การให้บริการและอำนวยความสะดวกแก่ภาคอุตสาหกรรมที่สะดวก รวดเร็ว ด้วยเทคโนโลยีสารสนเทศและดิจิทัลที่มีประสิทธิภาพ โปร่งใส และเป็นธรรม

- ความเชื่อมั่นต่อการบริหารงานสนับสนุนภาคอุตสาหกรรมให้มีภาพลักษณ์ที่ดี

- **กลยุทธ์**

กลยุทธ์ที่ 1 : การผลักดันนโยบายและแผนไปสู่การปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพ

กลยุทธ์ที่ 2 : การอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้ประกอบการและประชาชนด้วยระบบสารสนเทศหรือระบบ e-Service

กลยุทธ์ที่ 3 : ติดตามและประเมินผลการขับเคลื่อนนโยบายเพื่อนำไปสู่การปรับปรุงพัฒนาเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงและส่งเสริมภาพลักษณ์อุตสาหกรรมที่ดี

- **ตัวชี้วัด**

- ร้อยละความสำเร็จของการดำเนินโครงการที่ได้รับการจัดสรรงบประมาณและแผนปฏิบัติราชการ/กิจกรรมที่ดำเนินการแล้วเสร็จตามแผน (ร้อยละ 100)

- ร้อยละของการใช้จ่ายและผูกพันสัญญาเงินงบประมาณในระบบ GFMS เมื่อเทียบกับแผนการใช้จ่ายงบประมาณที่ได้รับอนุมัติ (ร้อยละ 100)
- ระบบสารสนเทศหรือระบบ e-Service ที่อำนวยความสะดวกให้แก่ผู้ประกอบการ (6 ระบบ)
- ร้อยละของความพึงพอใจของผู้รับบริการต่อการให้บริการของหน่วยงาน (ร้อยละ 90)

ส่วนที่ 2 ความสอดคล้องกับแผน 3 ระดับ ตามนโยบายของมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 4 ธันวาคม 2560

2.1 ยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2561-2580) (แผนระดับที่ 1)

การจัดทำแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดกระบี่ ของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดกระบี่ มียุทธศาสตร์ชาติ 3 ด้านที่เกี่ยวข้อง ได้แก่

1) ยุทธศาสตร์ชาติที่ 2 ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

(1) เป้าหมาย

- 1.1 ประเทศไทยเป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว เศรษฐกิจเติบโตอย่างมีเสถียรภาพและยั่งยืน
- 1.2 ประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้น

(2) ประเด็นยุทธศาสตร์

- 2.1 การเกษตรสร้างมูลค่า (เกษตรอัตลักษณ์พื้นที่ เกษตรปลอดภัย เกษตรแปรรูป)
- 2.2 ด้านอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต
- 2.3 สร้างความหลากหลายด้านการท่องเที่ยว
- 2.4 โครงสร้างพื้นฐาน เชื่อมไทย เชื่อมโลก
- 2.5 พัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่ (สร้างโอกาสเข้าถึงตลาด สร้างโอกาสเข้าถึงข้อมูลปรับบทบาทและโอกาสการเข้าถึงบริการภาครัฐ)

(3) การบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ

3.1 ด้านการเกษตรสร้างมูลค่า โดยการยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันให้กับอุตสาหกรรมเกษตรและเกษตรแปรรูป ตลอดทั้งห่วงโซ่อุปทาน (Value Chain) ขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม ยกระดับมาตรฐานการผลิตผลิตภัณฑ์บรรจุภัณฑ์ให้มีมูลค่าเพิ่มและผลิตภาพที่สูงขึ้น พร้อมทดสอบความต้องการตลาดต่อยอดงานวิจัยสู่เชิงพาณิชย์ และกระตุ้นให้เกิดการวิจัยและพัฒนาผลิตภัณฑ์รูปแบบใหม่ๆ รวมทั้งการพัฒนาอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปสู่ออร์แกนิกให้เกิดผลิตภัณฑ์ใหม่ๆ มีมูลค่าเพิ่มสูงขึ้น เช่น การสร้างมูลค่าเพิ่มจากสมุนไพรมาใช้ในการแพทย์ เป็นต้น

3.2 ด้านอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต โดยดำเนินการตามนโยบายประเทศไทย 4.0 มีเป้าหมายเพื่อเพิ่มศักยภาพและเน้นสร้างความเข้มแข็งจากภายใน ลดความเหลื่อมล้ำ ประเทศหลุดพ้นจากกับดักประเทศรายได้ปานกลางด้วยการพัฒนาอุตสาหกรรมโดยใช้วิทยาศาสตร์และนวัตกรรมอย่างชัดเจน รวมถึงนโยบาย 10 อุตสาหกรรมที่มีศักยภาพที่จะเป็นปัจจัยขับเคลื่อนเศรษฐกิจ (New Growth Engine) ของประเทศ และสามารถเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันจากที่เป็นอยู่ให้สูงขึ้นต่อไป ได้แก่การส่งเสริมสถานประกอบการให้มีการนำระบบอัตโนมัติหรือหุ่นยนต์มาใช้ในสถานประกอบการ การพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมอาหารแห่งอนาคต อุตสาหกรรมยานยนต์ และเครื่องมือแพทย์ รวมทั้งการส่งเสริมให้เกิดการรวมกลุ่มและเชื่อมโยงอุตสาหกรรมดังกล่าว

3.3 ด้านการสร้าง ความหลากหลายด้านการท่องเที่ยว โดยส่งเสริมการท่องเที่ยวผ่านการสร้างและพัฒนาผลิตภัณฑ์ด้วยภูมิปัญญาท้องถิ่น การออกแบบด้วยความคิดสร้างสรรค์และนวัตกรรมให้มีมูลค่าเพิ่มและเป็นที่ต้องการของนักท่องเที่ยว ส่งเสริมการรวมกลุ่มและเชื่อมโยงอุตสาหกรรมท่องเที่ยว รวมทั้งการสร้างผู้ประกอบการใหม่

และพัฒนาผู้ประกอบการอุตสาหกรรมท่องเที่ยวเชิงสุขภาพและสปา ตลอดห่วงโซ่อุปทานและเชื่อมโยงเครือข่ายธุรกิจ การลงทุนสร้างโอกาสการค้า การลงทุนในตลาดสากล

3.4 ด้านโครงสร้างพื้นฐาน เชื่อมไทย เชื่อมโลก โดยพัฒนาศักยภาพและองค์ความรู้การใช้ประโยชน์จากเขตเศรษฐกิจพิเศษภาคใต้เพื่อเพิ่มการท่องเที่ยวฝั่งอันดามันให้กับ SMEs ในพื้นที่เป้าหมาย สร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างประเทศให้เกิดการค้าและการลงทุนร่วมกัน เพื่อต่อยอด SMEs ให้เข้มแข็ง โดยมุ่งพัฒนา ศักยภาพและการรวมกลุ่มอุตสาหกรรมควบคู่กับการพัฒนาปัจจัยแวดล้อมที่เอื้อต่อการขับเคลื่อนการพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมของประเทศ

3.5 ด้านการพัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่ โดยส่งเสริมผู้ประกอบการครบวงจร ตั้งแต่การเสริมสร้างความรู้และทักษะในการดำเนินธุรกิจให้แก่ผู้ประกอบการใหม่ การเสริมสร้างความเข้มแข็ง และผลิตภาพให้กับ SMEs โดยการพัฒนางองค์ความรู้และการให้คำปรึกษาแนะนำในด้านการพัฒนามาตรฐานต่าง ๆ การนำเทคโนโลยีนวัตกรรม และ Digital หรือ IT มาใช้ในการบริหารจัดการที่ทันสมัย การเพิ่มประสิทธิภาพ การผลิตและคุณภาพสินค้า เพิ่มช่องทางการค้า เพิ่มมูลค่าให้กับสินค้าและบริการ และพัฒนาไปสู่การเป็นผู้ประกอบการ SMEs แบบอัจฉริยะ (Smart SMEs) ควบคู่กับการพัฒนาปัจจัยแวดล้อมที่เอื้อต่อการประกอบธุรกิจ

2) ยุทธศาสตร์ชาติที่ 4 ด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม

(1) เป้าหมาย

- 1.1 สร้างความเป็นธรรม และลดความเหลื่อมล้ำในทุกมิติ
- 1.2 กระจายศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจและสังคม เพิ่มโอกาสให้ทุกภาคส่วนเข้ามาเป็นกำลังของการพัฒนาประเทศในทุกระดับ
- 1.3 เพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนา การพึ่งตนเองและการจัดการตนเองเพื่อสร้างสังคมคุณภาพ

(2) ประเด็นยุทธศาสตร์

- 2.1 การลดความเหลื่อมล้ำ สร้างความเป็นธรรมในทุกมิติ
- 2.2 การเพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนา การพึ่งตนเองและการจัดการตนเอง

(3) การบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดกระบี่ มีหน้าที่ในการส่งเสริม สนับสนุนและพัฒนาผู้ประกอบการ โดยนำทุนวัฒนธรรมและภูมิปัญญามาเป็นเครื่องมือสำคัญที่จะพัฒนาวิสาหกิจชุมชนให้เข้มแข็ง ร่วมกับการประยุกต์ใช้องค์ความรู้ด้านต่าง ๆ อาทิ การพัฒนาทักษะการผลิต การบริหารจัดการ และการพัฒนา ช่องทางการตลาด โดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัล พัฒนาผลิตภัณฑ์ และยกระดับศักยภาพวิสาหกิจชุมชน ตลอดจนพัฒนา ผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชนให้สามารถเติบโตสู่สากล พัฒนามิติเศรษฐกิจชุมชนให้เข้มแข็ง อาทิ การสนับสนุนด้าน วิชาการในการฝึกอบรมพัฒนาประชาชนและกลุ่มวิสาหกิจชุมชน เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการผลิตผลิตภัณฑ์ ชุมชนในพื้นที่ ให้มีประสิทธิภาพและมีมูลค่าผลิตภัณฑ์เพิ่มขึ้น การบ่มเพาะธุรกิจเกษตรอุตสาหกรรม การส่งเสริมและ พัฒนาการแปรรูปสินค้าเกษตรในระดับชุมชน พัฒนามิติผลิตภัณฑ์ให้โดดเด่น มีมาตรฐานและตอบสนองความต้องการ ของตลาดได้ รวมทั้งเชื่อมโยงกับการขยายช่องทางทางการตลาดและการบริหารจัดการโลจิสติกส์และห่วงโซ่อุปทาน ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3) ยุทธศาสตร์ชาติที่ 5 ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

(1) เป้าหมาย

- 1.1 อนุรักษ์และรักษาทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรม ให้คนรุ่นต่อไปได้ใช้อย่างยั่งยืน มีสมดุล
- 1.2 ฟื้นฟูและสร้างฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมใหม่ เพื่อลดผลกระทบทางลบจากการพัฒนาสังคม เศรษฐกิจของประเทศ
- 1.3 ใช้ประโยชน์และสร้างการเติบโตบนฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้สมดุลภายในขีดความสามารถของระบบนิเวศ
- 1.4 ยกระดับกระบวนการทัศน์ เพื่อกำหนดอนาคตประเทศด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรม บนหลักของการมีส่วนร่วมและธรรมาภิบาล

(2) ประเด็นยุทธศาสตร์

- 2.1 สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจสีเขียว
- 2.2 สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศ
- 2.3 พัฒนาพื้นที่เมือง ชนบท เกษตรกรรมและอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ มุ่งเน้นความเป็นเมืองที่เติบโตอย่างต่อเนื่อง

(3) การบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดกระบี่ มีแผนปฏิบัติการที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เพื่อกำกับดูแลสถานประกอบการให้ดำเนินการตามกฎหมาย และส่งเสริมให้อุตสาหกรรมเป็นมิตรกับสังคมและสิ่งแวดล้อม โดยให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาอุตสาหกรรมในพื้นที่ มุ่งเน้นการพัฒนาระบบกลไกในการกำกับ ดูแลภาคอุตสาหกรรมให้ดำเนินการตามกฎหมายอย่างเคร่งครัด ส่งเสริมภาคอุตสาหกรรมให้มีการพัฒนากระบวนการผลิตที่เป็นมิตรกับสังคมและสิ่งแวดล้อม โดยการพัฒนาเครือข่ายเฝ้าระวังและจัดการผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมให้มีส่วนร่วมของท้องถิ่นและชุมชน และเชื่อมโยงและเสริมสร้างความเข้าใจการประกอบการอุตสาหกรรมกับชุมชนและท้องถิ่นเพิ่มประสิทธิภาพการกำกับดูแล และส่งเสริมการประกอบการเหมืองแร่ให้เป็นไปตามกฎหมาย มีความปลอดภัยเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และมีความรับผิดชอบต่อสังคม ส่งผลให้เกิดการยกระดับสถานประกอบการอุตสาหกรรมสู่อุตสาหกรรมสีเขียว (Green Industry) ส่งเสริมและพัฒนาภาคอุตสาหกรรมด้วย BCG Model พัฒนาแนวทางการดำเนินการเรื่องร้องเรียนจากการประกอบกิจการอุตสาหกรรม และมีนโยบายที่มุ่งเน้นส่งเสริมการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ (Eco Center) ลดการปลดปล่อยมลพิษและผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และการจัดการขยะและมลพิษอย่างยั่งยืน ด้วยการส่งเสริมและพัฒนาวัตถุดิบทดแทนที่ได้จากการรีไซเคิลขยะหรือของเสีย ทั้งจากครัวเรือนและจากอุตสาหกรรม (Secondary Raw Materials) นอกจากนี้ ยังมุ่งเน้นการพัฒนาการประกอบการเหมืองแร่ให้มีมาตรฐานในระดับสูง มีความปลอดภัยและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม ลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและสนับสนุนผู้ประกอบการให้มีมาตรฐานด้านความรับผิดชอบต่อสังคม เป็นเหมืองแร่สีเขียว (Green Mining)

2.2 แผนระดับที่ 2

2.2.1 แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ

➤ ประเด็นที่ 3 การเกษตร

1) เป้าหมายระดับประเด็นของแผนแม่บทฯ

เป้าหมายที่ 1 : ผลผลิตภัณฑมวลรวมในประเทศในสาขาเกษตรเพิ่มขึ้น

เป้าหมายที่ 2 : ผลผลิตภาพการผลิตของภาคเกษตรเพิ่มขึ้น

- การบรรลุเป้าหมายตามแผนแม่บทฯ : อัตราการขยายตัวของผลผลิตภัณฑมวลรวมในประเทศ สาขาเกษตร ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 4.5 ต่อปี

2) แผนย่อย เกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น

- แนวทางการพัฒนา

- ส่งเสริมและพัฒนาผลผลิตภัณฑเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น ด้วยการประยุกต์ใช้ภูมิปัญญา นวัตกรรมและเทคโนโลยีการพัฒนาระบบการผลิตและบรรจุภัณฑ เพื่อให้มีสินค้าอัตลักษณ์พื้นถิ่นออกสู่ตลาดสม่ำเสมอถึงสินค้าเกษตรนอกฤดูกาล ตลอดจนส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพมาตรฐานที่ตอบสนองต่อความต้องการของผู้บริโภคที่หลากหลาย

- ส่งเสริมการพัฒนาและยกระดับความสามารถของเกษตรกรและชุมชนในการพัฒนาสินค้าเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น เพื่อสร้างรายได้ให้กับเกษตรกร และผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชนท้องถิ่นอย่างยั่งยืน

- สร้างอัตลักษณ์หรือนำเสนอเรื่องราวเกี่ยวกับแหล่งกำเนิดให้กับสินค้ารวมทั้งการสร้างความแตกต่างและโดดเด่นของสินค้าในแต่ละท้องถิ่น และสร้างตราสินค้าของเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น ตลอดจนใช้ประโยชน์จากเอกลักษณ์แต่ละพื้นที่ในการเชื่อมโยงไปสู่ภาคการผลิตอื่น เช่น การท่องเที่ยวและบริการ และส่งเสริมการบริโภคสินค้าเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่นในระดับประเทศ และเพื่อการส่งออกไปยังตลาดโลก

- เป้าหมายของแผนย่อย

- สินค้าเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น มีมูลค่าเพิ่มขึ้น

- การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ

- อัตราการขยายตัวของมูลค่าของสินค้าเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น ขยายตัวเฉลี่ย ร้อยละ 4

3) แผนย่อย เกษตรแปรรูป

- แนวทางการพัฒนา

- ส่งเสริมการพัฒนาและใช้วัตถุดิบและผลิตผลทางการเกษตรที่เชื่อมโยงไปสู่กระบวนการแปรรูปในอุตสาหกรรมต่อเนื่องที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้เป็นวัตถุดิบในการแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์ใหม่ที่มีมูลค่าสูง โดยการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาประยุกต์ใช้ในกระบวนการผลิตตลอดห่วงโซ่อุปทานให้แก่เกษตรกรและสถาบันเกษตรกรเพื่อเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตร

- ส่งเสริมการแปรรูปโดยประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรม รวมถึงองค์ความรู้ และภูมิปัญญาที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพในการแปรรูป สร้างความแตกต่าง และเพิ่มมูลค่าในผลิตภัณฑ์และสินค้า เกษตร รวมทั้งการผลักดันเทคโนโลยีและนวัตกรรมการแปรรูปสินค้าเกษตรขั้นสูงที่มีคุณค่าเฉพาะ และผลิตภัณฑ์ คุณภาพสูงที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดไปสู่การผลิตเชิงพาณิชย์

- สนับสนุนการนำเทคโนโลยี นวัตกรรมสมัยใหม่มาใช้ในกระบวนการผลิตหลัง การเก็บเกี่ยวและการแปรรูป อาทิ บรรจุภัณฑ์อัจฉริยะ ควบคุมคุณภาพและความปลอดภัย ติดตามผลิตภัณฑ์ ระหว่างขนส่ง และยืดอายุของอาหารและสินค้าเกษตรในบรรจุภัณฑ์ เพื่อเพิ่มมูลค่าให้แก่สินค้า

- ส่งเสริมการสร้างตราสินค้า และขยายช่องทางการตลาดด้วยระบบเทคโนโลยี สารสนเทศ รวมทั้งให้ความสำคัญกับการสร้างเครื่องหมายทางการค้าและการปกป้องสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา

- เป้าหมายของแผนย่อย
 - สินค้าเกษตรแปรรูปและผลิตภัณฑ์มีมูลค่าเพิ่มขึ้น
- การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ
 - อัตราการขยายตัวของมูลค่าของสินค้าเกษตรแปรรูปและผลิตภัณฑ์เฉลี่ย ไม่น้อยกว่าร้อยละ 4

➤ ประเด็นที่ 6 พื้นที่และเมืองนำอยู่อัจฉริยะ

1) เป้าหมายระดับประเด็นของแผนแม่บทฯ

เป้าหมายที่ 1 : ประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้น เกิดศูนย์กลางความ เจริญทางเศรษฐกิจและสังคมในทุกภูมิภาคของประเทศ เพื่อกระจายความเจริญทางด้านเศรษฐกิจและสังคม

เป้าหมายที่ 2 : ประเทศไทยมีพื้นที่ที่มีแผนผังภูมินิเวศเพื่อเป็นกรอบในการพัฒนาเมือง นำอยู่ ชนบทมั่นคง เกษตรยั่งยืน และอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ รวมทั้งผังพื้นที่อนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติ แหล่งโบราณคดี

- การบรรลุเป้าหมายตามแผนแม่บทฯ
 - มูลค่าการลงทุนในเมืองเป้าหมายเพิ่มขึ้น เฉลี่ยร้อยละ 20
 - แผนผังภูมินิเวศระดับภาคี แผนผังภูมินิเวศเพิ่มขึ้นอีก 1 ภาค

2) แผนย่อย การพัฒนาพื้นที่เมือง ชนบท เกษตรกรรมและอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ที่มีการบริหารจัดการตามแผนผังภูมินิเวศอย่างยั่งยืน

- แนวทางการพัฒนา
 - จัดทำฐานข้อมูลที่ใช้ได้ทุกหน่วยงานร่วมกัน ด้านการพัฒนาพื้นที่เมืองชนบท เกษตรกรรม อุตสาหกรรมเชิงนิเวศ และพื้นที่อนุรักษ์ โดยกำหนดให้จังหวัดเป็นฐานในการพัฒนาเชิงพื้นที่ โดยผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในพื้นที่เป็นผู้เลือกและตัดสินใจในการจัดทำแผนผังต่าง ๆ อาทิ เมืองนำอยู่ ชนบทมั่นคง เกษตร ยั่งยืนและปลอดภัย อุตสาหกรรมเชิงนิเวศ พื้นที่พิเศษเพื่อการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ แหล่งโบราณคดีมรดก ทางสถาปัตยกรรมและศิลปวัฒนธรรม อัตลักษณ์และวิถีชีวิตพื้นถิ่นอย่างยั่งยืน เป็นต้น และจัดทำและพัฒนาระบบ ข้อมูลขนาดใหญ่ที่มีการเชื่อมโยงจัดการและวิเคราะห์ข้อมูล สำหรับเป็นฐานข้อมูล ในการจัดทำและสนับสนุน การบริหารจัดการแผนผังภูมินิเวศระดับประเทศ จังหวัด และชุมชน

- จัดทำแผนผังภูมินิเวศของพื้นที่ ตามเกณฑ์และมาตรฐานการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การจัดการสิ่งแวดล้อม การกำหนดเขตพื้นที่แนวกันชน โดยมีสัดส่วนของพื้นที่ป่า พื้นที่เกษตร พื้นที่ชนบท พื้นที่เมือง และพื้นที่อุตสาหกรรมที่เหมาะสม โดยจัดทำแผนผังภูมินิเวศของพื้นที่ตามความเหมาะสมของการใช้พื้นที่ทางภูมินิเวศ เกณฑ์และมาตรฐานการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและการจัดการสิ่งแวดล้อม โดยกำหนดเขตพื้นที่สำหรับเป็นพื้นที่วางแผนผังภูมินิเวศ โดยใช้เขตพื้นที่ลุ่มน้ำ 25 ลุ่มน้ำ เป็นขอบเขตของภูมินิเวศพิจารณาและสรุปศักยภาพและข้อจำกัดในการใช้พื้นที่ โดยกำหนดจากความเหมาะสมของการใช้พื้นที่ทางภูมินิเวศและจัดทำแผนผังความเหมาะสมในการใช้พื้นที่ทางภูมินิเวศอย่างยั่งยืนของแต่ละจังหวัด โดยเฉพาะสำหรับเมืองนำอยู่ ชนบทมั่นคง เกษตรยั่งยืนและปลอดภัย อุตสาหกรรมเชิงนิเวศ และพื้นที่พิเศษเพื่อการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ แหล่งโบราณคดี มรดกทางสถาปัตยกรรมและศิลปวัฒนธรรม อัตลักษณ์และวิถีชีวิตพื้นถิ่น

- ให้ความรู้ ประชาชน และบูรณาการทุกภาคส่วนในการเพิ่มและรักษาพื้นที่สีเขียว พื้นที่ป่าไม้ในภาพรวมของประเทศ พื้นฟูระบบนิเวศและความหลากหลายทางชีวภาพ โดยจัดให้มีหน่วยงาน/องค์กรที่จัดตั้งโดยภาครัฐ เพื่อให้ความรู้ ประชาชน และบูรณาการภาคส่วนในการติดตามการพัฒนาพื้นที่ทั้งในระดับจังหวัด ระดับลุ่มน้ำ และระดับประเทศ

- เป้าหมายของแผนย่อย
 - เมืองมีระบบจัดการสิ่งแวดล้อมและมลพิษที่มีประสิทธิภาพครอบคลุมและได้มาตรฐาน
- การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บท
 - จำนวนเมืองคุณภาพสิ่งแวดล้อมภายในเมืองอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน

➤ ประเด็นที่ 8 ผู้ประกอบการและวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมยุคใหม่

1) เป้าหมายระดับประเด็นของแผนแม่บท

เป้าหมาย : ผู้ประกอบการในทุกระดับเป็นผู้ประกอบการยุคใหม่ที่มีบทบาทต่อระบบเศรษฐกิจเพิ่มมากขึ้น

- การบรรลุเป้าหมายตามแผนแม่บท : สัดส่วนผลิตภัณฑ์มวลรวมของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ เฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ 40

2) แผนย่อย การสร้างความเข้มแข็งผู้ประกอบการอัจฉริยะ

- แนวทางการพัฒนา
 - พัฒนาทักษะความเป็นผู้ประกอบการ โดยวางรากฐานการศึกษาทั้งในระบบและนอกระบบให้กับเยาวชนรุ่นใหม่ให้มีทักษะและจิตวิญญาณในการประกอบธุรกิจ รวมทั้งพัฒนาทักษะพื้นฐานที่จำเป็นและความถนัดที่แตกต่างและหลากหลายของแรงงาน โดยเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีดิจิทัล และธุรกิจรูปแบบใหม่ในอนาคต
 - สร้างและพัฒนาผู้ประกอบการในทุกระดับให้มีจิตวิญญาณของการเป็นผู้ประกอบการ ขับเคลื่อนธุรกิจด้วยเทคโนโลยี นวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์ในการสร้างมูลค่าให้กับสินค้าและบริการ การขยายช่องทางการตลาด การสร้างตราสินค้าให้เป็นที่ยอมรับ และการใช้ประโยชน์จากทรัพย์สินทาง

ปัญญาในเชิงพาณิชย์ รวมทั้งการปรับตัวสู่ธุรกิจรูปแบบใหม่ๆ พัฒนาผู้ประกอบการให้มีทักษะในการวิเคราะห์ และมีองค์ความรู้ด้านการจัดการฐานข้อมูล สามารถใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีและนวัตกรรมสมัยใหม่ รวมถึงคำนึงถึงการผลิตสินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เพื่อการวางแผนธุรกิจ ส่งเสริมการใช้ระบบประกันความเสี่ยงภัยของสินค้าและบริการเพื่อสร้างความเชื่อมั่นและลดความเสี่ยงในการดำเนินธุรกิจ และส่งเสริมให้ผู้ประกอบการดำเนินธุรกิจอย่างมีธรรมาภิบาล

- พัฒนาวិสาหกิจเริ่มต้น โดยการส่งเสริมให้ต่อยอดแนวความคิด สามารถนำเทคโนโลยี และนวัตกรรมมาสร้างธุรกิจ และใช้ประโยชน์จากเขตพื้นที่นวัตกรรมในประเทศไทย รวมทั้งสนับสนุนการให้สิทธิประโยชน์เพื่อส่งเสริมการดึงดูดแรงงานและบุคลากรคุณภาพ

- ส่งเสริมให้ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมปรับรูปแบบธุรกิจใหม่ โดยนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาปรับใช้กับวิถีการดำเนินธุรกิจตลอดกระบวนการมากขึ้น เพื่อเพิ่มศักยภาพการแข่งขัน ลดต้นทุน และรองรับการเปลี่ยนแปลงของพฤติกรรมผู้บริโภค รวมทั้งเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการธุรกิจและการตลาด ตลอดจนสนับสนุนการพัฒนาสินค้าและบริการให้มีคุณภาพมาตรฐานสอดคล้องกับความต้องการของผู้บริโภค และสามารถเชื่อมโยงการผลิตกับผู้ประกอบการรายใหญ่

- ส่งเสริมการรวมกลุ่มและสร้างเครือข่ายของผู้ประกอบการทั้งในและต่างประเทศ ให้เข้มแข็ง ผู้ประกอบการสามารถเกื้อหนุนและเชื่อมโยงกันทั้งในแนวตั้งและแนวนอน รวมทั้งพัฒนาระบบและกลไกที่ทำให้เกิดความเชื่อมโยงของห่วงโซ่มูลค่า เพื่อเพิ่มอำนาจการต่อรองในตลาดที่สูงขึ้น เพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการการผลิต การขนส่งและโลจิสติกส์ และพัฒนาความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านในกลุ่มของตนให้ดียิ่งขึ้น

- เป้าหมายของแผนย่อย

- วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมรายใหม่ในประเทศไทยเพิ่มขึ้น
- ความสามารถในการแข่งขันด้านการใช้เครื่องมือและเทคโนโลยีดิจิทัลดีขึ้น

- การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ

- อัตราการขยายตัวจำนวนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมรายใหม่เฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ 15
- ความสามารถในการแข่งขันด้านการใช้เครื่องมือและเทคโนโลยีดิจิทัลไม่เกินอันดับ 30 ภายในปี 2570

3) แผนย่อย การสร้างโอกาสเข้าถึงบริการทางการเงิน

- แนวทางการพัฒนา

- ส่งเสริมการจัดหาแหล่งเงินทุนและพัฒนาช่องทางการเข้าถึงแหล่งเงินทุนที่เป็นนวัตกรรมรูปแบบใหม่ๆ ครอบคลุมวงจรกิจที่มีหลากหลาย และนำเชื่อถือทั้งในและต่างประเทศ พร้อมทั้งพัฒนาสภาพแวดล้อมและกฎหมายที่เอื้อต่อการเข้าถึงแหล่งเงินทุนรูปแบบใหม่ๆ และบูรณาการการดำเนินงานระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อสร้างแพลตฟอร์มการเข้าถึงบริการทางการเงินของประเทศ

- พัฒนาผลิตภัณฑ์ทางการเงินและการบริหารความเสี่ยง เพื่อตอบสนองความต้องการที่เหมาะสมกับแต่ละกลุ่ม อาทิ กลุ่มผู้สูงอายุ กลุ่มเกษตรกร และวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

- พัฒนาระบบประเมินมูลค่าทรัพย์สินในรูปแบบต่าง ๆ เพื่อใช้เป็นหลักประกันทางธุรกิจ ในการขอสินเชื่อของผู้ประกอบการ รวมถึงการพัฒนากลไกการประเมินจัดอันดับเทคโนโลยีไทยที่ยอมรับในระดับสากล เพื่อช่วยให้ผู้ประกอบการที่มีเทคโนโลยีและนวัตกรรมสามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุนได้มากขึ้น

- พัฒนาระบบการประเมินความน่าเชื่อถือทางเครดิต และระบบการรู้จักลูกค้าที่สะดวกมากขึ้น โดยใช้ประโยชน์จากข้อมูลทั้งด้านการเงินและที่ไม่ใช่การเงิน เพื่อเป็นข้อมูลบ่งชี้สถานะและประวัติด้านเครดิตประกอบการพิจารณาของสถาบันการเงินหรือตลาดทุน

- สนับสนุนให้ทุกภาคส่วนสามารถเข้าถึงบริการทางการเงินด้วยต้นทุนที่เหมาะสม โดยนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาช่วยเพิ่มความสะดวกในการเข้าถึงบริการทางการเงิน ส่งเสริมการใช้บริการทางการเงินและระบบการชำระเงินทางอิเล็กทรอนิกส์ และบริการทางการเงินที่เป็นนวัตกรรมและเทคโนโลยีสมัยใหม่ ตลอดจนการให้ความรู้ในการเข้าถึงบริการทางการเงินและสร้างวินัยทางการเงินของทุกภาคส่วนอย่างทั่วถึง

- พัฒนาประสิทธิภาพของระบบการเงินทั้งตลาดเงิน ตลาดทุน และการประกันภัย รวมทั้งส่งเสริมการแข่งขันที่เป็นธรรมระหว่างผู้ให้บริการทางการเงินด้านต่าง ๆ สร้างบรรยากาศที่เอื้อต่อการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการให้บริการทางการเงิน และพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานกลางทางการเงิน

- เป้าหมายของแผนย่อย

- สินเชื่อธุรกิจรายใหม่ที่ไม่ใช่รายใหญ่เฉลี่ยต่อปีเพิ่มขึ้น

- การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บท

- อัตราการขยายตัวสินเชื่อธุรกิจรายใหม่ที่ไม่ใช่รายใหญ่ ขยายตัวร้อยละ 10

4) แผนย่อย การสร้างโอกาสเข้าถึงตลาด

- แนวทางการพัฒนา

- สนับสนุนผู้ประกอบการให้มีสินค้าและบริการที่มีอัตลักษณ์และตราสินค้าที่เด่นชัด ให้ความสำคัญกับการผลิตโดยใช้ตลาดนำที่คำนึงถึงความต้องการของตลาดโดยเฉพาะตลาดที่มีมูลค่าสูง พร้อมทั้งพัฒนาบรรจุภัณฑ์สินค้าที่มีคุณภาพและมีความแตกต่าง เพื่อส่งเสริมเข้าถึงตลาดต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในตลาดต่างประเทศ

- สร้างและพัฒนาตลาดในประเทศสำหรับสินค้าที่มีคุณภาพมาตรฐานและสอดคล้องกับวิถีชีวิตของคนรุ่นใหม่ รวมทั้งตลาดสินค้าสำหรับกลุ่มเฉพาะ เช่น สินค้าอุตสาหกรรมสร้างสรรค์สินค้าเกษตรอินทรีย์ สินค้าสำหรับกลุ่มผู้สูงอายุ เป็นต้น

- ส่งเสริมผู้ประกอบการในทุกระดับ รวมถึงเกษตรกรและวิสาหกิจชุมชนในการขยายช่องทางการตลาดผ่านการใช้สื่อแบบดั้งเดิมและบนอินเทอร์เน็ต โดยใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีดิจิทัลในการเข้าถึงและขยายช่องทางการตลาดทั้งในและต่างประเทศ ตลอดจนพัฒนาศูนย์กระจายสินค้าที่มีมาตรฐานในทุกภูมิภาค และมีระบบเทคโนโลยีที่ทันสมัยในกระบวนการกระจายสินค้าโดยประสานความร่วมมือกับภาคเอกชน

- สร้างความพร้อมของผู้ประกอบการในการออกไปลงทุนในต่างประเทศทั้งในด้านองค์ความรู้เกี่ยวกับตลาด ภาษา วัฒนธรรม เครือข่ายพันธมิตรการค้าการลงทุน และกฎระเบียบด้านการค้าการลงทุนของประเทศเป้าหมาย รวมทั้งพัฒนาแผนกลยุทธ์การเข้าถึงตลาดใหญ่ที่มีศักยภาพสำหรับสินค้าและบริการของไทย เช่น จีน และอินเดีย เป็นต้น และส่งเสริมการใช้ประโยชน์จากข้อตกลงและความร่วมมือระหว่าง

ประเทศด้านการค้าและการลงทุนที่มีอยู่ ตลอดจนส่งเสริมการค้าและการบริการชายแดน เพื่อสนับสนุนการเชื่อมโยงเศรษฐกิจภูมิภาคกับเศรษฐกิจโลก

- เป้าหมายของแผนย่อย
 - ความสามารถในการแข่งขันด้านการค้าระหว่างประเทศของประเทศไทยดีขึ้น
 - การขยายตัวการส่งออกของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเพิ่มขึ้น
- การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บท
 - อันดับความสามารถในการแข่งขันด้านการค้าระหว่าง ประเทศโดย IMD ในอันดับที่ 1 ใน 5
 - สัดส่วนการส่งออกของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ต่อการส่งออกรวมของประเทศ ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 25

➤ ประเด็นที่ 18 การเติบโตอย่างยั่งยืน

1) เป้าหมายระดับประเด็นของแผนแม่บท

เป้าหมาย : สภาพแวดล้อมของประเทศไทยมีคุณภาพดีขึ้นอย่างยั่งยืน

- การบรรลุเป้าหมายตามแผนแม่บท
 - ความยั่งยืนและคุณภาพสิ่งแวดล้อมในระดับโลก น้อยกว่าอันดับ 40 ภายในปี 2570

2) แผนย่อย การสร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจสีเขียว

- แนวทางการพัฒนา
 - ส่งเสริมการบริโภคและการผลิตที่ยั่งยืน โดยพัฒนาและส่งเสริมโรงงานอุตสาหกรรม นิคมอุตสาหกรรม และเมืองอุตสาหกรรม ตามแนวทางอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ที่ช่วยสร้างการเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคม รวมทั้งการขับเคลื่อนเกษตรกรรมยั่งยืน ทั้งการเพาะปลูก ปศุสัตว์ และประมง ตลอดจนห่วงโซ่คุณค่า และกำหนดให้ผลผลิตผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม พร้อมติดฉลากสิ่งแวดล้อม และส่งเสริมการเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยีการผลิตให้เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และมีมาตรการเพื่อจำกัดการใช้เทคโนโลยีหรือเครื่องจักรที่ไม่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมตามช่วงเวลาที่เหมาะสม พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน เพื่อให้แหล่งท่องเที่ยวและสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ มีมาตรฐานตามแนวทางการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน โดยส่งเสริมทั้งอุปสงค์และอุปทานและนวัตกรรม เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มและประโยชน์สูงสุดต่อประชาชนในท้องถิ่น รวมทั้งการขับเคลื่อนการผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืนในระดับประเทศ ทั้งด้านการพัฒนาเครือข่ายที่ประกอบด้วยสมาชิกจากทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง การยกระดับโครงสร้างพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและนวัตกรรม ด้านฐานข้อมูลตลอดวัฏจักรชีวิต เครื่องมือวิธีการที่สอดคล้องกับมาตรฐานสากล โดยการใช้มาตรการทางเศรษฐศาสตร์ มาตรการทางสังคม และการบังคับใช้กฎหมาย เพื่อกระตุ้นให้เกิดการผลิตและการบริโภคอย่างยั่งยืน

- เป้าหมายของแผนย่อย
 - การบริโภคและการผลิตของประเทศ มีความยั่งยืนสูงขึ้น
- การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บท
 - ดัชนีสมรรถนะสิ่งแวดล้อม ไม่น้อยกว่า 55 คะแนน ภายในปี 2570

3) แผนย่อย การสร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศ

- แนวทางการพัฒนา

1) ลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก กำหนดยุทธศาสตร์ระยะยาวในการพัฒนาแบบปล่อยก๊าซเรือนกระจกต่ำของประเทศไทย ที่สอดคล้องกับการพัฒนาในมิติเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน พัฒนาระบบฐานข้อมูลกลางเพื่อสนับสนุนการดำเนินงานด้านการลดก๊าซเรือนกระจกของประเทศอย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งพัฒนาระบบการรายงานข้อมูลและระบบติดตามประเมินผลการลดก๊าซเรือนกระจกที่ครอบคลุมทุกสาขา ส่งเสริมให้เกิดการจัดทำรายงานการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในทุกระดับทั้งระดับมาตรการของประเทศระดับองค์กร และผลิตภัณฑ์โดยมีความเชื่อมโยงของเครือข่ายข้อมูลในทุกภาคส่วน ดำเนินงานตามแนวทางการลดก๊าซเรือนกระจก ในสาขาพลังงานและขนส่งกระบวนการอุตสาหกรรมและการใช้ผลิตภัณฑ์ และการจัดการของเสีย เช่น เพิ่มสัดส่วน การใช้พลังงานทดแทน พัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานและการจัดการคมนาคมปรับเปลี่ยนกระบวนการผลิต แบบปล่อยคาร์บอนต่ำ ลดการเกิดของเสีย เป็นต้น

2) มุ่งเป้าสู่การลงทุนที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของภาครัฐและภาคเอกชน พัฒนามาตรการเพื่อขับเคลื่อนการบริหารจัดการด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ เพื่อเอื้ออำนวยให้ใช้มาตรการใหม่ ๆ ในการส่งเสริมและสนับสนุนจูงใจให้ ภาคส่วนที่เกี่ยวข้องสามารถลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกได้อย่างมีประสิทธิภาพ และการปรับตัวรองรับผลกระทบ และภัยพิบัติทางธรรมชาติ อันเนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศได้อย่างมีประสิทธิภาพ กำหนดให้โครงการลงทุนขนาดใหญ่ของภาครัฐต้องจัดทำการศึกษาวิเคราะห์และประเมินความเสี่ยงจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ เพื่อออกแบบโครงการให้สอดคล้องกับสภาพภูมิอากาศในปัจจุบันและในอนาคต รวมทั้งความเสี่ยงจากภัยพิบัติ รูปแบบต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

- เป้าหมายของแผนย่อย

- การปล่อยก๊าซเรือนกระจกของประเทศไทยลดลง

- การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ

- ปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกโดยรวมลดลงจากกรณีปกติ ไม่น้อยกว่าร้อยละ 20 ภายในปี 2570

➤ ประเด็นที่ 20 การบริการประชาชน และประสิทธิภาพภาครัฐ

1) เป้าหมายระดับประเด็นของแผนแม่บทฯ

เป้าหมายที่ 1 : บริการของรัฐมีประสิทธิภาพและมีคุณภาพเป็นที่ยอมรับของผู้ใช้บริการ

เป้าหมายที่ 2 : ภาครัฐมีการดำเนินการที่มีประสิทธิภาพ ด้วยการนำนวัตกรรมเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้

- การบรรลุเป้าหมายตามแผนแม่บทฯ

- ความพึงพอใจในคุณภาพการให้บริการของภาครัฐ ไม่น้อยกว่าร้อยละ 90

- สัดส่วนหน่วยงานระดับกรมที่มีระดับความพร้อมรัฐบาลดิจิทัลหน่วยงานภาครัฐที่อยู่ในระดับ 4 ขึ้นไป ต่อหน่วยงานภาครัฐระดับกรมทั้งหมด ไม่น้อยกว่าร้อยละ 20 ภายในปี 2570

2) แผนย่อย การพัฒนาบริการประชาชน

- แนวทางการพัฒนา

- พัฒนารูปแบบบริการภาครัฐเพื่ออำนวยความสะดวกในการให้บริการประชาชน ผู้ประกอบการ และภาคธุรกิจ โดยภาครัฐจัดสรรรูปแบบบริการให้มีความสะดวกการเชื่อมโยงหลายหน่วยงานแบบเบ็ดเสร็จครบวงจร และหลากหลายรูปแบบตามความต้องการของผู้รับบริการ รวมทั้งอำนวยความสะดวกทางการค้าการลงทุน และการดำเนินธุรกิจ อาทิ การบูรณาการขั้นตอนการออกใบอนุญาตต่าง ๆ การให้บริการจะเป็ยนทรัพย์สินทางปัญญาที่มีประสิทธิภาพ สะดวก รวดเร็ว และสอดคล้องกับมาตรฐานสากล

- พัฒนาการให้บริการภาครัฐผ่านการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาประยุกต์ใช้ตั้งแต่ต้นจนจบกระบวนการและปฏิบัติงานเทียบได้กับมาตรฐานสากลอย่างคุ้มค่า มีความรวดเร็ว โปร่งใส เสียค่าใช้จ่ายน้อย ลดข้อจำกัดทางกายภาพ เวลา พื้นที่ และตรวจสอบได้ตามหลักการออกแบบที่เป็นสากล เพื่อให้บริการภาครัฐเป็นไปอย่างปลอดภัย สร้างสรรค์ โปร่งใส มีธรรมาภิบาล เกิดประโยชน์สูงสุด

- ปรับวิธีการทำงานจาก “การทำงานตามที่กฎหมายกำหนด” เป็น “การให้บริการที่ให้ความสำคัญกับผู้รับบริการ” ปรับปรุงวิธีการทำงานเพื่อสนับสนุนการพัฒนาบริการภาครัฐที่มีคุณค่าและได้มาตรฐานสากล โดยเปลี่ยนจากการทำงานด้วยมือเป็นการทำงานบนระบบดิจิทัลทั้งหมดเชื่อมโยงและบูรณาการการปฏิบัติงานของหน่วยงานภาครัฐเข้าด้วยกันเสมือนเป็นองค์กรเดียว มีการพัฒนาบริการเดิมและสร้างบริการใหม่ที่เป็นพลวัตสอดคล้องเหมาะสมกับสถานการณ์และขับเคลื่อนโดยความต้องการของประชาชน ภาคธุรกิจ และผู้ใช้บริการ และเปิดโอกาสให้เสนอความเห็นต่อการดำเนินงานของภาครัฐได้อย่างสะดวก ทันสถานการณ์

- เป้าหมายของแผนย่อย

- งานบริการภาครัฐที่ปรับเปลี่ยนเป็นดิจิทัลเพิ่มขึ้น

- การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ

- สัดส่วนความสำเร็จของกระบวนการที่ได้รับการปรับเปลี่ยนให้เป็นดิจิทัลร้อยละ 100

2.2.2 แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 (พ.ศ.2566-2570)

แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 ได้กำหนดวัตถุประสงค์เพื่อ พลิกโฉมประเทศไทยสู่ “สังคมก้าวหน้า เศรษฐกิจสร้างมูลค่าอย่างยั่งยืน” (Hi-Value and Sustainable Thailand) ได้กำหนดเป้าหมายหลักของการพัฒนาจำนวน 5 ประการ ได้แก่ การปรับโครงสร้างภาคการผลิตและบริการสู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรม การพัฒนาคนสำหรับโลกยุคใหม่ การมุ่งสู่สังคมแห่งโอกาสและความเป็นธรรม การเปลี่ยนผ่านการผลิตและบริโภคไปสู่ความยั่งยืน และการเสริมสร้างความสามารถของประเทศในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลงและความเสี่ยงภายใต้บริบทโลกใหม่ เพื่อถ่ายทอดเป้าหมายหลักไปสู่การขับเคลื่อนให้เกิดผลได้อย่างเป็นรูปธรรม จึงได้กำหนดหมุดหมายการพัฒนา จำนวน 13 หมุดหมาย โดยมีหมุดหมายที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

มิติภาคการผลิตและบริการเป้าหมาย

หมุดหมายที่ 1 ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง

- เป้าหมายของการพัฒนาระดับหมุดหมาย

- เป้าหมายที่ 1 มูลค่าเพิ่มของสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปสูงขึ้น

เป้าหมายที่ 2 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบบริหารจัดการ เพื่อคุณภาพ ความมั่นคงทางอาหารและความยั่งยืนของภาคเกษตร

เป้าหมายที่ 3 การเพิ่มศักยภาพและบทบาทของผู้ประกอบการเกษตรในฐานะ หุ่นส่วนเศรษฐกิจของห่วงโซ่อุปทานที่ได้รับส่วนแบ่งประโยชน์อย่าง เหมาะสมและเป็นธรรม

- **กลยุทธ์การพัฒนา**

กลยุทธ์ที่ 1 การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมแบบมุ่งเป้า เพื่อให้เกิดการยกระดับ กระบวนการผลิตและสร้างมูลค่าเพิ่ม

กลยุทธ์ที่ 2 การส่งเสริมการผลิตและการขยายตัวของตลาดสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์ เกษตรแปรรูปที่มีมูลค่าเพิ่มสูง

กลยุทธ์ที่ 3 การขยายผลรูปแบบเกษตรยั่งยืนที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและมีมูลค่าเพิ่มสูง จากแบบอย่างความสำเร็จในประเทศ

กลยุทธ์ที่ 4 การพัฒนาระบบบริหารจัดการน้ำเพื่อการเกษตรให้มีความสมดุลระหว่าง อุปสงค์และอุปทานรวมทั้งการใช้น้ำซ้ำ

กลยุทธ์ที่ 5 การส่งเสริมให้เอกชนลงทุนพัฒนาตลาดกลางและตลาดออนไลน์สินค้า เกษตร รวมถึงสินค้ากลุ่มปศุสัตว์และประมง

กลยุทธ์ที่ 6 การสนับสนุนระบบประกันภัยและรับรองคุณภาพมาตรฐานสินค้าเกษตรและ สินค้าเกษตรแปรรูปที่เกษตรกรเข้าถึงได้

กลยุทธ์ที่ 7 การพัฒนาประสิทธิภาพการบริหารจัดการฟาร์มและกิจกรรมหลังการ เก็บเกี่ยว เพื่อลดต้นทุนและเพิ่มมูลค่าผลผลิตของเกษตรกร

กลยุทธ์ที่ 8 การส่งเสริมให้เกษตรกรมีที่ดินทำกินและรักษาพื้นที่เกษตรกรรมที่เหมาะสม ไว้เป็นฐานการผลิตการเกษตร

กลยุทธ์ที่ 9 การพัฒนาฐานข้อมูลและคลังข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการเกษตร รวมทั้งผลักดัน ให้มีการใช้ข้อมูลอย่างมีประสิทธิภาพ

กลยุทธ์ที่ 10 การพัฒนาให้เกิดระบบการบริหารจัดการเพื่อความมั่นคงทางด้านอาหาร

กลยุทธ์ที่ 11 การยกระดับขีดความสามารถของเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร

กลยุทธ์ที่ 12 การพัฒนากลไกเพื่อเชื่อมโยงภาคีต่างๆ ทั้งภาคเอกชน ส่วนราชการ กลุ่มเกษตรกร และนักวิชาการในพื้นที่ ในการเป็นหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจในการพัฒนาภาคเกษตรตลอดห่วงโซ่อุปทาน

มิติโอกาสและความเสมอภาคทางเศรษฐกิจและสังคม

หมุดหมายที่ 7 ไทยมีวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เข้มแข็ง มีศักยภาพสูงและ สามารถแข่งขันได้

- **เป้าหมายของการพัฒนาระดับหมุดหมาย**

เป้าหมายที่ 1 วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการ เติบโตและแข่งขันได้

เป้าหมายที่ 2 วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีศักยภาพสูงในการดำเนินธุรกิจ สามารถยกระดับและปรับตัวเข้าสู่การแข่งขันใหม่

เป้าหมายที่ 3 วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมสามารถเข้าถึงและได้รับการส่งเสริม อย่างมีประสิทธิภาพจากภาครัฐ

- กลยุทธ์การพัฒนา

กลยุทธ์ที่ 1 การพัฒนาระบบนิเวศให้เอื้ออำนวยต่อการทำธุรกิจและการยกระดับความสามารถในการแข่งขันของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

กลยุทธ์ที่ 2 การพัฒนาแพลตฟอร์มเชื่อมโยงฐานข้อมูลวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และส่งเสริมให้วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเข้าสู่ระบบ

กลยุทธ์ที่ 3 จัดให้มีกลไกทางการเงินที่เหมาะสมกับลักษณะเฉพาะของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม เพื่อให้วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมทุกกลุ่มสามารถเข้าถึงแหล่งทุนได้อย่างทั่วถึง

กลยุทธ์ที่ 4 การส่งเสริมการพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมให้เป็นผู้ประกอบการในยุคดิจิทัล

กลยุทธ์ที่ 5 การยกระดับประสิทธิภาพกระบวนการส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมของภาครัฐ

กลยุทธ์ที่ 6 การพัฒนาระบบนิเวศให้เอื้อต่อการสร้างธุรกิจสตาร์ทอัพ และผู้ประกอบการที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม รวมทั้งให้เข้าถึงแหล่งเงินทุนที่เหมาะสม และเชื่อมโยงเข้าสู่เครือข่ายระดับโลก และยกระดับสู่ตลาดต่างประเทศ

กลยุทธ์ที่ 7 การส่งเสริมวิสาหกิจเพื่อสังคมให้มีศักยภาพการดำเนินการในเชิงธุรกิจ
มิติความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

หมวดหมู่ที่ 10 ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ

- เป้าหมายของการพัฒนาระดับหมวดหมู่

เป้าหมายที่ 1 การเพิ่มมูลค่าจากเศรษฐกิจหมุนเวียน และการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ

เป้าหมายที่ 2 การอนุรักษ์ ฟื้นฟู และใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน

เป้าหมายที่ 3 การสร้างสังคมคาร์บอนต่ำและยั่งยืน

- กลยุทธ์การพัฒนา

กลยุทธ์ที่ 1 การพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการตามหลักเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ

กลยุทธ์ที่ 2 การสร้างรายได้สุทธิให้ชุมชน ท้องถิ่น และเกษตรกรจากเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ

กลยุทธ์ที่ 3 การฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและเพิ่มประสิทธิภาพการใช้ทรัพยากรอย่างชาญฉลาด บนหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

กลยุทธ์ที่ 4 การพัฒนาเทคโนโลยี นวัตกรรมและกลไกสนับสนุนเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ

กลยุทธ์ที่ 5 การปรับปรุงพฤติกรรมทางเศรษฐกิจและการดำรงชีพเข้าสู่วิถีชีวิตใหม่อย่างยั่งยืน
มิติปัจจัยผลักดันการพลิกโฉมประเทศ

หมวดหมายที่ 13 ไทยมีภาครัฐที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพและตอบโจทย์ประชาชน

- เป้าหมายของการพัฒนาระดับหมวดหมาย

เป้าหมายที่ 1 การบริการภาครัฐ มีคุณภาพเข้าถึงได้

เป้าหมายที่ 2 ภาครัฐที่มีขีดสมรรถนะสูง คล่องตัว

- กลยุทธ์การพัฒนา

กลยุทธ์ที่ 1 การพัฒนาคุณภาพการให้บริการภาครัฐที่ตอบโจทย์ สะดวก และประหยัด

กลยุทธ์ที่ 2 การปรับเปลี่ยนการบริหารจัดการและโครงสร้างของภาครัฐให้ยืดหยุ่นเชื่อมโยง
เปิดกว้างและมีประสิทธิภาพเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงที่เอื้อต่อการพัฒนาประเทศ

กลยุทธ์ที่ 3 การปรับเปลี่ยนภาครัฐเป็นรัฐบาลดิจิทัลที่ใช้ข้อมูลในการบริหารจัดการ
เพื่อการพัฒนาประเทศ

กลยุทธ์ที่ 4 การสร้างระบบบริหารภาครัฐที่ส่งเสริมการปรับเปลี่ยนและพัฒนาบุคลากร
ให้มีทักษะที่จำเป็นในการให้บริการภาครัฐดิจิทัล และปรับปรุงกฎหมาย ระเบียบ มาตรการภาครัฐให้เอื้อต่อการ
พัฒนาประเทศ

2.2.3 นโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ (พ.ศ. 2566 - 2570)

1) นโยบายและแผนความมั่นคงแห่งชาติที่ 19 การรักษาความมั่นคงด้านทรัพยากร
ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

1.1) แผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ รองรับนโยบายที่ 11 รักษาความมั่นคง
ของฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

1.2) เป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์ การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
เพื่อเป็นรากฐานการพัฒนาอย่างสมดุลและยั่งยืน

1.3) ตัวชี้วัด

- ระดับความสำเร็จในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อ
เป็นรากฐานการพัฒนาอย่างสมดุล

- ระดับความสำเร็จในการจัดการสิ่งแวดล้อมให้มีคุณภาพและสามารถป้องกันหรือ
ลดผลกระทบต่อชุมชนจากการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมสอดคล้องกับเกณฑ์มาตรฐานระดับ
สากลและพันธกรณีของไทย

1.4) กลยุทธ์

- บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติอย่างสมดุลและยั่งยืนโดยกำหนดพื้นที่
การสงวนอนุรักษ์และพัฒนาที่ชัดเจนอย่างเหมาะสม

2.3 แผนระดับที่ ๓ ที่เกี่ยวข้อง

2.3.1 แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมไทย 4.0 ระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560-2579)

โดยกระทรวงอุตสาหกรรม

วิสัยทัศน์

“มุ่งสู่อุตสาหกรรมที่ขับเคลื่อนด้วยปัญญาและเชื่อมโยงกับเศรษฐกิจโลก”

เป้าหมายการพัฒนา

1. ภาคอุตสาหกรรมไทยมีอัตราการเติบโตของ GDP เฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ 4.5 ต่อปี
2. การลงทุนเติบโตเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ 10 ต่อปี
3. มูลค่าการส่งออกของภาคอุตสาหกรรมขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ 8 ต่อปี
4. ผลผลิตภาพรวม (Total Factor Productivity : TFP) ภาคอุตสาหกรรมเติบโตเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ 2 ต่อปี
5. มีนวัตกรรมอุตสาหกรรมพันธุ์ใหม่ (New Warrior 4.0) จำนวน 150,000 ราย

ประเด็นยุทธศาสตร์สำคัญ

1. ปฏิรูปภาคอุตสาหกรรมไทยสู่อุตสาหกรรมที่ขับเคลื่อนด้วยปัญญา

กลยุทธ์ที่ 1: ยกระดับผลผลิตภาพ มาตรฐาน และนวัตกรรม

กลยุทธ์ที่ 2: เสริมสร้างเศรษฐกิจฐานรากและสังคมผู้ประกอบการ

กลยุทธ์ที่ 3: ส่งเสริมการรวมกลุ่มคลัสเตอร์อุตสาหกรรม

2. การปฏิรูปนิเวศอุตสาหกรรม รองรับอุตสาหกรรมที่ขับเคลื่อนด้วยปัญญา

กลยุทธ์ที่ 1: ปฏิรูปองค์กรภาครัฐให้ยืดหยุ่นต่อการเปลี่ยนแปลง

กลยุทธ์ที่ 2: พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อรองรับการเติบโตของอุตสาหกรรม

กลยุทธ์ที่ 3: พัฒนาทักษะ องค์กรความรู้ของบุคลากรเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลง

3. การเชื่อมโยงอุตสาหกรรมไทยกับเศรษฐกิจโลก

กลยุทธ์ที่ 1: ส่งเสริมอุตสาหกรรมไทยเชื่อมโยงห่วงโซ่การผลิตของโลก

กลยุทธ์ที่ 2: เชื่อมโยงการผลิตและการตลาดสู่สากลด้วยดิจิทัล

กลยุทธ์ที่ 3: ส่งเสริมการลงทุนขยายฐานการผลิตในและนอกประเทศ

กลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมายภายใต้ยุทธศาสตร์ฯ จะมุ่งเน้น 10+2 อุตสาหกรรมเป้าหมายที่เป็นกลไกขับเคลื่อนเศรษฐกิจเพื่ออนาคต ตามที่คณะรัฐมนตรีได้ให้ความเห็นชอบแล้ว (First S- curve and New S-curve) โดยจำแนกเป็น 5 กลุ่มอุตสาหกรรมเดิมที่มีศักยภาพ (First S- Curve) ได้แก่

(1) อุตสาหกรรมการแปรรูปอาหาร (Food for the Future) เช่น กลุ่มอุตสาหกรรมวิจัยและผลิตโภชนาการเพื่อสุขภาพ

(2) อุตสาหกรรมการเกษตรและเทคโนโลยีชีวภาพ (Agriculture and Biotechnology) เช่น อุตสาหกรรมอาหารและเครื่องดื่ม เกษตรแปรรูป อุตสาหกรรมชีวภาพ

(3) อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวกลุ่มรายได้ดี และการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ (Affluent Medical and Wellness Tourism) เช่น อุตสาหกรรมยาและสมุนไพร อุปกรณ์การแพทย์ บริการทางการแพทย์ และศูนย์ฟื้นฟูสุขภาพ

(4) อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ (Smart Electronics) กลุ่มเครื่องกลที่ใช้ระบบอิเล็กทรอนิกส์ควบคุม อุปกรณ์อัจฉริยะ และหุ่นยนต์ เช่น อุตสาหกรรมยานยนต์และชิ้นส่วน เครื่องใช้ไฟฟ้า อิเล็กทรอนิกส์และอุปกรณ์โทรคมนาคม หุ่นยนต์ อากาศยานและชิ้นส่วน

(5) อุตสาหกรรมยานยนต์สมัยใหม่ (Next-Generation Automotive) พัฒนาเป็นฐานการผลิตยานยนต์กึ่งไฟฟ้า (Hybrid) และยานยนต์ไฟฟ้า (Electric Vehicle : EV)

จำแนกเป็น 7 กลุ่มอุตสาหกรรมอนาคต (New S-curve) ได้แก่

(1) อุตสาหกรรมดิจิทัล (Digital) เช่น เทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตเชื่อมต่ออุปกรณ์ ปัญญาประดิษฐ์ ธุรกิจพัฒนาและให้บริการซอฟต์แวร์ พาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ Data Center Cloud Computing

(2) อุตสาหกรรมหุ่นยนต์เพื่อการอุตสาหกรรม (Robotics) เช่น หุ่นยนต์ที่ใช้ในอุตสาหกรรมการผลิต

(3) อุตสาหกรรมการบินและโลจิสติกส์ (Aviation and Logistics) เช่น การบริการซ่อมบำรุงอากาศยาน การขนส่งทางอากาศ

(4) อุตสาหกรรมเชื้อเพลิงชีวภาพและเคมีชีวภาพ (Biofuels and Biochemicals) คือ อุตสาหกรรมชีวภาพ ที่ต่อยอดจากอุตสาหกรรมผลิตเอทานอลและเคมี

(5) อุตสาหกรรมการแพทย์ครบวงจร (Medical Hub)

(6) อุตสาหกรรมป้องกันประเทศ (Defence Industry)

(7) อุตสาหกรรมพัฒนาคนและการศึกษา (Education Technology)

ภาพที่ 1 10+2 กลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมาย ภายใต้ยุทธศาสตร์การพัฒนาอุตสาหกรรม ระยะ 20 ปี

2.3.2 แผนปฏิบัติการราชการ ระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2566 – 2570) ของกระทรวงอุตสาหกรรม

วิสัยทัศน์ : การปฏิรูปอุตสาหกรรมไทยสู่อุตสาหกรรมเศรษฐกิจที่เติบโตอย่างยั่งยืน

คู่ชุมชน

พันธกิจ

1. ขับเคลื่อนและพัฒนาอุตสาหกรรมเศรษฐกิจให้สามารถแข่งขันได้ในตลาดโลกด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรมตามแนวอุตสาหกรรมวิถีนวัตกรรมใหม่ที่เติบโตอย่างยั่งยืนคู่ชุมชน
2. พัฒนาระบบนิเวศอุตสาหกรรม (Ecosystem) เพื่อเปลี่ยนผ่านอุตสาหกรรมไทยสู่ความยั่งยืน
4. ปฏิรูปและขับเคลื่อนองค์กรด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล ยกกระตือรือร้นการให้บริการอย่างมีประสิทธิภาพ โปร่งใส ตอบสนอง และเป็นมืออาชีพ

วัตถุประสงค์

อุตสาหกรรมไทยมีศักยภาพและขีดความสามารถในการแข่งขันอย่างยั่งยืนคู่ชุมชน

เป้าหมายรวม ภายในปี พ.ศ. 2570

เป้าหมายที่ 1 : อุตสาหกรรมเพื่อรองรับการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจใหม่

พันล้านบาท

ให้มีศักยภาพ สามารถสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจ ไม่น้อยกว่า 9,500 ล้านบาท

เทียบเท่า

การยอมรับ

ไม่น้อยกว่าร้อยละ 90

1. การขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศในภาคการผลิตและเหมืองแร่ 5,020
2. อัตราการขยายตัวของผลิภาพการผลิต (TFP) ของภาคอุตสาหกรรม ไม่น้อยกว่าร้อยละ 2.4
3. วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ผู้ประกอบการ และวิสาหกิจชุมชนที่ได้รับการพัฒนาให้มีศักยภาพ สามารถสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจ ไม่น้อยกว่า 9,500 ล้านบาท
4. มูลค่าการลงทุนของโรงงานอุตสาหกรรมเป้าหมายเพิ่มขึ้นเฉลี่ย เมื่อเทียบกับปีก่อนร้อยละ 5

เป้าหมายที่ 2 : อุตสาหกรรมไทยมีศักยภาพและเติบโตอย่างยั่งยืนคู่ชุมชน

- ปริมาณการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในภาคอุตสาหกรรม 4.83 ล้านตันคาร์บอนไดออกไซด์

เป้าหมายที่ 3 : กระทรวงอุตสาหกรรมมีการดำเนินงานที่มีประสิทธิภาพและได้รับการยอมรับ

- ความพึงพอใจในคุณภาพและประสิทธิภาพการให้บริการของกระทรวงอุตสาหกรรม

แผนปฏิบัติการ

แผนปฏิบัติการเรื่องที่ 1 สร้างและส่งเสริมอุตสาหกรรมเศรษฐกิจ

เป้าหมาย

- 1) การสร้างอุตสาหกรรมเพื่อรองรับการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจใหม่
- 2) การยกระดับศักยภาพของวิสาหกิจ (Enterprise) และภาคอุตสาหกรรม
- 3) การพัฒนาอุตสาหกรรมเพื่อสร้างเศรษฐกิจระดับพื้นที่

แนวทางการพัฒนา

มิติที่ 1 : ความสำเร็จทางธุรกิจ

เปลี่ยนผ่านสู่อุตสาหกรรมเศรษฐกิจ ปรับเปลี่ยนธุรกิจและอุตสาหกรรมไปสู่ อุตสาหกรรมศักยภาพ หรือ S-Curve อุตสาหกรรมเศรษฐกิจ รวมถึงธุรกิจและการผลิตรูปแบบใหม่

มิติที่ 4 : การกระจายรายได้สู่ชุมชนที่ตั้ง

กระจายรายได้ สร้างความเข้มแข็งให้ชุมชน พัฒนาระดับคุณภาพชีวิตของ ชุมชน และส่งเสริมเศรษฐกิจรากฐานอย่างเป็นระบบ

แผนปฏิบัติการเรื่องที่ 2 ส่งเสริม กำกับดูแลอุตสาหกรรมสู่การประกอบการที่ เติบโตอย่างยั่งยืนคู่ชุมชน

เป้าหมาย

- 1) การพัฒนาและกำกับดูแลภาคอุตสาหกรรมเชิงรุกสู่การประกอบกิจการที่ดีและสร้างความเชื่อมั่นแก่ประชาชน
- 2) การส่งเสริมและสนับสนุนภาคอุตสาหกรรมให้มีการจัดการอย่างยั่งยืนและลดการปลดปล่อยก๊าซเรือนกระจก

แนวทางการพัฒนา

มิติที่ 2 : ความอยู่ดีกินดีกับสังคมโดยรวม

พัฒนาอุตสาหกรรมควบคู่ไปกับการดูแลสังคม โดยการส่งเสริมการทำงานร่วมกัน ระหว่างชุมชน สังคม และสถานประกอบการในพื้นที่สู่การอยู่ร่วมอย่างรับผิดชอบและเป็นมิตร

มิติที่ 3 : ความลงตัวกับกติกาสากล

ผลักดันการปฏิบัติด้านสิ่งแวดล้อมด้วยกลไกการกำกับดูแลที่ทรงประสิทธิภาพ และการส่งเสริมระดับสถานประกอบการด้วยแนวคิด BCG เพื่อโอกาสทางธุรกิจ มุ่งสู่ความเป็นกลางทางคาร์บอน ตอบ โจทย์ไทยและประชาคมโลก เปลี่ยนผ่านสู่อุตสาหกรรมเศรษฐกิจ ปรับเปลี่ยนธุรกิจและอุตสาหกรรมไปสู่ อุตสาหกรรมศักยภาพ หรือ S-Curve อุตสาหกรรมเศรษฐกิจ รวมถึงธุรกิจและการผลิตรูปแบบใหม่

มิติที่ 4 : การกระจายรายได้สู่ชุมชนที่ตั้ง

กระจายรายได้ สร้างความเข้มแข็งให้ชุมชน พัฒนาระดับคุณภาพชีวิตของ ชุมชน และส่งเสริมเศรษฐกิจรากฐานอย่างเป็นระบบ

แผนปฏิบัติการเรื่องที่ 3 พัฒนาปัจจัยสนับสนุนให้เอื้อต่อการเติบโตของอุตสาหกรรม อย่างเข้มแข็งและยั่งยืน

เป้าหมาย

- 1) การยกระดับปัจจัยสนับสนุนและการอำนวยความสะดวกการประกอบการกิจการ อุตสาหกรรม
- 2) การพัฒนาองค์กรให้มีประสิทธิภาพและดำเนินงานตามหลักธรรมาภิบาล

แนวทางการพัฒนา

- 1) กำหนดทิศทางการพัฒนาอุตสาหกรรมเพื่อชั้นนำและเตือนภัยภาคอุตสาหกรรม
- 2) สนับสนุนการสร้างพันธมิตรทั้งในและต่างประเทศเพื่อยกระดับการพัฒนาอุตสาหกรรมอย่างต่อเนื่อง
- 3) พัฒนาโครงสร้างสนับสนุนด้านการทดสอบ และรับรองมาตรฐานเพื่อเพิ่มขีดความสามารถให้กับอุตสาหกรรมเป้าหมายและเพื่อคุ้มครองผู้บริโภค
- 4) ปรับปรุงกฎหมาย และกฎระเบียบให้เอื้อต่อการลงทุนและประกอบกิจการ
- 5) ปรับปรุงประสิทธิภาพการปฏิบัติงานด้วยเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อรองรับการดำเนินงานภายใต้การเปลี่ยนแปลง
- 6) พัฒนาศักยภาพบุคลากร วัฒนธรรมองค์กรให้ทันสมัยเพื่อรองรับการพัฒนาอุตสาหกรรมและให้บริการที่มีคุณภาพ
- 7) ส่งเสริมจริยธรรม ธรรมาภิบาลและการป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบในการปฏิบัติราชการเพื่อประโยชน์สุขของประชาชน

2.3.3 แผนปฏิบัติราชการ ระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2566 - 2570) ของสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม

วิสัยทัศน์ : ผลักดันการปฏิรูปอุตสาหกรรมเศรษฐกิจที่เติบโตอย่างยั่งยืนคู่ชุมชน

พันธกิจ

1. กำหนด ขับเคลื่อนนโยบายและแผนปฏิบัติราชการกระทรวงเพื่อยกระดับอุตสาหกรรมไทยสู่อุตสาหกรรมเศรษฐกิจ
2. ส่งเสริม พัฒนา กำกับดูแลอุตสาหกรรมในพื้นที่ให้เติบโตอย่างยั่งยืน
3. สนับสนุนปัจจัยเอื้อต่อการพัฒนาอุตสาหกรรม
4. พัฒนาระบบบริหารจัดการและการให้บริการของกระทรวงให้มีประสิทธิภาพ

วัตถุประสงค์

อุตสาหกรรมไทยมีศักยภาพและขีดความสามารถในการแข่งขันอย่างยั่งยืนคู่ชุมชน

เป้าหมายรวม ภายในปี พ.ศ. 2570

เป้าหมายที่ 1 : อุตสาหกรรมเพื่อรองรับการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจใหม่

1. มูลค่าการลงทุนของโรงงานอุตสาหกรรมเป้าหมายเพิ่มขึ้นเฉลี่ย ร้อยละ 5
2. วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ผู้ประกอบการ และวิสาหกิจชุมชนที่ได้รับการพัฒนาให้

มีศักยภาพ สร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจ ไม่น้อยกว่า 1,000 ล้านบาท

เป้าหมายที่ 2 : อุตสาหกรรมไทยมีศักยภาพและเติบโตอย่างยั่งยืนคู่ชุมชน

- ร้อยละ 80 ของจำนวนสถานประกอบการที่ได้รับการพัฒนามีผลิตภาพสีเขียว (Green Productivity) เพิ่มขึ้นเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ 10

เป้าหมายที่ 3 : กระทรวงอุตสาหกรรมมีการดำเนินการที่มีประสิทธิภาพและได้รับการ

ยอมรับ

- ความพึงพอใจในคุณภาพและประสิทธิภาพการให้บริการ ไม่น้อยกว่าร้อยละ 90

แผนปฏิบัติการราชการ

แผนปฏิบัติการราชการเรื่องที่ 1 บูรณาการและขับเคลื่อนนโยบายสู่การปฏิบัติ เพื่อส่งเสริมอุตสาหกรรมเศรษฐกิจในระดับพื้นที่

เป้าหมาย

- การพัฒนาอุตสาหกรรมเพื่อสร้างเศรษฐกิจระดับพื้นที่

ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

- ร้อยละ 80 ของจำนวนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมหรือกลุ่มเป้าหมายในพื้นที่ ที่ได้รับการพัฒนามีรายได้หรือผลิตภาพเพิ่มขึ้นเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ 10

แนวทางการพัฒนา

มิติที่ 1 : ความสำเร็จทางธุรกิจ

1) เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันให้แก่วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมผู้ประกอบการ และวิสาหกิจชุมชนในส่วนภูมิภาค

2) บูรณาการการทำงานกับเครือข่ายในพื้นที่เพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมเป้าหมาย

3) ส่งเสริมและพัฒนาพื้นที่เมืองอุตสาหกรรมในส่วนภูมิภาคให้เพิ่มขึ้น

มิติที่ 4 : การกระจายรายได้สู่ชุมชนที่ตั้ง

- เชื่อมโยงและสร้างโอกาสทางการตลาด การผลิตและแหล่งเงินทุนให้แก่วิสาหกิจ ขนาดกลางและขนาดย่อม ผู้ประกอบการ และวิสาหกิจชุมชน

แผนปฏิบัติการราชการเรื่องที่ 2 ส่งเสริม กำกับดูแลอุตสาหกรรมสู่การประกอบการดี ที่เติบโตอย่างยั่งยืนคู่ชุมชน

เป้าหมาย

1) การพัฒนาและกำกับดูแลสถานประกอบการเพื่อสร้างความเชื่อมั่นแก่ประชาชนในพื้นที่

2) การยกระดับอุตสาหกรรมในส่วนภูมิภาคสู่การประกอบกิจการอย่างยั่งยืน

ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

1) ปริมาณภาคอุตสาหกรรมที่เป็นของเสียอันตรายได้รับการจัดการแล้วนำกลับมาใช้ประโยชน์ ร้อยละ 80

2) สถานประกอบการที่เข้าสู่อุตสาหกรรมสีเขียวสู่ความยั่งยืน จำนวน 6,000 ราย

3) ร้อยละ 80 ของสถานประกอบการเป้าหมายที่ดำเนินการจัดทำกิจกรรมด้านความรับผิดชอบต่อสังคมในพื้นที่เป้าหมายผ่านตามเกณฑ์ที่กำหนด

4) สถานประกอบการที่มีความเสี่ยงสูงได้รับการตรวจกำกับเชิงรุกตามกฎหมายเพื่อป้องกันผลกระทบต่อชุมชนและสิ่งแวดล้อม สะสมร้อยละ 80

5) ร้อยละ 80 ของจำนวนสถานประกอบการที่ได้รับการพัฒนามีผลิตภาพสีเขียว (Green Productivity) เพิ่มขึ้นเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ 10

แนวทางการพัฒนา

มิติที่ 2 : ความอยู่ดีกินดีกับสังคมโดยรวม

1) พัฒนาอุตสาหกรรมควบคู่ไปกับการดูแลสังคม โดยการส่งเสริมการทำงานร่วมกันระหว่างชุมชน สังคม และสถานประกอบการในพื้นที่ที่อยู่ร่วมอย่างรับผิดชอบและเป็นมิตร

2) พัฒนาระบบกลไกในการกำกับดูแลภาคอุตสาหกรรมให้ดำเนินการตามกฎหมายอย่างเคร่งครัด

3) พัฒนาเครือข่ายเฝ้าระวังและจัดการผลกระทบสิ่งแวดล้อม โดยการมีส่วนร่วมของท้องถิ่นและชุมชน

4) เชื่อมโยงและเสริมสร้างความเข้าใจการประกอบการอุตสาหกรรมกับชุมชนและท้องถิ่น

มิติที่ 3 : ความลงตัวกับกติกาสากล

1) ส่งเสริม พัฒนา และยกระดับภาคอุตสาหกรรมด้วยแนวคิด BCG Model เพื่อมุ่งสู่ความเป็นกลางทางคาร์บอน (Carbon Neutrality)

2) ส่งเสริมภาคอุตสาหกรรมให้มีการพัฒนากระบวนการผลิตที่เป็นมิตรกับสังคมและสิ่งแวดล้อม

แผนปฏิบัติการราชการเรื่องที่ 3 พัฒนาการองค์กรสู่องค์กรดิจิทัลเพื่อให้บริการอย่างมีประสิทธิภาพ

เป้าหมาย

1) การยกระดับปัจจัยสนับสนุนและการอำนวยความสะดวกการประกอบการกิจการอุตสาหกรรม

2) การพัฒนาองค์กรให้มีการให้บริการอย่างมีประสิทธิภาพ โปร่งใส และมีธรรมาภิบาล

ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

1) ความสำเร็จของการดำเนินงานโครงการที่ได้รับการจัดสรรงบประมาณและแผนปฏิบัติราชการ ร้อยละ 90

2) จำนวนกฎหมาย กฎ หรือระเบียบ ที่ได้รับการปรับปรุง แก้ไขเพื่อลดปัญหา อุปสรรคหรือส่งเสริมการประกอบการอุตสาหกรรม จำนวน 5 เรื่อง

3) วงเงินอนุมัติสินเชื่อที่กองทุนพัฒนาเอสเอ็มอีตามแนวประชารัฐอนุมัติให้กับผู้ขอกู้ ร้อยละ 95

4) ความสำเร็จของการดำเนินงานสนับสนุนความร่วมมือด้านอุตสาหกรรมทั้งในและต่างประเทศ ร้อยละ 70

5) ความสำเร็จในการติดตามและประเมินผลการขับเคลื่อนนโยบายและมาตรการ ระดับ 5

6) ร้อยละของจำนวนกลุ่มเป้าหมายที่ได้รับการสามารถนำข้อมูลหรือคำปรึกษาแนะนำหรืองานวิจัยไปใช้ในการสนับสนุนและเพิ่มประสิทธิภาพในธุรกิจได้ ร้อยละ 60

7) สถานประกอบการที่ได้รับการตรวจ กำกับ ดูแล ให้มีความปลอดภัยและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเป็นไปตามกฎหมายที่กำหนด สะสมร้อยละ 80

8) จำนวนชุดข้อมูลที่นำเข้าระบบจัดเก็บข้อมูลกลาง (Data Lake) เพื่อบูรณาการข้อมูลร่วมกันระหว่างหน่วยงานภายในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม (จำนวน 2 ชุดข้อมูล)

9) จำนวนกระบวนการทำงานที่มีการนำเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้ (Digitalization) (จำนวน 1 กระบวนการ)

10) คะแนนการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ (ITA) ของสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม (ได้คะแนนไม่น้อยกว่า 85 คะแนน)

11) จำนวนรางวัลด้านการเป็นต้นแบบที่ดีที่ได้รับจากภายนอก (จำนวน 5 รายการ)

12) ความสำเร็จของแผนกลยุทธ์การบริหารทรัพยากรบุคคลของสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม (ร้อยละ 90)

13) ร้อยละของความพึงพอใจของผู้รับบริการต่อการให้บริการของสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม (ร้อยละ 90)

แนวทางการพัฒนา

1) ขับเคลื่อนกลไกในการผลักดันนโยบายของกระทรวงไปสู่การปฏิบัติ

2) สร้างการมีส่วนร่วมเพื่อบูรณาการนโยบายและแผนระดับต่าง ๆ ภายในกระทรวง และสนับสนุนความร่วมมือด้านการพัฒนาอุตสาหกรรม

3) ติดตามและประเมินผลการขับเคลื่อนนโยบายเพื่อนำไปสู่การต่อยอด ปรับปรุงหรือพัฒนาแนวทางเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงให้ทันต่อสถานการณ์

4) ปรับปรุงโครงสร้างองค์กรและเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานเพื่อรองรับการขับเคลื่อนเชิงพื้นที่

5) นำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการปรับปรุงและเพิ่มประสิทธิภาพการปฏิบัติงานเพื่อให้บริการอย่างมีประสิทธิภาพ มีความยืดหยุ่น และสามารถรองรับการปฏิบัติงานในภาวะวิกฤติ

6) พัฒนาศักยภาพบุคลากรให้รองรับกับการพัฒนาอุตสาหกรรมในอนาคต และรองรับการปฏิบัติงานในภาวะวิกฤติ

7) พัฒนาวัฒนธรรมองค์กรในการส่งเสริมจริยธรรม ธรรมาภิบาล และการป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบในการปฏิบัติราชการ

2.3.4 แนวทางการขับเคลื่อนกระทรวงอุตสาหกรรมของปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม

กระทรวงอุตสาหกรรมมุ่งมั่นขับเคลื่อนพันธกิจให้เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างเร่งด่วนและมีประสิทธิภาพ ภายใต้วิสัยทัศน์ “การปฏิรูปอุตสาหกรรมไทยสู่อุตสาหกรรมที่เติบโตอย่างยั่งยืนคู่ชุมชน” เพื่อนำไปสู่ “อุตสาหกรรมเศรษฐกิจที่เติบโตอย่างยั่งยืนคู่กับชุมชน” พร้อมผลักดันให้เกิดผลสัมฤทธิ์ของ “ชุมชนรักโรงงาน โรงงานรักชุมชน และสร้างการกระจายรายได้สู่ชุมชน” เพื่อให้อุตสาหกรรมอยู่คู่กับสังคมและชุมชนอย่างเป็นมิตรและยกระดับเศรษฐกิจฐานรากให้เติบโตอย่างยั่งยืน ด้วยกรอบความคิดและทิศทางการทำงาน “MIND 4 มิติ” โดยให้ความสำคัญในการยกระดับทุกองค์ประกอบของภาคอุตสาหกรรม ควบคู่กับการสร้างความเข้มแข็งและกระจายรายได้สู่ชุมชน โดยกำหนดภารกิจเพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาอุตสาหกรรมอย่างสมดุลและยั่งยืน มุ่งสู่ความสำเร็จ 4 มิติ คือ

มิติที่ 1 ความสำเร็จทางธุรกิจ เปลี่ยนผ่านสู่อุตสาหกรรมเศรษฐกิจ ปรับเปลี่ยนธุรกิจและอุตสาหกรรม ไปสู่อุตสาหกรรมศักยภาพ หรือ S-curve อุตสาหกรรมเศรษฐกิจ รวมถึงธุรกิจและการผลิตรูปแบบใหม่

มิติที่ 2 ความอยู่ดีกับสังคมโดยรวม พัฒนาอุตสาหกรรมควบคู่ไปกับการดูแลสังคม โดยการส่งเสริมการทำงานร่วมกันระหว่างชุมชน สังคม และสถานประกอบการในพื้นที่สู่การอยู่ร่วมกันอย่าง

รับผิดชอบและเป็นมิตร โดยพัฒนาระบบกลไกในการกำกับดูแลภาคอุตสาหกรรมให้ดำเนินการตามกฎหมายอย่างเคร่งครัด พัฒนาเครือข่ายเฝ้าระวังและจัดการผลกระทบสิ่งแวดล้อม โดยการมีส่วนร่วมของท้องถิ่นและชุมชน เชื่อมโยงและเสริมสร้างความเข้าใจการประกอบการอุตสาหกรรมกับชุมชนและท้องถิ่น

มิติที่ 3 ความลงตัวกับกติกาสากล ส่งเสริม พัฒนาและยกระดับภาคอุตสาหกรรมด้วยแนวคิด BCG Model เพื่อมุ่งสู่ความเป็นกลางทางคาร์บอน (Carbon Neutrality) พร้อมทั้งส่งเสริมภาคอุตสาหกรรมให้มีการพัฒนากระบวนการผลิตที่เป็นมิตรกับสังคม และสิ่งแวดล้อม

มิติที่ 4 การกระจายรายได้สู่ชุมชนที่ตั้ง กระจายรายได้ สร้างความเข้มแข็งให้ชุมชน พัฒนายกระดับคุณภาพชีวิตของชุมชน และส่งเสริมเศรษฐกิจฐานฐานอย่างเป็นระบบ เชื่อมโยงและสร้างโอกาสทางการตลาด การผลิตและแหล่งเงินทุนให้แก่วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ผู้ประกอบการ และวิสาหกิจชุมชน

“MIND AS ONE” หัวใจเดียวกันของคน MIND ที่มุ่งเน้นให้ทุกหน่วยงานในสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรมบูรณาการการทำงานเป็นทีมเดียวกัน และผนึกกำลังร่วมกับหน่วยงานเครือข่ายในพื้นที่เพื่อขับเคลื่อนอุตสาหกรรมไทยให้มีความสมดุลระหว่าง "ความสำเร็จทางธุรกิจ" ควบคู่กับ "การดูแลสังคมและสิ่งแวดล้อม" อย่างยั่งยืน

มิติที่ 1 ความสำเร็จทางธุรกิจ
อุตสาหกรรมสู่เวทีใหม่ 4 มิติ
ปรับธุรกิจและอุตสาหกรรม สู่ S-curve

ปรับธุรกิจให้เหมาะสมกับโลกอนาคต
ก้าวทัน Industry 4.0 ยกระดับสู่เทคโนโลยีการผลิตสมัยใหม่

แข่งขันด้านประสิทธิภาพและต้นทุน
แก้ปัญหาการขาดแคลนแรงงานจากสังคมผู้สูงอายุ

เพิ่มความเข้มแข็งให้กับอุตสาหกรรม
• เกษตรอุตสาหกรรม
• เทคโนโลยีชีวภาพ
• และยานยนต์แห่งอนาคต

www.industry.go.th @industryprmo

มิติที่ 2 การดูแลสังคมและชุมชน
อุตสาหกรรมสู่เวทีใหม่ 4 มิติ
ส่งเสริมการทำงานร่วมกันระหว่างสถานประกอบการ ชุมชน และสังคม ให้อยู่ร่วมกันอย่างเป็นมิตร

สร้างความรู้ความเข้าใจให้ถูกต้อง

เฝ้าระวัง ร่วมกันป้องกันความเสียหายจากการประกอบการ

ช่วยเหลือกันในยามปกติและยามวิกฤต

แจ้งเหตุและร่วมกันจัดการเมื่อเกิดเหตุร้าย

www.industry.go.th @industryprmo

มิติที่ 3 การรักษาสิ่งแวดล้อม
อุตสาหกรรมสู่เวทีใหม่ 4 มิติ
ดูแลรักษาสิ่งแวดล้อมสู่อุตสาหกรรมสีเขียว เพื่อบริโภคทางธุรกิจ มุ่งสู่ความเป็นกลางทางคาร์บอน ตอบโจทย์ไทยและ-ประชาคมโลก

กำกับ ควบคุม ดูแลด้านสิ่งแวดล้อมตามกฎหมาย อย่างเข้มงวด

ลดผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมต่อสังคม และปลดปล่อยก๊าซเรือนกระจก (CO2 Emission) /คาร์บอนฟุตพริ้นท์

พัฒนาขีดความสามารถสีเขียว /เมืองอุตสาหกรรมสีเขียว ที่เทียบเคียงได้กับระดับสากล

จัดการปัญหามลพิษ เช่น PM2.5 การปล่อยก๊าซเรือนกระจก นำเสียและขยะ/กากอุตสาหกรรม

เพื่อลดขนาดของภาวะโลกร้อนและปัญหาสภาพภูมิอากาศ (Carbon Neutrality) ในปี ค.ศ. 2050 และการจัดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์ (Net Zero Emissions) ภายในปี ค.ศ. 2065

www.industry.go.th @industryprmo

มิติที่ 4 การกระจายรายได้สู่ชุมชน
อุตสาหกรรมสู่เวทีใหม่ 4 มิติ
การรักชาติวิถีชีวิต สร้างประโยชน์ พัฒนาชุมชนรอบอุตสาหกรรม โดยมุ่งเน้นการสร้างงานสร้างอาชีพ ส่งเสริมธุรกิจเพื่อสังคม (Social Enterprise: SE)

“สร้างงาน สร้างอาชีพ” พัฒนาธุรกิจและวิสาหกิจอย่างเป็นระบบ

ให้คนรุ่นใหม่ด้วยองค์ความรู้ ความยั่งยืนทางธุรกิจ

จับคู่ธุรกิจกับผู้ประกอบการ/วิสาหกิจชุมชน ส่งเสริมให้เกิดเครือข่ายการผลิตที่มีศักยภาพ

สนับสนุนเงินทุน และการทำกิจกรรมให้สำเร็จ

www.industry.go.th @industryprmo

2.3.5 เป้าหมายและแนวทางการพัฒนาภาคใต้ (พ.ศ. 2566 – 2570)

มุ่งสู่การพัฒนาเป็น “แหล่งท่องเที่ยวและบริการที่มีคุณภาพ แหล่งผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัยและมูลค่าสูง เชื่อมโยงเศรษฐกิจระหว่างภูมิภาค” ประกอบด้วยแนวทางการพัฒนา ดังนี้

1. พัฒนาและยกระดับการท่องเที่ยวและบริการ และธุรกิจต่อเนื่องด้านการท่องเที่ยวสู่การท่องเที่ยว และบริการที่มีมาตรฐานและมีมูลค่าสูง
2. พัฒนาและยกระดับอุตสาหกรรมการแปรรูปสินค้าเกษตรด้วยนวัตกรรมเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม
3. พัฒนาและส่งเสริมการผลิตและการแปรรูปเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มสินค้าเกษตรหลักของภาค
4. อนุรักษ์ ฟื้นฟู และบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นระบบเพื่อเป็นฐานการพัฒนาที่ยั่งยืน
5. พัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษชายแดนและด่านชายแดนให้เอื้อต่อการค้าการลงทุน
6. พัฒนาพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคใต้ เพื่อเป็นพื้นที่เศรษฐกิจใหม่และสามารถเชื่อมโยงการค้า การลงทุนกับเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก และกลุ่มประเทศ BIMSTEC (จังหวัดชุมพร ระนอง สุราษฎร์ธานี และนครศรีธรรมราช)

2.3.6 แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน (กระบี่ ตรัง พังงา ระนอง ภูเก็ต สตูล)

ระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2566-2570)

วิสัยทัศน์ (Vision)

“ศูนย์กลางการท่องเที่ยวเน้นคุณค่าและเกษตรแนวใหม่ เพื่อสังคมแห่งความสุขและวิถีชีวิตที่ยั่งยืน”

พันธกิจ (Mission)

1. เร่งสร้างนวัตกรรมบริการและการท่องเที่ยวที่มีมูลค่าสูง (High valued services) ซึ่งมีความหลากหลาย นำไปสู่การพัฒนาและสร้างรูปแบบการท่องเที่ยวสำหรับวิถีชีวิตใหม่ โดยใช้ความโดดเด่นของทรัพยากรท่องเที่ยวที่มีความหลากหลาย เน้นประสบการณ์ การเรียนรู้ ผสมผสานวิถีชีวิต เช่น ท่องเที่ยวชุมชน การท่องเที่ยวเชิงเกษตร เชิงวัฒนธรรม
2. ส่งเสริมให้พัฒนาการบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐานและความปลอดภัย โดยพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ระบบสาธารณูปโภค รวมทั้งพัฒนากำลังคนด้านการท่องเที่ยว และส่งเสริมด้านการตลาดประชาสัมพันธ์ในระดับโลก เพื่อยกระดับรายได้จากการท่องเที่ยว
3. ผลักดันให้เกิดการเกษตรยั่งยืน (Sustainable Farming) และเกษตรสมัยใหม่ (Smart Farming) อย่างครบวงจร ให้มีผลิตผลและมีมูลค่าสูงอย่างยั่งยืน เพื่อความมั่นคงทางอาหาร และสนับสนุนอุตสาหกรรมท่องเที่ยว
4. พัฒนาทักษะให้คนมีสมรรถนะสูงและมีความรับผิดชอบต่อสังคม กระจายรายได้ลดความเหลื่อมล้ำ เป็นสังคมแห่งโอกาสและความเสมอภาค สร้างความเข้มแข็งให้ชุมชนและสร้างภูมิคุ้มกันทางสังคม

5. พัฒนาและเสริมสร้างทักษะด้านต่าง ๆ เช่น การพัฒนา SME ให้เป็นผู้ประกอบการแบบ Smart Enterprise ทักษะการใช้เทคโนโลยีในการท าเกษตรรูปแบบใหม่ ๆ รวมทั้งสร้างความเข้มแข็งโดยการรวมกลุ่ม การสร้างตลาดรองรับผลิตผลเกษตร ซึ่งจะสร้างรายได้ให้แก่เกษตรกรอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน

6. พัฒนาให้อันดามันเป็นเมืองอัจฉริยะและน่าอยู่ (Andaman Smart and Livable City) โดยยกระดับโครงสร้างพื้นฐาน การคมนาคม สิ่งอ านวยความสะดวก เน้นความปลอดภัย ด้วยเทคโนโลยีและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

7. ส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาาระบบสาธารณสุข โดยใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ ป้องกันและเตรียมพร้อม รับการเปลี่ยนแปลงต่อภัยพิบัติ และเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการภาครัฐ

เป้าประสงค์รวม

1) เพื่อยกระดับการพึ่งพาตนเองภายในท้องถิ่น เน้นการสร้างเศรษฐกิจรูปแบบใหม่ ๆ ที่หลากหลาย เช่น การส่งเสริมการท่องเที่ยวเน้นมูลค่าที่มีมาตรฐานและปลอดภัย การใช้การเกษตรยั่งยืนและเกษตรแนวใหม่ อย่างครบวงจร เพื่อเพิ่มมูลค่าในการผลิตของห่วงโซ่มูลค่า (Value chain) ในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

2) เพื่อให้สังคมมีความสุขถ้วนหน้า ไม่ทิ้งใครไว้ข้างหลัง มีความมั่นคงในทุกมิติ มีความยืดหยุ่นสามารถ นำพาตนเองและครอบครัวให้ก้าวผ่านวิกฤติต่าง ๆ รวมทั้งใช้ประโยชน์จากการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น (Resilience)

3) เพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารภาครัฐที่ตอบสนองกับความต้องการของประชาชน

ประเด็นการพัฒนา

ประเด็นการพัฒนาที่ 1 สนับสนุนและพัฒนาการท่องเที่ยวเน้นคุณค่าที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

แนวทางการพัฒนา

1.1 พัฒนาและฟื้นฟูโครงสร้างพื้นฐาน สิ่งอำนวยความสะดวก ของแหล่งท่องเที่ยวให้มีมาตรฐาน ความปลอดภัย

1.2 วิจัยและพัฒนานวัตกรรมการท่องเที่ยวเน้นคุณค่าที่เป็นมิตร ต่อสิ่งแวดล้อม

1.3 พัฒนากำลังคนด้านการท่องเที่ยวหลากหลายรูปแบบ

1.4 พัฒนาและยกระดับผลิตภัณฑ์การท่องเที่ยวที่สร้างสรรค์ หลากหลาย ตอบสนองการท่องเที่ยววิถีใหม่ และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

1.5 ส่งเสริมการตลาดการท่องเที่ยวในระดับโลก และสร้างความ หลากหลายของช่องทางการขาย ลดการพึ่งพาแพลตฟอร์มผูกขาดจากต่างประเทศ

ประเด็นการพัฒนาที่ 2 ส่งเสริมการเกษตรยั่งยืนและเกษตรสมัยใหม่ให้มีประสิทธิภาพ

แนวทางการพัฒนา

2.1 พัฒนาและฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ โครงสร้างพื้นฐาน โลจิสติกส์ ระบบสาธารณสุขป ุภาคที่สนับสนุนการเกษตรสมัยใหม่และเกษตรยั่งยืนอย่างครบวงจร

2.2 ยกระดับและพัฒนาแนวทางการตลาดสำหรับสินค้าเกษตร สู่อุตสาหกรรม

2.3 วิจัยและพัฒนานวัตกรรมทางการเกษตรสมัยใหม่ และเกษตรยั่งยืน ด้วยศาสตร์ พระราชา และหลักการเศรษฐกิจ BCG

2.4 พัฒนาเกษตรกรยุคใหม่ (Smart Farmers) และส่งเสริมการรวมกลุ่ม

2.5 พัฒนาและยกระดับการทำเกษตร และอุตสาหกรรมการแปรรูป สินค้าเกษตร ด้วยนวัตกรรมเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม

ประเด็นการพัฒนาที่ 3 การพัฒนาสังคมและความมั่นคงในภูมิภาค

แนวทางการพัฒนา

3.1 ยกระดับโครงสร้างพื้นฐานและการบริหารจัดการ ให้เป็นเมืองน่าอยู่ อย่างทั่วถึง ยั่งยืน และเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ด้วยเทคโนโลยีที่ทันสมัย

3.2 บริหารจัดการพลังงานและทรัพยากรธรรมชาติ ให้มีความสมดุล และยั่งยืน

3.3 พัฒนาทุนมนุษย์ทุกช่วงวัย เพื่อสร้างโอกาสในการแข่งขัน มีความ ยืดหยุ่น (Resilience) และมีทักษะในศตวรรษที่ 21

3.4 ลดความเหลื่อมล้ำ เพื่อสังคมแห่งโอกาสและความเสมอภาค

3.5 สร้างภูมิคุ้มกันทางสังคม ด้วยพื้นฐานครอบครัวที่อบอุ่น และ หลักการ “บวร” เพื่อคุณภาพชีวิต สังคมที่ดีและยั่งยืน

3.6 เตรียมความพร้อมป้องกัน และรับมือการเปลี่ยนแปลงทุกรูปแบบ

3.7 การบริหารจัดการภาครัฐที่มีประสิทธิภาพ

2.3.7 แผนพัฒนาจังหวัดกระบี่ ระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2566-2570)

วิสัยทัศน์

“เมืองท่องเที่ยวคุณภาพสูงและยั่งยืนระดับนานาชาติ เกษตรอุตสาหกรรมยั่งยืน สังคมน่าอยู่ เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และปรับตัวเท่าทันต่อบริบทการเปลี่ยนแปลง”

พันธกิจ

1. พัฒนาให้เป็นเมืองท่องเที่ยวคุณภาพที่เติบโตอย่างยั่งยืนในระดับนานาชาติ เชื่อมโยงกับ ศิลปวัฒนธรรม อัตลักษณ์ และวิถีชุมชน

2. เสริมสร้างศักยภาพเศรษฐกิจทั้งภาคการท่องเที่ยว เกษตร อุตสาหกรรมของจังหวัดให้มี คุณภาพ แข่งขันได้ มีคุณธรรม รับผิดชอบต่อสังคมและเป็นเศรษฐกิจบนฐานความรู้และปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

3. พัฒนาคนให้มีคุณภาพ มีคุณธรรม สามารถนำความรู้และทักษะไปใช้ในการดำรงชีวิตและ ประกอบอาชีพได้ อย่างเต็มศักยภาพ และสามารถปรับตัวรองรับบริบทการเปลี่ยนแปลง

4. ดำรงความหลากหลายทางชีวภาพ และสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติ และคุณภาพสิ่งแวดล้อม

เป้าประสงค์รวมของการพัฒนาจังหวัด

1) อัตราการขยายตัวผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัดไม่น้อยกว่า ร้อยละ 3

2) ประชากรที่อยู่ใต้เส้นความยากจน ไม่เกินร้อยละ 5.69

3) อัตราการว่างงานไม่เกินร้อยละ 1.5

ประเด็นการพัฒนา

ประเด็นการพัฒนาที่ 1 พัฒนาการท่องเที่ยวให้มีคุณภาพสูงและยั่งยืน เพิ่มศักยภาพให้ได้มาตรฐานสากล บนฐานวิถีท่องเที่ยวที่หลากหลายและเชื่อมโยงการท่องเที่ยวระดับภูมิภาคและนานาชาติ

แนวทางการพัฒนา

1.1 พัฒนาให้เป็นเมืองท่องเที่ยวคุณภาพสูงที่หลากหลาย มีความโดดเด่น และเติบโต อย่างยั่งยืนในระดับนานาชาติ เป็นศูนย์กลาง MICE CITY เชื่อมโยงกับศิลปวัฒนธรรม กีฬา วิถีชุมชน มีอัตลักษณ์ และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

1.2 พัฒนาสินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยวที่สร้างสรรค์ หลากหลาย มีการขยายตัวทางเศรษฐกิจอย่างมีเสถียรภาพ สร้างงาน สร้างรายได้และกระจายรายได้เชื่อมโยงกับเศรษฐกิจท้องถิ่น

1.3 พัฒนาบุคลากรทางการท่องเที่ยวให้มีศักยภาพในการบริการระดับสากลบนฐานวิถีท่องเที่ยวที่หลากหลาย มีความสามารถในการปรับตัว พร้อมรับมือการเปลี่ยนแปลงทุกรูปแบบ

1.4 พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ระบบคมนาคมที่เชื่อมโยง มีความปลอดภัย และสิ่งอำนวยความสะดวกพร้อมรองรับคนทั้งมวล ตามมาตรฐานสากล สอดคล้องกับขีดความสามารถในการรองรับของแหล่งท่องเที่ยว

1.5 การบริหารจัดการการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน สมดุลกับทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรมและเทคโนโลยี เชื่อมโยงการท่องเที่ยวของจังหวัดสู่ภูมิภาคและนานาชาติ

1.6 ยกระดับมาตรฐานความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน สุขอนามัย พร้อมป้องกัน และรับมือกับปัจจัยเสี่ยงทุกรูปแบบ เพื่อสร้างความเชื่อมั่นและภาพลักษณ์ที่ดีแก่นักท่องเที่ยว

ประเด็นการพัฒนาที่ 2 ยกระดับขีดความสามารถในการผลิตด้านการเกษตร แปรรูป และตลาดสินค้า เกษตรอย่างครบวงจรควบคู่กับการพัฒนาอุตสาหกรรมสะอาดและพลังงานทางเลือก

แนวทางการพัฒนา

2.1 เพิ่มผลิิตภาพการผลิตปาล์มน้ำมัน น้ำมันปาล์ม และยางพารา

2.2 ส่งเสริมการทำเกษตรกรรมยั่งยืน เช่น เกษตรผสมผสาน เกษตรทฤษฎีใหม่ เกษตรอินทรีย์ หรืออื่น ๆ ตามแนวทางปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

2.3 พัฒนาศักยภาพเกษตรกร เกษตรกรรุ่นใหม่ และสถาบันเกษตรกรในการบริหารจัดการสินค้าเกษตร ให้มีคุณภาพแบบครบวงจร

2.4 ขยายฐานการผลิตสินค้าเกษตรที่หลากหลาย เพื่อสร้างอาชีพ สร้างรายได้ และความมั่นคงด้านอาหาร

2.5 พัฒนาระบบบริหารจัดการน้ำ ให้มีประสิทธิภาพทั้งระบบน้ำในเขตชลประทาน และนอกเขตชลประทานให้ครอบคลุมทั่วถึง

2.6 บริหารจัดการทรัพยากรดินอย่างสมดุลและยั่งยืนด้วยการฟื้นฟูปรับปรุงดิน และอนุรักษ์ดินและน้ำ

2.7 พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานรองรับภาคเกษตรและอุตสาหกรรม และทำเทียบเรือประมง

2.8 ส่งเสริมการพัฒนาเทคโนโลยี หรืองานวิจัย หรือนวัตกรรมการแปรรูปสินค้าเกษตรเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม

2.9 ส่งเสริมและยกระดับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม พัฒนาคุณภาพสินค้าและผลิตภัณฑ์ชุมชนสู่ผู้บริโภค

2.10 ส่งเสริมการตลาด พัฒนาตลาดสินค้าเกษตร (ทั้งตลาดออฟไลน์และออนไลน์) ที่มีคุณภาพและได้มาตรฐาน

2.11 พัฒนาพลังงานทดแทนเพื่อใช้เป็นแหล่งพลังงานทางเลือกของจังหวัด

2.12 ส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมของจังหวัดกระบี่ เข้าสู่อุตสาหกรรมสะอาดมีมาตรฐาน เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมสอดคล้องกับ BCG MODEL

ประเด็นการพัฒนาที่ 3 พัฒนาคูณภาพชีวิตประชาชนสู่สังคมน่าอยู่ และปรับตัวเท่าทันต่อบริบทการเปลี่ยนแปลง

แนวทางการพัฒนา

3.1 เสริมสร้างภูมิคุ้มกันทางสังคมและความร่วมมือของเครือข่ายเพื่อปรับตัวให้เท่าทันการเปลี่ยนแปลง

3.2 ปราบปราม ป้องกัน และบำบัด การแพร่ระบาดของยาเสพติดและอบายมุขทุกกลุ่ม

3.3 สร้างความมั่นคงและปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินแก่ประชาชนทุกพื้นที่

3.4 ยกระดับคุณภาพการศึกษาของเยาวชน และพัฒนาสังคมแห่งการเรียนรู้ทุกช่วงวัย

3.5 พัฒนาศักยภาพของแรงงานให้มีขีดความสามารถรองรับการเปลี่ยนแปลง แข่งขันได้ในระดับประเทศ และสากล ควบคู่กับการยกระดับคุณภาพชีวิตที่ดีของแรงงาน

3.6 ยกระดับคุณภาพชีวิตครัวเรือนเพื่อให้ครัวเรือนมีคุณภาพชีวิตที่ดี

3.7 พัฒนาสถาบันครอบครัวให้มีความเข้มแข็งพร้อมรับการเปลี่ยนแปลงของสภาพสังคม

3.8 จัดสวัสดิการสังคมให้ครอบคลุมทุกกลุ่มเป้าหมาย และให้ความช่วยเหลือผู้ด้อยโอกาสในสังคมและกลุ่มเปราะบางในสังคม

3.9 สร้างค่านิยมที่พึงประสงค์ของคนกระบี่ เสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรมในการดำรงชีวิต และอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมประเพณีเมืองกระบี่

3.10 ยกระดับคุณภาพการให้บริการสาธารณสุข ส่งเสริมการควบคุม ป้องกันโรค และฟื้นฟูสุขภาพ ทุกช่วงวัย

3.11 พัฒนาและส่งเสริมกีฬาเพื่อสร้างสุขภาวะที่ดีของประชาชน

3.12 พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐานเพื่อคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชน

3.13 ส่งเสริมการดำรงชีวิตของประชาชนตามแนวทางพระราชดำริและหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และเทิดทูนสถาบันพระมหากษัตริย์

3.14 สนับสนุนให้มีการจัดตั้งสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาที่สอดคล้องกับบริบทของพื้นที่

ประเด็นการพัฒนาที่ 4 การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน
ตอบสนองการพัฒนาเศรษฐกิจหลักของพื้นที่ได้อย่างมีคุณภาพต่อเนื่องและสามารถรับมือกับความแปรปรวนของสภาพภูมิอากาศ

แนวทางการพัฒนา

- จังหวัด
- 4.1 คุ้มครอง ป้องกัน รักษา พื้นฟูพื้นที่ป่า/ป่าอนุรักษ์ และพัฒนาพื้นที่สีเขียวในเขตพื้นที่
 - 4.2 ป้องกันและควบคุมการสร้างมลพิษต่อสิ่งแวดล้อมโดยบังคับใช้กฎหมายอย่างจริงจัง
 - 4.3 พัฒนาระบบบำบัดมลพิษที่มีคุณภาพได้มาตรฐาน และเพียงพอ
 - 4.4 สร้างความเข้มแข็งของเครือข่ายด้านสิ่งแวดล้อม และส่งเสริมการจัดการอย่างมีส่วนร่วมของชุมชน
 - 4.5 บริหารจัดการทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งโดยคำนึงถึงภูมิปัญญาท้องถิ่น
 - 4.6 บริหารจัดการทรัพยากรน้ำแบบบูรณาการทุกภาคส่วน
 - 4.7 สร้างจิตสำนึกของประชาชน ไม่ให้ทำลายและมีส่วนร่วมในการรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ส่งเสริมกิจกรรม CSR ด้านสิ่งแวดล้อม เพื่อสร้างการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในการอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

4.8 บริหารจัดการการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและความหลากหลายทางชีวภาพ

2.3.8 แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมแปรรูปอาหาร ระยะที่ 1 (พ.ศ. 2562 -2570) โดย สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม

2.3.9 ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการแร่ 20 ปี (พ.ศ. 2560 – 2579) และ (ร่าง) แผนแม่บทการบริหารจัดการแร่ ฉบับที่ 2 พ.ศ. 2565 – 2569 โดย คณะกรรมการนโยบายบริหารจัดการแร่แห่งชาติ (คนร.)

2.3.10 แผนปฏิบัติการลดก๊าซเรือนกระจกของประเทศ ปี พ.ศ. 2564 - 2573 สาขากระบวนการอุตสาหกรรมและการใช้ผลิตภัณฑ์รวมถึงน้ำเสียอุตสาหกรรม โดย กรมโรงงานอุตสาหกรรม

2.3.11 ความสอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนแห่งสหประชาชาติ (SDGs)

1) เป้าหมาย (Goal) เป้าหมายที่ 9 สร้างโครงสร้างพื้นฐานที่มีความยืดหยุ่นต่อการเปลี่ยนแปลงส่งเสริมพัฒนาอุตสาหกรรมที่ครอบคลุมและยั่งยืน และส่งเสริมนวัตกรรม

2) เป้าหมายย่อย (Target)

9.2 ส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมที่ครอบคลุมและยั่งยืน และภายในปี พ.ศ. 2573 ให้เพิ่มส่วนแบ่งของภาคอุตสาหกรรมในการจ้างงานและผลิตภัณฑ์มวลรวมของประเทศ โดยให้เป็นไปตามบริบทของประเทศ และให้เพิ่มส่วนแบ่งขึ้นเป็น 2 เท่า ในประเทศพัฒนาน้อยที่สุด

9.4 ยกกระดับโครงสร้างพื้นฐานและปรับปรุงอุตสาหกรรมเพื่อให้เกิดความยั่งยืน โดยเพิ่มประสิทธิภาพการใช้ทรัพยากรและการใช้เทคโนโลยีและกระบวนการทางอุตสาหกรรมที่สะอาดและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมมากขึ้น โดยทุกประเทศดำเนินการตามขีดความสามารถของแต่ละประเทศ ภายในปี พ.ศ. 2573 กระทรวงอุตสาหกรรมมุ่งเน้นการสนับสนุนการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคุณภาพของประเทศที่จะส่งผลต่อการขยายตัวผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศในสาขาอุตสาหกรรม และผลิตภาพการผลิตของภาคอุตสาหกรรม ด้านอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต ที่มีเป้าหมายเพื่อเพิ่มศักยภาพและเน้นสร้างความเข้มแข็งจากภายใน ลดความเหลื่อมล้ำ นำประเทศหลุดพ้นจากกับดักประเทศรายได้ปานกลาง ด้วยการพัฒนาอุตสาหกรรมโดยใช้วิทยาศาสตร์และนวัตกรรม รวมถึงนโยบาย 12 อุตสาหกรรมที่มีศักยภาพที่จะเป็นปัจจัยขับเคลื่อนเศรษฐกิจ (New Growth Engine) ของประเทศ

โดยการส่งเสริมสถานประกอบการให้มีการนำระบบอัตโนมัติหรือหุ่นยนต์มาใช้ในการประกอบการ การพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมอาหารแห่งอนาคต อุตสาหกรรมยานยนต์ และเครื่องมือแพทย์ รวมทั้งการส่งเสริมให้เกิดการรวมกลุ่มและเชื่อมโยงอุตสาหกรรมดังกล่าว

ความสอดคล้องของแผนระดับต่างๆ กับแผนพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดกระบี่

<p>แผนระดับที่ ๑ ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (๒๕๖๑ - ๒๕๘๐)</p>	<p>ยุทธศาสตร์ชาติที่ ๒ ด้านความสามารถในการแข่งขัน</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. เกษตรสร้างมูลค่า (เกษตรแปรรูป) 2. ความหลากหลายด้านการท่องเที่ยว (เชิงสุขภาพ วัฒนธรรม ความงาม) 3. อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต (ชีวภาพ บริการ) 4. ด้านอาหารสร้างพื้นฐาน เชื่อมไทย เชื่อมโลก 5. สนับสนุนและพัฒนาผู้ประกอบการยุคใหม่ การเข้าถึงข้อมูล การตลาด 	<p>ยุทธศาสตร์ชาติที่ ๔ การสร้างโอกาสและความเสมอภาคสังคม</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. การลดความเหลื่อมล้ำ สร้างความเสมอภาคในภูมิภาค 2. การเพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนาพึ่งตนเองและการจัดการตนเอง 	<p>ยุทธศาสตร์ชาติที่ ๕ ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสิ่งแวดล้อมสีเขียว 2. สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสิ่งแวดล้อมที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศ 3. พัฒนาพื้นที่เมือง ชุมชน เกษตรกรรมและอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ มุ่งเน้นความเป็นเมืองที่เติบโตอย่างยั่งยืน 	
<p>แผนระดับที่ ๒ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ</p>	<p>ประเด็นที่ ๓ การเกษตร (เกษตรแปรรูป)</p>	<p>ประเด็นที่ ๔ อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต (ส่งเสริมพัฒนาอุตสาหกรรมชีวภาพ บริการ)</p>	<p>ประเด็นที่ ๕ การท่องเที่ยว (วัฒนธรรม สุขภาพ ความงาม)</p>	<p>ประเด็นที่ ๖ พื้นที่และเมืองน่าอยู่อัจฉริยะ (อุตสาหกรรมเชิงนิเวศ)</p>
<p>แผนระดับที่ ๒ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓</p>	<p>หมวดหมู่ที่ ๑ เกษตรแปรรูปมูลค่าสูง</p>	<p>หมวดหมู่ที่ ๒ การท่องเที่ยวที่เน้นคุณภาพและความยั่งยืน</p>	<p>หมวดหมู่ที่ ๗ SME ที่เข้มแข็ง ศักยภาพสูง แข่งขันได้</p>	
<p>หมวดหมู่ที่ ๑๐ เศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ</p>	<p>หมวดหมู่ที่ ๑๐ เศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ</p>	<p>หมวดหมู่ที่ ๑๒ กำลังคนที่มีสมรรถนะสูง</p>	<p>หมวดหมู่ที่ ๑๓ ภาครัฐที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพและคอบใจประชาชน</p>	
<p>แผนระดับที่ ๓ ที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมไทย ๔.๐ ระยะ ๒๐ ปี, แผนปฏิบัติการ อก., แผนปฏิบัติการ สปอ., นโยบาย ปกอ. แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมแปรรูปอาหาร ระยะที่ ๑ (พ.ศ. ๒๕๖๒ - ๒๕๗๐), ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการแร่ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๐), แผนปฏิบัติการลดก๊าซเรือนกระจกของประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๖๔ - ๒๕๗๓</p>	<p>แผนพัฒนาภาคใต้, แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน, แผนพัฒนางังหวัดกระบี่</p>	<p>- แผนพัฒนาอุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน - แผนพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดกระบี่</p>	

ภาพที่ 2 ความสอดคล้องของแผนระดับต่าง ๆ

ส่วนที่ 3 สารสำคัญของแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดกระบี่ ประจำปี พ.ศ. 2570

ตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2562 วันที่ 30 เมษายน 2562 โดยให้หน่วยงานของรัฐจัดทำแผนปฏิบัติราชการของส่วนราชการให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ แผนแม่บท แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เพื่อให้การดำเนินงานขององค์กรบรรลุผลตามเป้าหมาย และการบริหารงบประมาณเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งมีการติดตาม ประเมินผล และรายงานผลการปฏิบัติราชการตามนโยบายได้อย่างถูกต้องรวดเร็ว

สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม ได้จัดสรรงบประมาณเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการพัฒนาและผลักดันแผนระดับที่ 3 ของกระทรวงอุตสาหกรรม และบูรณาการนโยบายเชิงพื้นที่ กิจกรรมการจัดทำแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมระดับจังหวัดและกลุ่มจังหวัด เพื่อให้ทุกสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดจัดทำแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมระดับจังหวัด สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดกระบี่ จึงได้จัดทำแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดกระบี่ ประจำปี พ.ศ. 2570 ให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2561 - 2580) แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 (พ.ศ.2566 – 2570 แผนปฏิบัติราชการของกระทรวงอุตสาหกรรม และสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม ระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2566 – 2570) แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน และแผนพัฒนาจังหวัดกระบี่

3.1 การประเมินสถานการณ์ ปัญหา และความจำเป็นของแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดกระบี่ ประจำปี พ.ศ. 2570

3.1.1 ข้อมูลสภาพทั่วไปของจังหวัดกระบี่

1) ที่ตั้งและอาณาเขต

จังหวัดกระบี่ เป็นจังหวัดที่มีขนาดเล็กที่มากไปด้วยทรัพยากรท่องเที่ยวทางธรรมชาติ และมรดกทางวัฒนธรรมอันเก่าแก่ การผสมผสานการดำรงชีวิตของผู้คนที่ต่างเชื้อชาติ ต่างศาสนา และความเชื่อที่แตกต่างกันอย่างกลมกลืน ตั้งอยู่ทางด้านฝั่งทะเลตะวันตกของภาคใต้ติดกับทะเลอันดามัน อยู่ห่างจากกรุงเทพฯ ฯ ไปตามทางหลวงแผ่นดินประมาณ 814 กิโลเมตร มีพื้นที่ทั้งหมด 4,708.512 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 2,942,820 ไร่ มีอาณาเขตติดต่อกับจังหวัดใกล้เคียง ดังนี้

ทิศเหนือ	จดจังหวัดพังงา และจังหวัดสุราษฎร์ธานี
ทิศใต้	จดจังหวัดตรัง และทะเลอันดามัน
ทิศตะวันออก	จดจังหวัดนครศรีธรรมราช และจังหวัดตรัง
ทิศตะวันตก	จดจังหวัดพังงา และทะเลอันดามัน

คำขวัญประจำจังหวัด

“กระบี่เมืองน่าอยู่ ผู้คนน่ารัก”

ภาพที่ 3 แผนที่จังหวัดกระบี่

2) ลักษณะภูมิประเทศ

ทางตอนเหนือของจังหวัดกระบี่ ประกอบด้วย เทือกเขายาวทอดตัวไปในแนวเหนือใต้สลับกับสภาพพื้นที่แบบลูกคลื่นลอนลาดและลอนชัน มีที่ราบชายฝั่งทะเลด้านตะวันตกบริเวณทางตอนใต้มีสภาพภูมิประเทศเป็นภูเขากระจัดกระจายสลับกับพื้นที่แบบลูกคลื่น ส่วนบริเวณทางตอนใต้สุดและตะวันตกเฉียงใต้ มีสภาพพื้นที่เป็นแบบลูกคลื่นลอนลาดจนถึงค่อนข้างราบเรียบ และมีภูเขาสูงๆ ต่ำ ๆ สลับกันไป บริเวณด้านตะวันตกมีลักษณะเป็นชายฝั่งติดกับทะเลอันดามัน ยาวประมาณ 160 กิโลเมตร ประกอบด้วย หมู่เกาะน้อยใหญ่ประมาณ 154 เกาะ แต่มีเกาะที่ประชากรอาศัยอยู่เพียง 13 เกาะ เกาะที่สำคัญ ได้แก่ เกาะลันตา เป็นที่ตั้งของอำเภอเกาะลันตา และเกาะพีพี ซึ่งอยู่ในเขตอำเภอเมือง เป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่สวยงามติดอันดับของโลก

3) ลักษณะภูมิอากาศ

จังหวัดกระบี่ มีภูมิอากาศแบบมรสุมในเขตร้อน และได้รับอิทธิพลจากลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ และลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ ทำให้มีฝนตกชุกตลอดปีและมีเพียง ๒ ฤดู

- ฤดูร้อน เริ่มตั้งแต่เดือนมกราคมถึงเมษายน
- ฤดูฝน เริ่มตั้งแต่เดือนพฤษภาคมถึงธันวาคม

4) ข้อมูลด้านการปกครอง

จังหวัดกระบี่มีข้อมูลการปกครอง ประกอบด้วย 8 อำเภอ 53 ตำบล 385 หมู่บ้าน 1 องค์การบริหารส่วนจังหวัด 1 เทศบาลเมือง 12 เทศบาลตำบล และ 48 องค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.)

ตารางที่ 1 แสดงเขตการปกครองจำแนกตามพื้นที่จังหวัดกระบี่รายอำเภอ

อำเภอ	พื้นที่ (ตร.กม.)	ห่างจากจังหวัด (กม.)	ตำบล	หมู่บ้าน	อบจ.	เทศบาล		อบต.
						เมือง	ตำบล	
เมืองกระบี่	648.552	-	10	59	1	1	1	7
อ่าวลึก	772.989	47	9	52	-	-	2	9
ปลายพระยา	433.367	75	4	35	-	-	1	4
คลองท่อม	1,042.531	42	7	68	-	-	4	5
เกาะลันตา	339.843	109	5	36	-	-	1	5
ลำทับ	320.708	67	4	28	-	-	1	4
เหนือคลอง	362.000	17	8	57	-	-	1	8
เขาพนม	788.522	39	6	54	-	-	1	6
รวม	4,708.512	-	53	389	1	1	12	48

ที่มา : ที่ทำการปกครองจังหวัดกระบี่, พ.ศ. 2568

❖ ข้อมูลประชากรและครัวเรือน

จังหวัดกระบี่ มีจำนวนประชากรทั้งสิ้น 393,497 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง 196,469 คน คิดเป็นร้อยละ 49.93 เพศชาย 197,028 คน คิดเป็นร้อยละ 50.07 ประชากรในจังหวัดกระบี่ ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มอายุระหว่าง 25 – 54 ปี ซึ่งเป็นวัยแรงงาน รองลงมาคือ กลุ่มอายุไม่เกิน 14 ปี ซึ่งเป็นวัยก่อนเกิดจนถึงวัยเด็กอยู่ระหว่างศึกษาระดับประถมไม่เกินชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

ประชากรจังหวัดกระบี่ นับถือศาสนาพุทธ ร้อยละ 60.37 ศาสนาอิสลาม ร้อยละ 39.40 ศาสนาคริสต์ ร้อยละ 0.19 ศาสนาซิกข์ ร้อยละ 0.03 ศาสนาอื่นๆ ร้อยละ 0.02 โดยมีวัด 95 แห่ง ที่พักสงฆ์ 50 แห่ง มัสยิด 206 แห่ง โบสถ์คริสต์จักร 3 แห่ง ศูนย์อบรมจริยธรรมฯ 115 แห่ง และศูนย์พระพุทธศาสนาฯ 6 แห่ง

ตารางที่ 2 แสดงข้อมูลจำนวนประชากรและครัวเรือนของจังหวัดกระบี่

อำเภอ	ประชากร			ครัวเรือน
	ชาย	หญิง	รวม	
เมืองกระบี่	37,275	37,968	75,243	39,848
เขาพนม	25,410	25,152	50,562	18,662
เกาะลันตา	17,777	17,291	35,068	15,123
คลองท่อม	36,625	35,538	72,163	25,557
อ่าวลึก	23,227	23,571	46,798	16,939
ปลายพระยา	16,318	16,206	32,524	11,319
ลำทับ	10,298	10,019	20,317	7,479
เหนือคลอง	30,098	30,724	60,822	21,117
รวม	197,028	196,469	393,497	156,044

5) โครงสร้างพื้นฐานและระบบบริการสาธารณูปโภค

❖ ระบบไฟฟ้า

การใช้ไฟฟ้าของภาคประชาชนและภาคธุรกิจต่าง ๆ ในจังหวัดกระบี่ มีจำนวนผู้ใช้ไฟฟ้าทั้งหมด 164,938 ราย ซึ่งผู้ใช้ไฟฟ้าส่วนใหญ่จะเป็นภาคสถานธุรกิจและอุตสาหกรรม รองลงมา คือที่อยู่อาศัย สถานที่ราชการ และสาธารณะ และอื่น ๆ ตามลำดับ ปริมาณกระแสไฟฟ้าที่ใช้ในจังหวัด รวม 3,437,726,361.56 กิโลวัตต์/ชั่วโมง สามารถให้บริการไฟฟ้าครอบคลุมทั้ง ๘ อำเภอ และสถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญของจังหวัด

ตารางที่ 3 ข้อมูลกิจการโรงไฟฟ้าของจังหวัดกระบี่

ประเภทโรงไฟฟ้า	จำนวน(แห่ง)	กำลังผลิตติดตั้ง (MW)
โรงไฟฟ้ากระบี่ (กฟผ.) (เชื้อเพลิงน้ำมันเตา)	1	340
โรงไฟฟ้าชีวมวลในโรงงานปาล์มน้ำมัน	3	22.79
โรงไฟฟ้าก๊าซชีวภาพในโรงงานปาล์มน้ำมัน (เอกชน)	13	33.23
โรงไฟฟ้าพลังงานแสงอาทิตย์ (สหกรณ์และเอกชน)	4	14.65
โรงไฟฟ้าขยะ	1	6
รวม	22	416.67

ที่มา : กระทรวงพลังงาน

❖ ระบบประปา

จำนวนผู้ใช้น้ำประปาของการประปาส่วนภูมิภาคในพื้นที่จังหวัดกระบี่ จำนวน 42,535 ครัวเรือน ครอบคลุมพื้นที่ 7 อำเภอ ยกเว้นอำเภอเกาะลันตา ส่วนการให้บริการในพื้นที่ที่อยู่นอกเขตบริการของการประปาฯ จะเป็นเขตบริการขององค์กรบริหารส่วนท้องถิ่นในพื้นที่

❖ การคมนาคม

จังหวัดกระบี่ มีเส้นทางคมนาคม 3 ทาง ได้แก่ ทางบก ทางน้ำ ทางอากาศ

(1) การคมนาคมทางบก

ทางรถยนต์จากกรุงเทพฯ ใช้เส้นทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข 4 ผ่านจังหวัดเพชรบุรี - ประจวบคีรีขันธ์ - ชุมพร - ระนอง - พังงา - กระบี่ รวมระยะทางประมาณ 946 กิโลเมตร หรือใช้เส้นทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข 4 ถึงจังหวัดชุมพรต่อด้วยทางหลวงหมายเลขแผ่นดินหมายเลข 41 ผ่านอำเภอหลังสวน จังหวัดชุมพร เข้าอำเภอไชยา อำเภอเวียงสระ จังหวัดสุราษฎร์ธานี จากนั้นใช้เส้นทางหลวงหมายเลข 4035 ผ่านอำเภออ่าวลึก และใช้ทางหลวงหมายเลข 4 อีกครั้งเข้าสู่จังหวัดกระบี่ รวมระยะทาง 814 กิโลเมตร ถ้าเดินทางจากภูเก็ต ใช้ทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข 402 ต่อด้วยทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข 4 ผ่านตำบลโคกกลอย อำเภอตะกั่วทุ่ง อำเภอทับปุด จังหวัดพังงา เข้าอำเภออ่าวลึก จังหวัดกระบี่ รวมระยะทางประมาณ 185 กิโลเมตร

(2) การคมนาคมทางน้ำ

จังหวัดกระบี่ มีท่าเรือ 3 ประเภท คือ ท่าเทียบเรือโดยสารเพื่อการท่องเที่ยวท่าเทียบเรือพาณิชย์ และท่าเทียบเรือประมง มีจำนวนดังนี้

ตารางที่ 4 จำนวนท่าเทียบเรือจังหวัดกระบี่

ประเภทท่าเทียบเรือ	จำนวน (ท่า)
โดยสารสาธารณะเพื่อการท่องเที่ยว	24
พาณิชย์	3
ประมง	32

ที่มา : สำนักงานเจ้าท่าภูมิภาคกระบี่

(3) การคมนาคมทางอากาศ

จังหวัดกระบี่ มีสนามบินนานาชาติ จำนวน 1 แห่ง คือ ท่าอากาศยานนานาชาติจังหวัดกระบี่ สังกัดกรมท่าอากาศยาน ตั้งอยู่ในเขตอำเภอเหนือคลองห่างจากตัวเมืองไปทางทิศตะวันออก เป็นระยะทางประมาณ 13 กิโลเมตร ท่าอากาศยานนานาชาติกระบี่มีบทบาทสำคัญที่สามารถรองรับกิจการการขนส่งทางอากาศของจังหวัดกระบี่ มีความสะดวกสบายและเป็นการส่งเสริมและการพัฒนาการท่องเที่ยวของจังหวัดกระบี่ สามารถให้บริการรองรับผู้โดยสารได้ประมาณ 36,000 คนต่อวัน มีสายการบินภายในประเทศให้บริการจำนวน 5 สายการบิน สายการบินต่างประเทศแบบประจำ จำนวน 3 สายการบิน และสายการบินต่างประเทศแบบเช่าเหมาลำ จำนวน 3 สายการบิน มีเที่ยวบินภายในประเทศ และระหว่างประเทศให้บริการจำนวน 46 เที่ยวบินต่อวัน โดยมีปริมาณเที่ยวบิน ในปี 2566 มีปริมาณเที่ยวบิน 16,159 เที่ยวบิน มีปริมาณผู้โดยสารในปี 2566 จำนวน 2,309,846 คน

(4) การให้บริการโทรศัพท์

จำนวนชุมสายโทรศัพท์ในจังหวัดกระบี่ทั้งหมด 94 ชุมสาย และมีหมายเลขโทรศัพท์ทั้งหมด 6,886 เลขหมาย

❖ **ด้านสาธารณสุข**

จังหวัดกระบี่มีสถานบริการสาธารณสุขของรัฐ จำนวน 94 แห่ง คือ โรงพยาบาล จำนวน 9 แห่ง โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล จำนวน 72 แห่ง ศูนย์สุขภาพชุมชนในโรงพยาบาล จำนวน 7 แห่ง ศูนย์สุขภาพชุมชนเมือง จำนวน 2 แห่ง หน่วยควบคุมโรคหน้าโดยแมลง จำนวน 4 แห่ง และโรงพยาบาลเอกชน จำนวน 3 แห่ง

ตารางที่ 5 สถานบริการสาธารณสุขของรัฐและเอกชน จำแนกรายอำเภอ

อำเภอ	สถานบริการภาครัฐ						ภาคเอกชน		
	รพท./ เตียง	รพช./ เตียง	รพ.สต.	ศูนย์ สุขภาพ ชุมชน	ศูนย์ สุขภาพ ชุมชนเมือง	นคม.	รพ.ทั่วไป ขนาดใหญ่	รพ.ทั่วไป ขนาด กลาง	รพ.ทั่วไป ขนาดเล็ก
เมือง	1/447	1/7	11	-	2	1	1/100	1/59	1/25
เขาพนม		1/52	8	1	-	1	-	-	-
เกาะลันตา		1/40	7	1	-	-	-	-	-
คลองท่อม		1/71	10	1	-	1	-	-	-
อ่าวลึก		1/85	10	1	-	1	-	-	-
ปลายพระยา		1/53	9	1	-	-	-	-	-
ลำทับ		1/36	3	1	-	-	-	-	-
เหนือคลอง		1/64	14	1	-	-	-	-	-
รวม	1/447	8/280	72	7	2	4	1/100	1/59	1/25

ที่มา : สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดกระบี่, พ.ศ. 2567

❖ ด้านบุคลากรทางการแพทย์

จังหวัดกระบี่ มีบุคลากรทางการแพทย์ 1 คน ต่อประชากร 2,649 คน ซึ่งมีสัดส่วนต่อประชากรสูงกว่าระดับประเทศ เช่นเดียวกับทันตแพทย์ เภสัชกร และพยาบาลวิชาชีพ

ตารางที่ 6 จำนวนสัดส่วนบุคลากรสาธารณสุขภาครัฐ จังหวัดกระบี่

บุคลากร	จำนวน	สัดส่วนต่อประชากร		
		จังหวัด	เขต 11	ประเทศ
แพทย์	149	1 : 2,649	1 : 1,612	1 : 1,991
ทันตแพทย์	49	1 : 8,056	1 : 6,564	1 : 7,496
เภสัชกร	73	1 : 5,407	1 : 4,072	1 : 3,968
พยาบาลวิชาชีพ	772	1 : 511	1 : 384	1 : 365

ที่มา : สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดกระบี่, พ.ศ. 2567

❖ ด้านการศึกษา

จังหวัดกระบี่มีการจัดการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2 พ.ศ. 2545) ออกเป็น 3 ระบบการศึกษา คือ การศึกษาในระบบโรงเรียน การศึกษานอกระบบโรงเรียน และการศึกษาตามอัธยาศัย ดังนี้

1. การศึกษาในระบบโรงเรียน

1) สถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) กระทรวงศึกษาธิการ เปิดสอนระดับ ก่อนประถมศึกษาถึงมัธยมศึกษาตอนปลาย ได้แก่

1.1) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากระบี่ รับผิดชอบการส่งเสริมสนับสนุนการจัดการศึกษาในระดับก่อนประถมศึกษา ประถมศึกษา และขยายโอกาสชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 ในปีการศึกษา 2566 มีจำนวนโรงเรียน ในเขตความรับผิดชอบของ สพฐ. จำนวน 204 โรงเรียน ซึ่งมีพื้นที่รับผิดชอบทั้ง 8 อำเภอ ได้แก่ เมืองกระบี่ เขาพนม เกาะลันตา คลองท่อม อ่าวลึก ปลายพระยา ลำทับ เหนือคลอง มีนักเรียน จำนวน 35,809 คน ห้องเรียน จำนวน 2,068 ห้อง และครู/ผู้สอนจำนวน 2,129 คน

1.2) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 13 (ตรัง กระบี่) จัดการศึกษาในระดับมัธยมศึกษา ชั้น ม.1 - ม.6 จำนวน 44 โรงเรียน ซึ่งจำนวนโรงเรียนที่อยู่ในพื้นที่จังหวัดกระบี่ มีทั้งสิ้น 16 โรงเรียน

1.3) สถานศึกษาเอกชน รับผิดชอบการส่งเสริมสนับสนุนการจัดการศึกษาในระดับก่อนประถมศึกษา ประถมศึกษา และขยายโอกาสชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 จำนวน 45 โรงเรียน

1.4) สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ จำนวน 2 โรงเรียน

2) สถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา (สอศ.) เปิดสอนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และมีประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) มีจำนวน 5 แห่ง ได้แก่ วิทยาลัยเทคนิคกระบี่ วิทยาลัยสารพัดช่างกระบี่ วิทยาลัยการอาชีพอ่าวลึก วิทยาลัยการอาชีพคลองท่อม วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีกระบี่

3) สถานศึกษาสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ดังนี้

- ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 18 โรงเรียน
- ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก จำนวน 148 ศูนย์

4) สถานศึกษาสังกัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา (กก.) เปิดสอนระดับอุดมศึกษา มีจำนวน 1 แห่ง คือ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตกระบี่

5) สถานศึกษาสังกัดสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ มี 1 แห่ง คือ โรงเรียนพระปริยัติธรรม วัดแก้วโกรวาราม

6) สถานศึกษาสังกัดกองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน เปิดสอนในระดับอนุบาล ระดับประถมศึกษา มีจำนวน 1 แห่ง คือ โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนบ้านแผ่นดินเสมอ ตำบลคลองท่อมเหนือ อำเภอคลองท่อม

2. การศึกษานอกระบบโรงเรียน

มีสถานศึกษาสังกัดสำนักงานการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยจังหวัดกระบี่ (กศน.) ศูนย์ กศน. อำเภอ 8 อำเภอ และ กศน. ตำบล จำนวน 53 แห่ง

❖ ด้านแรงงาน

1) ข้อมูลประชากรวัยแรงงาน และกำลังคน ปี 2567

ผู้ที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไป จำนวน 349,619 คน (ชาย 168,022 คน หญิง 181,597 คน) จำแนกเป็น

- ผู้อยู่ในกำลังแรงงาน จำนวน 245,225 คน (ชาย 137,509 คน หญิง 107,715 คน)
- เป็นผู้มีงานทำ 242,046 คน (ชาย 136,956 คน หญิง 105,090 คน)
- เป็นผู้ว่างงาน 3,179 คน (ชาย 554 คน หญิง 2,625 คน)
- ผู้ซึ่งไม่อยู่ในกำลังแรงงาน จำนวน 104,394 คน

พบว่าทำงานบ้าน จำนวน 38,164 คน เรียนหนังสือ จำนวน 24,549 คน และอื่น ๆ จำนวน 41,682 คน

ตารางที่ 7 จำนวนประชากร ประชากรในวัยแรงงาน และกำลังแรงงาน

สถานภาพแรงงาน	2563	2564	2565	2566	2567
ประชากรรวม	378,270	379,267	430,815	-	437,058
ผู้อยู่ในวัยแรงงาน (อายุ 15 ปีขึ้นไป)	297,302	298,815	343,252	346,617	349,619
1. กำลังแรงงานปัจจุบัน	218,485	217,332	242,741	252,247	245,225
1.1 ผู้มีงานทำ	212,767	209,985	239,545	249,407	242,046
1.2 ผู้ว่างงาน	5,717	7,347	3,197	2,839	3,179
1.3 กำลังแรงงานที่รอฤดูกาล	-	-	-	-	-
2. ผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน	78,817	81,483	100,511	94,370	104,394
2.1 ทำงานที่บ้าน	32,514	32,663	37,649	34,927	38,164
2.2 เรียนหนังสือ	19,898	22,183	30,206	26,205	24,549
2.3 เด็ก/ชรา/ป่วย/พิการจน ไม่สามารถทำงานได้	-	-	26,557	28,516	41,612
2.4 อื่นๆ	26,405	26,637	6,099	4,722	-
ประชากรอายุต่ำกว่า 15 ปี	80,969	80,452	87,563	-	-

ที่มา : สำนักงานแรงงานจังหวัดกระบี่, พ.ศ. 2567

2) จำนวนแรงงานต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตให้ทำงาน

จังหวัดกระบี่ มีจำนวนแรงงานต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตทำงานในปี พ.ศ. 2566 จำนวน 12,955 คน ซึ่งจากปี พ.ศ. 2565 มีแรงงานต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตทำงาน จำนวน 14,992 คน ลดลงจากเดิม จำนวน 2,037 คน คิดเป็นร้อยละ 13.59

6) ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

❖ ทรัพยากรดินและการใช้ดิน

สภาพทรัพยากรดินของจังหวัดกระบี่ประกอบด้วยกลุ่มชุดดิน 21 กลุ่ม ลักษณะดินจะแตกต่างกันตามธรณี สัณฐานและวัตฤตต้นกำเนิด ส่วนใหญ่เป็นดินเหนียวและดินร่วนระบายน้ำได้ดีใช้ในการเกษตรใช้ในการเกษตรกรรม พืชเศรษฐกิจที่สำคัญของจังหวัดกระบี่ คือ ปาล์มน้ำมัน และยางพารา มีการใช้ประโยชน์ที่ดินมากถึง 1,854,463 ไร่ (55.74% ของพื้นที่จังหวัด) แบ่งเป็นปาล์มน้ำมัน 1,138,323 ไร่ (34.21%) และยางพารา 716,140 ไร่ (21.52%) ปัญหาที่สำคัญที่สุดคือ ความต้องการเพื่อการเกษตรเพิ่มขึ้นแต่ไม่สามารถขยายได้ เนื่องจากต้องรักษาพื้นที่ป่าไม้ไว้ เพื่อรักษาสมดุลทางธรรมชาติ การใช้พื้นที่มีอยู่เพื่อการผลิตโดยขาดการบำรุงรักษาและการอนุรักษ์ จึงก่อให้เกิดการเสื่อมโทรมโดยเฉพาะความเสื่อมโทรมจากการชะล้างพังทลายของดิน

❖ ทรัพยากรป่าไม้

พื้นที่คงสภาพป่ามีแนวโน้มลดลงเหลือ 570,478.49 ไร่ (17.15% ของพื้นที่จังหวัดลดลงจากปี 2564 จำนวน 646.35 ไร่ (0.11%) แบ่งเป็น ป่าบก 339,687 ไร่/10.21% , ป่าชายเลน 230,791 ไร่/6.94% ป่าบกส่วนใหญ่เป็นพื้นที่ป่าเพื่อการอนุรักษ์ตามกฎหมาย อยู่ในแนวเทือกเขาพนมเบญจา อำเภอเมือง/อ่าวลึก/เขาพนม และเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าเขาประ-บางคราม อำเภอคลองท่อม/ลำทับ ส่วนป่าชายเลน อยู่ตามแนวชายฝั่งทะเล ตั้งแต่อำเภออ่าวลึก/เมือง/เหนือคลอง/คลองท่อม/เกาะลันตา พื้นที่ป่าไม้อาจจำแนกตามกฎหมายได้ ดังนี้

1. ป่าไม้ถาวร ตามมติคณะรัฐมนตรี 14 พฤศจิกายน 2504 (ป่าไม้ของชาติ), 2 มีนาคม 2515 (สภาพบริหารคณะปฏิวัติ), 3 กรกฎาคม 2533, 26 พฤศจิกายน 2534, 20 กันยายน 2537 และ 18 ตุลาคม 2537 จำนวน 61 ป่า เนื้อที่ประมาณ 1,415,641.88 ไร่ (42.55% ของพื้นที่ป่าไม้)

2. ป่าสงวนแห่งชาติ จำนวน 45 ป่า รวมเนื้อที่ 1,415,952 ไร่ (42.56%) โดยบางส่วนเดิมเป็นป่าคุ้มครอง 11 ป่า อีกส่วนหนึ่งมอบให้สำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม (สปก.) 26 ป่า จำนวน 560,627 ไร่ (39.59% ของพื้นที่ป่าสงวนฯ) คงเหลือ 855,325 ไร่

3. อุทยานแห่งชาติ จำนวน 4 แห่ง รวมเนื้อที่ 422,512 ไร่ ได้แก่ อุทยานแห่งชาติเขาพนมเบญจา อำเภอเมือง/เขาพนม/อ่าวลึก 31,325 ไร่, อุทยานฯหาดนพรัตน์ธารา – หมู่เกาะพีพี อำเภอเมือง 242,437 ไร่, อุทยานฯหมู่เกาะลันตา อำเภอเกาะลันตา 83,750 ไร่ และอุทยานฯธารโบกขรณี อำเภออ่าวลึก/เมือง 65,000 ไร่

4. เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า จำนวน 2 แห่ง รวมเนื้อที่ 162,075 ไร่ ได้แก่ เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าคลองพระยา อำเภอปลายพระยา/อ่าวลึก/เขาพนม, อำเภอพระแสง/ชัยบุรี 95,988 ไร่ (ท้องที่จังหวัด 64,375 ไร่) และเขตรักษาพันธุ์เขาประ-บางคราม (ซึ่งส่วนใหญ่กำหนดทับซ้อนเขตห้ามล่าสัตว์ป่าเขาประ-บางคราม) อำเภอคลองท่อม/ลำทับ, อำเภอวังวิเศษ/สิเกา จังหวัดตรัง 140,188 ไร่ (ท้องที่จังหวัด 97,700 ไร่ เป็นถิ่นอาศัยของนกแก้วแร้วท้องดำ, Gurney's Pitta แห่งเดียวของประเทศ)

5. เขตห้ามล่าสัตว์ป่า จำนวน 2 แห่ง รวมเนื้อที่ 147,133 ไร่ ได้แก่ เขตห้ามล่าสัตว์ป่าทุ่งทะเล อำเภอกะลันตา 30,633 ไร่ และเขตห้ามล่าฯ เขาพระ-บางคราม อำเภอลองท่อม/ลำทับ, อำเภอวังวิเศษ/สิเกา จังหวัดตรัง 116,500 ไร่

6. พื้นที่ป่าชายเลน ตามมติคณะรัฐมนตรี 22 สิงหาคม/17 ตุลาคม 2543 เนื้อที่ 285,095.19 ไร่ พื้นที่ป่าชายเลนคงสภาพ 230,791 ไร่ ในท้องที่ 5 อำเภอ 30 ตำบล ได้แก่ อำเภอกะลันตา/คลองท่อม/เมือง/เหนือคลอง/อ่าวลึก

7. สวนป่าองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้(เขตภาคใหญ่) จำนวน ๖ แห่ง รวมเนื้อที่ 28,142 ไร่ จังหวัดกระบี่ ได้แก่ สวนป่าคลองท่อม อำเภอลองท่อม 5,363 ไร่, สวนป่าเขาพนมเบญจา อำเภอเขาพนม 2,864 ไร่, สวนป่าอ่าวลึก อำเภอลอกลี 1,986 ไร่, สวนป่าห้วยน้ำขาว อำเภอลองท่อม 6,503 ไร่, สวนป่าพุดินนา อำเภอลำทับ 2,611 ไร่ และสวนป่าเหนือคลอง อำเภอนือคลอง 8,833 ไร่

❖ ทรัพยากรน้ำ

1. แหล่งน้ำผิวดิน (Surface Water)

พื้นที่จังหวัดกระบี่ 2 กลุ่มน้ำหลัก พื้นที่ส่วนใหญ่ด้านทิศใต้ น้ำไหลลงสู่ทะเลอันดามันอยู่ในลุ่มน้ำภาคใต้ฝั่งตะวันตก (66.93%) ประกอบด้วย 4 กลุ่มน้ำสาขา (ภาคใต้ฝั่งตะวันตก ส่วนที่ 2/คลองท่อม/ภาคใต้ฝั่งตะวันตกส่วนที่ 3/แม่น้ำตรัง) ส่วนด้านทิศเหนือ น้ำจะไหลลงสู่แม่น้ำตาปออยู่ในลุ่มน้ำ ภาคใต้ฝั่งตะวันออกตอนบน ประกอบด้วย 2 กลุ่มน้ำสาขา (คลองอปีน/ คลองสินปุน) ลำน้ำที่สำคัญ ได้แก่ คลองกระบี่ใหญ่ (แหล่งผลิตน้ำประปาอำเภอมือกระบี่) คลองกระบี่น้อย คลองเพขลา (คลองปกาสัย) คลองท่อม คลองสินปุน คลองพอหาก

ปัญหาในการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำในภาพรวม เกิดจากป่าต้นน้ำถูกบุกรุกทำลายจนเหลือเพียง 10.23%, การปลูกพืชเชิงเดี่ยว เป็นผลให้ช่วงฤดูฝนไม่มีแหล่งดูดซับน้ำและเก็บกักน้ำ น้ำไหลเร็วและรุนแรงเกิดการกัดเซาะพื้นดินทำให้แหล่งน้ำธรรมชาติตื้นเขิน เก็บน้ำได้น้อยไม่เพียงพอต่อความต้องการ ปัญหาน้ำท่วมโดยรวมไม่ค่อยมีความรุนแรง เนื่องจากพื้นที่ลุ่มน้ำสาขามีขนาดเล็กอิสระจากกัน ทำให้ลำน้ำหลักมีความยาวนาน ปริมาณน้ำหลากที่สะสมมีน้อย ประกอบกับความลาดเทของพื้นที่และลำน้ำค่อนข้างสูง และมีจุดที่ระบายน้ำลงสู่ทะเลจำนวนมาก ส่งผลให้น้ำระบายอย่างรวดเร็ว ส่วนลุ่มน้ำภาคใต้ฝั่งตะวันออกตอนบนเป็นพื้นที่ต้นน้ำจึงมีความลาดชันค่อนข้างสูง ส่งผลให้น้ำระบายอย่างรวดเร็วเช่นกัน ดังนั้นจึงไม่มีการแผ่รังและเตือนภัยในลำน้ำ มีเฉพาะที่สำนักงานทรัพยากรน้ำภาค 10 ติดตั้งสถานีเตือนภัยล่วงหน้า (Early Warning System-EMS) จำนวน 34 สถานี ครอบคลุมพื้นที่ 84 หมู่บ้าน 23 ตำบล 7 อำเภอ นอกจากนี้สำนักงานทรัพยากรธรณี เขต 4 ได้ติดตั้งสถานีตรวจติดตามการเคลื่อนตัวของมวลดิน 3 สถานี ที่ตำบลเขาพนม/หน้าเขา อำเภอเขาพนม และตำบลกระบี่น้อย อำเภอมือ

อ่างเก็บน้ำโครงการชลประทานขนาดกลาง มีจำนวน 6 แห่ง ปริมาตร 41.45 ล้านลูกบาศก์เมตร ได้แก่ (1) อ่างเก็บน้ำบางก่าปรัดอันเนื่องมาจากพระราชดำริ ตำบลโคกหาร อำเภอเขาพนม (16 ล้านลูกบาศก์เมตร) (2) ห้วยน้ำเขียวพระราชดำริ ตำบลคลองท่อมใต้ อำเภอลองท่อม (7.30 ล้านลูกบาศก์เมตร) (3) คลองหยาดพระราชดำริ อำเภอปลายพระยา (3.20 ล้านลูกบาศก์เมตร) (4) ห้วยลึก ตำบลเขาเขน อำเภอปลายพระยา (2.45 ล้านลูกบาศก์เมตร) (5) คลองแห้ง ตำบลกระบี่น้อย อำเภอมือ (12.50 ล้านลูกบาศก์เมตร) และ (6) อ่างเก็บน้ำห้วยทรายขาว ตำบลทรายขาว อำเภอลองท่อม (5 ล้านลูกบาศก์เมตร)

2. แหล่งน้ำบาดาล (Aquifer)

อยู่ในแอ่งระนอง-สตูล ปริมาณน้ำบาดาลที่กักเก็บที่จังหวัด 26,146 ล้านลูกบาศก์เมตร/ปี สามารถนำมาใช้ได้ 723 ล้านลูกบาศก์เมตร/ปี พื้นที่ส่วนใหญ่ให้น้ำได้น้อยกว่า 5 ลูกบาศก์เมตร/ชั่วโมง มีคุณภาพน้ำอยู่ในเกณฑ์ดี (TDS <500) ปัจจุบัน มีบ่อบาดาลตามพระราชบัญญัติน้ำบาดาล พ.ศ.2520 (มีความลึก \geq 15 เมตร) ที่ได้รับอนุญาตเจาะ/ใช้ 1,757/1,102 บ่อ ปัญหาของการบริหารจัดการน้ำบาดาล ได้แก่ การลักลอบขุดเจาะน้ำบาดาล และนำน้ำใต้ดินมาใช้โดยไม่ได้ขออนุญาตให้ถูกต้องจึงไม่มีข้อมูลการใช้ น้ำใต้ดินที่เป็นจริงการสูบน้ำมาใช้เกินกว่าปริมาณทดแทนในบางพื้นที่ ซึ่งอาจมีผลกระทบต่อสมดุลของระดับน้ำทำให้เกิดการแทรกตัวของน้ำทะเล และการปนเปื้อนของสิ่งสกปรกในชั้นน้ำใต้ดิน

❖ ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง

จังหวัดกระบี่มีทรัพยากรทางทะเลที่สวยงามมาก มีชายฝั่งติดกับทะเลอันดามันยาวประมาณ 160 กิโลเมตร หมู่เกาะน้อยใหญ่ ประมาณ 154 เกาะ เกาะที่มีความสวยงามเป็นแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติ ทางทะเล ได้แก่ หมู่เกาะพีพี เกาะห้อง เกาะศรีบอยา เกาะรอก เป็นต้น

❖ ความหลากหลายทางชีวภาพ

จังหวัดกระบี่มีบริเวณพื้นที่ชุ่มน้ำปากแม่น้ำกระบี่ เป็นพื้นที่ชุ่มน้ำที่สำคัญระหว่างประเทศ (Ramsar Site) ของโลก ลำดับที่ 1,100 มีลำคลองหลายสายไหลลงสู่ทะเล ปกคลุมไปด้วยป่าชายเลนเนื้อที่ประมาณ 102.12 ตารางกิโลเมตร หาดเลนเนื้อที่ประมาณ 12 กิโลเมตร หาดเลนระหว่างปากแม่น้ำ กระบี่กับคลองยวน มีขนาดประมาณ 5,812.5 ไร่ บริเวณป่าชายเลนในเขตพื้นที่ปากแม่น้ำกระบี่มีไม้ป่า โกงกางขึ้นอยู่ค่อนข้างหนา มีเนื้อที่เป็น 31% ของพื้นที่ป่าชายเลนทั้งหมดในจังหวัดกระบี่ หรือ 5% ของ ประเทศไทย บริเวณปากแม่น้ำกระบี่อุดมสมบูรณ์ไปด้วยสัตว์น้ำ พันธุ์ปลาพบอย่างน้อย 50 ชนิด เป็นปลาเศรษฐกิจ หาดเลนปากแม่น้ำกระบี่เป็นแหล่งนกอพยพที่สำคัญของประเทศ นกบางชนิดเป็นนกที่ใกล้จะสูญพันธุ์ พบนกอพยพ 107 ชนิด นกชายเลน 139 ชนิด และนกประจำถิ่น 137 ชนิด บริเวณรอบเกาะศรีบอยาเป็นแหล่งอาศัยของพะยูน โลมา เต่าทะเล จำนวนชนิดพันธุ์หญ้าทะเล มีจำนวน 90% ของชนิดพันธุ์หญ้าทะเลที่พบในประเทศไทย

❖ สิ่งแวดล้อม

1. ขยะมูลฝอย เป็นผลจากการท่องเที่ยวในจังหวัดขยายตัวมากขึ้น โดยในปี 2564 ปริมาณขยะน้อยกว่าปีที่ผ่านมาเป็น 384.29 ตันต่อวัน จาก 463.64 ตัน/วัน ในปี 2563 คิดเป็นร้อยละ 20.64

2. ขยะมูลฝอยที่ถูกนำกลับมาใช้ประโยชน์ สัดส่วนของขยะมูลฝอยชุมชนที่ถูกนำกลับมาใช้ประโยชน์ในจังหวัดกระบี่ ในปี 2566 มีปริมาณ 170.00 ตัน/วัน ลดลงจากปี 2565 ที่มีปริมาณ 179.80181.06 ตัน/วัน และมีขยะมูลฝอยตกค้างในปี 2566 มากกว่าปี 2565 จำนวน 3,737 ตัน

3. น้ำเสีย มีระบบบำบัดน้ำเสียรวมชุมชน จำนวน 2 แห่ง โดยในพื้นที่เทศบาลเมืองกระบี่ ปริมาณน้ำเสียเข้าระบบบำบัด 201,608 ลูกบาศก์เมตร/เดือน เฉลี่ย 6,503.48 ลูกบาศก์เมตร/วัน (54.19%) ระบบบำบัดน้ำเสียจะมีสถานีสูบน้ำเสีย จำนวน 2 สถานี ซึ่งทำหน้าที่รวบรวมน้ำเสีย ส่งเข้ามายังระบบบำบัด ระบบบำบัดของเทศบาลเมืองกระบี่ เป็นระบบแบบเติมอากาศ (Aerated Lagoon) ประกอบด้วย บ่อเติมอากาศ จำนวน 1 บ่อ และบ่อตกตะกอน จำนวน 3 บ่อ ความสามารถในการรองรับน้ำเสีย 12,000 ลูกบาศก์เมตร/วัน ปัจจุบันมีน้ำเสียเข้าระบบอยู่ที่ 7,000 – 7,500 ลูกบาศก์เมตร/วัน พื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลอ่าวนาง (เกาะพีพี) จังหวัดกระบี่ เป็นระบบแบบ

เติมอากาศชนิดมีตัวกลางยึดเกาะ (Fixed Film Aeration) ครอบคลุมพื้นที่หมู่ 7 สามารถรองรับน้ำเสียได้ 2,000 ลูกบาศก์เมตร/วัน และหมู่ 8 สามารถรองรับน้ำเสียได้ 400 ลูกบาศก์เมตร/วัน มีสถานีสูบน้ำเสียรวมทั้งสิ้น 14 สถานี สูบน้ำเสีย ประกอบด้วย ถังดัก ขยะ ถังตกตะกอน และถังสูบน้ำเสีย ก่อสร้างไว้เป็นชนิดแบบ HDPE WEHO TANK มีการต่อท่อภายในใต้น้ำเสีย สามารถไหลต่อกันได้ และพื้นที่หมู่ 2 ตำบลอ่าวนาง (คลองจาก) มีระบบบำบัดน้ำเสีย บริเวณคลองจาก รองรับน้ำเสียได้ 600 ลูกบาศก์เมตร/วัน แต่ไม่สามารถรองรับน้ำเสียได้ทั้งหมด

7) ด้านพลังงาน

❖ ไฟฟ้า

จังหวัดกระบี่มีความต้องการใช้ไฟฟ้าสูงสุด 154.69 MW ศักยภาพของระบบสายส่งไฟฟ้า 230 KV ท่งสง-กระบี่ จำนวน 2 วงจร และพังงา-กระบี่ จำนวน 2 วงจร ทั้งยังมีกำลังการผลิตไฟฟ้าจากโรงไฟฟ้าประเภท Non - Firm 86.536 MW และกำลังการผลิตไฟฟ้าจากโรงไฟฟ้ากระบี่ (กฟผ.) 340 MW ที่ใช้เชื้อเพลิงร่วมกับน้ำมันเตา มีการติดตั้ง Solar Rooftop ที่ว่าการอำเภอ ภายใต้นโยบาย “อำเภอพลังงานสะอาด” 6 แห่ง กำลังการผลิตรวม 0.110 MW หน่วยงานราชการอื่น 5 แห่ง กำลังการผลิตรวม 0.336 MW และภาคเอกชน 45 แห่ง กำลังการผลิตรวม 0.994 MW

❖ น้ำมันเชื้อเพลิง

จังหวัดกระบี่มีปริมาณการใช้น้ำมันเชื้อเพลิงอยู่ที่ 602,861 ลิตร/วัน (ข้อมูลจากกรมธุรกิจพลังงาน ณ ม.ค. - พ.ย. 2567) คิดเป็นน้ำมันดีเซล ร้อยละ 63 แก๊สโซฮอล์ 91 ร้อยละ 11.60 แก๊สโซฮอล์ 95 ร้อยละ 17.40 แก๊สโซฮอล์ E20 ร้อยละ 5.10 น้ำมันเตา ร้อยละ 2.80 และมีปริมาณการใช้ก๊าซ LPG อยู่ที่ 68,094 กิโลกรัม/วัน

จังหวัดกระบี่ มีสถานประกอบการน้ำมันเชื้อเพลิง ดังนี้

- สถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง ประเภท ก จำนวน 108 แห่ง
- สถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง ประเภท ค1 จำนวน 11 แห่ง
- สถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง ประเภท ค2 จำนวน 35 แห่ง
- สถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง ประเภท ง จำนวน 44 แห่ง
- สถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง ประเภท จ จำนวน 2 แห่ง
- คลังน้ำมันเชื้อเพลิง จำนวน 2 แห่ง
- สถานที่เก็บรักษาน้ำมันเชื้อเพลิง ลักษณะที่ 2 จำนวน 8 แห่ง
- ถังขนส่งน้ำมันเชื้อเพลิง ประเภทรถบรรทุก จำนวน 39 คัน

ที่มา : สำนักงานพลังงานจังหวัดกระบี่, พ.ศ. 2568

❖ สถานีประจุไฟฟ้า

สถานีประจุไฟฟ้าสำหรับการชาร์จรถยนต์/รถจักรยานยนต์ไฟฟ้าในจังหวัดกระบี่ มีจำนวน 25 แห่ง แบ่งออกเป็นในสถานีบริการน้ำมัน 19 แห่ง และนอกสถานีบริการน้ำมัน 6 แห่ง ซึ่งอยู่ในอำเภอเมืองกระบี่ จำนวน 15 แห่ง อำเภออ่าวลึก 3 แห่ง อำเภอเหนือคลอง 1 แห่ง อำเภอคลองท่อม 3 แห่ง อำเภอเขาพนม 1 แห่ง อำเภอเกาะลันตา 1 แห่ง และอำเภอปลายพระยา 1 แห่ง แนวโน้มในอนาคตคาดว่าจังหวัดกระบี่จะมีสถานีประจุไฟฟ้าเพิ่มขึ้น โดยมีการติดตั้งสถานีประจุไฟฟ้าเพิ่มเติมภายในบริเวณสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิงรายใหญ่ทั่วทั้งจังหวัด

❖ สถานประกอบการปิโตรเลียมเหลว

จังหวัดกระบี่มีสถานประกอบการดังกล่าว ดังนี้

- สถานีบริการก๊าซปิโตรเลียมเหลว จำนวน 5 แห่ง
- สถานีที่บรรจุก๊าซปิโตรเลียมเหลวประเภทบรรจุ จำนวน 11 แห่ง
- สถานีที่เก็บรักษาก๊าซปิโตรเลียมเหลวประเภทสถานที่ใช้ลักษณะที่ 3 จำนวน 14 แห่ง
- สถานีที่เก็บรักษาก๊าซปิโตรเลียมเหลวประเภทร้านจำหน่ายลักษณะที่ 1 จำนวน 186 แห่ง
- สถานีที่เก็บรักษาก๊าซปิโตรเลียมเหลวประเภทร้านจำหน่ายลักษณะที่ 2 จำนวน 5 แห่ง
- ถังขนส่งก๊าซปิโตรเลียมเหลว ประเภทรถบรรทุก จำนวน 7 คัน
- ถังขนส่งก๊าซปิโตรเลียมเหลว ประเภทรถกึ่งพ่วง จำนวน 4 คัน

ที่มา : สำนักงานพลังงานจังหวัดกระบี่, พ.ศ. 2568

8) ด้านการท่องเที่ยว

❖ จำนวนนักท่องเที่ยว (ไทย - ต่างชาติ)

สถิติการท่องเที่ยว รายได้จากการท่องเที่ยว และจำนวนนักท่องเที่ยวจังหวัดกระบี่ ในปี พ.ศ. 2567 จังหวัดกระบี่ เป็นที่นิยมสำหรับนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทย และต่างชาติ โดยมีนักท่องเที่ยวเข้ามาท่องเที่ยวเป็นอันดับ 2 ของกลุ่มภาคใต้ฝั่งอันดามัน เป็นอันดับ 4 ของภาคใต้ และสามารถสร้างรายได้จากการท่องเที่ยวเป็นอันดับ 3 ของภาคใต้ รองจากจังหวัดภูเก็ต และจังหวัดสุราษฎร์ธานี

ตารางที่ 8 ข้อมูลสถิติด้านการท่องเที่ยวจังหวัดกระบี่

ปี	2566	2567	2568	อัตราเปลี่ยนแปลง
คนไทย (คน)	2,368,164	2,864,565	2,751,061	-3.96
คนต่างชาติ (คน)	2,255,164	3,606,128	3,632,234	+0.72
รวม	4,623,328	6,470,693	6,383,295	-1.35

ตารางที่ 9 ข้อมูลรายได้จากการท่องเที่ยว (ล้านบาท)

ปี	2566	2567	2568	อัตราเปลี่ยนแปลง
คนไทย (คน)	29,543.70	33,595.2	33,098.75	-1.48
คนต่างชาติ (คน)	44,588.15	71,983.25	71,917.52	-0.09
รวม	74,131.85	105,578.45	105,016.27	-0.53

ที่มา : สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดกระบี่, พ.ศ.2568

สำหรับสถานการณ์ท่องเที่ยวจังหวัดกระบี่ ปี 2568 (เดือนมกราคม - ธันวาคม 2568) มีนักท่องเที่ยวรวม 6,383,295 คน ลดลงร้อยละ 1.35 จากช่วงเดียวกันของปีก่อน แบ่งเป็นนักท่องเที่ยวไทย 2,751,061 คน ลดลงร้อยละ 3.96 และต่างชาติ 3,632,234 คน เพิ่มขึ้นร้อยละ 0.72 สร้างรายได้รวม 105,016.27 ล้านบาท ลดลงร้อยละ 0.53 โดยนักท่องเที่ยวต่างชาติหลัก 10 อันดับแรก ได้แก่ มาเลเซีย อินเดีย สิงคโปร์ อังกฤษ สวีเดน เยอรมนี โปแลนด์ ฝรั่งเศส จีน และออสเตรเลีย ตามลำดับ

ตามที่รัฐบาลประกาศวิสัยทัศน์ ตั้งเป้าให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางเมืองท่องเที่ยว (Tourism Hub) โดยมีการเปิดพริวิซ่าให้กับนักท่องเที่ยวจากประเทศจีน คาซัคสถาน อินเดีย และไต้หวัน ตลอดจนส่งเสริม

Soft Power ชูจุดขายที่เป็นเสน่ห์ของประเทศไทย ซึ่งคาดการณ์ว่าจังหวัดกระบี่จะเป็นจังหวัดหนึ่งที่นักท่องเที่ยวจากหลากหลายประเทศให้ความสนใจในการเข้ามาเยี่ยมเยือนท่องเที่ยว และสามารถสร้างรายได้จากการท่องเที่ยวให้กับจังหวัดและประเทศได้เพิ่มมากขึ้น ตลอดทั้งความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชนในการส่งเสริมการท่องเที่ยว รวมถึงการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวก และการรักษามาตรฐานความปลอดภัย คาดว่าจะสามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติให้เดินทางเข้ามาเยี่ยมเยือนได้มากขึ้น และสร้างรายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น

9) ด้านการเกษตรที่สำคัญ

❖ การใช้ที่ดินเพื่อการเกษตร

จังหวัดกระบี่ มีเนื้อที่เพื่อการเกษตรทั้งหมด 1,866,571 ไร่ จำแนกเป็นนาข้าว 7,651 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 1.69 ของพื้นที่ทำการเกษตรทั้งหมด และไม้ผล/ยืนต้น 1,853,705 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 55.67 ของพื้นที่ทำการเกษตรทั้งหมด

❖ พื้นที่ปฏิรูปที่ดินจังหวัดกระบี่

ข้อมูลการดำเนินการจัดที่ดินและมอบสิทธิการใช้ประโยชน์ที่เกษตรกรรมในที่ดินของรัฐ ในพื้นที่จังหวัดกระบี่ มีพื้นที่รับมอบ จำนวน 1,071,953 ไร่ พื้นที่ตรวจสอบ จำนวน 843,066 ไร่ พื้นที่ดำเนินการ 661,832.75 ไร่ ผลการจัดที่ดิน จำนวน 25,177 ราย 32,099 แปลง 464,841 ไร่

❖ พื้นที่ชลประทานและระบบชลประทาน

แหล่งน้ำในพื้นที่จังหวัดกระบี่ ที่อยู่ในความรับผิดชอบของโครงการชลประทานกระบี่ จำนวน 14 แห่ง พื้นที่รวม 4,982 ไร่ เป็นโครงการชลประทานขนาดกลาง จำนวน 5 แห่ง โครงการชลประทาน ขนาดกลาง อันเนื่องมาจากพระราชดำริ จำนวน 3 แห่ง โครงการชลประทานขนาดเล็กอันเนื่องมาจาก พระราชดำริ จำนวน 4 แห่ง

❖ ข้อมูลการผลิตพืชเศรษฐกิจที่สำคัญของจังหวัดกระบี่

พืชเศรษฐกิจที่สำคัญของจังหวัดกระบี่ ได้แก่ ปาล์มน้ำมัน เนื้อที่เพาะปลูก 1,208,594 ไร่ เนื้อที่เก็บเกี่ยว 1,172,660 ไร่ ผลผลิตรวม 3,809,094 ตัน ผลผลิตเฉลี่ย 3,248 กิโลกรัม/ไร่ ยางพารา เนื้อที่เพาะปลูก 601,923 ไร่ เนื้อที่เก็บเกี่ยว 539,264 ไร่ ผลผลิตรวม 119,869 ตัน ผลผลิตเฉลี่ย 222 กิโลกรัม/ไร่

ตารางที่ 10 ตารางเปรียบเทียบพืชเศรษฐกิจที่สำคัญของจังหวัดกระบี่ ปี พ.ศ. 2568 (ประมาณการ)

อันดับ	ชนิดสินค้าเกษตร	พื้นที่ปลูก (ไร่)	ผลผลิตที่เก็บเกี่ยวได้ (ตัน)	ผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ (ก.ก./ไร่)
1	ปาล์มน้ำมัน	1,221,039	4,772,210	3,908
2	ยางพารา	443,414	89,884	202
3	ทุเรียน	11,656	2,950	253
4	มะพร้าว	4,904	583,500	118,984
5	สับปะรด	2,072	1,422	686
6	กาแฟ	1,695	1,200	707

ที่มา : สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดกระบี่, พ.ศ. 2568

จังหวัดกระบี่ มีพื้นที่ปลูกปาล์มน้ำมันมากเป็นอันดับ 2 ของประเทศรองจากจังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยในปี 2567 มีพื้นที่ปลูกปาล์มน้ำมัน 1,214,849 ไร่ เพิ่มขึ้นจากปี 2566 คิดเป็นร้อยละ 1.19 พื้นที่ให้ผลผลิต 11,189,674 ไร่ เพิ่มขึ้นคิดเป็นร้อยละ 0.68 ผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ 3,236 กิโลกรัม/ไร่ ลดลงคิดเป็นร้อยละ -1.82 สำหรับผู้ประกอบการลานรับซื้อผลปาล์มน้ำมันของจังหวัดกระบี่มี จำนวน 537 แห่ง กระจายอยู่ในอำเภอต่างๆ

ของจังหวัดกระบี่ ทั้ง 8 อำเภอ อำเภอที่มีจำนวนลานรับซื้อผลปาล์มน้ำมันมากที่สุด ได้แก่ อำเภอคลองท่อม จำนวน 111 แห่ง รองลงมา ได้แก่ อำเภออ่าวลึก จำนวน 86 แห่ง อำเภอเขาพนม จำนวน 86 แห่ง อำเภอปลายพระยา จำนวน 79 แห่ง อำเภอเมือง จำนวน 43 แห่ง อำเภอลำทับ จำนวน 40 แห่ง และอำเภอเกาะลันตา 10 แห่ง ตามลำดับ

ตารางที่ 11 การเพาะปลูกและผลผลิตปาล์มน้ำมันจังหวัดกระบี่

พ.ศ.	พื้นที่ปลูก (ไร่)	พื้นที่ให้ ผลผลิต (ไร่)	ผลผลิต			
			ผลผลิตรวม (ตัน)	ผลผลิตเฉลี่ย (ตัน/ไร่)	ราคา (บาท/ก.ก.)	มูลค่า (ล้านบาท)
2563	1,160,815	1,122,439	3,345,467	2,981	4.92	16.00
2564	1,165,581	1,142,720	3,459,013	3,027	6.09	21.00
2565	1,197,809	1,164,696	3,897,619	3,346	7.66	29.86
2566	1,200,444	1,181,636	3,809,094	3,296	5.34	20.80
2567	1,214,849	1,189,674	3,849,785	3,236	6.05	23.70

ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรที่ 8, พ.ศ. 2567

ตารางที่ 12 ราคาปาล์มทะเลหลายจังหวัดกระบี่ (บาท : กิโลกรัม)

พ.ศ./เดือน	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.
2563	7.00	5.40	4.42	3.17	3.22	3.32	3.40	3.71	4.48	5.45	7.04	8.50
2564	6.89	6.81	5.69	4.99	5.72	6.08	6.64	6.78	7.38	8.34	8.78	8.89
2565	10.57	8.42	9.70	10.27	9.87	9.70	7.04	6.38	5.62	5.50	6.22	4.50
2566	4.72	4.96	5.57	5.73	5.50	5.41	5.98	5.6	5.10	5.48	6.00	5.11
2567	6.11	5.52	5.43	5.09	4.53	4.83	5.23	6.09	6.42	7.73	8.00	7.91

ที่มา : สำนักงานพาณิชย์จังหวัดกระบี่, พ.ศ. 2567

ยางพารา เป็นพืชเศรษฐกิจหลักรองจากปาล์มน้ำมัน โดยสถานการณ์ผลผลิตยางพารามีแนวโน้มลดลงอย่างต่อเนื่อง สอดคล้องกับราคาของพาราที่มีแนวโน้มลดลงเช่นกัน ในปี 2567 จังหวัดกระบี่ มีพื้นที่ปลูกยางพารา 577,893 ไร่ ลดลงจากปี 2566 คิดเป็นร้อยละ 6.57 พื้นที่ให้ผลผลิต 525,423 ไร่ ลดลงคิดเป็นร้อยละ 13.50 ปริมาณผลผลิต 116,080 ตัน ลดลงคิดเป็นร้อยละ 3.18 เนื่องจากสภาพอากาศไม่เอื้ออำนวย และผลกระทบจากปรากฏการณ์เอลนีโญ ทำให้อากาศร้อนมากกว่าปกติ ปริมาณน้ำยางออกน้อย เกษตรกรมีการโค่นต้นยางเพื่อปลูกพืชเศรษฐกิจอื่น เช่นทุเรียน ทำให้พื้นที่ปลูกลดลง ส่งผลให้ผลผลิตยางพาราลดลง ระดับราคา ในปี 2567 ราคาของแผ่นดิบชั้น 3 ที่เกษตรกรขายได้เฉลี่ยอยู่ที่กิโลกรัมละ 71.38 บาท เพิ่มขึ้นจากปีที่ผ่านมา ซึ่งมีราคาเฉลี่ยกิโลกรัมละ 45.73 บาท หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ 56.1 เนื่องจากความต้องการใช้ยางทั้งในและต่างประเทศเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะการผลิตยางรถยนต์ในอุตสาหกรรมรถยนต์ จึงส่งผลให้ราคาเฉลี่ยยางพาราของไทยเพิ่มขึ้น

ตารางที่ 13 การเพาะปลูกและผลผลิตยางพาราจังหวัดกระบี่

พ.ศ.	จำนวน ครัวเรือน	พื้นที่ปลูก (ไร่)	พื้นที่ให้ ผลผลิต (ไร่)	ผลผลิตรวม (ตัน)	ผลผลิตเฉลี่ย (ตัน/ไร่)	ราคา (บาท/ก.ก.)	มูลค่า (ล้านบาท)
2563	47,865	595,647	549,579	115,349	210	46.98	31,031
2564	46,306	574,316	530,240	134,680	254	56.18	103,607
2565	28,714	524,320	481,459	117,957	245	56.92	6,622.12
2566	38,899	618,512	607,401	119,896	217	51.13	5,599.91
2567	-	577,893	525,423	116,080	226	62.39	7,408.56

ที่มา: สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรที่ 8, พ.ศ. 2567

❖ ข้อมูลด้านปศุสัตว์ของจังหวัดกระบี่

จังหวัดกระบี่มีเกษตรกรผู้เลี้ยงปศุสัตว์ทั้งสิ้น 16,213 ราย สัตว์เศรษฐกิจที่เลี้ยงอันดับ 1 ได้แก่ ไก่เนื้อ จำนวนสัตว์ 1,891,670 ตัว อันดับ 2 ได้แก่ ไก่ไข่ จำนวนสัตว์ 113,111 ตัว อันดับ 3 ได้แก่ สุกร จำนวนสัตว์ 85,925 ตัว อันดับ 4 ได้แก่ โคเนื้อ จำนวนสัตว์ 63,610 ตัว และอันดับ 5 ได้แก่ แพะ จำนวนสัตว์ 34,249 ตัว

ตารางที่ 14 ข้อมูลด้านปศุสัตว์ของจังหวัดกระบี่

พื้นที่	เกษตรกร ผู้เลี้ยงสัตว์ (ราย)	ไก่ไข่ (ตัว)	ไก่เนื้อ (ตัว)	สุกร (ตัว)	แพะ (ตัว)	โคเนื้อ (ตัว)	สัตว์ชนิดอื่นๆ (ตัว)
เมืองกระบี่	2,200	29,329	247,677	6,213	5,386	7,525	2,169
เขาพนม	1,567	4,695	42,385	6,045	1,444	5,899	255
เกาะลันตา	1,430	913	325	0	5,848	4,925	2,388
คลองท่อม	3,556	66,662	34,280	12,820	9,358	17,515	1,478
อ่าวลึก	1,562	12,181	1,007,385	23,762	3,010	4,917	544
ปลายพระยา	1,385	43,063	276,641	36,761	2,393	3,676	124
ลำทับ	1,294	27,367	195,700	10,418	2,420	4,939	299
เหนือคลอง	3,071	2,348	56,582	1,344	7,535	16,626	1,485
รวม	16,065	186,558	1,860,975	97,363	37,394	66,022	8,742

ที่มา : สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดกระบี่, พ.ศ. 2568

❖ ข้อมูลด้านประมงของจังหวัดกระบี่

จังหวัดกระบี่มีการทำการประมงที่มีมูลค่าสูง พื้นที่เพาะเลี้ยงสูงสุด อันดับ 1 ได้แก่ สัตว์น้ำจืด ผู้ประกอบการ 1,462 ราย/ฟาร์ม พื้นที่ 14,443.710 ไร่ อันดับ 2 การเลี้ยงกุ้งทะเล ผู้ประกอบการ 243 ราย 340 ฟาร์ม พื้นที่ 7,905.89 ไร่

ตารางที่ 15 ข้อมูลด้านการประมงของจังหวัดกระบี่

ชนิดสัตว์น้ำ	จำนวนตำบล	จำนวนผู้ประกอบการ	จำนวนฟาร์ม	พื้นที่ฟาร์ม (ไร่)	พื้นที่เลี้ยง (ไร่)	ผ่าน GAP
กุ้งทะเล	92	47	331	1,017.09	7,481.84	289
โรงเพาะฟัก	9	10	11	19.53	15.02	6
สัตว์น้ำจืด	140	1,470	1,461	8,078.66	2,087.06	23
ปลาสวยงาม	10	11	11	58.83	17.05	1
ปลาทะเล	76	359	362	179.36	103.25	147
หอยทะเล	10	32	32	58.16	53.07	-
ปูทะเล	9	23	23	166.13	108.45	11
รวม	346	2,119	2,231	19,577.76	9,865.74	471

ที่มา : สำนักงานประมงจังหวัดกระบี่, พ.ศ. 2568

❖ สินค้าเกษตรที่ได้รับการรับรองมาตรฐาน

ตารางที่ 16 ข้อมูลสินค้าเกษตรที่ได้รับการรับรองมาตรฐานของจังหวัดกระบี่

ชนิดสินค้า	มาตรฐาน GAP	มาตรฐานอินทรีย์
พืช	767 ราย	42 ราย
ข้าว	12 ราย พื้นที่ 115 ไร่	-
ประมง	504 ราย	-
ปศุสัตว์	227 ฟาร์ม	-
- สุกร	82	-
- ไก่เนื้อ	124	-
- ไก่ไข่	21	-

ที่มา : สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดกระบี่, พ.ศ. 2568

❖ สินค้า OTOP ของจังหวัด

ข้อมูลสินค้า OTOP ระดับ 5 ดาว (สินค้าเด่นจังหวัดกระบี่ 10 อันดับ) ได้แก่

1. น้ำผึ้งแท้บ้านเขาค้อม วิสาหกิจชุมชนเลี้ยงผึ้งโพรงบ้านเขาค้อม ต.เขาคราม อ.เมืองกระบี่
2. เม็ดมะม่วงหิมพานต์คั่วโบราณ นางแท็ง ศรีเกิด ต.เหนือคลอง อ.เหนือคลอง
3. เครื่องแกงส้ม กลุ่มเครื่องแกงบ้านเขาไฉ่ขาว อ.ลำทับ
4. เครื่องแกงกะทิ กลุ่มเครื่องแกงแม่บ้านเกษตรกรบ้านสหกรณ์ ต.คีรีวง อ.ปลายพระยา
5. เครื่องแกงส้ม กลุ่มแม่บ้านเกษตรกรบ้านนาพรุ อ.ลำทับ
6. น้ำพริกกุ้งเสียบ บริษัทจ๊อ ฟู้ด จำกัด (ร้านจ๊อ) ต.ไสไทย อ.เมืองกระบี่
7. กุ้งเสียบยำสมุนไพร บริษัทจ๊อ ฟู้ด จำกัด (ร้านจ๊อ) ต.ไสไทย อ.เมืองกระบี่
8. ต้มยำทะเลกรอบ บริษัทจ๊อ ฟู้ด จำกัด (ร้านจ๊อ) ต.ไสไทย อ.เมืองกระบี่
9. เครื่องแกงกะทิ วิสาหกิจชุมชนกลุ่มแม่บ้านเกษตรกรบ้านกิงเพิง อ.คลองท่อม
10. กะปิ กลุ่มกะปิ หมู่ที่ 2 บ้านอ่าวน้ำ (วิสาหกิจชุมชนกะปิทุ่งตัก) ต.แหลมสัก อ.อ่าวลึก

❖ สินค้า GI จังหวัดกระบี่

1. กาแฟเมืองกระบี่ มีลักษณะเด่น คือ เป็นกาแฟพันธุ์โรบัสต้า สายพันธุ์พื้นเมือง ซึ่งเป็นพันธุ์กาแฟ ที่นิยมปลูกในพื้นที่ภาคใต้ โดยปลูกบนพื้นที่ราบหรือที่ราบเชิงเขาที่มีความอุดมสมบูรณ์สูง ด้วยกรรมวิธีการผลิตที่เป็นมาตรฐานและมีคุณภาพ ซึ่งกาแฟคั่ว และกาแฟคั่วบด มีค่ากาแฟอินทรีย์ละ ๑.๕-๔ ของน้ำหนัก รสชาติขม เข้มข้น และกลมกล่อม เป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัวที่ผลิตในเขตพื้นที่จังหวัดกระบี่ โดยเฉพาะในพื้นที่อำเภอคลองท่อมที่มีตำแหน่งพื้นที่และสภาพภูมิอากาศเหมาะสมในการปลูกกาแฟ ทำให้กาแฟกลายเป็นพืชเศรษฐกิจประจำท้องถิ่น

2. ทุเรียนทะเลหยอ ขึ้นทะเบียนเป็นสินค้า GI เมื่อวันที่ 24 มีนาคม 2566 โดยมีผลย้อนหลังตั้งแต่วันที่ 21 กันยายน 2565 พื้นที่ปลูก ตำบลปลายพระยา และตำบลเขาเขน อำเภอปลายพระยา ลักษณะทางกายภาพ ผลทรงผลยาว หนามสีเขียวปนน้ำตาลถึงน้ำตาลแดง หนามใหญ่ ฐานหนาม กว้าง เปลือก ค่อนข้างบาง ก้านขั้วใหญ่ แข็งแรง สีน้ำตาลตามขั้ว เนื้อหนา สีเหลืองนวล เหลืองเข้ม สีสม่ำเสมอ เนื้อสัมผัสเนียน ละเอียด แห้ง เนื้อไม่ฉ่ำน้ำและไส้แห้ง ไม่เป็นไส้ซึม แม้จะเก็บเกี่ยวในช่วงที่มีฝนตกชุก รสชาติหวานละมุน ไม่ หวานแหลมมีความมันมาก กลิ่นหอมอ่อน กลิ่นไม่จัดแม้สุกหอม

3. ข้าวไร้หอมหัวบอนกระบี่ ยื่นคำขอวันที่ 8 กรกฎาคม 2567 และประกาศโฆษณาการรับขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์เมื่อวันที่ 26 พฤษภาคม 2568 ข้าวไร้หอมหัวบอนกระบี่ หรือ Hawm Huabawn Krabi Upland Rice หรือ Khao Rai Hawm Huabawn Krabi หมายถึง ข้าวเปลือก ข้าวกล้อง และข้าวซ้อมมือ ที่แปรรูปมาจากข้าวเปลือกพันธุ์หอมหัวบอน ซึ่งเป็นพันธุ์ข้าวไร้พื้นเมืองดั้งเดิมของจังหวัดกระบี่ เป็นข้าวเจ้าไวต่อช่วงแสง ข้าวกล้องมีสีน้ำตาลแดง ส่วนข้าวซ้อมมือจะมีสีขาวปนน้ำตาลแดง รูปร่าง เรียว เมื่อหุงสุกใหม่ข้าวจะนุ่มและมีกลิ่นหอมเหมือนเผือก ปลูกและแปรรูปในขอบเขตพื้นที่จังหวัดกระบี่ ขอบเขตที่ตั้งแหล่งภูมิศาสตร์ ขอบเขตพื้นที่การปลูก และแปรรูปข้าวไร้หอมหัวบอนกระบี่ ครอบคลุมพื้นที่ทั้งหมดของจังหวัดกระบี่

10) ด้านอุตสาหกรรม

❖ จำนวนสถานประกอบการอุตสาหกรรม

จังหวัดกระบี่มีโรงงานที่ได้รับอนุญาตให้ประกอบกิจการ (สะสม) ในปี 2568 ณ เดือนธันวาคม 2568 จำนวนทั้งสิ้น 343 โรงงาน แบ่งเป็น โรงงานจำพวกที่ 2 (เครื่องจักรขนาด 20 – 50 แรงม้า) จำนวน 15 โรงงาน และโรงงานจำพวกที่ 3 (เครื่องจักร > 50 แรงม้า) จำนวน 328 โรงงาน มีจำนวนแรงงานทั้งหมด 8,804 คน และมูลค่าการลงทุนรวม 32,480.48 ล้านบาท โดยมีโรงงานที่เปิดประกอบกิจการแล้ว (สะสม) จำนวนทั้งสิ้น 274 โรงงาน จำนวนแรงงาน 7,589 คน มูลค่าการลงทุนรวม 28,420.89 ล้านบาท โดยอุตสาหกรรมการผลิตอื่น ๆ มีสัดส่วนจำนวนโรงงานมากที่สุด คือ ร้อยละ 32.12 ของจำนวนโรงงานอุตสาหกรรมทั้งหมด นอกจากนี้มีการจดทะเบียนใบอนุญาตจัดตั้งโรงงานใหม่ ในปี 2568 จำนวน 6 โรงงาน จำนวนเงินลงทุน 767.95 ล้านบาท และอัตราการจ้างงาน 266 คน และมีโรงงานที่เลิกกิจการ จำนวน 6 โรงงาน จำนวนเงินลงทุน 15.450 ล้านบาท คนงานที่ถูกเลิกจ้าง จำนวน 20 คน

ตารางที่ 17 จำนวนโรงงานอุตสาหกรรมที่ขออนุญาตประกอบการใหม่

ปี พ.ศ.	จำนวนโรงงานที่ ขออนุญาตใหม่ (โรงงาน)	การจ้างงาน (คน)	เงินลงทุน (ล้านบาท)	อัตราการขยายตัว โรงงาน (โรงงาน)	อัตราการขยายตัว โรงงาน (ร้อยละ)
2565	9	86	248.80	-13	-59.09
2566	2	24	81.00	-7	-77.78
2567	5	39	182.29	3	150
2568	6	266	767.95	1	100

ตารางที่ 18 จำนวนโรงงานอุตสาหกรรมที่เปิดประกอบกิจการ แยกตามหมวดอุตสาหกรรม ปี 2568

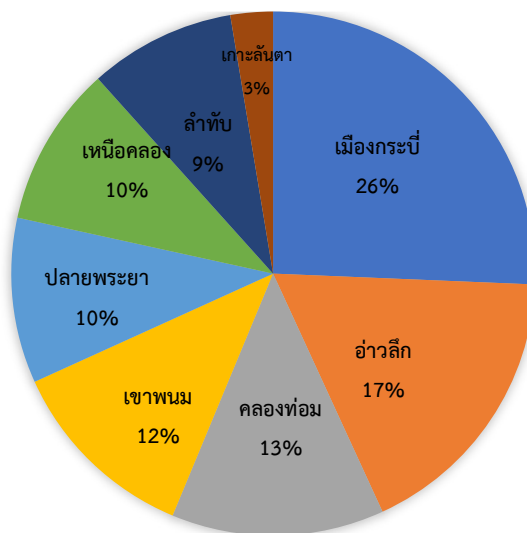
ประเภทหมวดอุตสาหกรรม	ปี พ.ศ. 2568 (ณ วันที่ 31 ธ.ค. 68)			
	จำนวนโรงงาน (โรง)	ร้อยละ	จำนวนแรงงาน (คน)	เงินทุน (ล้านบาท)
การผลิตอื่น ๆ เช่น ขุดลอกดิน โรงงานผลิตพลังงานไฟฟ้า	88	32.12	765	17,473.41
อุตสาหกรรมอาหาร	46	16.79	2,447	6,452.18
ผลิตภัณฑ์โลหะ	38	13.87	290	377.05
ผลิตยานพาหนะรวมถึงการซ่อม	24	8.76	524	1,214.62
แปรรูปไม้และผลิตภัณฑ์จากไม้	22	8.03	2,191	762.94
ผลิตภัณฑ์จากปิโตรเลียม	20	7.30	188	585.52
ยางและผลิตภัณฑ์ยาง	14	5.11	831	1,008.31
ผลิตภัณฑ์โลหะ	11	4.01	130	207.97
ผลิตภัณฑ์พลาสติก	3	1.09	43	21.70
เฟอร์นิเจอร์และเครื่องเรือน	2	0.73	71	78.39
เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์	2	0.73	6	39.25
ผลิตภัณฑ์จากพืช	1	0.36	3	100.00
ผลิตกระดาษและผลิตภัณฑ์กระดาษ	1	0.36	70	53.70
อุตสาหกรรมเครื่องตี	1	0.36	21	45.00
ผลิตเครื่องจักรและเครื่องกล	1	0.36	9	0.75
รวมทั้งสิ้น	274	100	7,589	28,420.89

ที่มา : สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดกระบี่, พ.ศ. 2568

ตารางที่ 19 การกระจายตัวของโรงงานอุตสาหกรรมตามเขตอำเภอในพื้นที่จังหวัดกระบี่

โรงงานอุตสาหกรรมในอำเภอต่างๆ			
อำเภอ	จำนวนโรงงาน ปี 2567	จำนวนโรงงาน ปี 2568	เปรียบเทียบ
เมืองกระบี่	80	81	เพิ่มขึ้น 1 โรงงาน
อ่าวลึก	40	41	เพิ่มขึ้น 1 โรงงาน
คลองท่อม	35	35	คงเดิม
เขาพนม	30	32	เพิ่มขึ้น 2 โรงงาน
ปลายพระยา	27	28	เพิ่มขึ้น 1 โรงงาน
เหนือคลอง	26	27	เพิ่มขึ้น 1 โรงงาน
ลำทับ	21	21	คงเดิม
เกาะลันตา	9	9	คงเดิม
รวม	268	274	เพิ่มขึ้น 6 โรงงาน

อำเภอที่มีโรงงานมากที่สุดคืออำเภอเมือง จำนวน 88 โรงงาน รองลงมาคืออำเภออ่าวลึก จำนวน 60 โรงงาน อำเภอคลองท่อม จำนวน 45 โรงงาน อำเภอเขาพนม จำนวน 41 โรงงาน และอำเภอที่มีโรงงานน้อยที่สุดคืออำเภอลันตา จำนวน 10 โรงงาน

ภาพที่ 4 จำนวนโรงงานอุตสาหกรรมกระจายตามอำเภอต่างๆ

❖ ภาวะการลงทุนด้านอุตสาหกรรมในจังหวัดกระบี่

หมวดอุตสาหกรรมที่มีจำนวนโรงงานมากที่สุด (สะสม) 5 อันดับแรกของจังหวัดกระบี่ ได้แก่

1. **หมวดอุตสาหกรรมการผลิตอื่นๆ** ประกอบด้วย การขุดลอกดินสำหรับใช้ในการก่อสร้าง เช่น ขุดลอกดินสำหรับใช้ในการก่อสร้าง รองลงมา ได้แก่ ผลิตพลังงานไฟฟ้าจากก๊าซชีวภาพ, ผลิตพลังงานไฟฟ้าจากชีวมวล, โม่ บดหรือย่อยหิน, คัดแยกวัสดุที่ไม่ใช้แล้วที่ไม่เป็นของเสียอันตราย, บรรจุก๊าซออกซิเจน, ผลิตใยปาล์มแห้งและโรงงานห้องเย็น เป็นต้น มีจำนวน 88 โรงงาน หรือร้อยละ 32.12
2. **หมวดอุตสาหกรรมอาหาร** ประกอบด้วย การผลิตน้ำมันปาล์มดิบ เช่น สกัดน้ำมันปาล์ม รองลงมา ได้แก่ ผลิตน้ำแข็งก้อน น้ำแข็งหลอด, ขนมคุกกี้ เค้ก ขนมปัง, ล้างฆ่าและสัตว์น้ำและฆ่าชำแหละไก่, ผลิตภัณฑ์อาหารสำเร็จรูปจากเมล็ดพืช, และผลิตปลาปนเพื่อขาย เป็นต้น มีจำนวน 46 โรงงาน หรือร้อยละ 16.79
3. **หมวดอุตสาหกรรมอโลหะ** ประกอบด้วย อิฐจากดินเหนียว คอนกรีตผสมเสร็จ แผ่นพื้นสำเร็จรูป เสาค้ำอิฐบล็อก และผลิตภัณฑ์เกี่ยวกับคอนกรีตอื่นๆ มีจำนวน 38 โรงงาน หรือร้อยละ 13.87
4. **หมวดอุตสาหกรรมผลิตยานพาหนะและอุปกรณ์รวมทั้งการซ่อมยานพาหนะ และอุปกรณ์** ซ่อมเครื่องยนต์ ซ่อมแซมเรือ ซ่อมแซมเรือประมง เรือท่องเที่ยว และเรือตรวจการณ์ สร้าง ประกอบ ดัดแปลงหรือเปลี่ยนแปลงสภาพรถจักรยานยนต์ จักรยานสามล้อ หรือจักรยานสองล้อ ซ่อมแซม เปลี่ยนถ่ายน้ำมันหล่อลื่น เคาะ ฟันสีรถยนต์ ล้างอัดฉีดรถยนต์ เคลือบสี ฟันกันสนิมรถยนต์ และติดตั้งอุปกรณ์ตกแต่งรถยนต์ เป็นต้น มีจำนวน 24 โรงงาน หรือร้อยละ 8.76
5. **หมวดอุตสาหกรรมแปรรูปไม้และผลิตภัณฑ์จากไม้** ประกอบด้วย แปรรูปไม้ยางพารา อบและอัดน้ำยาไม้ยางพาราโดยใช้เครื่องจักรแปรรูปไม้ ทำวงกบ บานประตู-หน้าต่าง และเฟอร์นิเจอร์ที่ทำด้วยไม้ เป็นต้น มีจำนวน 22 โรงงาน หรือร้อยละ 8.03

- **ประเภทโรงงานที่มีจำนวนโรงงานมากที่สุด** 5 อันดับแรก ของจังหวัดกระบี่

1) ประเภทขุดตักดินลูกรัง ดูดทราย	จำนวน	56	โรง
2) ประเภทผลิตคอนกรีตผสมเสร็จปั๊ม	จำนวน	38	โรง
3) ประเภทสกัดน้ำมันปาล์ม	จำนวน	26	โรง
4) ประเภทผลิตแอสฟัลต์ติกคอนกรีต	จำนวน	20	โรง
5) ประเภทแปรรูปไม้ยางพารา	จำนวน	18	โรง

- **โรงงานอุตสาหกรรมที่มีเงินลงทุนสูงสุด** 5 อันดับแรก ของจังหวัดกระบี่

- 1) บริษัท วงษ์พาณิชย์ กระบี่ จำกัด
ประกอบกิจการคัดแยกวัสดุที่ไม่ใช้แล้วที่ไม่เป็นของเสียอันตราย
เงินลงทุน 12,862,343,000 บาท แรงงาน 4 คน
- 2) ห้างหุ้นส่วนจำกัด กระบี่น้ำแข็งหลอด
ประกอบกิจการผลิตน้ำแข็งก้อน
เงินลงทุน 962,349,222 บาท แรงงาน 13 คน
- 3) บริษัท เปเป้ น้ำแข็งหลอดกระบี่ จำกัด
ประกอบกิจการผลิตน้ำแข็งก้อน
เงินลงทุน 616,000,000 บาท แรงงาน 32 คน

- 4) ห้างหุ้นส่วนจำกัด โรงน้ำแข็งและปลาปนวรพันธุ์
ประกอบกิจการผลิตน้ำแข็งเพื่อการประมง
เงินลงทุน 560,000,000 บาท แรงงาน 14 คน
- 5) บริษัท โรงน้ำแข็งศรีโรจน์พาณิชย์ จำกัด
ประกอบกิจการผลิตน้ำแข็ง
เงินลงทุน 495,500,000 บาท แรงงาน 10 คน
- โรงงานอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ที่มีคนงานมากกว่า 200 คน จำนวน 4 โรงงาน
- 1) บริษัท ู๊ดเวอร์ค ครีเอชั่น จำกัด
ประกอบกิจการแปรรูปไม้ยางพารา
เงินลงทุน 178,000,000 บาท แรงงาน 502 คน
- 2) บริษัท บริษัท สยาม ชิกเค้น โปรดักท์ จำกัด
ประกอบกิจการฆ่าและชำแหละไก่
เงินลงทุน 349,000,000 บาท แรงงาน 394 คน
- 3) บริษัท บี.ไรท์รับเบอร์ จำกัด
ประกอบกิจการผลิตและส่งออกยางแผ่นรมควัน
เงินลงทุน 49,000,000 บาท แรงงาน 306 คน
- 4) บริษัท ซีพีเอฟ (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน)
ประกอบกิจการ ฆ่า ชำแหละ ตัดแต่ง แปรรูปสุกรและทำผลิตภัณฑ์อาหารสำเร็จรูป
เงินลงทุน 560,000,000 บาท แรงงาน 214 คน

❖ อุตสาหกรรมที่สำคัญของจังหวัดกระบี่

ตารางที่ 20 ข้อมูลโรงงานอุตสาหกรรมสกัดน้ำมันปาล์มของจังหวัดกระบี่

โรงงานอุตสาหกรรม	ปี 2568 (ณ วันที่ 31 ธ.ค. 68)		
	จำนวนโรงงาน (โรง)	จำนวนแรงงาน (คน)	เงินทุน (ล้านบาท)
โรงสกัดแบบสกัดแยก (โรง A) 22 โรง (ปัจจุบันดำเนินการ 16 โรง)	37	1,836	5,807.29
โรงสกัดแบบสกัดรวม (โรง B) 15 โรง (ปัจจุบันดำเนินการ 5 โรง)			

ที่มา : สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดกระบี่, พ.ศ. 2568

โรงงานอุตสาหกรรมสกัดน้ำมันปาล์ม จังหวัดกระบี่ มีจำนวน 37 โรงงาน แบ่งเป็น โรงงานอุตสาหกรรมสกัดน้ำมันปาล์มแบบโรง A (สกัดแยก) จำนวน 22 โรงงาน ประกอบด้วย โรงงานที่เปิดดำเนินการ 16 โรงงาน มีกำลังการผลิตประมาณ 5.79 ล้านตัน/ปี หรือกำลังการผลิต จำนวน 1,124 ตันทะเลลายปาล์ม/ชั่วโมง หยุดประกอบการชั่วคราว 4 โรงงาน ยังไม่แจ้งประกอบกิจการ 2 โรงงาน และโรงสกัดน้ำมันปาล์มแบบโรง B (หีบรวม) จำนวน 15 โรงงาน ประกอบด้วย โรงงานที่เปิดดำเนินการ 5 โรงงาน มีกำลังการผลิตประมาณ 73,200 ตัน/ปี หยุดประกอบการชั่วคราว 5 โรงงาน ยังไม่แจ้งประกอบกิจการ 5 โรงงาน ทั้งโรงงาน A และ B มีจำนวนแรงงานทั้งหมด 1,836 คน

ปัจจุบันสถานการณ์การผลิตน้ำมันปาล์ม พบว่า ผลผลิตปาล์มทะลายภายในจังหวัดกระบี่ยังไม่เพียงพอต่อความต้องการของโรงงานในบางช่วง ทำให้โรงงานสกัดน้ำมันปาล์มในจังหวัดมีการแข่งขันแย่งผลผลิตปาล์มน้ำมันค่อนข้างสูง ถึงแม้จะมีการนำเข้าจากจังหวัดข้างเคียงแล้ว แต่ก็ไม่เพียงพอต่อความต้องการของโรงงานสกัดน้ำมันปาล์มภายในจังหวัด แต่ในช่วงเดือนมีนาคม - มิถุนายน 2569 ซึ่งเป็นช่วงที่ผลปาล์มทะลายล้นโรงงานสกัดน้ำมันปาล์ม ทำให้ราคาปาล์มตกต่ำที่สุด

ตารางที่ 21 ข้อมูลโรงงานอุตสาหกรรมยางพาราและผลิตภัณฑ์ยางของจังหวัดกระบี่

โรงงานอุตสาหกรรม	ปี 2568 (ณ วันที่ 31 ธ.ค. 68)		
	จำนวนโรงงาน (โรง)	จำนวนแรงงาน (คน)	เงินทุน (ล้านบาท)
ยางแผ่นดิบ/ยางแผ่นผึ่งแห้ง/รมควัน/อัดก้อน/ยางแท่ง STR/ น้ำยางข้น/ยางแท่ง/สกิมเครป/สกิมบล็อก	13	681	497.66
ผลิตถุงมือยาง/ถุงมือทางการแพทย์	1	150	100.00
แปรรูปไม้ยางพารา	18	2,106	5,152.26
รวม	32	2,937	5,749.92

ที่มา : สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดกระบี่, พ.ศ. 2568

จังหวัดกระบี่มีโรงงานอุตสาหกรรมน้ำยางพาราและผลิตภัณฑ์ยางของจังหวัดกระบี่ ที่เปิดดำเนินการ จำนวน 14 โรงงาน และโรงงานแปรรูปไม้ยางพารา จำนวน 18 โรงงาน

ตารางที่ 22 ข้อมูลโรงงานผลิตพลังงานไฟฟ้าจากแหล่งต่าง ๆ ของจังหวัดกระบี่

โรงงานอุตสาหกรรม	ปี 2568 (ณ วันที่ 31 ธ.ค. 68)		
	จำนวนโรงงาน (โรง)	จำนวนแรงงาน (คน)	เงินทุน (ล้านบาท)
ผลิตไฟฟ้าจากก๊าซชีวภาพจากน้ำเสีย (Bio gas)	14	109	404.31
ผลิตไฟฟ้าจากชีวมวล (Bio mass)	3	59	158.20
ผลิตพลังงานไฟฟ้าและจากแสงอาทิตย์	3	28	180.70
ผลิตถ่านหิน/น้ำมันเตา	1	141	1,367.43
ผลิตพลังงานไฟฟ้าจากเชื้อเพลิงขยะมูลฝอย	1	52	50.00
รวม	22	389	2,160.64

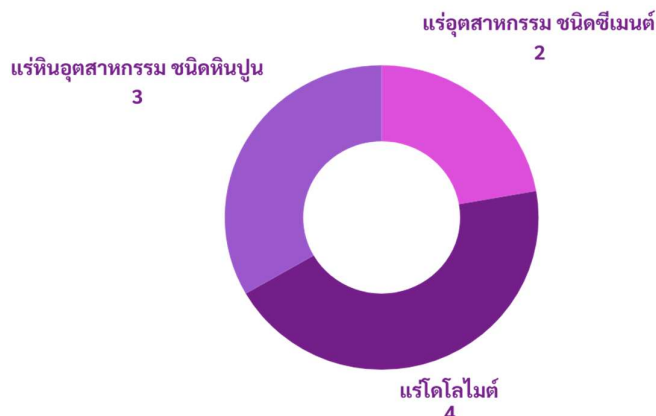
ที่มา : สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดกระบี่, พ.ศ. 2568

จังหวัดกระบี่มีโรงงานผลิตพลังงานไฟฟ้าจากแหล่งต่าง ๆ ที่เปิดดำเนินการ รวมจำนวน 22 โรงงาน ซึ่งผลิตจากก๊าซชีวภาพจากน้ำเสีย (Bio gas) เป็นสัดส่วนสูงที่สุด จำนวน 14 โรงงาน คิดเป็นร้อยละ 63.63 รองลงมา คือ ผลิตไฟฟ้าจากชีวมวล (Bio mass) และพลังงานไฟฟ้า และจากแสงอาทิตย์ จำนวน 3 โรงงาน

❖ การประกอบกิจการเหมืองแร่

การดำเนินงานด้านการเหมืองแร่ ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2568 มีประทานบัตรจำนวนทั้งหมด 9 แปลง ขออนุญาตเปิดการทำเหมือง 8 ประทานบัตร และหยุดการทำเหมือง 1 ประทานบัตร เนื่องจาก กรมศิลปากร ประกาศเป็นพื้นที่แหล่งโบราณคดี และภาวะทางเศรษฐกิจ ประกอบด้วยแร่ 3 ชนิดแร่ คือ หินอุตสาหกรรมชนิดหินปูน เพื่ออุตสาหกรรมก่อสร้าง แร่โดโลไมต์ และหินอุตสาหกรรมชนิดดินซีเมนต์ มีปริมาณแร่สำรอง ดังนี้

- หินอุตสาหกรรมชนิดหินปูนฯ จำนวน 3 แปลง ปริมาณ 7,075,684.00 เมตริกตัน
- แร่โดโลไมต์ จำนวน 4 แปลง ปริมาณ 9,329,416.57 เมตริกตัน
- ดินซีเมนต์ จำนวน 2 แปลง ปริมาณ 2,275,323.00 เมตริกตัน

ภาพที่ 5 จำนวนประทานบัตรเหมือง และชนิดแร่ ในพื้นที่จังหวัดกระบี่

จังหวัดกระบี่มีโรงงานไม่ บด หรือย่อยหิน จำนวน 6 โรง เปิดดำเนินการ 4 โรง หยุดประกอบกิจการชั่วคราว 2 โรง เนื่องจากประทานบัตรสิ้นอายุ และขอหยุดการทำเหมืองเพราะไม่มีวัตถุดิบในการผลิตของโรงโม่ โดยมีเงินทุนรวม 82.70 ล้านบาท และคนงานรวม 173 คน และมีโรงแต่งแร่ 1 โรง แต่งแร่โดโลไมต์ และทำเรือส่งแร่ จำนวน 2 ท่า คือ ท่าเรือเข้าเทิร์น พอร์ต และท่าเรือเจียรวานิช

ตารางที่ 23 ข้อมูลเหมืองแร่ ปี 2568

เหมืองแร่	จำนวน	เปิดประกอบกิจการ	จำนวนแรงงาน (คน)	เงินทุน (ล้านบาท)
ประทานบัตรเหมืองแร่ (แปลง)	9	8	183	917.00
โรงโม่หิน (โรง)	6	4	173	82.70
โรงแต่งแร่ (โรง)	1	1	51	5.00
ท่าเรือส่งออกแร่ (ท่า)	2	1	-	-

ที่มา : สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดกระบี่, พ.ศ. 2568

จังหวัดกระบี่ เป็นจังหวัดที่มีสภาพเศรษฐกิจ 2 ด้าน ได้แก่ 1. ด้านเกษตรกรรม 2. ด้านการท่องเที่ยว ซึ่งทั้ง 2 ด้านนี้ มีส่วนที่เกี่ยวข้องกับภาคอุตสาหกรรมทั้งในทางตรงและทางอ้อม โดยจังหวัดกระบี่ มีนโยบายเน้นให้จังหวัดเป็นเมืองแห่งการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม (Krabi Go Green) ดังนั้น การขออนุญาตประกอบกิจการโรงงาน (ขนาดใหญ่ ขนาดกลาง) ในปัจจุบันค่อนข้างมีอุปสรรคปัญหา เนื่องจากมีกฎหมาย

หลายฉบับที่ปกป้องทรัพยากรธรรมชาติ เช่น กฎหมายด้านผังเมือง ด้านสาธารณสุข เป็นต้น และประชาชนไม่ค่อย สนับสนุนให้มีการตั้งโรงงานใหม่ในพื้นที่ เนื่องจากกลัวกระทบภาพลักษณ์การท่องเที่ยวในด้านสิ่งแวดล้อม ดังนั้น อุตสาหกรรมของจังหวัดกระบี่ จึงมุ่งเน้นไปที่การช่วยเหลือสนับสนุนผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อม SME ในด้านอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว สนับสนุนกลุ่มเกษตรกร วิสาหกิจชุมชน ในด้านอุตสาหกรรมแปรรูปสินค้าเกษตร พร้อมทั้งสนับสนุนโรงงานอุตสาหกรรม ในเรื่องของการเฝ้าระวังปัญหาด้านมลพิษ สิ่งแวดล้อม และส่งเสริมนโยบาย BCG Model

การตั้งโรงงานใหม่และขยายโรงงาน ในพื้นที่จังหวัดกระบี่ มีข้อจำกัดในการดำเนินการ ด้านผังเมือง ดังนี้

1) กฎกระทรวงให้ใช้บังคับผังเมืองรวมจังหวัดกระบี่ พ.ศ.2559

2) กฎกระทรวงให้ใช้บังคับผังเมืองรวมเมืองกระบี่ พ.ศ. 2554 ที่ดินส่วนใหญ่เป็นที่ดินประเภท ชนบทและเกษตรกรรม และที่ดินประเภทอนุรักษ์ป่าไม้ ทำให้ไม่สามารถตั้งโรงงานบางประเภทได้ เช่น ลำดับที่ 27(7) โรงงานผลิตเส้นใย ลำดับที่ 101 โรงงานปรับปรุงคุณภาพของเสียรวม ลำดับที่ 105 โรงงานประกอบกิจการ เกี่ยวกับการคัดแยกหรือฝังกลบสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว ลำดับที่ 106 โรงงานประกอบกิจการเกี่ยวกับการนำ ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่ไม่ใช่แล้ว หรือของเสียจากโรงงานมาผลิตเป็นวัตถุดิบหรือผลิตภัณฑ์ใหม่ โดยผ่านกรรมวิธี การผลิตทางอุตสาหกรรม หรืออุตสาหกรรมบริการที่มีมลพิษน้อย และจำนวนแรงงานไม่เกินอำนาจของจังหวัด พิจารณาให้ตั้งโรงงานได้

การตั้งโรงงาน และขยายโรงงานในพื้นที่จังหวัดกระบี่ มีข้อจำกัดในการดำเนินการด้านพื้นที่ คุ่มครองสิ่งแวดล้อม ตามประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดเขตพื้นที่และ มาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมในท้องที่อำเภออ่าวลึก อำเภอเมืองกระบี่ อำเภอเหนือคลอง อำเภอลอดช่อง และ อำเภอเกาะลันตา จังหวัดกระบี่ พ.ศ. 2568 การตั้งโรงงานจำพวกที่ 3 การก่อสร้างอาคารโรงงานในบางพื้นที่ (พื้นที่ ที่มีความสูงจากระดับน้ำทะเลปานกลางเกินกว่า 40 เมตร) มีการจำกัดความสูงของอาคารไม่เกิน 6 เมตร และ ต้องมีพื้นที่ซับน้ำในพื้นที่แปลงที่ดินที่ขออนุญาตด้วย จึงทำให้การตั้งโรงงานจะต้องลงทุนในด้านที่ดินมาก เนื่องจาก มีข้อจำกัดเรื่องความสูงอาคาร และพื้นที่ซับน้ำ ทำให้การขยายตัวของภาคอุตสาหกรรมในจังหวัดกระบี่ชะลอตัวลง

❖ การพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศจังหวัดกระบี่

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดกระบี่ มีการเตรียมความพร้อมให้กับพื้นที่เป้าหมายซึ่งกำหนด พื้นที่ตำบลเขาพนม อำเภอเขาพนม จังหวัดกระบี่ และสถานประกอบการในพื้นที่ที่มีศักยภาพเหมาะสมในการ พัฒนาพื้นที่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ระยะที่ 3 ตามเกณฑ์ตัวชี้วัดการเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ 5 มิติ 20 ด้าน 41 ตัวชี้วัด เพื่อขับเคลื่อนจังหวัดกระบี่ให้เป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศอย่างมีประสิทธิภาพ ให้เกิดการมีส่วนร่วมในการส่งเสริมพัฒนาทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาชนในพื้นที่ โดยมีจุดประสงค์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ การใช้ทรัพยากรให้เกิดประโยชน์สูงสุด สร้างบรรยากาศที่เอื้อต่อการลงทุนของภาคอุตสาหกรรม ลดปัญหาการ ร้องเรียน ลดผลกระทบต่อชุมชนในทางลบ ลดปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมให้แก่โรงงาน ซึ่งมีประชาชนที่อาศัย อยู่โดยรอบ ตามค่าเป้าหมายระดับการเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ปัจจุบันกำลังดำเนินการขอประเมินพื้นที่ ตำบลเขาพนม อำเภอเขาพนม จังหวัดกระบี่ เข้าสู่การเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศระดับที่ 1 (การมีส่วนร่วม)

❖ การส่งเสริมโรงงานอุตสาหกรรมเข้าสู่อุตสาหกรรมสีเขียว

จังหวัด	จำนวนโรงงานทั้งหมด	จำนวนโรงงานที่ได้ GI1 ทั้งหมด (Active)	จำนวนโรงงานที่ได้ GI2 ทั้งหมด (Active)	จำนวนโรงงานที่ได้ GI3 ทั้งหมด (Active)	จำนวนโรงงานที่ได้ GI4 ทั้งหมด (Active)	จำนวนโรงงานที่ได้ GI5 ทั้งหมด (Active)	จำนวนโรงงานที่ยังไม่ได้ GI (รวม GI ทั้งหมดอายุ)	รวมที่ได้ GI	รวมที่ได้ GI %
กระบี่	275	199	36	12	1	0	27	248	90.18

ภาพที่ 6 หลักเกณฑ์อุตสาหกรรมสีเขียว

❖ การส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SME)

จังหวัดกระบี่ มีประชาชนที่ประกอบธุรกิจส่วนตัวในลักษณะวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SME) ซึ่งได้เข้าร่วมเป็นสมาชิกของสำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (สสว.) เพื่อมีสิทธิ์ในการเข้าถึงเงินทุนจากกองทุนสินเชื่อต่าง ๆ ของภาครัฐ ซึ่งส่วนใหญ่จะดำเนินธุรกิจประเภทการให้บริการ การค้าขาย การผลิต และธุรกิจการเกษตร

3.1.2 การวิเคราะห์สภาวะการณ์และศักยภาพ

1) ข้อมูลการวิเคราะห์ความต้องการและศักยภาพของประชาชนในพื้นที่จังหวัดกระบี่

สรุปประเด็นปัญหาและความต้องการของประชาชนในพื้นที่จังหวัดกระบี่

จากการสำรวจวิเคราะห์จากผู้นำหมู่บ้าน/ชุมชน ประชาชนในจังหวัดกระบี่ทุกอำเภอ รายละเอียดดังตารางที่ 24 ตารางที่ 24 ประเด็นปัญหาและความต้องการของประชาชนในพื้นที่ของจังหวัดกระบี่

ประเด็นปัญหา	ปัญหาความต้องการ	แนวทางแก้ไข
ด้านความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สิน	1. ขาดเครื่องมือในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยในพื้นที่เมื่อเกิดปัญหาภัยพิบัติ เช่น น้ำท่วม ไฟไหม้และภัยธรรมชาติอื่น ๆ ในพื้นที่	1. พัฒนาและเพิ่มประสิทธิภาพการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยของทุกอำเภอ สนับสนุนชุดวัสดุ/เครื่องมืออุปกรณ์ทันสมัย เพียงพอในการปฏิบัติงานของ

ประเด็นปัญหา	ปัญหาความต้องการ	แนวทางแก้ไข
	2. การเปิดสถานบริการเกินเวลาก่อให้เกิดเสียงดัง รบกวนนักท่องเที่ยว 3. เกิดคดีอาชญากรรม/ยาเสพติด 4. โครงสร้างพื้นฐานขาดประสิทธิภาพ เช่น ถนนชำรุด ถนนยังเป็นลูกรัง ไฟฟ้าส่องสว่างไม่เพียงพอบริเวณถนน หรือไม่มีไฟฟ้าส่องสว่าง 5. การจราจรติดขัด	เจ้าหน้าที่สนับสนุนการเพิ่มประสิทธิภาพการรักษาความปลอดภัยระดับหมู่บ้าน/ตำบล/อำเภอ 2. เพิ่มมาตรการกวดขันสถานบริการที่ทำผิดกฎหมาย 3. พัฒนาการบริหารการแก้ไขปัญหา ยาเสพติดและอาชญากรรม 4. พัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานให้มีประสิทธิภาพขยายเขตไฟฟ้าส่องสว่างถนน ติดตั้งไฟส่องสว่างให้ครอบคลุมพื้นที่อย่างทั่วถึง 5. บริหารจัดการจราจรให้มีประสิทธิภาพ และเปิดเส้นทางใหม่ เพื่อระบายการจราจร
ด้านสังคม	1. ประชาชนไม่มีเอกสารสิทธิ์ในที่ดินทำกินของตนในพื้นที่ 2. โรงพยาบาลไม่เพียงพอกับจำนวนผู้ป่วย / ขาดบุคลากรและเครื่องมือทางการแพทย์ที่มีประสิทธิภาพ 3. ปัญหาอาชญากรรม ยาเสพติดที่ส่งผลกระทบต่อความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สินของคนในพื้นที่ 4. ระดับคุณภาพทางการศึกษาต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐานในพื้นที่ 5. ประชาชนจบการศึกษาไม่มีงานทำและยังมีประชาชนในพื้นที่ยังได้รับการศึกษาต่ำกว่าเกณฑ์บังคับ	1.สนับสนุน ช่วยเหลือการขอเอกสารสิทธิ์ในที่ดินทำกินของประชาชนในพื้นที่ 2. จัดซื้อ ่อครุภัณฑ์ทางการแพทย์ ที่มีประสิทธิภาพและสนับสนุนโครงการเพิ่มบุคลากรทางการแพทย์ในพื้นที่ 3. เพื่ มกั จกรรมการ ่ องกันปัญหา ยาเสพติดและเพิ่มมาตรการการปราบปราม ยาเสพติดในส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง, กวดขันเฝ้าระวังการแพร่ระบาดของ ยาเสพติดในพื้นที่ โดยบูรณาการร่วมกัน ภายในอำเภอ, อบรมให้ความรู้เยาวชนในพื้นที่ 4. จัดกิจกรรมเสริมสร้างองค์ความรู้ ให้แก่นักเรียน เช่น การกวดวิชา 5. สร้างค่านิยมที่ดีให้ประชาชนตระหนักถึงความสำคัญของการศึกษา ฝึกอบรมการประกอบอาชีพให้แก่ประชาชนและสนับสนุนให้ประชาชนศึกษาต่อในสถาบัน อาชีวศึกษาหรือสาขาที่สามารถนำไปประกอบอาชีพได้
ด้านเศรษฐกิจ	1. สินค้าเกษตรราคาตกต่ำและมีต้นทุนการผลิตภาคการเกษตรสูงในพื้นที่	1. จัดกิจกรรมขายสินค้าเกษตร การทำปุ๋ยชีวภาพในครัวเรือนและสนับสนุน การแปรรูปสินค้าการเกษตรในพื้นที่

ประเด็นปัญหา	ปัญหาความต้องการ	แนวทางแก้ไข
	<p>2. ราคาพืชเศรษฐกิจตกต่ำ เช่น ยางพารา ปาล์ม น้ำมัน และคุณภาพของพันธุ์ปาล์มไม่ดีพอ</p> <p>3. ต้นทุนการผลิตสูงทุกสาขาของการผลิต ทั้งภาคเกษตรกรรม ประมง และการท่องเที่ยว บริการ ราคาผลผลิตทางการเกษตรตกต่ำ อีกทั้งราคาสินค้าประมงมีความผันผวนโดยเฉพาะราคาสินค้าสัตว์น้ำมูลค่าสูง (กุ้ง) มีราคาตกต่ำทุกปีและจำนวนผู้ผลิตกุ้งลดลง</p> <p>4. ขาดการส่งเสริมด้านอาชีพในพื้นที่</p> <p>5. วิสาหกิจชุมชนยังไม่เข้มแข็ง,ผู้ประกอบการธุรกิจ SMEs ยังขาดศักยภาพในการแข่งขัน โดยเฉพาะความรู้ด้านการบริหารจัดการธุรกิจ และการเข้าถึงแหล่งทุนเพื่อพัฒนาธุรกิจ</p> <p>6. ขาดการส่งเสริมการท่องเที่ยวในชุมชนในพื้นที่</p> <p>7. ขาดป้ายประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวในพื้นที่</p> <p>8. ขาดแคลนงบประมาณส่งเสริมการท่องเที่ยวและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญในพื้นที่</p> <p>9. ประชาชนไม่มีกรรมสิทธิ์ในที่ดินทำกิน ทำให้ขาดรายได้ที่ต่อเนื่องและมีค่าครองชีพสูง</p>	<p>2. เพิ่มประสิทธิภาพปาล์มน้ำมันแบบครบวงจรปาล์มและลานเพิ่มคุณภาพ, พัฒนาและเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตปาล์มน้ำมันให้มีผลผลิตต่อไร่สูงขึ้น โดยใช้เทคโนโลยีการผลิตและวิทยาการที่ทันสมัย ส่งเสริมการผลิตพลังงานทดแทน (ไบโอดีเซล) เพื่อลดต้นทุนด้านพลังงาน</p> <p>3. สนับสนุนการรวมกลุ่มธุรกิจแบบ Cluster โดยเฉพาะธุรกิจประมง เพื่อให้มีความเข้มแข็งในการต่อรองทั้งด้านการผลิตและการตลาด</p> <p>4. จัดอบรมฝึกอาชีพให้กับประชาชนในพื้นที่, เพิ่มการรวมกลุ่มอาชีพของประชาชน</p> <p>5. พัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจ SMEs ให้มีความรู้ด้านการบริหารธุรกิจให้สามารถแข่งขันได้และให้เข้าถึงแหล่งทุนเพื่อพัฒนากิจกรรมตามศักยภาพ</p> <p>6. ปรับภูมิทัศน์แหล่งธรรมชาติ เพื่อพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยว, จัดตั้งศูนย์จำหน่ายสินค้าชุมชนในพื้นที่</p> <p>7. เพิ่มป้ายประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวในพื้นที่แหล่งท่องเที่ยว</p> <p>8. สนับสนุนงบประมาณพัฒนา ปรับปรุง โดยการมีส่วนร่วมจากท้องถิ่น</p> <p>9. สนับสนุน ช่วยเหลือการขอเอกสารสิทธิ์ในที่ดินทำกินของประชาชน, ฝึกอบรมอาชีพให้ ประชาชนเกิดรายได้ และตรวจสอบควบคุมราคาค่าครองชีพให้อยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน</p>
<p>ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม</p>	<p>1. ปัญหาน้ำทะเลกัดเซาะชายฝั่งและตลิ่งพังในพื้นที่</p> <p>2. ปัญหาขยะและสิ่งแวดล้อม เช่น ระบบการจัดเก็บขยะ ยังไม่สามารถรองรับกับปริมาณขยะในพื้นที่ ไม่มีที่กำจัดขยะในบางพื้นที่</p>	<p>1. จัดทำแนวป้องกันชายฝั่งถูกกัดเซาะในพื้นที่</p> <p>2. เพิ่มกิจกรรมปลูกฝังจิตสำนึกแก่ประชาชนและนักท่องเที่ยว เพิ่มมาตรการการจัดการขยะในครัวเรือนและร้านค้าต่าง ๆ</p>

ประเด็นปัญหา	ปัญหาความต้องการ	แนวทางแก้ไข
	3. การบุกรุกพื้นที่สาธารณะและการลักลอบตัดต้นไม้ทำลายป่า 4. ขาดแคลนน้ำใช้เพื่อการเกษตรในพื้นที่ 5. ปัญหาน้ำเสีย ไม่มีระบบบำบัดน้ำเสียและมีการปล่อยน้ำเสียจากผู้ประกอบการ 6. เกิดน้ำท่วมขังในพื้นที่	และจัดระบบบริหารจัดการขยะให้มีประสิทธิภาพ 3. จัดทำแนวป่าให้ชัดเจนและสร้างจิตสำนึกให้เห็นความสำคัญของป่าไม้ 4. บริหารจัดการระบบชลประทานให้มีประสิทธิภาพในพื้นที่ 5. การจัดการน้ำเสียโดยมาตรการทางกฎหมายควบคู่กับการควบคุมทางสังคมโดยสนับสนุนให้ชุมชนเป็น ผู้ดำเนินการบริหารจัดการ 6. สร้างคูระบายน้ำถนนสายคลองหินพัฒนา
โครงสร้างพื้นฐาน	1. การคมนาคมไม่สะดวก (ถนนชำรุด, ไม่เพียงพอ) ในบางพื้นที่ 2. ขาดแคลนน้ำอุปโภคบริโภคในฤดูแล้งในพื้นที่	1. ปรับปรุงถนนที่ชำรุดให้อยู่ในสภาพดีและปรับปรุงเครื่องหมายจราจรของถนนทุกสายเพื่อการคมนาคมที่สะดวก และปลอดภัยมากขึ้น 2. เพิ่มการบริหารจัดการระบบชลประทาน, ขุดเจาะบ่อบาดาลในพื้นที่, ขยายเขตประปา

ที่มา: แผนพัฒนาจังหวัดกระบี่ พ.ศ.2566 – 2570

2) เศรษฐกิจจังหวัดกระบี่ ในปี 2568

เศรษฐกิจจังหวัดกระบี่ในปี 2568 คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 2.6 โดยคาดว่าจะได้รับแรงสนับสนุนจากด้านอุปสงค์และอุปทานภายในจังหวัด

ด้านอุปสงค์ มีแนวโน้มขยายตัวร้อยละ 4.2 โดยสะท้อนจากการบริโภคภาคเอกชน คาดว่าขยายตัวร้อยละ 11.3 จากกิจกรรมทางเศรษฐกิจในภาคบริการที่ปรับตัวดีขึ้น โดยเฉพาะภาคการท่องเที่ยวและธุรกิจที่เกี่ยวข้อง ส่งผลดีต่อการจ้างงานและรายได้ รวมทั้งผลจากมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจของรัฐบาล การใช้จ่ายภาครัฐ คาดว่าขยายตัวร้อยละ 1.4 จากมาตรการเร่งรัดการเบิกจ่ายงบประมาณ และผลการเบิกจ่ายรายจ่ายลงทุนและรายจ่ายประจำ การลงทุนภาคเอกชน คาดว่าจะหดตัวร้อยละ -1.3 จากความไม่แน่นอนของภาวะเศรษฐกิจและต้นทุนที่สูงขึ้น ทำให้ธุรกิจชะลอการใช้จ่ายและการลงทุน สะท้อนจากพื้นที่อนุญาตก่อสร้างรวม และจำนวนรถยนต์เพื่อการพาณิชย์ลดลง สอดคล้องกับสินเชื่อเพื่อการลงทุนรวมที่หดตัว ส่วนหนึ่งจากสถาบันการเงินยังคงระมัดระวังในการปล่อยสินเชื่อ

ด้านอุปทาน มีแนวโน้มขยายตัวร้อยละ 2.1 โดยสะท้อนจาก ภาคบริการ คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 4.3 ผลจากจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติและชาวไทยที่เดินทางเข้ามาในจังหวัดเพิ่มขึ้น โดยมีปัจจัยสนับสนุนจากการเพิ่มจำนวนเที่ยวบิน และมาตรการส่งเสริมการท่องเที่ยวของภาครัฐ โครงการ “เที่ยวไทยคนละครึ่ง” ภาคอุตสาหกรรม คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 3.2 จากอุตสาหกรรมน้ำมันปาล์มดิบที่ขยายตัวตามผลผลิตที่เข้าสู่

โรงงานเพิ่มขึ้น และจำนวนโรงงานอุตสาหกรรมในจังหวัดที่ปรับตัวเพิ่มขึ้น ในขณะที่ภาคเกษตรกรรม คาดว่าจะหดตัวร้อยละ -0.3 ตามปริมาณผลผลิตยางพารา เนื่องจากพื้นที่ให้ผลผลิตลดลง ด้านปริมาณผลผลิตกุ้งขาวแวนนาไมลดลงตามการลดลงของพื้นที่เลี้ยง เนื่องจากเกษตรกรผู้เลี้ยงกุ้งมีความกังวลเกี่ยวกับเสถียรภาพราคากุ้ง จากการกำหนดมาตรฐานการนำเข้าจากประเทศคู่ค้าสำคัญที่เข้มงวดขึ้น ซึ่งทำให้เกษตรกรอาจต้องเพิ่มต้นทุนในการบริหารจัดการการเลี้ยงเพื่อผลิตกุ้งให้ตรงตามมาตรฐานความต้องการของตลาด

3) การคาดการณ์เศรษฐกิจจังหวัดกระบี่ ในปี 2569

เศรษฐกิจจังหวัดกระบี่ในปี 2569 คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 1.8 เมื่อเทียบกับปีก่อน

ด้านอุปสงค์ มีแนวโน้มขยายตัวร้อยละ 2.3 โดยสะท้อนจากการบริโภคภาคเอกชน คาดว่าขยายตัวร้อยละ 3.7 จากกิจกรรมทางเศรษฐกิจในภาคบริการที่ปรับตัวดีขึ้น โดยเฉพาะภาคการท่องเที่ยวและธุรกิจที่เกี่ยวข้อง ส่งผลดีต่อการจ้างงานและรายได้ รวมทั้งรายได้ภาคเกษตรปรับตัวดีขึ้น อย่างไรก็ตาม การบริโภคภาคเอกชนยังคงได้รับ แรงกดดันอย่างต่อเนื่อง จากทั้งการชะลอตัวของเศรษฐกิจโลก และภาระหนี้ครัวเรือนที่สูง ทำให้ประชาชน ระมัดระวังการใช้จ่ายมากขึ้น **การใช้จ่ายภาครัฐ** คาดว่าขยายตัวร้อยละ 2.7 จากมาตรการเร่งรัดการเบิกจ่ายงบประมาณ และผลการเบิกจ่ายรายจ่ายลงทุนและรายจ่ายประจำ **การลงทุนภาคเอกชน** คาดว่าจะหดตัวร้อยละ -1.7 จากความไม่แน่นอนของภาวะเศรษฐกิจและต้นทุนที่สูงขึ้น ทำให้ธุรกิจชะลอการใช้จ่ายและการลงทุน สะท้อนจากพื้นที่อนุญาตก่อสร้างรวม และจำนวนรถยนต์เพื่อการพาณิชย์ลดลง สอดคล้องกับสินเชื่อเพื่อการลงทุนรวมที่หดตัว ส่วนหนึ่งจากสถาบันการเงินยังคงระมัดระวังในการปล่อยสินเชื่อ

ด้านอุปทาน มีแนวโน้มขยายตัวร้อยละ 4.2 โดยสะท้อนจาก ภาคบริการ คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 5.8 ผลจากจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติและชาวไทยที่เดินทางเข้ามาในจังหวัดเพิ่มขึ้น โดยมีปัจจัยสนับสนุนจากการเพิ่มจำนวนเที่ยวบิน อย่างไรก็ตาม ภาคการท่องเที่ยวยังคงมีปัจจัยที่ต้องติดตามที่สำคัญ เช่น ภาวะเศรษฐกิจโลกที่มีแนวโน้มขยายตัวชะลอลง มาตรการส่งเสริมการท่องเที่ยวของภาครัฐ ทั้งในส่วนของ การดึงดูดนักท่องเที่ยวต่างชาติและการกระตุ้น การท่องเที่ยวในประเทศ **ภาคเกษตรกรรม** คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 2.8 ตามปริมาณผลผลิตปาล์มน้ำมัน เนื่องจากพื้นที่ให้ผลผลิตเพิ่มขึ้น **ภาคอุตสาหกรรม** คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 2.3 จากอุตสาหกรรมน้ำมันปาล์มดิบที่ขยายตัวตามผลผลิตที่เข้าสู่โรงงานเพิ่มขึ้น และจำนวนโรงงานอุตสาหกรรมในจังหวัดที่ปรับตัวเพิ่มขึ้น

4) เสถียรภาพทางเศรษฐกิจ

ด้านเสถียรภาพทางเศรษฐกิจภายในจังหวัด ในปี 2569 อัตราเงินเฟ้อทั่วไป อยู่ที่ร้อยละ 0.8 คาดว่าจะปรับตัวสูงขึ้นจากปีก่อน จากการสูงขึ้นของราคาสินค้าในกลุ่มอาหาร ด้านการจ้างงาน คาดว่าจะมีผู้มีงานทำจำนวน 252,260 คน ขยายตัวร้อยละ 0.5 ตามการจ้างงานในภาคการท่องเที่ยวที่ยังคงขยายตัวอย่างต่อเนื่อง

ปัจจัยเสี่ยงและปัจจัยสนับสนุนทางเศรษฐกิจในปี 2568 และแนวโน้มปี 2569 ของจังหวัด กระบี่

ปัจจัยสนับสนุนทางเศรษฐกิจ

- 1) ภาคการท่องเที่ยว และธุรกิจที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการท่องเที่ยวขยายตัวต่อเนื่อง ส่งผลดีต่อการจ้างงาน และการบริโภคภาคเอกชน
- 2) ภาครัฐมีมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้กิจกรรมทางเศรษฐกิจทยอยปรับตัวดีขึ้น

ปัจจัยเสี่ยงทางเศรษฐกิจ

- 1) ภาระหนี้ครัวเรือนที่ยังอยู่ในระดับสูง เป็นอุปสรรคต่อการฟื้นตัวของอุปสงค์หรือความต้องการในประเทศ รวมทั้งเป็นแรงกดดันต่อความสามารถในการชำระหนี้
 - 2) ข้อจำกัดในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนของผู้ประกอบการจากนโยบายและหลักเกณฑ์การปล่อยสินเชื่ออย่างเข้มงวด
 - 3) ราคาสินค้าอุปโภค - บริโภคภายในประเทศที่อยู่ในระดับสูง และมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นตามราคาวัตถุดิบและราคาพลังงาน
 - 4) ความแปรปรวนของสภาพอากาศ การระบาดของโรคและแมลง ซึ่งส่งผลกระทบต่อผลผลิตทางการเกษตร
 - 5) ความผันผวนของราคาสินค้าเกษตร ส่งผลต่อการวางแผนและการควบคุมการผลิตของเกษตรกร รวมถึงปัจจัยการผลิต และค่าจ้างแรงงานที่สูงขึ้นกระทบต่อรายได้เกษตรกร
 - 6) สงครามการค้า การขึ้นภาษีนำเข้าของสหรัฐอเมริกาและมาตรการตอบโต้จากประเทศคู่ค้า อาจส่งผลกระทบต่อส่งออกสินค้า
- ที่มา : สำนักงานคลังจังหวัดกระบี่, พ.ศ. 2568

รายงานประมาณการเศรษฐกิจจังหวัดกระบี่

เศรษฐกิจจังหวัดกระบี่

คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ **2.6** ในปี 2568
และคาดว่าจะขยายตัวร้อยละ **1.8** ในปี 2569

ปัจจัยสนับสนุนเศรษฐกิจในปี 2568 และ ปี 2569 ของจังหวัดกระบี่

- ภาคการท่องเที่ยว และธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวขยายตัวต่อเนื่อง
- ภาครัฐมีมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่อง

ปัจจัยเสี่ยงเศรษฐกิจในปี 2568 และ ปี 2569 ของจังหวัดกระบี่

- หนี้ครัวเรือนที่อยู่ในระดับสูง ซึ่งเป็นข้อจำกัดสำหรับการใช้จ่ายของประชาชน
- ข้อจำกัดในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนของผู้ประกอบการ
- ราคาสินค้าอุปโภค - บริโภคอยู่ในระดับสูง
- ความแปรปรวนของสภาพอากาศ
- การขึ้นภาษีนำเข้าของสหรัฐอเมริกา

เศรษฐกิจด้านอุปทาน

ภาคเกษตรกรรม	ภาคอุตสาหกรรม	ภาคบริการ	
2568f	-0.3%	+3.2%	+4.3%
2569f	+2.8%	+2.3%	+5.8%

รายได้เกษตรกร

เศรษฐกิจด้านอุปสงค์

การบริโภคภาคเอกชน	การลงทุนภาคเอกชน	การใช้จ่ายภาครัฐ	
2568f	+11.3%	-1.3%	+1.4%
2569f	+3.7%	-1.7%	+2.7%

รายได้จากการท่องเที่ยว

เสถียรภาพเศรษฐกิจ

อัตราเงินเฟ้อ	การจ้างงาน	
2568f	0.6%	250,931คน
2569f	0.9%	252,260คน

นักท่องเที่ยวต่างชาติ

กลุ่มงานนโยบายและเศรษฐกิจจังหวัด
สำนักงานคลังจังหวัดกระบี่

☎ 0 7561 1131

📠 0 7562 2403

✉ kbi@cgd.go.th

🌐 www.cgd.go.th/kbi

📘 สนง.คลังจังหวัดกระบี่

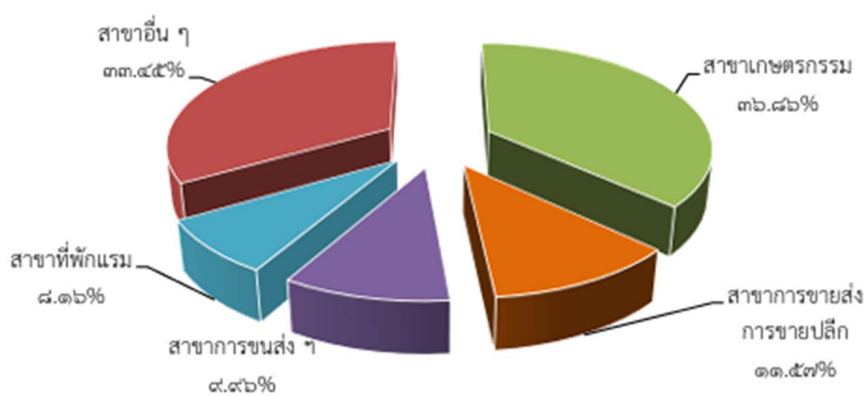
ภาพที่ 7 รายงานประมาณการเศรษฐกิจจังหวัดกระบี่ ปี 2569

5) ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดกระบี่ (GROSS PROVINCIAL PRODUCT : GPP)

ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดกระบี่ ปี พ.ศ. 2566 (GPP) ณ ราคาประจำปี มีมูลค่าเท่ากับ 75,458 ล้านบาท ลดลงจาก 83,645 ล้านบาท ในปี 2565 เท่ากับ 8,187 ล้านบาท มีมูลค่าเป็นลำดับที่ 41 ของประเทศ ลำดับที่ 6 ของภาคใต้ และลำดับที่ 2 ของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน

รายได้เฉลี่ยต่อคนต่อปีจังหวัดกระบี่ ปี พ.ศ. 2566 เท่ากับ 174,058 บาท เป็นลำดับที่ 21 ของประเทศ ลำดับที่ 5 ของภาคใต้ และลำดับที่ 3 ของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน

โครงสร้างทางเศรษฐกิจของจังหวัดกระบี่ ขึ้นอยู่กับสาขาการผลิตภาคการเกษตร มีมูลค่า 27,814 ล้านบาท มีสัดส่วนร้อยละ 36.86 การผลิตนอกภาคเกษตร มีมูลค่า 47,645 ล้านบาท มีสัดส่วนร้อยละ 63.14 สาขาการผลิตที่มีมูลค่าสูงสุด 5 อันดับแรกได้แก่ 1) สาขาเกษตรกรรม การป่าไม้ และการประมง มีมูลค่า 27,814 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 36.86 2) สาขาการขนส่งและการขายปลีก มีมูลค่า 8,731 ล้านบาท ร้อยละ 11.57 3) สาขาการขนส่งและสถานที่เก็บสินค้า มีมูลค่า 7,515 ล้านบาท ร้อยละ 9.96 4) สาขาที่พักแรมและบริการด้านอาหาร มีมูลค่า 6,160 ล้านบาท ร้อยละ 8.16 และ 5) สาขากิจกรรมทางการเงินและการประกันภัย มีมูลค่า 5,030 ล้านบาท ร้อยละ 6.67 จังหวัดกระบี่ค่อนข้างพัฒนาในเชิงบริการการคมนาคมขนส่ง การบริการ การท่องเที่ยว และเป็นส่วนสำคัญของเขตพัฒนาและพื้นที่ชายฝั่งทะเลอันดามัน โดยมีโครงสร้างพื้นฐานอยู่ในเกณฑ์ดี มีสนามบินนานาชาติ มีทางหลวงระดับมาตรฐาน มีท่าเรือน้ำลึก โรงไฟฟ้าที่ทันสมัย ในระยะหลังได้มีการขยายตัวของอุตสาหกรรมต่อเนื่องจากการเกษตรกรรม โครงสร้างเศรษฐกิจของจังหวัดมีลักษณะผสมกลมกลืนระหว่างภาคเกษตรกรรม พาณิชยกรรม การท่องเที่ยว

ภาพที่ 8 สัดส่วนโครงสร้างการผลิต ปี 2566 ณ ราคาประจำปี

ดัชนีผู้บริโภคจังหวัดกระบี่ ไตรมาส 3 ปี 2568 เท่ากับ 102.1 สูงขึ้นกว่าไตรมาส 2 ร้อยละ 0.30 สาเหตุมาจากดัชนีหมวดอาหารและเครื่องดื่มไม่มีแอลกอฮอล์ สูงขึ้นร้อยละ 1.03 จากการสูงขึ้นของราคาสินค้าในกลุ่มเนื้อสัตว์แปด ไก่ และสัตว์น้ำ เครื่องดื่มไม่มีแอลกอฮอล์ ไข่ และผลิตภัณฑ์นม ข้าวแป้ง และผลิตภัณฑ์จากแป้ง สำหรับดัชนีหมวดอื่นๆ ไม่ใช่อาหาร และเครื่องดื่ม ลดลงร้อยละ 0.13 ส่วนดัชนีราคาผู้บริโภคพื้นฐาน ลดลงร้อยละ 0.70

การจดทะเบียนนิติบุคคลของจังหวัดกระบี่ การลงทุนประกอบธุรกิจของนิติบุคคลจังหวัดกระบี่ ในปี พ.ศ. 2568 มีการจดทะเบียนนิติบุคคลทั้งสิ้น จำนวน 4,531 ราย เพิ่มขึ้นจากปีที่ผ่านมา จำนวน 61 ราย เงินทุนจดทะเบียน จำนวน 183.25 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปี 2567 จำนวน 0.96 ล้านบาท แสดงให้เห็นว่าอัตราการขยายตัวของจำนวนโรงงานที่ได้รับอนุญาตประกอบกิจการใหม่เพิ่มขึ้นนั้นค่อนข้างต่ำ

ตารางที่ 25 มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดกระบี่ (GDP ณ ราคาประจำปี) ปี พ.ศ.2562 – 2566

กระบี่	Millions of Baht (ล้านบาท)				
สาขาการผลิต	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๖p
ภาคเกษตร	๑๙,๔๗๑	๒๓,๓๕๓	๒๗,๓๘๖	๓๓,๒๘๓	๒๗,๘๑๔
เกษตรกรรม การป่าไม้ และการประมง	๑๙,๔๗๑	๒๓,๓๕๓	๒๗,๓๘๖	๓๓,๒๘๓	๒๗,๘๑๔
ภาคนอกเกษตร	๖๓,๙๘๙	๘๖,๙๘๕	๙๔,๘๔๔	๙๐,๓๖๒	๙๗,๖๔๕
ภาคอุตสาหกรรม	๕,๓๘๘	๕,๒๒๕	๖,๒๒๓	๖,๕๒๓	๖,๓๐๕
การทำเหมืองแร่และเหมืองหิน	๓๕๑	๒๘๓	๓๐๘	๒๗๐	๓๓๖
การผลิต	๓,๗๑๖	๓,๗๓๙	๕,๗๑๕	๕,๐๖๔	๕,๓๗๓
ไฟฟ้า ก๊าซ ไอน้ำ และระบบปรับอากาศ	๑,๑๓๓	๑,๐๓๒	๙๙๖	๑,๐๒๒	๑,๓๑๓
การจัดหาน้ำ การจัดการ และการบำบัดน้ำเสีย ของเสียและสิ่งปฏิกูล	๒๐๗	๑๗๐	๑๗๕	๑๗๕	๒๐๗
ภาคบริการ	๕๘,๖๐๑	๘๑,๗๕๙	๘๘,๖๒๑	๘๓,๘๓๙	๘๗,๓๔๐
การก่อสร้าง	๒,๕๙๙	๒,๔๐๖	๒,๔๗๘	๒,๔๗๒	๑,๘๔๗
การขายส่งและการขายปลีก การซ่อมยานยนต์และจักรยายนต์	๘,๑๘๙	๘,๘๒๘	๙,๕๙๕	๑๓,๒๗๘	๘,๗๓๓
การขายส่งและสถานที่เก็บสินค้า	๑๓,๘๑๑	๘,๗๑๒	๙,๐๕๓	๘,๓๓๐	๗,๕๑๕
ที่พักแรมและบริการด้านอาหาร	๑๗,๕๖๙	๖,๔๕๓	๒,๓๔๑	๔,๙๑๗	๖,๑๖๐
ข้อมูลข่าวสารและการสื่อสาร	๖๓๖	๕๙๘	๗๑๐	๖๓๘	๕๖๔
กิจกรรมทางการเงินและการประกันภัย	๓,๙๑๓	๓,๘๖๓	๓,๘๘๗	๔,๖๘๒	๕,๐๓๐
กิจกรรมอสังหาริมทรัพย์	๑,๘๐๓	๒,๐๕๑	๑,๘๓๔	๒,๑๗๔	๑,๙๗๐
กิจกรรมทางวิชาชีพ วิทยาศาสตร์ และเทคนิค	๓๘	๒๖	๒๒	๒๖	๓๖
กิจกรรมการบริหารและการบริการสนับสนุน	๔,๑๒๑	๘๖๕	๓๕๓	๕๑๓	๕๗๗
การบริหารราชการ การป้องกันประเทศ และการประกันสังคมภาคบังคับ	๓,๓๓๓	๓,๔๑๗	๓,๕๑๓	๓,๕๖๕	๓,๔๓๗
การศึกษา	๒,๔๕๕	๒,๕๐๓	๒,๕๕๔	๒,๖๒๕	๒,๖๖๐
กิจกรรมด้านสุขภาพและงานสังคมสงเคราะห์	๑,๖๐๙	๑,๖๕๖	๒,๐๖๐	๒,๒๑๓	๒,๓๔๘
ศิลปะ ความบันเทิง และนันทนาการ	๑๐๗	๙๓	๑๐๓	๑๓๖	๑๒๒
กิจกรรมบริการด้านอื่น ๆ	๔๒๘	๒๙๕	๒๒๐	๓๑๓	๓๔๔
ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด	๘๓,๔๕๙	๑๑๐,๓๓๘	๑๒๒,๒๓๐	๑๒๓,๖๔๕	๑๒๕,๔๕๘
ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด ต่อคน (บาท)	๑๙๘,๑๔๕	๑๖๕,๗๓๑	๑๖๘,๙๔๖	๑๙๔,๒๖๕	๑๗๔,๐๕๘
ประชากร (๑,๐๐๐ คน)	๔๒๑	๔๒๔	๔๒๘	๔๓๑	๔๓๔

ที่มา: สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, พ.ศ. 2568

ตารางที่ 26 อัตราขยายตัวของ GPP และโครงสร้างการผลิต จังหวัดกระบี่ ปี 2566

สาขาการผลิต	อัตราขยายตัว		โครงสร้างการผลิต ราคาประจำปี	
	๒๕๖๕r	๒๕๖๖p	๒๕๖๕r	๒๕๖๖p
ภาคเกษตร	๕.๕	๐.๒	๓๙.๗๙	๓๖.๘๖
เกษตรกรรม การป่าไม้ และการประมง	๕.๕	๐.๒	๓๙.๗๙	๓๖.๘๖
ภาคนอกเกษตร	๙.๖	-๘.๔	๖๐.๒๑	๖๓.๑๔
ภาคอุตสาหกรรม	๐.๗	-๕.๕	๗.๘๐	๘.๓๖
การทำเหมืองแร่และเหมืองหิน	-๓๕.๖	๓๓.๐	๐.๓๒	๐.๔๒
การผลิต	-๐.๔	-๙.๖	๖.๐๕	๕.๘๒
การไฟฟ้า ก๊าซ ไอน้ำ และระบบปรับอากาศ	๓๐.๙	๕.๙	๓.๒๓	๓.๘๔
การจัดการน้ำ การจัดการ และการบำบัดน้ำเสีย ของเสีย และสิ่งปฏิกูล	-๐.๔	๓๗.๓	๐.๒๓	๐.๒๗
ภาคบริการ	๑๑.๐	-๘.๘	๕๒.๔๑	๕๕.๗๘
การก่อสร้าง	-๒.๘	-๒๖.๐	๒.๙๖	๒.๔๕
การขายส่งและการขายปลีก การซ่อมยานยนต์และจักรยานยนต์	๑๒.๒	-๒๕.๒	๑๓.๔๘	๑๓.๕๗
การขนส่งและสถานที่เก็บสินค้า	๐.๘	-๑๐.๐	๙.๙๖	๙.๙๖
ที่พักแรมและบริการด้านอาหาร	๙๔.๓	๓๓.๘	๕.๘๘	๘.๑๖
ข้อมูลข่าวสารและการสื่อสาร	-๑๒.๕	-๗.๘	๐.๗๔	๐.๗๕
กิจกรรมทางการเงินและการประกันภัย	๗.๒	๑.๒	๕.๖๐	๖.๖๗
กิจกรรมอสังหาริมทรัพย์	๑๒.๐	-๙.๗	๒.๖๐	๒.๖๓
กิจกรรมทางวิชาชีพ วิทยาศาสตร์ และเทคนิค	๑๒.๕	๓๖.๓	๐.๐๓	๐.๐๕
กิจกรรมการบริหารและการบริการสนับสนุน	๒๓๖.๙	๓๓.๓	๐.๖๓	๐.๗๖
การบริหารราชการ การป้องกันประเทศ และการประกันสังคมภาคบังคับ	-๓.๗	-๕.๒	๔.๒๖	๔.๕๖
การศึกษา	๐.๓	-๐.๕	๓.๓๔	๓.๕๓
กิจกรรมด้านสุขภาพและงานสังคมสงเคราะห์	๔.๒	๔.๐	๒.๖๔	๓.๑๓
ศิลปะ ความบันเทิง และนันทนาการ	๗.๘	๓.๓	๐.๓๔	๐.๑๖
กิจกรรมบริการด้านอื่น ๆ	๓๔.๗	๗.๔	๐.๓๗	๐.๔๖
ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (ปริมาณลูกโซ่)	๘.๐	-๕.๐		

ที่มา: สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, พ.ศ. 2568

3.1.3 ข้อมูลการวิเคราะห์สถานะแวดล้อม และศักยภาพในการพัฒนาอุตสาหกรรม

1) ทิศทางการพัฒนาจังหวัดกระบี่ ตามแผนพัฒนาจังหวัดกระบี่ ระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2566 – 2570)

(1) พัฒนาการท่องเที่ยวให้มีคุณภาพสูงได้มาตรฐานสากล บนฐานวิถีท่องเที่ยวที่หลากหลาย มีความสมดุลและยั่งยืน เพิ่มศักยภาพให้ได้มาตรฐานสากลบนฐานอัตลักษณ์ และเชื่อมโยงการท่องเที่ยวระดับภูมิภาคและนานาชาติ มุ่งเน้นการพัฒนาเมืองท่องเที่ยวสีเขียว Krabi Goes Green การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ หลากหลายมีคุณค่าและยั่งยืนบนฐานภูมิปัญญาและวัฒนธรรม การพัฒนากระบี่เมืองกีฬา Krabi Sport City และ อุตสาหกรรมไมซ์ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ยกระดับความปลอดภัย พัฒนาบุคลากร สินค้าและนวัตกรรม รวมทั้งส่งเสริมการตลาดและประชาสัมพันธ์ สร้างภาพลักษณ์ที่ดี ผ่านกิจกรรมการจัดงานและสื่อในรูปแบบต่างๆ

(2) ยกระดับขีดความสามารถในการผลิตด้านการเกษตร แปรรูป และตลาดสินค้าเกษตรอย่างครบวงจรควบคู่กับการพัฒนาอุตสาหกรรมสะอาดและพลังงานทางเลือก มุ่งเน้นเกษตรกรรมยั่งยืน ยกระดับอุตสาหกรรมแปรรูป การพัฒนาและเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น การเพิ่มศักยภาพและนวัตกรรมการผลิตปาล์มน้ำมัน และสินค้าเศรษฐกิจรวมทั้งการทำการตลาดและการค้าเชิงรุก

(3) พัฒนาคุณภาพชีวิตประชาชนสู่สังคมน่าอยู่ ชุมชนมีความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม ประชาชนมีสุขภาพดี มีความรู้ ความสามารถในการปรับตัวให้สอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจสังคม ทุกมิติ มีการสร้างภูมิคุ้มกันให้กับคนกระบี่ รวมถึงการสืบสาน รักษา ต่อยอด และขยายผลตามศาสตร์พระราชา

(4) อนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้เกิดความยั่งยืน โดยมุ่งเน้นการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน ตอบสนองการพัฒนาเศรษฐกิจหลักของพื้นที่ได้อย่างมีคุณภาพต่อเนื่อง และสามารถรับมือกับความแปรปรวนของภูมิอากาศ การสนองพระราชดำริโครงการอนุรักษ์พันธุกรรมพืชอันเนื่องมาจากพระราชดำริฯ บนฐานทรัพยากรทางกายภาพ ชีวภาพ และวัฒนธรรมและภูมิปัญญา

2) ทิศทางหรือนโยบายการพัฒนาอุตสาหกรรมของจังหวัดกระบี่

การพัฒนาด้านอุตสาหกรรมของจังหวัดกระบี่สอดคล้องเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัดกระบี่ ในประเด็นการพัฒนาที่ 2 “ยกระดับขีดความสามารถในการผลิตด้านการเกษตร แปรรูป และตลาดสินค้าเกษตรอย่างครบวงจรควบคู่กับการพัฒนาอุตสาหกรรมสะอาดและพลังงานทางเลือก” ซึ่งมีเป้าประสงค์คือ พัฒนาให้เป็นแหล่งอุตสาหกรรมสะอาด และมีการใช้พลังงานทดแทน โดยพัฒนาสินค้าเกษตรสำคัญ เช่น ปาล์มน้ำมัน และยางพารา ให้มีคุณภาพมาตรฐานตามความต้องการของตลาด และสามารถเชื่อมโยงไปยังภาคอุตสาหกรรมต่อเนื่อง เพื่อต่อยอดผลผลิตปาล์มน้ำมัน แปรรูปยางพาราเป็นอุตสาหกรรมที่มีมูลค่าสูง ส่งเสริมการรวมกลุ่มของเกษตรกรยุคใหม่ (Smart Farmers) เกษตรกรมีความสามารถในการพัฒนาสินค้าเกษตรด้วยองค์ความรู้และเทคโนโลยี มุ่งเป้าสู่ Sustainable High-Value Agriculture และ Andaman Seafood Paradise ตามยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน การส่งเสริมยกระดับศักยภาพผู้ประกอบการให้สามารถสร้างรายได้เพิ่มขึ้นและมีเสถียรภาพมากขึ้น ซึ่งได้ดำเนินการภายใต้การทำงานแบบเครือข่ายร่วมกันของทุกภาคส่วน ทั้งส่วนราชการต่างๆ (ส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ภาคเอกชน และภาคประชาสังคม) ซึ่งก่อให้เกิดการพัฒนาที่สนองตอบความต้องการของพื้นที่ กำหนดตัวชี้วัด คือ จำนวนโรงงานอุตสาหกรรมปาล์มน้ำมันและยางพาราที่เป็นโรงงานอุตสาหกรรมสะอาดเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๘๐ ของโรงงานอุตสาหกรรมปาล์มน้ำมันและยางพาราทั้งหมด, จำนวนโรงงานอุตสาหกรรมเข้าสู่ระบบอุตสาหกรรมสีเขียว (Green Industry) และเพิ่มอัตราการขยายตัวของภาคอุตสาหกรรมในจังหวัด

- 1) ส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมปาล์มน้ำมันและยางพารา เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม ในจังหวัดกระบี่
- 2) บูรณาการเพื่อสร้างโอกาสในการเพิ่มศักยภาพด้านการผลิตและการลงทุนภาคอุตสาหกรรมทางเลือกอื่น
- 3) ส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมด้วยระบบเศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียนและเศรษฐกิจสีเขียว (BCG MODEL)
- 4) บริหารจัดการพื้นที่ โครงสร้างพื้นฐาน และพัฒนาศักยภาพแรงงานเพื่อรองรับการเติบโตและความสำเร็จทางธุรกิจอุตสาหกรรม
- 5) ส่งเสริมพัฒนาอุตสาหกรรมเป้าหมายด้วยการค้นหาคุณค่านำไปสู่การสร้างมูลค่าเพื่อสนับสนุน อุตสาหกรรมท่องเที่ยว
- 6) ส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมฮาลาลโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อเพิ่มขีดความสามารถของธุรกิจในระดับสากล
- 7) เสริมสร้างความเข้มแข็งของอุตสาหกรรมอาหาร อุตสาหกรรมเพื่อสุขภาพ และบริการสนับสนุน การท่องเที่ยว เพื่อรองรับการพัฒนาอนาคตของประเทศไทย
- 8) การนำอัตลักษณ์วัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น และอัตลักษณ์พื้นที่มาสร้างเรื่องราวและพัฒนา ผลิตภัณฑ์เพื่อรองรับกับการท่องเที่ยว
- 9) การพัฒนาอุตสาหกรรมที่ยั่งยืนและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม มุ่งสู่ความเป็นกลางทางคาร์บอน เพื่อสร้างความรับผิดชอบต่อสังคมและอยู่ร่วมกับชุมชนได้อย่างยั่งยืน
- 10) ส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมของจังหวัดเข้าสู่อุตสาหกรรมสะอาด เป็นไปตามมาตรฐานเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

อุตสาหกรรมของจังหวัดกระบี่เป็นอุตสาหกรรมขนาดเล็ก อุตสาหกรรมที่สำคัญส่วนใหญ่เป็นอุตสาหกรรมแปรรูปเกษตรขั้นต้นและอุตสาหกรรมต่อเนื่อง โดยอุตสาหกรรมที่มีขนาดใหญ่ที่สุด คือ อุตสาหกรรมสกัดน้ำมันปาล์ม รองลงมาคือ อุตสาหกรรมยางพารา อุตสาหกรรมแปรรูปไม้ยางพารา อุตสาหกรรมผลิตกระแสไฟฟ้า และอุตสาหกรรมโรงโม่หินและเหมืองแร่ ในปี 2568 มีโรงงานอุตสาหกรรมที่ขออนุญาตประกอบกิจการใหม่ จำนวน 6 โรงงาน เพิ่มขึ้นจำนวน 1 โรงงาน เมื่อเทียบกับปี 2567 และโรงงานอุตสาหกรรมที่เลิกกิจการ จำนวน 9 โรงงาน ลดลงจำนวน 3 โรงงาน เมื่อเทียบกับปี 2567 โดยส่วนใหญ่เป็นอุตสาหกรรมการผลิตอื่น ๆ เช่น ขุดลอกดิน ทรายเป็นสำหรับใช้ในการก่อสร้าง จำนวน 7 โรงงาน สหกรณ์กองทุนสวนยางเขาขาว จำกัด และอู่วิชะการช่าง

ตารางที่ 27 จำนวนโรงงานอุตสาหกรรมที่ขออนุญาตประกอบกิจการใหม่ ในปี 2568

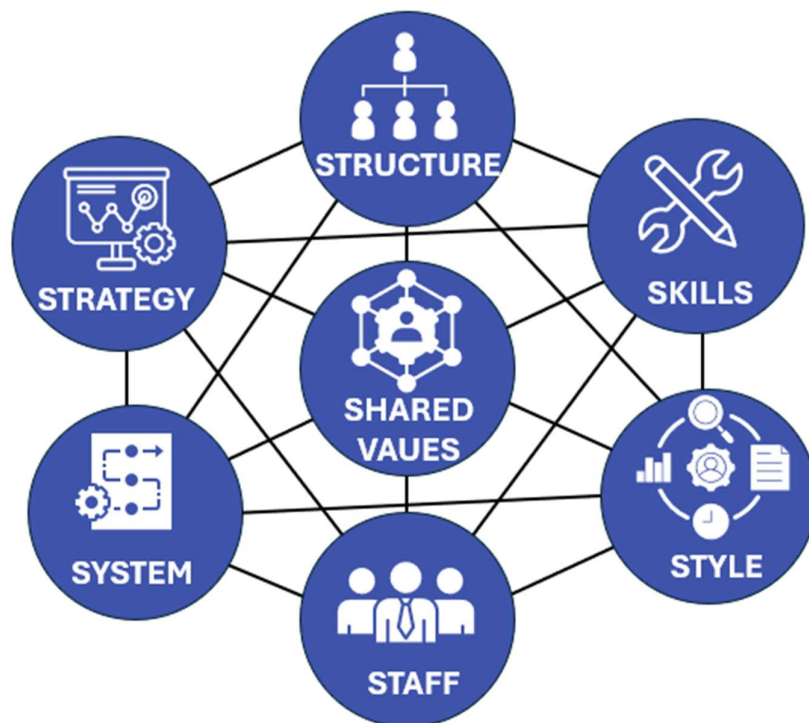
กลุ่มอุตสาหกรรม	ปี 2568 (ณ วันที่ 31 ธ.ค. 68)			
	จำนวนโรงงาน (โรง)	จำนวนแรงงาน (คน)	เงินทุน (ล้านบาท)	เครื่องจักร (แรงม้า)
อุตสาหกรรมอาหาร	2	87	462.00	21,628
แปรรูปไม้และผลิตภัณฑ์จากไม้	1	160	120.00	2,701
ผลิตภัณฑ์โลหะ	1	2	2.70	228
ผลิตเครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์	1	3	3.25	58
การผลิตอื่นๆ	1	14	180.00	1,476
รวม	6	266	767.95	26,091

ที่มา: สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดกระบี่, พ.ศ. 2568

3) การวิเคราะห์บริบทที่เกี่ยวข้องกับภาคอุตสาหกรรมของจังหวัดกระบี่

(1) การวิเคราะห์ปัจจัยภายใน (Internal Factors)

วิเคราะห์ปัจจัยภายในองค์กร (Internal Factors) โดยใช้หลักการ The McKinsey 7S Framework ซึ่งเป็นการวิเคราะห์องค์กรใน 7 มิติ ได้แก่ โครงสร้างองค์กร กลยุทธ์ การบริหารจัดการ บุคลากร ทักษะระบบการทำงานและค่านิยมร่วม ซึ่งสามารถสรุปได้ ดังนี้

ภาพที่ 9 The McKinsey 7S Framework

วิเคราะห์ปัจจัยภายในองค์กร (Internal Factors) โดยใช้หลักการ The Mckinsey 7S Framework

จุดแข็ง (Strengths)		จุดอ่อน (Weaknesses)	
1. Structure (โครงสร้างองค์กร)			
S1	จังหวัดมีทรัพยากรธรรมชาติที่เป็นอัตลักษณ์มีคุณค่า ด้านการท่องเที่ยว ศิลปะ วัฒนธรรม ประวัติศาสตร์และสุขภาพ สามารถสร้างมูลค่าและรายได้ให้แก่จังหวัด	W1	การบริหารจัดการน้ำยังไม่สมดุล บางพื้นที่ประสบปัญหาภัยแล้งและน้ำท่วม ทำให้เกิดผลกระทบต่อภาคการเกษตรและอุตสาหกรรม
S2	ภูมิศาสตร์ที่ตั้งจังหวัดเชื่อมโยงกับหลายจังหวัด สามารถเชื่อมโยงการท่องเที่ยวและมีระบบการคมนาคมสะดวก ทั้งทางบก ทางน้ำ และทางอากาศ	W2	โครงสร้างประชากรจังหวัดกระบี่ เริ่มมีการเปลี่ยนแปลงสู่การเป็นสังคมสูงวัย ในขณะที่ประชากรวัยแรงงานถดถอยจากการว่างงานหรือตกงาน และบางส่วนออกจากการประจำไปสู่แรงงานภาคการเกษตร
S3	คนกระบี่มีวัฒนธรรมและเครือข่ายทางสังคมที่เข้มแข็งอยู่ร่วมกันอย่างสมานฉันท์ภายใต้สังคมพหุวัฒนธรรม และมีเครือข่ายองค์กรชุมชน และประชาสังคมที่เข้มแข็ง	W3	จังหวัดมีค่าครองชีพ ค่าจ้างแรงงาน ต้นทุนวัตถุดิบสูง ไม่มีระบบขนส่งทางราง เนื่องจากต้องพึ่งพาและนำเข้าจากจังหวัดอื่น ทำให้ไม่สามารถดึงดูดผู้ประกอบการเข้ามาลงทุนเท่าที่ควร
S4	สภาพพื้นที่เหมาะในการเพาะปลูกพืช ประมง และปศุสัตว์ เป็นแหล่งปลูกปาล์มน้ำมันของประเทศมากเป็นอันดับ 2 กระบี่เป็นเมืองปาล์มน้ำมัน (Krabi Oil Palm City) มีการปลูกปาล์มน้ำมันและมีโรงงานสกัดน้ำมันปาล์มสูงเป็นระดับต้นของประเทศ สามารถแปรรูปผลผลิตจากปาล์มได้หลากหลาย และโรงงานสกัดน้ำมันปาล์มมีศักยภาพในการผลิตไฟฟ้าจากผลพลอยได้ในกระบวนการผลิตเป็นเชื้อเพลิงชีวมวล (Biomass) และแก๊สชีวภาพ (Biogas)		
S5	มีจำนวนชาวมุสลิมค่อนข้างสูง ทำให้พื้นที่มีกลิ่นอายของความเป็นเมืองมุสลิม ทั้งในส่วนของสภาพชุมชน กิจกรรมและอาหารต่าง ๆ ส่งผลให้มีนักท่องเที่ยวชาวมุสลิมทั้งในและนอกประเทศ ให้ความสนใจมาเที่ยวเป็นจำนวนมาก ทำให้มีการต่อยอดด้านอุตสาหกรรมฮาลาล และการท่องเที่ยวฮาลาลได้เป็นอย่างดี		
2. Strategy (กลยุทธ์)			
S6	แผนพัฒนาจังหวัดมียุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องด้านอุตสาหกรรม คือ ยกกระดับขีดความสามารถในการผลิตด้านการเกษตร แปรรูป และตลาดสินค้าอย่างครบวงจร ควบคู่กับการพัฒนาอุตสาหกรรมสะอาดและพลังงานทางเลือก	W4	การปรับตัวในด้านการผลิตของผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรมยังขาดความตระหนักในการร่วมดูแลรักษาสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

จุดแข็ง (Strengths)	จุดอ่อน (Weaknesses)
2. Strategy (กลยุทธ์) (ต่อ)	
<p>S7 มีแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัด กระป๋องมีความชัดเจน ครอบคลุม และมีความสอดคล้องกับแผนพัฒนาจังหวัดกระป๋อง/กลุ่มจังหวัด/แผนพัฒนาภาคใต้</p> <p>S8 มีการบูรณาการการทำงานร่วมกับส่วนราชการ ภาคเอกชน และเครือข่ายในการส่งเสริมพัฒนา อุตสาหกรรม และการดูแลรักษาสิ่งแวดล้อม</p> <p>S9 มีกลยุทธ์การให้บริการประชาชนด้วยเทคโนโลยี สารสนเทศและดิจิทัลมากยิ่งขึ้น เพื่ออำนวยความสะดวกแก่ผู้ประกอบการและประชาชนอย่างทั่วถึง มีการกำกับติดตามความก้าวหน้าของการพัฒนาทั้งในระดับส่วนกลางและในระดับพื้นที่อย่างสม่ำเสมอ</p>	
3. Style (รูปแบบการบริหารจัดการ)	
<p>S10 มีหน่วยงานราชการและองค์กรภาคเอกชนร่วม สนับสนุนส่งเสริมการพัฒนาผู้ประกอบการด้าน อุตสาหกรรมในหลายๆ ด้าน เช่น การลดต้นทุนเพื่อเพิ่ม ผลผลิตในการแปรรูปสินค้าเกษตร การเพิ่มศักยภาพ ผู้ประกอบการ SME ในการนำเทคโนโลยีมาพัฒนา สินค้าและผลิตอุตสาหกรรมใหม่ ๆ และการอบรมการ ส่งเสริมด้านการตลาดพัฒนาผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ รวมถึงการพัฒนาศักยภาพแรงงานในสถานประกอบการ เพื่อเพิ่มผลิตภาพแรงงาน</p>	<p>W5 ประชาชนบางส่วนยังไม่เชื่อมั่นต่อการประกอบการ ของภาคอุตสาหกรรม</p> <p>W6 ผู้ประกอบการ SMEs ส่วนใหญ่ยังไม่สามารถพัฒนา เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันให้กับธุรกิจ ด้วยตนเองได้</p>
4. Staff (บุคลากร/เจ้าหน้าที่ภายในองค์กร)	
<p>S11 ผู้บริหารในภาคอุตสาหกรรมมีศักยภาพในการบริหารธุรกิจ และปรับตัวตามการเปลี่ยนแปลงในบริบทพื้นที่ จังหวัดมีภูมิปัญญาท้องถิ่นและปราชญ์ชาวบ้าน ที่มี</p> <p>S12 ความรู้ที่หลากหลายทุกสาขาอาชีพ มี OTOP Trader ที่ได้รับการยอมรับ ร่วมนำเสนอหลักคิด วิธีแก้ปัญหา เป็นแบบอย่างในการดำเนินชีวิต สามารถนำไปใช้ปฏิบัติ ในระดับบุคคลและชุมชนในพื้นที่ได้เป็นอย่างดี จังหวัดมีองค์กรภาคธุรกิจเอกชนที่มีความเข้มแข็ง ได้แก่ สภา อุตสาหกรรมจังหวัด หอการค้าจังหวัด สมาคมธุรกิจการ ท่องเที่ยว ที่สามารถร่วมกำหนดทิศทางการพัฒนาและ เสนอแนะแนวทางการแก้ไขปัญหาให้กับภาคธุรกิจ อุตสาหกรรม</p> <p>S13</p>	<p>W7 ผู้ประกอบการ SMEs และวิสาหกิจชุมชนขาดความรู้ ในการพัฒนาการผลิต การจัดการและการตลาดในยุค เทคโนโลยีสารสนเทศที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว</p> <p>W8 การบริการภาครัฐยังไม่พร้อมพัฒนาการให้บริการ ดิจิทัลแบบเบ็ดเสร็จครบวงจร</p> <p>W9 อัตรากำลังเจ้าหน้าที่ไม่เพียงพอต่อการให้บริการประชาชน</p>

จุดแข็ง (Strengths)	จุดอ่อน (Weaknesses)
<p>S14 มีสถาบันการศึกษาที่สนับสนุนด้านการพัฒนากำลังคน เพิ่มทักษะในสาขาวิชาชีพ อาทิเช่น เทคโนโลยี AI การจัดการธุรกิจออนไลน์ ภาษาเพื่อการท่องเที่ยว เป็นต้น เพื่อป้อนแรงงานเข้าสู่สถานประกอบการ</p> <p>S15 ภาครัฐมีขนาดเล็กลง ทำให้ลดจำนวนกำลังคนและใช้ระบบสารสนเทศ หรือดิจิทัลแพลตฟอร์มที่ทันสมัยในรูปแบบ e-Service มากขึ้น</p>	
5. Skill (ทักษะ)	
<p>S16 จังหวัดมีหน่วยงานซึ่งมีหน้าที่กำกับ ดูแล การส่งเสริมอุตสาหกรรมในพื้นที่ และบุคลากรของหน่วยงาน มีความเข้าใจปัญหาของผู้ประกอบการได้ดี</p>	<p>W10 ขาดแคลนแรงงานที่มีฝีมือในภาคอุตสาหกรรม เช่น ช่างเชื่อม ช่างไฟฟ้า</p> <p>W11 ขาดแคลนแรงงานภาคการเกษตร/ภาคอุตสาหกรรม และต้นทุนปัจจัยการผลิตที่สูง ต้องพึ่งพาแรงงานต่างด้าวจากประเทศเพื่อนบ้าน</p> <p>W12 ขาดแรงงานทักษะที่มีฝีมือในการพัฒนาและใช้งานเครื่องจักรในภาคการเกษตร และภาคอุตสาหกรรม</p> <p>W13 การขยายผลของการนำองค์ความรู้จากเกษตรกรต้นแบบไปเผยแพร่ยังมีน้อย ทำให้ผลผลิตที่มีคุณภาพและปริมาณไม่เพียงพอในการแปรรูป</p>
6. System (ระบบการทำงาน)	
<p>S17 กระทรวงอุตสาหกรรมมีระบบฐานข้อมูลต่าง ๆ เพื่อเป็นข้อมูลในการพัฒนาอุตสาหกรรม เช่น ข้อมูลด้านโรงงานอุตสาหกรรม ระบบฐานข้อมูลลูกค้าอุตสาหกรรม (i-Industry) การจัดการภาคอุตสาหกรรม การรายงานการประกอบกิจการ (i-Singleform) การกำกับดูแลโรงงานอุตสาหกรรม (i-Auditor) เป็นต้น</p> <p>S18 มีกฎหมายรองรับในการปฏิบัติงาน เช่น พ.ร.บ.โรงงาน/พ.ร.บ. แรง และมีการบริหารงานอย่างโปร่งใส และเป็นธรรม</p>	<p>W14 การสนับสนุนงบประมาณจากภาครัฐขาดความคล่องตัวในการปรับเปลี่ยนงบประมาณในกรณีเกิดปัญหาเร่งด่วน</p> <p>W15 ยังไม่มีการบูรณาการข้อมูลระบบสารสนเทศสำหรับสนับสนุนภาคอุตสาหกรรมโดยเชื่อมโยงฐานข้อมูลระหว่างต้นน้ำ กลางน้ำ ปลายน้ำ รวมถึงยังไม่เป็นปัจจุบัน</p> <p>W16 กฎหมายบางฉบับที่ไม่สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบันยังไม่ยกเลิก ทำให้เป็นอุปสรรคต่อการประกอบธุรกิจของผู้ประกอบการ</p>
7. Shared Value (ค่านิยมร่วม)	
<p>S19 มีการกำหนดและปลูกฝังจิตสำนึกและค่านิยมการให้บริการอย่างมีประสิทธิภาพ โปร่งใส ต่อต้านการทุจริตประพฤติมิชอบ และมีธรรมาภิบาลภายในหน่วยงานที่ชัดเจนมากขึ้น</p>	<p>W17 การนำค่านิยมและวัฒนธรรมองค์กร ไปสู่การปฏิบัติ ยังไม่มีการกำหนดแผนงานและระยะเวลาที่ชัดเจน</p>

จุดแข็ง (Strengths)	จุดอ่อน (Weaknesses)
S20 นโยบายกระทรวงอุตสาหกรรม มุ่งเน้นการพัฒนาชุมชน รอบโรงงานอุตสาหกรรมให้มีการส่งเสริมธุรกิจ ดูแล ชุมชน รักษาสิ่งแวดล้อม และกระจายรายได้ให้ชุมชน โดยรอบโรงงาน	

(2) การวิเคราะห์ปัจจัยภายนอก (External Factors)

การวิเคราะห์ปัจจัยภายนอก เป็นการวิเคราะห์สถานการณ์ที่เป็นโอกาส (Opportunities) และอุปสรรค (Treats) ที่มีผลกระทบต่อการทำงานการพัฒนาอุตสาหกรรมของจังหวัด โดยมีกรอบความคิดในการวิเคราะห์ใช้หลัก PESTLE Analysis พิจารณาใน 6 มิติหลัก ได้แก่

ภาพที่ 10 มิติการวิเคราะห์ปัจจัยภายนอก

- 1) ปัจจัยด้านการเมืองและกฎหมาย (Political Factors) เช่น นโยบายของรัฐ ระบบการปกครอง เสถียรภาพ ด้านการเมือง ความร่วมมือระหว่างประเทศ กฎหมายที่เกี่ยวข้อง
- 2) ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ (Economic Factors) เช่น การปรับอัตราภาษี อัตราดอกเบี้ย อัตราการจ้างงาน ภาวะทางเศรษฐกิจ
- 3) ปัจจัยด้านสังคมและวัฒนธรรม (Social cultural Factors) เช่น เพศ อายุ ระดับการศึกษา ค่านิยมการบริโภคอุปโภค
- 4) ปัจจัยด้านเทคโนโลยี (Technological Factors) เช่น เครื่องจักรกลทางการเกษตร เทคโนโลยีสารสนเทศ
- 5) ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม (Environment Factors) เช่น สภาพภูมิอากาศ ภูมิประเทศ ธรรมชาติ
- 6) ปัจจัยด้านผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Stakeholders) เช่น ลูกค้า ผู้รับบริการ ประชาชน ผู้ประกอบการ

โอกาส (Opportunities)	อุปสรรค (Threats)
1. Political (การเมือง/นโยบาย/กฎเกณฑ์/กฎหมาย)	
<p>O1 แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 13 รัฐบาลสนับสนุนการเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูป เพิ่มศักยภาพของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม</p> <p>O2 นโยบายรัฐบาลให้ความสำคัญต่อการพัฒนาภาคเศรษฐกิจที่สอดคล้องกับศักยภาพจังหวัดและกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน</p> <p>O3 ภาครัฐให้ความสำคัญในการพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวทางทะเล เช่น ท่าเรือมารีนา และสนับสนุนกิจกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น กีฬาทางน้ำ สปาเพื่อสุขภาพ ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม เป็นต้น ซึ่งเป็นโอกาสที่จะยกระดับอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องของจังหวัดให้เพิ่มขึ้น</p> <p>O4 จังหวัดกระบี่ตั้งอยู่ใกล้เส้นทางระเบียงเศรษฐกิจภาคใต้ (Southern Economic Corridor: SEC) ซึ่งจะส่งผลต่อประสิทธิภาพการขนส่งสินค้าสู่ท่าเรือและตลาดอาเซียน เป็นโอกาสในการกระจายหรือส่งต่อสินค้าไปยังจังหวัดใกล้เคียง</p>	<p>T1 มาตรการกีดกันทางการค้าของประชาคมโลก ทำให้เป็นอุปสรรคต่อการดำเนินธุรกิจส่งออก</p> <p>T2 พื้นที่ส่วนใหญ่ของจังหวัด เป็นพื้นที่ที่ผู้ประกอบการไม่สามารถถือครองสิทธิ์เป็นของตนเองได้ และมีความยุ่งยากในการขอใช้พื้นที่ ทำให้ส่งผลต่อการตัดสินใจของนักลงทุน และอุปสรรคในการขอรับสินเชื่อจากธนาคาร</p> <p>T3 ความไม่แน่นอนของสถานการณ์ทางการเมือง ส่งผลต่อความเชื่อมั่นของนักลงทุน</p>
2. Economic (เศรษฐกิจ)	
<p>O5 ความผันผวนของเศรษฐกิจโลกมีผลต่อความผันผวนของเศรษฐกิจประเทศ</p> <p>O6 มีสถาบันการเงินและแหล่งเงินทุนที่สนับสนุนภาคอุตสาหกรรม</p>	<p>T4 การเพิ่มขึ้นของอัตราเงินเฟ้อ ตามการเพิ่มขึ้นของราคาพลังงานและราคาสินค้าโภคภัณฑ์ในตลาดโลก</p> <p>T5 ต้นทุนแรงงาน ปัจจัยการผลิต พลังงาน และโลจิสติกส์ มีแนวโน้มสูงขึ้น ส่งผลต่อต้นทุนการผลิต ทำให้เกิดการแข่งขันในด้านการตลาดทั้งในประเทศและต่างประเทศ</p>
3. Social cultural (สังคมและวัฒนธรรม)	
<p>O7 แนวโน้มการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรไทยเข้าสู่สังคมสูงวัย นำมาซึ่งโอกาสทางเศรษฐกิจใหม่ ๆ จากความต้องการสินค้าและบริการที่ตอบสนองความต้องการของผู้สูงอายุ</p>	<p>T6 ภัยคุกคามต่อความมั่นคงของเศรษฐกิจและสังคมมีความหลากหลายมากขึ้น รวมถึงความเสี่ยงและการเปลี่ยนแปลงภายใต้บริบทโลกใหม่ เช่น ภัยจากสังคมออนไลน์ การค้ามนุษย์ ยาเสพติด ทำให้สังคมอ่อนแอและมีผลกระทบต่อเศรษฐกิจ</p> <p>T7 ขาดแคลนแรงงานภาคอุตสาหกรรม เนื่องจากประชากรมีค่านิยมเปลี่ยนไปประกอบอาชีพอื่น และมีอัตราการเข้าออกสูง</p>

โอกาส (Opportunities)	อุปสรรค (Threats)
4. Technological (ด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม)	
<p>O8 ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ระบบหุ่นยนต์และอัตโนมัติ และระบบปัญญาประดิษฐ์ (AI) มีแนวโน้มจะเข้ามาทดแทนแรงงานคน</p> <p>O9 มีเทคโนโลยีสารสนเทศหลากหลาย เอื้อต่อการเชื่อมโยงระบบงานเพื่ออำนวยความสะดวก รวดเร็ว และประหยัด ทำให้ผู้ประกอบการสามารถเข้าถึงตลาดและผู้บริโภคมากขึ้น</p>	<p>T8 ผู้ประกอบการยังไม่ได้ใช้ประโยชน์จากการนำเทคโนโลยี ดิจิทัล ระบบหุ่นยนต์และอัตโนมัติ และมาใช้ในการปรับปรุงประสิทธิภาพกระบวนการผลิต</p> <p>T9 การควบคุมภัยคุกคามทางไซเบอร์ยังไม่สามารถควบคุมได้</p> <p>T10 การนำเทคโนโลยีมาใช้ในการให้บริการของภาครัฐยังไม่ตอบโจทย์ความต้องการของประชาชน</p>
5. Environment (สิ่งแวดล้อม)	
<p>O10 กระแสนวัตกรรมสิ่งแวดล้อมจะสร้างโอกาสในเรื่องของสินค้า/บริการ และการสร้างงานใหม่ ๆ หรือนวัตกรรมสนับสนุนเพื่อตอบโจทย์ผู้บริโภคที่รักโลก</p> <p>O11 ประเทศไทย ประกาศเป้าหมายสู่ความเป็นกลางทางคาร์บอน และการปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์ ภายในปี 2050 ครอบคลุมภาคพลังงาน อุตสาหกรรมการขนส่ง และการเกษตร พร้อมทั้งผลักดันการลงทุนโครงสร้างพื้นฐานด้านพลังงานสะอาดและพัฒนาเทคโนโลยีสีเขียว</p> <p>O12 นโยบายของกระทรวงอุตสาหกรรมในการสนับสนุนให้ผู้ประกอบการมีกระบวนการผลิตและการบริหารจัดการที่รับผิดชอบต่อสังคม สิ่งแวดล้อม และประชาคมโลก เน้นการสร้างภาพลักษณ์องค์กรตามหลักการ BCG โมเดล</p>	<p>T11 ขาดความตระหนักและการรับผิดชอบด้านสังคม และสิ่งแวดล้อม</p> <p>T12 มาตรการด้านอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม สุขภาพ และสังคมในตลาดโลกส่งผลกระทบต่อส่งออกสินค้าของไทยที่ส่งผลกระทบต่อห่วงโซ่อุปทานในอนาคต ด้วยมาตรการกีดกันทางการค้า</p> <p>T13 วิกฤตการณ์ภัยธรรมชาติที่ไม่สามารถควบคุมได้ ซึ่งเกิดจากสภาพอากาศที่แปรปรวน (Climate change) และสถานการณ์วิกฤตแปรปรวนกระทันหัน (VUCA World)</p>
6. Stakeholders (ลูกค้า/ผู้รับบริการ)	
<p>O13 ประชาชนและผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรมมีเครือข่ายและการรวมกลุ่มกันอย่างชัดเจน ทำให้มีความเข้มแข็งและสามารถเสนอแนวทางการพัฒนาเพื่อกำหนดนโยบายในการพัฒนาที่ถูกทิศทาง และตอบสนองความต้องการของประชาชน</p>	<p>T14 ประชาชนยังขาดความรู้ ความเข้าใจในการบริหารธุรกิจ อุตสาหกรรม และข้อกำหนดที่เกี่ยวข้อง</p>

(3) การจัดทำ TOWS Matrix เพื่อกำหนดกลยุทธ์

จากข้อมูลการวิเคราะห์ปัจจัยภายใน (Internal Factors) ซึ่งประกอบด้วย จุดแข็ง (Strength) และจุดอ่อน (Weaknesses) และการวิเคราะห์ปัจจัยภายนอก (External Factors) ซึ่งประกอบด้วย โอกาส (Opportunities) อุปสรรค (Treats) สามารถนำมาจัดทำมาตรการเชิงกลยุทธ์ได้ ดังนี้

การกำหนดทิศทางการพัฒนาตามศักยภาพ (TOWs Matrix)	
มาตรการเชิงรุก (S-O)	มาตรการเชิงปรับปรุง (W-O)
<p>1) กำหนดแผนปฏิบัติการด้านอุตสาหกรรมที่สอดคล้องกับนโยบายรัฐบาลและความต้องการของพื้นที่</p> <p>2) เร่งสร้างภาพลักษณ์ที่ดีของภาคอุตสาหกรรม และองค์กร โดยเน้นการปฏิบัติงานอย่างโปร่งใส การให้บริการที่รวดเร็วด้วยเทคโนโลยีสารสนเทศและดิจิทัล แม่นยำ และสร้างความเชื่อมั่นให้กับประชาชนและผู้ประกอบการ</p> <p>3) สนับสนุนการลงทุนในเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่สูงขึ้น ผ่านกลไกการรวมกลุ่มต่าง ๆ เช่น สหกรณ์ และต้องสร้างกลไกการนำองค์ความรู้เข้าไป พร้อมกับการอุดหนุนเทคโนโลยี หรือเครื่องมือและองค์ความรู้ พร้อมทั้งการให้บริการ หรือพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่จะก่อให้เกิดประโยชน์ เพื่อพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันภาคอุตสาหกรรมด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม เข้ามาเป็นเครื่องมือในกระบวนการผลิตที่สำคัญ เพื่อให้รู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงของโลก</p> <p>4) สนับสนุนการลงทุนอุตสาหกรรมในพื้นที่ โดยการให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อนักลงทุน/ผู้ประกอบการ และการประชาสัมพันธ์ สร้างการรับรู้แก่ทุกภาคส่วน</p> <p>5) พัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการ OTOP SMEs YEC BIZ CLUB Young FTI วิสาหกิจชุมชน ธุรกิจออนไลน์ ให้มีความเข้มแข็งในด้านการจัดการธุรกิจ การเข้าถึงแหล่งเงินทุน การผลิตที่ได้รับมาตรฐานในระดับสากล การตลาดและประชาสัมพันธ์ออนไลน์</p> <p>6) พัฒนาผู้ประกอบการในด้านการสร้างมูลค่าเพิ่มสินค้า โดยใช้เทคโนโลยี และมีกระบวนการผลิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมด้วยความรับผิดชอบต่อสังคม และชุมชน</p>	<p>1) ส่งเสริมการพัฒนาทักษะฝีมือแรงงาน ความรู้และภาษาเพื่อเตรียมความพร้อมในการพัฒนาพื้นที่ ศักยภาพเขตพัฒนาการท่องเที่ยวอันดามัน ระเบียงเศรษฐกิจภาคใต้ที่เชื่อมโยงการค้าและการลงทุน</p> <p>2) ส่งเสริมและสนับสนุนการลงทุนขนาดใหญ่ของภาคเอกชนที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาในจังหวัด</p> <p>3) ส่งเสริมผู้ประกอบการให้มีศักยภาพได้รับมาตรฐานสากล การผลิตโดยใช้เทคโนโลยีขั้นสูงในกลุ่มอุตสาหกรรม S-Curve และระบบการค้าออนไลน์</p> <p>4) ส่งเสริมการบริหารจัดการด้วยธรรมาภิบาล การผลิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ตามหลักการ BCG Model และอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ เพื่อวางรากฐานสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน</p> <p>5) ปรับปรุงแนวทางการกำกับดูแลสถานประกอบการให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น ลดข้อร้องเรียน เพื่อการอยู่ร่วมกันของโรงงานและชุมชนอย่างมีความสุข</p> <p>6) ส่งเสริมและสนับสนุนให้เกิดการกระจายรายได้สู่ชุมชน โดยโรงงานอุตสาหกรรมในพื้นที่ร่วมดำเนินการกับหน่วยงานและประชาชนในท้องถิ่น</p>

การกำหนดทิศทางการพัฒนาตามศักยภาพ (TOWs Matrix)	
มาตรการเชิงป้องกัน (S-T)	มาตรการหลีกเลี่ยง (W-T)
<p>1) ส่งเสริมศักยภาพให้กับผู้ค้า ผู้ผลิต สินค้า OTOP และ SMEs ให้มีขีดความสามารถในการดำเนินธุรกิจที่เข้มแข็ง และรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงตามสถานการณ์โลก</p> <p>2) สนับสนุนการพัฒนาและเพิ่มประสิทธิภาพโครงสร้างพื้นฐาน ระบบการขนส่ง โลจิสติกส์ และดิจิทัล</p> <p>3) พัฒนาศักยภาพและทักษะของบุคลากรภาครัฐให้สามารถสนับสนุนการพัฒนาของผู้ประกอบการและเอื้อต่อการเติบโตของเศรษฐกิจการค้าและการลงทุน</p> <p>4) ส่งเสริมการปรับปรุงกระบวนการบริหารจัดการของผู้ประกอบการในภาคอุตสาหกรรม ผลักดันการนำเทคโนโลยีสารสนเทศและดิจิทัลมาใช้ในการบริหารจัดการเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและลดต้นทุน</p> <p>5) บูรณาการร่วมกับหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องในการดูแลรักษาสิ่งแวดล้อม มิให้ก่อเหตุเดือดร้อนรำคาญแก่ประชาชน</p>	<p>1) พัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการ เพื่อส่งเสริมการผลิต และส่งออกไปยังประเทศอาเซียน</p> <p>2) เพิ่มทักษะการบริหารธุรกิจให้กับผู้ประกอบการในการรับมือกับวิกฤตการณ์ต่างๆ เช่น โรคระบาด ภัยพิบัติต่างๆ</p> <p>3) เพิ่มองค์ความรู้ให้แก่โรงงานอุตสาหกรรมในการผลิตที่ปลอดภัยและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ตามหลักการ BCG โมเดล</p> <p>4) เพิ่มการเผยแพร่และประชาสัมพันธ์การดำเนินงานในด้านกฎหมาย การส่งเสริมอุตสาหกรรม การกระจายรายได้ และการดูแลรักษาสิ่งแวดล้อม เพื่อให้เกิดความเชื่อมั่นและสร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้แก่องค์กรและภาคอุตสาหกรรม</p> <p>5) เร่งรัดการแก้ไขปัญหา เพื่อลดเรื่องร้องเรียน และดำเนินโครงการพัฒนาด้านเศรษฐกิจควบคู่กับการส่งเสริมให้เป็นชุมชนและสังคมที่มีความสุข รักษาสิ่งแวดล้อม สร้างความเชื่อมั่นให้กับประชาชนรอบโรงงานอุตสาหกรรม</p>

4. ความคาดหวังของผู้รับบริการ

กลุ่มผู้รับบริการ	ความคาดหวัง
โรงงานอุตสาหกรรมและเหมืองแร่	<ul style="list-style-type: none"> - มีนโยบาย แนวทางหรือแผนพัฒนาอุตสาหกรรมที่เหมาะสมและสอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน - มีข้อมูลสารสนเทศด้านอุตสาหกรรมและข้อมูลเตือนภัยที่ถูกต้องและเป็นปัจจุบัน - กระบวนการออกใบอนุญาตที่มีความรวดเร็วตามขั้นตอนที่กฎหมายกำหนด - ยกเลิกหรือปรับเปลี่ยนกฎหมายให้ตอบโจทย์บริบทตามความต้องการของพื้นที่ - มีการกำหนดผังเมืองให้มีความชัดเจน การใช้ประโยชน์ที่ดิน สาธารณูปโภคขั้นพื้นฐาน การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานคมนาคม ระบบโลจิสติกส์ให้สามารถยกระดับการค้าการลงทุนของจังหวัด รองรับการเติบโตของการท่องเที่ยว

กลุ่มผู้รับบริการ	ความคาดหวัง
	<ul style="list-style-type: none"> - มีการบริหารจัดการแรงงานที่ดี - การประชาสัมพันธ์โครงการหรือกิจกรรม รวมทั้งสิทธิประโยชน์ต่าง ๆ ของกระทรวงอุตสาหกรรมให้กว้างขวางอย่างมีประสิทธิภาพ และครอบคลุมกลุ่มเป้าหมายมากขึ้น - ควรมีสื่อพิเศษอื่นๆ นอกจากรางวัลอุตสาหกรรมดีเด่น/ยอดเยี่ยม ให้กับโรงงานอุตสาหกรรมที่ดำเนินการตามมาตรการอย่างเคร่งครัด เป็นรางวัลสำหรับโรงงานน้ำดี
วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs)	<ul style="list-style-type: none"> - มีการพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมและวิสาหกิจชุมชน ให้มีขีดความสามารถในการแข่งขันในเชิงธุรกิจได้ในระดับสากล - มีการพัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการให้มีการบริหารจัดการได้อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล และมีความมั่นคงในการประกอบธุรกิจ - มีการเพิ่มโอกาสทางการตลาดจากการพัฒนาผลิตภัณฑ์โดดเด่นมีอัตลักษณ์ ด้วยนวัตกรรม บรรลุภัณฑ์ให้มีคุณภาพและมีมาตรฐาน - ให้การสนับสนุนสินเชื่อที่เหมาะสมในการดำเนินธุรกิจและอำนวยความสะดวกให้ความรู้ เสริมศักยภาพให้กับผู้ประกอบการในการดำเนินธุรกิจได้อย่างยั่งยืน - การเพิ่มคุณค่าของผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร ผลิตภัณฑ์จากภูมิปัญญาท้องถิ่น เชื่อมโยงโอกาสทางการตลาดจากการท่องเที่ยว - การนำทรัพย์สินทางปัญญามาเป็นหลักค้าประกันสินเชื่อ
ประชาชน/ผู้บริโภค	<ul style="list-style-type: none"> - สามารถเข้าถึงและได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเรื่องมาตรการต่างๆ อย่างถูกต้องและครบถ้วนรวดเร็ว ทันสถานการณ์ปัจจุบัน - ผลิตภัณฑ์มีคุณภาพและความปลอดภัย - การประชาสัมพันธ์โครงการหรือกิจกรรมของหน่วยงานภาครัฐให้กว้างขวาง และครอบคลุมกลุ่มเป้าหมายตามบริบทของพื้นที่ให้มากขึ้น - มีสิ่งแวดล้อมที่ดี มีรายได้เพิ่มขึ้น มีคุณภาพชีวิตที่ดี และมีความสุข
ชุมชน	<ul style="list-style-type: none"> - ชุมชนในพื้นที่รอบโรงงาน และเหมืองแร่ ต้องการให้มีการกำกับควบคุมดูแลการประกอบกิจการโรงงาน เหมืองแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐาน ให้มีความปลอดภัย ไม่ส่งผลกระทบต่อสุขภาพและคุณภาพชีวิตของประชาชนโดยรอบ สิ่งแวดล้อม และสร้างอาชีพเสริม - ยกระดับรายได้และคุณภาพชีวิตของชุมชนโดยรอบโรงงาน อย่างมีความสุข - ผลักดันภาคโรงงานอุตสาหกรรม ให้มีความตระหนักในการใส่ใจดูแลรักษา สิ่งแวดล้อมให้มากขึ้น เพื่อให้โรงงานอยู่คู่กับชุมชนได้อย่างยั่งยืน
หน่วยงาน/สถานศึกษา	<ul style="list-style-type: none"> - มีการบูรณาการและประสานการทำงานร่วมกันแบบเชิงรุก

3.2 สารสำคัญของแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดกระบี่ ประจำปี พ.ศ. 2570

3.2.1 วิสัยทัศน์ (Vision)

“ยกระดับมูลค่าทางเศรษฐกิจภาคอุตสาหกรรมที่เติบโตอย่างยั่งยืนและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมคู่ชุมชน”

3.2.2 พันธกิจ (Mission)

- 1) ส่งเสริม สนับสนุน และพัฒนาทักษะ องค์ความรู้ของผู้ประกอบการโรงงานอุตสาหกรรม และวิสาหกิจชุมชนในการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมใหม่ เพื่อสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจ
- 2) ส่งเสริม สนับสนุน พัฒนาและกำกับดูแลผู้ประกอบการโรงงานอุตสาหกรรมและเหมืองแร่ในการบริหารจัดการอุตสาหกรรมที่มีความรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อม ชุมชนและสังคมอย่างยั่งยืน
- 3) พัฒนาการบริหารจัดการและการให้บริการด้วยเทคโนโลยีสารสนเทศและดิจิทัลที่มีประสิทธิภาพ

3.2.3 ค่านิยมสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม

MIND ใช้ “หัว” และ “ใจ” ปั้นอุตสาหกรรมคู่ชุมชน

3.2.4 เป้าหมายรวมภายในปี พ.ศ. 2570

(ตามแผนปฏิบัติราชการรายปี และการประเมินผลการปฏิบัติราชการของสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม)

- 1) ร้อยละความสำเร็จของการดำเนินโครงการที่ได้รับการจัดสรรงบประมาณและแผนปฏิบัติราชการ/กิจกรรมที่ดำเนินการแล้วเสร็จตามแผน (ร้อยละ 100)
- 2) ร้อยละของการใช้จ่ายและผูกพันสัญญาเงินงบประมาณในระบบ GFMS เมื่อเทียบกับแผนการใช้จ่ายงบประมาณที่ได้รับอนุมัติ (ร้อยละ 100)
- 3) มูลค่าการลงทุนของโรงงานอุตสาหกรรม เพิ่มขึ้นเมื่อเทียบกับปีก่อนหน้า (ร้อยละ 5)
- 4) ร้อยละ 80 ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมหรือกลุ่มเป้าหมายในพื้นที่ที่ได้รับการพัฒนา มีรายได้หรือผลิตภาพเพิ่มขึ้นเฉลี่ย (ไม่น้อยกว่าร้อยละ 10)
- 5) วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ผู้ประกอบการ และวิสาหกิจชุมชนที่ได้รับการพัฒนาให้มีศักยภาพ สร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจ (5 ล้านบาท)
- 6) ร้อยละ 80 ของจำนวนสถานประกอบการที่ได้รับการพัฒนามีผลิตภาพสีเขียว (Green Productivity) เพิ่มขึ้นเฉลี่ย (ไม่น้อยกว่าร้อยละ 10)
- 7) สถานประกอบการที่มีความเสี่ยงสูงได้รับการตรวจกำกับเชิงรุก ตามกฎหมายเพื่อป้องกันผลกระทบต่อชุมชนและสิ่งแวดล้อม (สะสมร้อยละ 80)
- 8) ร้อยละของสถานประกอบการในระบบอุตสาหกรรมสีเขียวที่อยู่ในระดับ 2-5 (ร้อยละ 40)
- 9) ปริมาณกากอุตสาหกรรมที่เป็นของเสียอันตรายได้รับการจัดการแล้วนำกลับมาใช้ประโยชน์ (ร้อยละ 80)
- 10) จำนวนวันที่ปริมาณฝุ่นละอองขนาดไม่เกิน 2.5 ไมครอน (PM 2.5) ของจังหวัดอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน (จำนวน 183 วัน)
- 11) ความพึงพอใจในคุณภาพและประสิทธิภาพการให้บริการ (ไม่น้อยกว่าร้อยละ 90)

3.2.5 แนวทางการพัฒนา เป้าประสงค์ ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย กลยุทธ์ โครงการ

แนวทางการพัฒนาด้านที่ 1 พัฒนาขีดความสามารถผู้ประกอบการ หรือวิสาหกิจชุมชน นำเทคโนโลยีและนวัตกรรมใหม่ มาพัฒนากระบวนการผลิตผสมผสานด้วยภูมิปัญญาท้องถิ่นเพื่อสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่อง

- **เป้าประสงค์**

- ผู้ประกอบการได้รับการพัฒนาองค์ความรู้ด้านเทคโนโลยีนวัตกรรมและพัฒนาขีดความสามารถให้มีมาตรฐาน
- ผู้ประกอบการมีศักยภาพในการพัฒนาธุรกิจเพิ่มขึ้น มียอดขายเพิ่มขึ้น มีผลิตภัณฑ์ใหม่ๆ เกิดการกระจายรายได้ในชุมชนอย่างทั่วถึง

- **กลยุทธ์**

กลยุทธ์ที่ 1 : พัฒนาและส่งเสริมองค์ความรู้ในการบริหารจัดการและพัฒนาการประกอบธุรกิจผู้ประกอบการ ด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม

กลยุทธ์ที่ 2 : พัฒนาและส่งเสริมองค์ความรู้ในการพัฒนาผลิตภัณฑ์และบริการ เพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์ และให้มีมาตรฐาน

กลยุทธ์ที่ 3 : สนับสนุนแหล่งเงินทุนเพื่อพัฒนาการผลิตและการบริหารจัดการธุรกิจ

- **ตัวชี้วัด ค่าเป้าหมาย**

1. จำนวนผู้ประกอบการที่ได้รับการบริการด้านส่งเสริมและพัฒนาการประกอบธุรกิจของผู้ประกอบการผู้ผลิตอุตสาหกรรมชุมชนในจังหวัด (จำนวน 590 รายต่อปี)
2. วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ผู้ประกอบการและวิสาหกิจชุมชนในจังหวัดที่ได้รับการพัฒนาให้มีศักยภาพสามารถสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจ (มูลค่าการลงทุนการจัดตั้งหรือขยายธุรกิจ, มูลค่าต้นทุนที่ลดลง, มูลค่ารายได้เพิ่มขึ้น, ยอดขายที่เพิ่มขึ้น, มูลค่าเพิ่มผลิตภัณฑ์, มูลค่าการจ้างงาน, มูลค่าการลงทุนในเครื่องจักร) (5 ล้านบาทต่อปี)
3. จำนวนผู้ประกอบการที่ได้รับการพัฒนาขีดความสามารถด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม (จำนวน 3 รายต่อปี)
4. ร้อยละ 80 ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมหรือกลุ่มเป้าหมายในพื้นที่ที่ได้รับการพัฒนา มีรายได้หรือผลิตภาพเพิ่มขึ้นเฉลี่ย (ลดของเสียในกระบวนการผลิต, ต้นทุนลดลง, มูลค่ายอดขายเพิ่มขึ้น) (ไม่น้อยกว่าร้อยละ 10)
5. จำนวนผู้ผลิตผลิตภัณฑ์ชุมชนยื่นคำขอรับรองแสดงเครื่องหมายมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน (มผช.) ในแต่ละปี (จำนวน 30 คำขอต่อปี)

● กลยุทธ์ / โครงการ

หน่วย : ล้านบาท

กลยุทธ์	โครงการ	ปีงบประมาณ				
		2566	2567	2568	2569	2570
กลยุทธ์ที่ 1 พัฒนาและส่งเสริม องค์ความรู้ในการ บริหารจัดการและ พัฒนาการประกอบ ธุรกิจผู้ประกอบการ ด้วยเทคโนโลยีและ นวัตกรรม	โครงการที่ สอจ. ขอ งบประมาณจากจังหวัด					
	1) โครงการส่งเสริมการผลิต สินค้าเกษตรทางเลือก - กิจกรรมยกระดับและ เพิ่มมูลค่ากาแฟกระบี่ ด้วย เทคโนโลยีและอัตลักษณ์สู่ ตลาดสากล	-	-	1.3019	-	-
	โครงการที่ สอจ. ขอ งบประมาณจาก สปอ.	-	-	-	-	-
	โครงการที่ สปอ. จัดสรร งบประมาณ					
	2) โครงการยกระดับสินค้า เกษตรสู่เกษตรอุตสาหกรรม	-	0.1400	-	-	-
	3) โครงการปั้นนักธุรกิจ อุตสาหกรรมคู่ชุมชน	-	-	0.0601	0.0646	0.0646
	4) โครงการส่งเสริมและพัฒนา ศักยภาพของอุตสาหกรรมใน ภูมิภาค	-	0.42332	0.3904	0.3690	0.3690
โครงการของหน่วยงานอื่น						
5) โครงการสินค้าเกษตรและ บริการมูลค่าสูง “1 ท้องถิ่น 1 สินค้า เกษตรมูลค่าสูง” (สำนักงานเกษตรและสหกรณ์ จังหวัดกระบี่)	-	-	0.0200	-	-	
6) โครงการขับเคลื่อนการ เกษตรระดับหมู่บ้านสู่การ ผลิตสินค้าเกษตรมูลค่าสูง (สำนักงานเกษตรและสหกรณ์ จังหวัดกระบี่)	-	0.0375	0.04559	-	-	

กลยุทธ์	โครงการ	ปีงบประมาณ				
		2566	2567	2568	2569	2570
กลยุทธ์ที่ 1 (ต่อ) พัฒนาและส่งเสริม องค์ความรู้ในการ บริหารจัดการและ พัฒนาการประกอบ ธุรกิจผู้ประกอบการ ด้วยเทคโนโลยีและ นวัตกรรม	7) โครงการพลิกโฉมผลิตภาพ แรงงานไทย (สถาบันพัฒนา ฝีมือแรงงาน 45 ทั่วประเทศ)	-	-	0.4080	-	-
	8) โครงการพัฒนาศักยภาพ แรงงานและผู้ประกอบการ เกษตรอัจฉริยะรองรับ เศรษฐกิจ BCG (สำนักงาน เกษตรจังหวัดกระบี่)	-	-	-	0.1040	-
	9) โครงการพัฒนาทักษะ แรงงานและผู้ประกอบกิจการ เพื่อเพิ่มผลิตภาพแรงงาน รองรับเศรษฐกิจใหม่ (สถาบันพัฒนาฝีมือแรงงาน 45 ทั่วประเทศ)	-	-	0.3675	-	-
	10) โครงการพัฒนาทักษะ แรงงานรองรับนโยบาย Soft Power (สถาบันพัฒนาฝีมือ แรงงาน 45 ทั่วประเทศ)	-	-	2.0055	-	-
กลยุทธ์ที่ 2 พัฒนาและส่งเสริม องค์ความรู้ในการ พัฒนาผลิตภัณฑ์ และบริการ เพิ่ม มูลค่าผลิตภัณฑ์ และให้มีมาตรฐาน	โครงการที่ สอจ. ขอ งบประมาณจากจังหวัด 11) โครงการส่งเสริมการ สร้างมูลค่าเพิ่มและยกระดับ สถานบริการเพื่อสุขภาพ นวดและสปาเพื่อรองรับการ ท่องเที่ยวจังหวัดกระบี่ โครงการที่ สอจ. ขอ งบประมาณจาก สปอ. โครงการที่ สปอ. จัดสรร งบประมาณ	-	-	-	1.5825	-
		-	-	-	-	-

กลยุทธ์	โครงการ	ปีงบประมาณ				
		2566	2567	2568	2569	2570
กลยุทธ์ที่ 2 (ต่อ) พัฒนาและส่งเสริม องค์ความรู้ในการ พัฒนาผลิตภัณฑ์ และบริการ เพิ่ม มูลค่าผลิตภัณฑ์ และให้มีมาตรฐาน	12) โครงการแปรรูปสินค้า เกษตรอุตสาหกรรม 1 จังหวัด 1 ชุมชน (OPOAI-C)	0.1810	0.2212	-	-	-
	13) โครงการยกระดับ ผลิตภัณฑ์สินค้าเกษตร อุตสาหกรรมสู่ธุรกิจตลาด สมัยใหม่	-	-	0.1851	0.1796	0.1796
	โครงการที่ สมอ. จัดสรร งบประมาณ					
	14) โครงการมาตรฐาน ผลิตภัณฑ์ชุมชน	0.1112	0.2071	0.2490	0.2720	0.2720
	15) โครงการมาตรฐาน อุตสาหกรรมเอส	0.0650	-	0.0506	0.0468	0.0468
	16) โครงการส่งเสริม SMEs และบูรณาการแก้ไขปัญหา สินค้าไม่มีคุณภาพ	-	-	-	0.0560	N/A
	โครงการที่ กสอ. จัดสรร งบประมาณ					
	17) โครงการสร้าง เสริม เติมทักษะ สู่อาชีพดีพร้อม	-	-	0.0450	-	-
	โครงการของหน่วยงานอื่น					
	18) โครงการธุรกิจชุมชน สร้างไทย (ธ.ก.ส.กระบี่)	0.1720	0.1720	0.1720	0.1720	0.1720
19) โครงการส่งเสริมและ พัฒนาสินค้าเกษตรชีวภาพ (สมุนไพร) (สำนักงานเกษตร และสหกรณ์จังหวัดกระบี่)			0.0975			
20) โครงการพัฒนาด้าน การเงินการบัญชีแก่วิสาหกิจ ชุมชน (สำนักงานตรวจบัญชี สหกรณ์กระบี่)	0.1100	0.1100	0.1100	0.1100	0.1100	

กลยุทธ์	โครงการ	ปีงบประมาณ				
		2566	2567	2568	2569	2570
กลยุทธ์ที่ 2 (ต่อ) พัฒนาและส่งเสริม องค์ความรู้ในการ พัฒนาผลิตภัณฑ์ และบริการ เพิ่ม มูลค่าผลิตภัณฑ์ และให้มีมาตรฐาน	21) โครงการยกระดับ ศักยภาพเกษตรกรรุ่นใหม่ และผู้ประกอบการ/วิสาหกิจ ชุมชนในการผลิตสินค้าชุมชน (สำนักงานเกษตรจังหวัด กระบี่)	0.2550	0.2550	0.2550	0.2550	0.2550
	22) โครงการส่งเสริมการ เพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตรมูลค่า สูงจังหวัดกระบี่ (สำนักงานประมงจังหวัด กระบี่)				1.1532	
	23) โครงการเชื่อมโยงสินค้า เกษตรปลอดภัยจังหวัดกระบี่ (สำนักงานพาณิชย์จังหวัด กระบี่)			3.0000		
	24) โครงการเพิ่มศักยภาพ กาแฟโรบัสต้าสู่ตลาดสากล (สำนักงานพาณิชย์จังหวัด กระบี่)				3.0200	
	25) โครงการส่งเสริมการ เลี้ยงแพะ การแปรรูป ผลิตภัณฑ์ครบวงจรตาม มาตรฐานฮาลาล (สำนักงานปศุสัตว์จังหวัด กระบี่/มหาวิทยาลัยสงขลา นครินทร์)	-	-	-	-	1.0200
	26) โครงการการพัฒนา เมืองท่องเที่ยวสีเขียว (สำนักงานการท่องเที่ยวและ กีฬาจังหวัดกระบี่/มหาวิทาลัย วลัยลักษณ์)	-	-	-	2.5000	-

กลยุทธ์	โครงการ	ปีงบประมาณ				
		2566	2567	2568	2569	2570
กลยุทธ์ที่ 2 (ต่อ) พัฒนาและส่งเสริมองค์ความรู้ในการพัฒนาผลิตภัณฑ์และบริการ เพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์และให้มีมาตรฐาน	โครงการของหน่วยงานอื่น 27) โครงการกระบี่ Wellness City Destination (สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดกระบี่)	-	-	-	3.2000	-
กลยุทธ์ที่ 3 สนับสนุนแหล่งเงินทุนเพื่อพัฒนาการผลิตและการบริหารจัดการธุรกิจ	โครงการที่ สอจ. ขอ งบประมาณจากจังหวัด	-	-	-	-	-
	โครงการที่ สอจ. ขอ งบประมาณจาก สปอ.	-	-	-	-	-
	โครงการที่ สปอ. จัดสรร งบประมาณ 28) โครงการกองทุนพัฒนาเอสเอ็มอีตามแนวประชารัฐ	0.2514	0.3011	0.39084	0.4395	0.4395
รวมจำนวน	28 โครงการ	1.146	1.867	9.115	13.524	2.929

แนวทางการพัฒนาด้านที่ 2 ส่งเสริมผู้ประกอบการโรงงานอุตสาหกรรมและเหมืองแร่ในการบริหารจัดการอุตสาหกรรมให้มีความรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อม ชุมชนและสังคม ส่งการพัฒนาที่ยั่งยืน

- เป้าประสงค์

- การบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมมีการบูรณาการเป็นระบบและรับผิดชอบต่อสังคม
- พัฒนาโรงงานอุตสาหกรรมเพื่อเข้าสู่ระบบอุตสาหกรรมสีเขียว

- กลยุทธ์

กลยุทธ์ที่ 1 : บูรณาการการทำงานกับเครือข่ายอุตสาหกรรมรักษสิ่งแวดล้อมในพื้นที่เพื่อพัฒนาอุตสาหกรรม

กลยุทธ์ที่ 2 : ส่งเสริม กำกับให้สถานประกอบการนำระบบธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อมไปใช้ในสถานประกอบการให้มีความรับผิดชอบต่อชุมชนและสังคม

กลยุทธ์ที่ 3 : ส่งเสริมให้โรงงานอุตสาหกรรมและเหมืองแร่ นำเทคโนโลยีและนวัตกรรมใหม่มาใช้ในการผลิต มุ่งสู่การพัฒนาที่ยั่งยืนในด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม

● **ตัวชี้วัด ค่าเป้าหมาย**

1. มูลค่าการลงทุนภาคอุตสาหกรรมและอุตสาหกรรมเป้าหมาย เพิ่มขึ้นในแต่ละปี (50 ล้านบาท)
2. ปริมาณภาคอุตสาหกรรมที่เป็นของเสียอันตรายได้รับการจัดการแล้วนำกลับมาใช้ประโยชน์ (ร้อยละ 80)
3. ร้อยละของสถานประกอบการในระบบอุตสาหกรรมสีเขียวที่อยู่ในระดับ 2 – 5 สะสมร้อยละ 40 จากจำนวนโรงงานทั้งหมดในจังหวัด (จำนวน 110 โรงงาน)
4. สถานประกอบการที่มีความเสี่ยงสูงได้รับการตรวจกำกับเชิงรุก ตามกฎหมายเพื่อป้องกันผลกระทบต่อชุมชนและสิ่งแวดล้อม สะสมร้อยละ 80 จากจำนวนโรงงานทั้งหมดในจังหวัด (จำนวน 220 โรงงาน)
5. ร้อยละ 80 ของจำนวนสถานประกอบการที่ได้รับการพัฒนามีผลผลิตภาพสีเขียวเพิ่มขึ้นเฉลี่ย (ลดของเสีย/ลดพลังงาน, ต้นทุนลดลง, เพิ่มประสิทธิภาพ, เพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์, ลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก) (ไม่น้อยกว่าร้อยละ 10)
6. จำนวนสมาชิกเครือข่ายอุตสาหกรรมรักษ์สิ่งแวดล้อมที่เพิ่มขึ้น (จำนวน 25 รายต่อปี)
7. จำนวนสถานประกอบการที่นำระบบธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อมไปใช้ในสถานประกอบการ (จำนวน 1 รายต่อปี)
8. ระดับความสำเร็จในการพัฒนาพื้นที่อุตสาหกรรมในจังหวัด ให้เข้าสู่การเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ระดับที่ 1 (การมีส่วนร่วม) ที่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ (จำนวน 1 พื้นที่)

● **กลยุทธ์ / โครงการ**

หน่วย : ล้านบาท

กลยุทธ์	โครงการ	ปีงบประมาณ				
		2566	2567	2568	2569	2570
กลยุทธ์ที่ 1 บูรณาการการทำงาน กับเครือข่ายอุตสาหกรรม รักษ์สิ่งแวดล้อมในพื้นที่ เพื่อพัฒนาอุตสาหกรรม	โครงการที่ สอจ. ขอ งบประมาณจากจังหวัด	-	-	-	-	-
	โครงการที่ สอจ. ขอ งบประมาณจาก สปอ.	-	-	-	-	-
	โครงการที่ สปอ. จัดสรรงบประมาณ 1) โครงการสร้างและ พัฒนาเครือข่ายอุตสาหกรรม รักษ์สิ่งแวดล้อม 2) โครงการเครือข่าย อุตสาหกรรมรักษ์ สิ่งแวดล้อมบนหลักการมี ส่วนร่วมและธรรมาภิบาล	0.0270	0.0170		0.1417	0.1417

กลยุทธ์	โครงการ	ปีงบประมาณ				
		2566	2567	2568	2569	2570
กลยุทธ์ที่ 2 ส่งเสริม กำกับให้สถาน ประกอบการนำระบบ ธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อม ไปใช้ในสถานประกอบการ การให้ความรับผิดชอบ ต่อชุมชนและสังคม	โครงการที่ สอจ. ขอ งบประมาณจากจังหวัด	-	-	-	-	-
	โครงการที่ สอจ. ขอ งบประมาณจาก สปอ.	-	-	-	-	-
	โครงการที่ สปอ. จัดสรรงบประมาณ					
	3) โครงการขับเคลื่อน การพัฒนาเชิงพื้นที่เป็น เมืองอุตสาหกรรมเชิง นิเวศ ระยะที่ 3	0.1280	-	-	-	-
	4) โครงการเตรียมความ พร้อมพื้นที่อุตสาหกรรมสู่ การเป็นเมืองอุตสาหกรรม เชิงนิเวศ (Pre-EIT)	-	0.1096	-	-	-
	5) โครงการบริหาร จัดการลุ่มน้ำและการวาง ระบบธรรมาภิบาล สิ่งแวดล้อม	0.0450	0.0425	-	-	-
	6) โครงการพัฒนาสถาน ประกอบการและเครือข่าย ความร่วมมือด้าน สิ่งแวดล้อมตามหลัก ธรรมาภิบาล	-	-	0.1457	-	-
โครงการที่ กรอ. จัดสรร งบประมาณ						
7) โครงการขับเคลื่อน การพัฒนาเชิงพื้นที่เป็น เมืองอุตสาหกรรมเชิง นิเวศ ระยะที่ 3	-	-	-	-	N/A	

กลยุทธ์	โครงการ	ปีงบประมาณ				
		2566	2567	2568	2569	2570
กลยุทธ์ที่ 3 ส่งเสริมให้โรงงาน อุตสาหกรรมและ เหมืองแร่ นำเทคโนโลยี และนวัตกรรมใหม่มา ใช้ในการผลิต มุ่งสู่การ พัฒนาที่ยั่งยืนในด้าน เศรษฐกิจ สังคม และ สิ่งแวดล้อม	โครงการที่ สอจ. ขอ งบประมาณจากจังหวัด					
	8) โครงการเพิ่มมูลค่า ผลผลิตภาคเกษตรแบบ ก้าวกระโดดด้วย เทคโนโลยีและนวัตกรรม กิจกรรม การพัฒนา ผลิตภัณฑ์จากวัสดุสวน ป่าล้มเพื่อเพิ่มมูลค่าเชิง พาณิชย์	1.5270	-	-	-	-
	9) โครงการส่งเสริมการ จัดทำฉลากคาร์บอน ผลิตภัณฑ์สำหรับ อุตสาหกรรมยางพารา ปาล์มน้ำมัน และ อุตสาหกรรมอื่น ๆ (Carbon Footprint) เพื่อความยั่งยืน	-	-	-	-	3.0000
	โครงการที่ สอจ. ขอ งบประมาณจาก สปอ.	-	-	-	-	-
	โครงการที่ สปอ. จัดสรรงบประมาณ 10) โครงการเตรียมความ พร้อมสถานประกอบการ เพื่อเปลี่ยนผ่านภาค อุตสาหกรรมสู่การปล่อย ก๊าซเรือนกระจกสุทธิ เป็นศูนย์	-	-	0.2003	0.2771	0.2771

กลยุทธ์	โครงการ	ปีงบประมาณ				
		2566	2567	2568	2569	2570
กลยุทธ์ที่ 3 ส่งเสริมให้โรงงาน อุตสาหกรรมและ เหมืองแร่ นำเทคโนโลยี และนวัตกรรมใหม่มา ใช้ในการผลิต มุ่งสู่การ พัฒนาที่ยั่งยืนในด้าน เศรษฐกิจ สังคม และ สิ่งแวดล้อม	11) โครงการยกระดับ สถานประกอบการสู่การ เติบโตอย่างยั่งยืน สอดคล้องกับกติกาสากล	-	-	-	-	N/A
	12) โครงการสร้างการ เติบโตอย่างยั่งยืนด้วย ผลิตภาพสีเขียว	-	-	-	-	N/A
	13) โครงการสร้างมูลค่า จากอุตสาหกรรมโดย การบริหารจัดการอย่างมี ประสิทธิภาพ	-	-	-	-	N/A
	14) โครงการจัดการ ผลกระทบจากสถาน ประกอบการที่มีความ เสี่ยงสูงเพื่อยกระดับ อุตสาหกรรมดี คู่ชุมชน อย่างยั่งยืน	-	-	-	-	N/A
	15) โครงการเพิ่มผลิตภาพ อุตสาหกรรมเศรษฐกิจและ ดัชนีความสุขภาคอุตสาหกรรมด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน (Happiness MIND)	-	-	-	-	N/A
โครงการที่ กพร. จัดสรร งบประมาณ						
	16) โครงการเพิ่ม ประสิทธิภาพ การกำกับ ดูแล และส่งเสริมการ ประกอบการเหมืองแร่ ตามแนวอุตสาหกรรมวิถี ใหม่ “เหมืองแร่ดีคู่ชุมชน”			0.4204	0.3785	N/A

กลยุทธ์	โครงการ	ปีงบประมาณ				
		2566	2567	2568	2569	2570
กลยุทธ์ที่ 3 (ต่อ) ส่งเสริมให้โรงงาน อุตสาหกรรมและ เหมืองแร่ นำเทคโนโลยี และนวัตกรรมใหม่มา ใช้ในการผลิต มุ่งสู่การ พัฒนาที่ยั่งยืนในด้าน เศรษฐกิจ สังคม และ สิ่งแวดล้อม	โครงการที่ กรอ. จัดสรร งบประมาณ					
	17) โครงการตรวจ โรงงานที่มีความเสี่ยงสูง และมีผลกระทบต่อ ชุมชนและสิ่งแวดล้อม			0.1945		N/A
	18) โครงการการติดตาม เฝ้าระวัง ตรวจวิเคราะห์ โรงงานที่ก่อเหตุเดือดร้อน และส่งผลกระทบต่อ สิ่งแวดล้อม				0.0550	
	โครงการของหน่วยงานอื่น					
	19) โครงการส่งเสริมการ ดำรงวิถีชีวิตแนวใหม่ ตามแนวทางขับเคลื่อน โมเดลเศรษฐกิจใหม่ (BCG Model) สู่ การ พัฒนาที่ยั่งยืน กิจกรรม จัดประชุมเชิงปฏิบัติการ ถ่ายทอดองค์ความรู้ โมเดลเศรษฐกิจใหม่ (BCG Model) สู่ การ พัฒนาที่ยั่งยืนในระดับ จังหวัด (สำนักงาน ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมจังหวัดกระบี่)	0.0800				
	20) โครงการโรงงานปัน สุขสร้างรอยยิ้มให้กับ ชุมชน (ผู้ประกอบการ โรงงานอุตสาหกรรม พื้นที่จังหวัดกระบี่)			0.1000	0.1000	0.1000

กลยุทธ์	โครงการ	ปีงบประมาณ				
		2566	2567	2568	2569	2570
กลยุทธ์ที่ 3 (ต่อ) ส่งเสริมให้โรงงาน อุตสาหกรรมและ เหมืองแร่ นำเทคโนโลยี และนวัตกรรมใหม่มา ใช้ในการผลิต มุ่งสู่การ พัฒนาที่ยั่งยืนในด้าน เศรษฐกิจ สังคม และ สิ่งแวดล้อม	โครงการของหน่วยงาน อื่น 21) โครงการสร้างความ ร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อม และความยั่งยืนกับ หน่วยงานในชุมชนและ สถานศึกษา (บจก.ไทยแมคเอสทีอาร์)			0.2000	0.2500	0.3000
รวมจำนวน	21 โครงการ	1.807	0.1691	1.3706	1.2323	3.8188

แนวทางการพัฒนาที่ 3 พัฒนาการบริหารจัดการและการให้บริการ ด้วยเทคโนโลยีสารสนเทศ และดิจิทัลที่มีประสิทธิภาพ และสร้างภาพลักษณ์ที่ดีแก่ภาคอุตสาหกรรม

- **เป้าประสงค์**

- การให้บริการและอำนวยความสะดวกแก่ภาคอุตสาหกรรมที่สะดวก รวดเร็ว ด้วยเทคโนโลยีสารสนเทศและดิจิทัลที่มีประสิทธิภาพ โปร่งใส และเป็นธรรม
- ความเชื่อมั่นต่อการบริหารงานสนับสนุนภาคอุตสาหกรรมให้มีภาพลักษณ์ที่ดี

- **กลยุทธ์**

กลยุทธ์ที่ 1 : การผลักดันนโยบายและแผนไปสู่การปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพ

กลยุทธ์ที่ 2 : การอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้ประกอบการและประชาชนด้วยระบบสารสนเทศหรือระบบ e-Service

กลยุทธ์ที่ 3 : ติดตามและประเมินผลการขับเคลื่อนนโยบายเพื่อนำไปสู่การปรับปรุงพัฒนาเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงและส่งเสริมภาพลักษณ์อุตสาหกรรมที่ดี

- **ตัวชี้วัด ค่าเป้าหมาย**

1. ร้อยละความสำเร็จของการดำเนินโครงการที่ได้รับการจัดสรรงบประมาณและแผนปฏิบัติราชการ/กิจกรรมที่ดำเนินการแล้วเสร็จตามแผน (ร้อยละ 100)
2. ร้อยละของการใช้จ่ายและผูกพันสัญญาเงินงบประมาณในระบบ GFMS เมื่อเทียบกับแผนการใช้จ่ายงบประมาณที่ได้รับอนุมัติ (ร้อยละ 100)
3. ระบบสารสนเทศหรือระบบ e-Service ที่อำนวยความสะดวกให้แก่ผู้ประกอบการ (6 ระบบ)
4. ร้อยละของความพึงพอใจของผู้รับบริการต่อการให้บริการของหน่วยงาน (ร้อยละ 90)

● กลยุทธ์ / โครงการ

หน่วย : ล้านบาท

กลยุทธ์	โครงการ	ปีงบประมาณ				
		2566	2567	2568	2569	2570
กลยุทธ์ที่ 1 การผลักดันนโยบายและ แผนไปสู่การปฏิบัติอย่างมี ประสิทธิภาพ	โครงการที่ สอจ. ขอ งบประมาณจากจังหวัด	-	-	-	-	-
	โครงการที่ สอจ. ขอ งบประมาณจาก สปอ.	-	-	-	-	-
	โครงการที่ สปอ. จัดสรร งบประมาณ 1) โครงการพัฒนาและ ผลักดันแผนระดับที่ 3 ของ กระทรวงอุตสาหกรรมและ บูรณาการนโยบายเชิงพื้นที่	-	-	-	-	-
กลยุทธ์ที่ 2 การอำนวยความสะดวก ให้แก่ผู้ประกอบการและ ประชาชนด้วยระบบ สารสนเทศ หรือระบบ e-Service	โครงการที่ สอจ. ขอ งบประมาณจากจังหวัด	-	-	-	-	-
	โครงการที่ สอจ. ขอ งบประมาณจาก สปอ.	-	-	-	-	-
	โครงการที่ สปอ. จัดสรร งบประมาณ	-	-	-	-	-
กลยุทธ์ที่ 3 ติดตามและประเมินผล การขับเคลื่อนนโยบาย เพื่อนำไปสู่การปรับปรุง พัฒนาเพื่อรองรับการ เปลี่ยนแปลงและส่งเสริม ภาพลักษณ์อุตสาหกรรม ที่ดี	โครงการที่ สอจ. ขอ งบประมาณจากจังหวัด	-	-	-	-	-
	โครงการที่ สอจ. ขอ งบประมาณจาก สปอ.	-	-	-	-	-
	โครงการที่ สปอ. จัดสรร งบประมาณ	-	-	-	-	-
	2) โครงการติดตาม ประเมินผลตามนโยบาย และยุทธศาสตร์กระทรวง อุตสาหกรรม	0.2640	0.2640	0.2640	0.2900	0.2900
รวมจำนวน	2 โครงการ	0.2840	0.2736	0.2760	0.3020	0.3020

ส่วนที่ 4 ภาคผนวก

4.1 โครงการแบบย่อ (1 ชุด : 1 โครงการ)

4.1.1 โครงการที่สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดกระบี่ ได้รับจัดสรรงบประมาณจากจังหวัดกระบี่ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2569 ได้แก่

หัวข้อ	รายละเอียด
1. ชื่อโครงการ	โครงการส่งเสริมการสร้างมูลค่าเพิ่มและยกระดับสถานบริการเพื่อสุขภาพนวดและสปาเพื่อรองรับการท่องเที่ยวจังหวัดกระบี่
2. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	<p>ยุทธศาสตร์ชาติด้านที่ 2 การสร้างขีดความสามารถในการแข่งขัน ประเด็นที่ 3 สร้างความหลากหลายด้านการท่องเที่ยว โดยการรักษาการเป็นจุดหมายปลายทางที่สำคัญของการท่องเที่ยวระดับโลกที่ดึงดูดนักท่องเที่ยวทุกระดับ และเพิ่มสัดส่วนของนักท่องเที่ยวที่มีคุณภาพสูง ประกอบด้วย (1) ท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรม (2) ท่องเที่ยวเชิงธุรกิจ (3) ท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ความงาม และแพทย์แผนไทย เป็นต้น</p> <p>แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็นที่ 5 การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ความงาม และแพทย์แผนไทย พัฒนาและยกระดับมาตรฐานการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ความงาม และแพทย์แผนไทย</p> <p>แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2566 - 2570) หมุดหมายที่ 2 ไทยเป็นจุดหมายของการท่องเที่ยวที่เน้นคุณภาพและความยั่งยืน</p> <p>แผนพัฒนาภาคใต้ พ.ศ. 2566 - 2570 มีเป้าหมายการพัฒนาภาค คือ มุ่งสู่การเป็น “แหล่งท่องเที่ยวและบริการที่มีคุณภาพ แหล่งผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัยและมูลค่าสูง เชื่อมโยงเศรษฐกิจระหว่างภูมิภาค” มีแนวทางการพัฒนา คือ 1. พัฒนาและยกระดับศักยภาพผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยวทั้งด้านบริการและการบริหารจัดการการท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐานระดับสากลและมีขีดความสามารถในการแข่งขัน 2. พัฒนาการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพอย่างยั่งยืนที่มีศักยภาพ ให้เป็นจุดหมายปลายทางการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพระดับโลก</p> <p>แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน พ.ศ. 2566 - 2570 “ศูนย์กลางการท่องเที่ยวเน้นคุณค่าและเกษตรแนวใหม่ เพื่อสังคมแห่งความสุขและวิถีชีวิตที่ยั่งยืน” โดยได้กำหนด 1 ใน 3 จุดยืนของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน World Class Wellness Tourism แหล่งท่องเที่ยวเชิงสุขภาพด้วยทรัพยากรธรรมชาติระดับโลก ประเด็นการพัฒนาที่ 2 สนับสนุนและพัฒนากการท่องเที่ยวเน้นคุณค่าที่เป็นมิตรต่อ</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
	<p>สิ่งแวดล้อม โดยการพัฒนาและยกระดับผลิตภัณฑ์การท่องเที่ยวเพิ่มมูลค่า กฎหมาย และมาตรฐานที่เกี่ยวข้อง</p> <p>แผนพัฒนาจังหวัดกระบี่ พ.ศ. 2566 – 2570 ประเด็นการพัฒนาที่ 1 พัฒนาการท่องเที่ยวให้มีคุณภาพและยั่งยืน เพิ่มศักยภาพให้ได้มาตรฐานสากลบนฐานอัตลักษณ์ และเชื่อมโยงการท่องเที่ยวระดับภูมิภาคและนานาชาติ</p> <p>จังหวัดกระบี่ มีสถานบริการด้านบริการนวดและสปา (ข้อมูล ณ ปี พ.ศ. 2567 แหล่งข้อมูลจาก สสจ.กระบี่) จำนวน 329 แห่ง ประกอบด้วยสปา จำนวน 45 แห่ง และนวด จำนวน 284 แห่ง ซึ่งจะกระจายอยู่ทั่วไปในจังหวัดกระบี่ ทั้งนี้ จึงควรมีการบูรณาการจุดเด่นและโอกาสที่มีอยู่ เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ด้วยการส่งเสริมการประกอบการที่มีมาตรฐาน สามารถให้บริการนักท่องเที่ยวและต้อนรับนักท่องเที่ยวจากทุกมุมโลกอย่างมีระดับและมาตรฐานในด้านการให้บริการสถานบริการนวดและสปา ดังนั้น การพัฒนาสถานบริการนวดและสปาให้ได้รับการรับรองมาตรฐานเป็นที่ยอมรับ และการพัฒนาผลิตภัณฑ์และบริการที่เป็นอัตลักษณ์ จึงมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องได้รับการส่งเสริมและพัฒนาด้วยการสร้างความเข้มแข็งอย่างยั่งยืน เพื่อสร้างความเข้มแข็งให้กับสถานบริการในการให้บริการนวดและสปา และมีผลิตภัณฑ์ที่บ่งบอกถึงความเป็นอัตลักษณ์เฉพาะถิ่นสามารถเป็นของฝากให้กับนักท่องเที่ยว รวมทั้งพัฒนาบริการที่ได้รับการรับรองมาตรฐานสู่ระดับสากล ทันสมัยตรงกับความต้องการของนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทย และชาวต่างชาติ ซึ่งจะส่งผลให้ผู้ประกอบการมีรายได้ที่เพิ่มขึ้นและมีความเป็นอยู่ที่ดี เพื่อเป็นการสร้างฐานรายได้ใหม่ทางการท่องเที่ยวให้กับจังหวัดกระบี่ รวมทั้งเพิ่มโอกาสทางเศรษฐกิจให้กับกลุ่มจังหวัดภาคใต้ และสนับสนุนการพัฒนาสถานบริการเพื่อสุขภาพสู่สากลอีกด้วย ดังนั้น จึงต้องเร่งพัฒนาสถานบริการเพื่อสุขภาพด้านการบริการนวดและสปา เพื่อยกระดับมาตรฐานสร้างความเชื่อมั่นแก่ผู้ใช้บริการและนักท่องเที่ยว รวมทั้งการส่งเสริมสนับสนุนทั้งในด้านการบริหารจัดการและการตลาดท่องเที่ยวเพื่อสุขภาพ และการเชื่อมโยงเพื่อเปิดตลาดการค้าให้กับผู้ประกอบการในจังหวัดกระบี่ให้เป็นที่ยอมรับและเป็นที่ยอมรับทั่วโลก จะทำให้เกิดการขยายช่องทางการตลาดให้แก่สถานบริการเพื่อสุขภาพของจังหวัดกระบี่</p>
<p>3. วัตถุประสงค์ของโครงการ</p>	<p>1. เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันให้กับสถานบริการเพื่อสุขภาพการบริการนวดและสปาจังหวัดกระบี่</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
	<p>2. เพื่อพัฒนาศักยภาพและเตรียมความพร้อมบุคลากรเพื่อสุขภาพการบริการนวดและสปาในการเข้าสู่กระบวนการมาตรฐาน</p> <p>3. เพื่อพัฒนาองค์ความรู้ให้ผู้ประกอบการสถานบริการเพื่อสุขภาพเข้าใจแนวคิดการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับธุรกิจ (ผลิตภัณฑ์/บริการ) โดยการใช้หลักการ BCG Model</p> <p>4. เพื่อพัฒนาแผนงานการเพิ่มศักยภาพให้กับผู้ประกอบการสถานบริการเพื่อสุขภาพ โดยมุ่งเน้นผลิตภัณฑ์/บริการ โดยการเชื่อมโยงกับธุรกิจฐานอัตลักษณ์</p> <p>5. เพื่อพัฒนาแนวคิดการสร้างสรรคผลิตภัณฑ์/บริการ เพื่อตอบโจทย์หลักการสร้างอัตลักษณ์</p> <p>6. เพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่เป็นอัตลักษณ์เพื่อเป็นของฝากของที่ระลึกให้กับนักท่องเที่ยวในประเทศและต่างประเทศ</p>
<p>4. ผลผลิต และผลลัพธ์ของโครงการ</p>	<p>ผลผลิต (Output)</p> <p>1. บุคลากรด้านการให้บริการนวดและสปาเพื่อสุขภาพ และภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการให้บริการนวดและสปาอย่างมีมาตรฐาน จำนวนไม่น้อยกว่า 50 ราย</p> <p>2. ผลิตภัณฑ์และบริการเพื่อสุขภาพด้านการบริการนวดและสปาที่แสดงอัตลักษณ์ท้องถิ่นได้รับการพัฒนา ไม่น้อยกว่าจำนวน 15 ผลิตภัณฑ์</p> <p>3. แผนงานการพัฒนาผลิตภัณฑ์และบริการ ด้วยการนำผลงานวิจัยนวัตกรรม Wellness เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม Value Added ให้กับอุตสาหกรรมท่องเที่ยวเพื่อสุขภาพการบริการนวดและสปา ไม่น้อยกว่าจำนวน 1 แผนงาน</p> <p>ผลลัพธ์ (Outcome)</p> <p>1. สถานบริการนวดและสปา สามารถนำองค์ความรู้ไปประยุกต์ใช้และสร้างรายได้เพิ่มขึ้น</p> <p>2. มีผลิตภัณฑ์รองรับบริการนวดและสปา ที่แสดงถึงอัตลักษณ์เชิงพื้นที่ และสามารถเป็นของฝากของที่ระลึกให้แก่นักท่องเที่ยวทั้งในประเทศและต่างประเทศ</p> <p>3. มีแผนงานการพัฒนาผลิตภัณฑ์และบริการ ด้วยการนำผลงานวิจัยนวัตกรรม Wellness เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม Value Added ให้กับอุตสาหกรรมท่องเที่ยวเพื่อสุขภาพการบริการนวดและสปา รองรับสำหรับการพัฒนาต่อยอดในอนาคต</p> <p>4. จังหวัดกระบี่ มีรายได้จากการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพเพิ่มขึ้น</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
	5. ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการให้บริการนวดและสปาเพิ่มขึ้น
5. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	<p>1. สถานบริการเพื่อสุขภาพด้านการบริการนวดและสปา ได้รับการยกระดับให้มีมาตรฐานเป็นที่ยอมรับของนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและต่างชาติ</p> <p>2. ผลผลิตภัณฑเพื่อสุขภาพด้านการบริการนวดและสปา ของจังหวัดกระบี่ เป็นที่ยอมรับและเป็นที่รู้จักเพิ่มขึ้นพร้อมทั้งสร้างโอกาสในการพัฒนาต่อยอด ขยายธุรกิจของผู้ประกอบการ SMEs จังหวัดกระบี่</p>
6. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	<p>ประเด็นการพัฒนาของจังหวัด : ประเด็นที่ 1 พัฒนาการท่องเที่ยวให้มีคุณภาพและยั่งยืน เพิ่มศักยภาพให้ได้มาตรฐานสากลบนฐานอัตลักษณ์ และเชื่อมโยงการท่องเที่ยวระดับภูมิภาคและนานาชาติ</p> <p>แนวทางการพัฒนาที่ 2 พัฒนาสินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยวที่สร้างสรรค์ หลากหลาย มีการขยายตัวทางเศรษฐกิจอย่างมีเสถียรภาพ สร้างงาน สร้างรายได้และกระจายรายได้เชื่อมโยงกับเศรษฐกิจท้องถิ่น</p>
7. ระยะเวลา	ปีงบประมาณ พ.ศ.2569
8. กิจกรรมที่สำคัญ	<p>กิจกรรมย่อยที่ 1 พัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านการให้บริการนวดและสปาเพื่อสุขภาพเพื่อรองรับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว งบประมาณ 282,500 บาท</p> <p>กิจกรรมย่อยที่ 2 ยกระดับและพัฒนาผลิตภัณฑ์และบริการเพื่อสุขภาพรองรับการท่องเที่ยวจังหวัดกระบี่ งบประมาณ 1,300,000 บาท</p>
9. งบประมาณ	1,582,500 บาท (หนึ่งล้านห้าแสนแปดหมื่นสองพันห้าร้อยบาทถ้วน)
10. ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดกระบี่

4.1.2 โครงการที่สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดกระบี่ ของงบประมาณจากจังหวัดกระบี่ ประจำปี งบประมาณ พ.ศ. 2570 ได้แก่

หัวข้อ	รายละเอียด
1. ชื่อโครงการ	โครงการจัดทำฉลากคาร์บอนผลิตภัณฑ์สำหรับอุตสาหกรรม ยางพารา ปาล์มน้ำมัน และอุตสาหกรรมอื่น ๆ
2. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	<p>ยุทธศาสตร์ชาติด้านที่ 2 การสร้างขีดความสามารถในการแข่งขัน ประเด็น การเกษตรสร้างมูลค่า และพัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่ และยุทธศาสตร์ที่ 4 ด้านการสร้างความเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมประเด็น สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจสีเขียว ประเด็นพัฒนาความมั่นคงน้ำ พลังงาน และเกษตรที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม</p> <p>แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็นที่ 4 อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต ประเด็นที่ 8 ผู้ประกอบการและวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อมยุคใหม่ และประเด็นที่ 18 การเติบโตอย่างยั่งยืน</p> <p>แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2566 - 2570) หมายความว่า 7 ไทยมีวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เข้มแข็ง มีศักยภาพสูง และสามารถแข่งขันได้ และหมายความว่า 10 ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ</p> <p>แผนพัฒนาภาคใต้ พ.ศ. 2566 - 2570 มีเป้าหมายการพัฒนาภาค คือ มุ่งสู่การเป็น “แหล่งท่องเที่ยวและบริการที่มีคุณภาพ แหล่งผลิต สินค้าเกษตรปลอดภัยและมูลค่าสูง เชื่อมโยงเศรษฐกิจระหว่างภูมิภาค” มีแนวทางการพัฒนา คือ 1. พัฒนาและยกระดับอุตสาหกรรมการแปรรูป สินค้าเกษตรหลักด้วยนวัตกรรมเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม 2. อนุรักษ์ ปันฟู และบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นระบบ เพื่อเป็นฐานการพัฒนาที่ยั่งยืน</p> <p>แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน พ.ศ. 2566 - 2570 ประเด็นการพัฒนาที่ 3 ส่งเสริมการเกษตรยั่งยืนและเกษตรสมัยใหม่ให้มีประสิทธิภาพ และประเด็นการพัฒนาที่ 4 การจัดการทรัพยากรธรรมชาติ และ สิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน ตอบสนองการ พัฒนาเศรษฐกิจหลัก ของพื้นที่ได้อย่างมีคุณภาพต่อเนื่องและสามารถรับมือกับ ความแปรปรวนของสภาพภูมิอากาศ ประกอบกับประเทศไทย ได้กำหนดเป้าหมายความเป็นกลางทางคาร์บอน (Carbon Neutrality) และปล่อยก๊าซเรือนกระจก เป็นศูนย์ในทุกสาขา ภายในปี ค.ศ. 2050 (พ.ศ. 2593) เพิ่มเป้าหมายการมีส่วนร่วมที่ประเทศกำหนด (Nationally Determined Contribution : NDC) ลดก๊าซเรือนกระจกเป็นร้อยละ 40 ภายในปี 2030 (พ.ศ. 2573)</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
	<p>หากได้รับการสนับสนุนระหว่างประเทศ เพื่อให้ประเทศไทยเป็นผู้นำของอาเซียนในด้านการลดการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์สู่ชั้นบรรยากาศ โดยการส่งเสริมแนวทางที่สร้างรายได้และส่งเสริมสิ่งแวดล้อมไปพร้อมกัน รวมถึงการขายคาร์บอนเครดิตอย่างยุติธรรม และได้รับการยอมรับจากระดับสากล จังหวัดกระบี่ จึงได้ตระหนักถึงความสำคัญจากนโยบายดังกล่าว ซึ่งจะเป็นจุดเริ่มต้นที่จังหวัด หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจะร่วมกันสนับสนุน ผลักดันให้ผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรมและอุตสาหกรรมต่อเนื่องภาคการเกษตร โดยเฉพาะอุตสาหกรรมปาล์ม น้ำมัน และยางพารา ที่มีกระบวนการผลิตตามหลักการเศรษฐกิจ BCG สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มจากกระบวนการผลิต และสามารถจัดเก็บคาร์บอนเครดิต และสามารถต่อยอดนำไปจำหน่ายในตลาดคาร์บอนเครดิตได้อย่างยุติธรรม และเหมาะสม คำนึงกับต้นทุนการดำเนินการต่อไปในอนาคต ซึ่งส่งผลต่อการสร้างความสมดุลและความยั่งยืน</p> <p>ปัจจุบันประเทศในยุโรป และญี่ปุ่น เริ่มมีการใช้ฉลากคาร์บอนเป็นมาตรการกีดกันทางการค้า ดังนั้น ผู้ประกอบการไทยจะต้องเริ่มมีการปรับตัวเพื่อรองรับมาตรการทางสิ่งแวดล้อมเช่นนี้ ฉลากคาร์บอน (Carbon Label) มี 2 ลักษณะ คือ ฉลากคาร์บอนฟุตพริ้นท์ผลิตภัณฑ์ (Carbon Footprint Product, CFP) ซึ่งเป็นการรายงานปริมาณก๊าซเรือนกระจก (ในรูปของก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์) ที่เกิดขึ้นตลอดวัฏจักรชีวิตของผลิตภัณฑ์ และฉลากคาร์บอนองค์กร (Carbon Footprint Organization, CFO) ซึ่งองค์กรบริหารจัดการก๊าซเรือนกระจก (TGO) ประเทศไทยมีการพิจารณาการออกเกณฑ์เพื่อให้การรับรองฉลากทั้งสองลักษณะนี้อยู่ในปัจจุบัน ความแตกต่างคือ ฉลากคาร์บอนฟุตพริ้นท์ผลิตภัณฑ์ เป็นการรายงานปริมาณก๊าซเรือนกระจกจริงที่ถูกปลดปล่อยตลอดวัฏจักรชีวิตของผลิตภัณฑ์ ในขณะที่ฉลากคาร์บอนองค์กร เป็นการรายงานปริมาณก๊าซเรือนกระจกจริงที่ถูกปลดปล่อยของกิจกรรมต่าง ๆ ในองค์กรในแต่ละปี</p> <p>จากแนวคิดของมาตรการทางด้านสิ่งแวดล้อมสมัยใหม่ อุตสาหกรรมดังกล่าวต้องมีการจัดทำข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อม ซึ่งผู้ผลิตสามารถแสดงให้ผู้บริโภคเห็นได้ในรูปแบบของ ฉลากสิ่งแวดล้อมที่มีพื้นฐานการประเมินวัฏจักรชีวิตของผลิตภัณฑ์ (Life Cycle Assessment : LCA) ซึ่งจำเป็นจะต้องพิจารณาผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมตั้งแต่ขั้นตอนการเตรียม/จัดหาวัตถุดิบ การผลิต การขนส่งการใช้งาน จนถึงการทำกำจัดซาก ดังนั้น การประเมินผลกระทบในลักษณะนี้จำเป็นต้องใช้ข้อมูลผลกระทบของ</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
	<p>ผลิตภัณฑ์พื้นฐานต่าง ๆ ที่ใช้เป็นวัตถุดิบในการเตรียมผลิตภัณฑ์ที่จะถึงมือผู้บริโภคต่อไปอีกครึ่งหนึ่ง ทั้งนี้ ผลที่ได้จากการประเมินวัฏจักรชีวิตของผลิตภัณฑ์ จะทำให้ผู้ผลิตได้เห็นถึงปริมาณทรัพยากร พลังงานที่ใช้ ปริมาณของเสียที่สูญเสียจากกระบวนการผลิต ทำให้สามารถหาต้นทุนในการผลิตได้ และหาวิธีการใช้ทรัพยากร และพลังงานในการผลิตได้ ซึ่งเป็นแนวทางในการช่วยลดต้นทุนการผลิตได้</p> <p>นอกจากนี้ ประเทศไทยยังคงให้ความสำคัญกับการเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างสมดุลและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมตามโมเดลเศรษฐกิจ BCG ตลอดจนจรรยาบรรณการเพื่อแก้ไขปัญหา climate change โดยเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับการลดและควบคุมการปล่อยก๊าซเรือนกระจก ที่ต้องใช้เทคโนโลยีที่ค่อนข้างสูง เพื่อปรับเปลี่ยนแนวทางการผลิตและพฤติกรรม การบริโภค โดยการเร่งพัฒนาองค์ความรู้และเพิ่มขีดความสามารถในการ สร้างสรรค์นวัตกรรมและเทคโนโลยีใหม่ ๆ และใช้ประโยชน์จากกลไกที่มีอยู่ เพื่อส่งเสริมเศรษฐกิจและสังคมคาร์บอนต่ำ การใช้ฉลากคาร์บอนนั้น เป็นกลไกส่วนหนึ่งของการรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อม โดยผู้บริโภคสามารถ เลือกรับซื้อผลิตภัณฑ์ สินค้าที่มีฉลากคาร์บอน ซึ่งเป็นอีกหนึ่งทางเลือกในการ สนับสนุนสินค้าที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นของการ พัฒนาไปสู่การช่วยลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในกระบวนการผลิต อุตสาหกรรมต่อเนื่องการเกษตรได้ รวมถึงการสร้างองค์ความรู้ การ วิเคราะห์จัดเก็บข้อมูลการปล่อยคาร์บอนอย่างเป็นระบบ และถูกวิธี ให้กับผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรม และองค์กรที่เกี่ยวข้อง ที่เกิดจาก ความร่วมมือของภาคส่วนที่เกี่ยวข้องอย่างจริงจัง จะนำไปสู่การขับเคลื่อน เมืองกระบี่ไปสู่สังคมคาร์บอนต่ำได้ในอนาคตอันใกล้</p> <p>ดังนั้น จึงมีความจำเป็นและร่วมกันตระหนักถึงการประกอบการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมให้มากขึ้น เตรียมความพร้อมมุ่งสู่การสนับสนุน ภาคการผลิตอุตสาหกรรมต่อเนื่องภาคการเกษตร ที่ใส่ใจรักษา สิ่งแวดล้อม เพื่อเป็นแนวทางพัฒนาร่วมกันไปสู่กระบวนการผลิตที่มีส่วน ช่วยในการลดก๊าซเรือนกระจก การผลิตที่สร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลิตภัณฑ์ และต่อยอดนำไปสู่ การซื้อขายในตลาด “คาร์บอนเครดิต” ตาม มาตรฐานสากลที่กำหนดโดยสมัครใจในระยะต่อไป</p> <p>ซึ่งปัจจุบันกระแสทั่วโลกต่างให้ความสนใจและมุ่งเป้าหมายในการมี ส่วนร่วมในการลดก๊าซเรือนกระจก ซึ่งเป็นแนวโน้มการพัฒนาที่ยั่งยืนใน ระดับสากล นอกจากนี้จะทำให้ผู้ประกอบการภาคธุรกิจได้รับความ เชื่อมแน่นมากขึ้น จากการพัฒนาต่อยอดไปสู่การดำเนินธุรกิจผลิตสินค้าที่</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
	<p>เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และสามารถสร้างโอกาสในการแข่งขันทางการค้า และการส่งออกในระดับนานาชาติ จากสินค้าที่ผลิต โดยคำนึงถึง สิ่งแวดล้อมเป็นสำคัญ สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดกระบี่ จึงได้เล็งเห็น ความสำคัญ และได้จัดทำ “โครงการการจัดทำฉลากคาร์บอนผลิตภัณฑ์ สำหรับอุตสาหกรรมยางพารา ปาล์มน้ำมัน และอุตสาหกรรมอื่น ๆ” ขึ้น</p>
<p>3. วัตถุประสงค์ของโครงการ</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. เพื่อจัดทำเอกสารประกอบการจัดทำฉลากคาร์บอนสำหรับ ผลิตภัณฑ์จากอุตสาหกรรมยางพาราปาล์ม และอุตสาหกรรมอื่น ๆ 2. เพื่อเพิ่มขีดความสามารถให้กับผู้ประกอบการส่งออกสินค้ายางพารา ปาล์ม และหรือสินค้าอื่นๆของจังหวัดกระบี่ในการปรับตัวกับมาตรการ ทางสิ่งแวดล้อมของประเทศคู่ค้า 3. เพื่อเตรียมการขับเคลื่อนการพัฒนาภาคอุตสาหกรรมและ อุตสาหกรรมต่อเนื่องภาคการเกษตรในจังหวัดกระบี่ ไปสู่การผลิตที่เป็น มิตรกับสิ่งแวดล้อม โดยยกระดับไปสู่การลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก และขยายผลต่อยอดไปสู่การซื้อ-ขาย คาร์บอนเครดิตตามมาตรฐานสากล ในอนาคต 4. เพื่อให้ผลิตภัณฑ์ของผู้ประกอบการกลุ่มเป้าหมายได้รับฉลาก คาร์บอนตามขอบเขตที่กำหนดไว้ กล่าวคือ ฉลากรอยเท้าคาร์บอน (Carbon Footprint) หรือ ฉลากลดคาร์บอน (Carbon Reduction)
<p>4. ผลผลิต และผลลัพธ์ของโครงการ</p>	<p>ผลผลิต (Output)</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. จำนวนสถานประกอบการที่เข้าร่วมโครงการในการอบรมให้ความรู้ การจัดทำฉลากคาร์บอนผลิตภัณฑ์ ต้องไม่น้อยกว่า 10 สถานประกอบการ 2. จำนวนผลิตภัณฑ์ที่ได้รับวิเคราะห์ค่าคาร์บอนฟุตพริ้นท์ของ ผลิตภัณฑ์เป้าหมายของสถานประกอบการนำร่อง อย่างน้อย 10 ผลิตภัณฑ์ 3. จำนวนผลิตภัณฑ์ดำเนินการขอขึ้นทะเบียนเพื่อขอการรับรองฉลาก คาร์บอน อย่างน้อย 5 ผลิตภัณฑ์ <p>ผลลัพธ์ (Outcome)</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. จำนวนผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการรับรองฉลากคาร์บอน อย่างน้อย 5 ผลิตภัณฑ์ 2. สถานประกอบการ และผู้เข้าร่วมอบรมมีความรู้ในเชิงลึกเกี่ยวกับการจัดทำฉลากคาร์บอนผลิตภัณฑ์ (Carbon Footprint Product) สามารถนำไปประยุกต์ใช้กับการพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่มีฉลากคาร์บอน

หัวข้อ	รายละเอียด
5. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	<p>เพื่อส่งเสริมให้ผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมยางพารา อุตสาหกรรมปาล์ม หรืออุตสาหกรรมอื่นๆ ในพื้นที่จังหวัดกระบี่ ได้รับการถ่ายทอดความรู้เกี่ยวกับฉลากคาร์บอนเพื่อเป็นประโยชน์ในการปรับตัวและเตรียมรับกับมาตรการด้านสิ่งแวดล้อม ซึ่งมีแนวโน้มที่จะใช้เป็นมาตรการด้านการค้าในตลาดโลก จึงจำเป็นที่จะต้องให้ความรู้ด้านฉลากคาร์บอนแก่ผู้ประกอบการเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันให้กับผู้ประกอบการในกลุ่มเป้าหมาย ทั้งในด้านการผลิต และข้อได้เปรียบทางการค้าในสภาพการตลาด FTA และ EU โดยในการดำเนินโครงการ มีตัวชี้วัดดังนี้</p> <p>(1) ผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมยางพารา อุตสาหกรรมปาล์ม หรืออุตสาหกรรมอื่น ๆ และผู้ที่เข้าร่วมอบรม มีองค์ความรู้ในกระบวนการจัดทำฉลากคาร์บอน เพื่อนำไปสู่การยื่นขอการรับรองฉลากคาร์บอนผลิตภัณฑ์ (Carbon Footprint Product) ไม่น้อยกว่า 40 คน</p> <p>(2) สถานประกอบการที่เข้าร่วมโครงการในการอบรมให้ความรู้การจัดทำฉลากคาร์บอนผลิตภัณฑ์ ไม่น้อยกว่า 10 สถานประกอบการ</p> <ul style="list-style-type: none"> - มีผลิตภัณฑ์ที่ได้รับวิเคราะห์ค่าคาร์บอนฟุตพริ้นท์ของผลิตภัณฑ์เป้าหมายของสถานประกอบการนำร่อง อย่างน้อย 10 ผลิตภัณฑ์ - มีผลิตภัณฑ์ในอุตสาหกรรมยางพารา อุตสาหกรรมปาล์ม และอื่นๆ ได้รับการยื่นขอรับรองฉลากคาร์บอน จำนวนไม่น้อยกว่า 5 ผลิตภัณฑ์จากสถานประกอบการ
6. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	<p>ประเด็นการพัฒนาของจังหวัด : ประเด็นที่ 2 ยกระดับขีดความสามารถในการผลิตด้านการเกษตร แปรรูป และตลาดสินค้าเกษตรอย่างครบวงจรควบคู่กับการพัฒนาอุตสาหกรรมสะอาดและพลังงานทางเลือก</p> <p>แนวทางการพัฒนาที่ 12 ส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมของจังหวัดกระบี่ เข้าสู่อุตสาหกรรมสะอาดมีมาตรฐาน เป็นมิตร กับสิ่งแวดล้อม สอดคล้องกับ BCG MODEL</p>
7. ระยะเวลา	ปีงบประมาณ พ.ศ. 2570
8. กิจกรรมที่สำคัญ	กิจกรรมย่อยที่ 1 การสำรวจข้อมูลพื้นฐานเชิงลึกอุตสาหกรรมหลักและจัดอบรมสัมมนาเชิงลึกการจัดทำฉลากคาร์บอนผลิตภัณฑ์ (Carbon Footprint Product) ของจังหวัดกระบี่ งบประมาณ 50,000 บาท

หัวข้อ	รายละเอียด
	<p>กิจกรรมย่อยที่ 2 การให้คำปรึกษากับสถานประกอบการนำร่อง ในการรวบรวมข้อมูลเชิงลึกเพื่อจัดทำบัญชีรายการสิ่งแวดล้อมเพื่อใช้ในการคำนวณค่าคาร์บอนฟุตพริ้นท์ งบประมาณ 2,900,000 บาท</p> <p>กิจกรรมย่อยที่ 3 การจัดสัมมนาเพื่อเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ข้อมูลและผลสำเร็จการดำเนินงานการจัดทำฉลากคาร์บอนฟุตพริ้นท์ (Carbon Footprint Product) ของจังหวัดกระบี่ งบประมาณ 50,000 บาท</p>
9. งบประมาณ	3,000,000 บาท (สามล้านบาทถ้วน)
10. ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดกระบี่

4.1.3 โครงการที่สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดกระบี่ ได้รับจัดสรรงบประมาณจากสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2569 - 2570 ได้แก่

หัวข้อ	รายละเอียด
1. ชื่อโครงการ	โครงการพัฒนาและผลักดันแผนระดับที่ 3 ของกระทรวงอุตสาหกรรม และบูรณาการนโยบายเชิงพื้นที่
2. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	<p>การบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่ ให้ความสำคัญกับการจัดทำแผนในทุกระดับ ทั้งนี้เพื่อให้หน่วยงานมีเครื่องมือในการวางกรอบและกำกับติดตามการดำเนินงานให้เกิดผลสัมฤทธิ์ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ประกอบกับพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2562 วันที่ 30 เมษายน 2562 มาตรา 4 “มาตรา 16 ให้ส่วนราชการจัดทำแผนปฏิบัติการของส่วนราชการนั้น โดยจัดทำเป็นแผนห้าปี ซึ่งต้องสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ แผนแม่บท แผนการปฏิรูปประเทศ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ นโยบายของคณะรัฐมนตรีที่แถลงต่อรัฐสภา และแผนอื่นที่เกี่ยวข้อง และ มติ ครม. เมื่อวันที่ 12 มีนาคม 2562 ให้หน่วยงานของรัฐดำเนินการสนับสนุน พัฒนา และบูรณาการข้อมูลที่เกี่ยวข้องสำหรับการจัดทำตัวชี้วัดของแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ เพื่อประโยชน์ในการติดตาม ประเมินผลการดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ และแผนอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยให้หน่วยงานของรัฐปรับปรุงแผนระดับ 3 ในความรับผิดชอบตามนี้ มติ ครม. เมื่อวันที่ 4 ธันวาคม 2560 ให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติและแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ โดยแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. 2561 - 2580) ประกาศใช้เมื่อวันที่ 18 เมษายน 2562 โดยให้ระบุสาระสำคัญเกี่ยวกับนโยบายการปฏิบัติการ</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
	<p>ของส่วนราชการ เป้าหมายและผลสัมฤทธิ์ของงาน รวมทั้งประมาณการรายได้และรายจ่ายและทรัพยากรอื่นที่ต้องใช้</p> <p>สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดกระบี่ จึงได้จัดทำโครงการจัดทำแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดกระบี่ ภายใต้ค่าใช้จ่ายในการพัฒนาและผลักดันแผนระดับที่ 3 ของกระทรวงอุตสาหกรรมและบูรณาการนโยบายเชิงพื้นที่ เนื่องจากการจัดทำแผนระดับ 3 ของหน่วยงานเป็นเรื่องที่สำคัญในแต่ละองค์กร เพื่อให้หน่วยงานมีแผนและเป้าหมายการดำเนินงานทันต่อการเปลี่ยนแปลงของกระแสโลก และสามารถนำแผนใช้เป็นกรอบแนวทางการดำเนินงานของหน่วยงาน ให้สอดคล้องในทิศทางเดียวกัน นำไปสู่การกำหนดแผนงานที่ถูกต้อง รวมทั้งการกำหนดโครงการ/กิจกรรมที่รองรับแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมในระดับจังหวัดและกลุ่มจังหวัด และหน่วยงานส่วนกลางให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน</p>
3. วัตถุประสงค์ของโครงการ	<ol style="list-style-type: none"> 1. เพื่อผลักดันแผนปฏิบัติการราชการของกระทรวงอุตสาหกรรมและสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรมไปสู่การปฏิบัติ 2 เพื่อพัฒนานโยบายและยุทธศาสตร์ให้สอดคล้องกับนโยบายรัฐบาลและสภาพแวดล้อมใหม่ที่สามารถนำไปใช้เป็นกรอบในการดำเนินงานได้อย่างเหมาะสม 3. เพื่อให้สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดมีกรอบการดำเนินงานในการพัฒนาอุตสาหกรรมระดับจังหวัด
4. ผลผลิต และผลลัพธ์ของโครงการ	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดกระบี่ มีแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมระดับจังหวัด เพื่อใช้เป็นกรอบแนวทางในการพัฒนาอุตสาหกรรมในระดับเชิงพื้นที่
5. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	<ol style="list-style-type: none"> 1. แผนปฏิบัติการพัฒนาอุตสาหกรรมระดับจังหวัด จำนวน 1 แผน 2. นโยบายและแผนปฏิบัติการราชการของกระทรวงอุตสาหกรรม และสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม ได้รับการนำไปปฏิบัติ
6. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	<p>ประเด็นการพัฒนาของจังหวัด : ประเด็นที่ 2. ยกระดับขีดความสามารถในการผลิตด้านการเกษตร แปรรูป และตลาดสินค้า เกษตรอย่างครบวงจร ควบคู่กับการพัฒนาอุตสาหกรรมสะอาดและพลังงานทางเลือก</p> <p>แนวทางการพัฒนาที่ 12 ส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมของจังหวัดกระบี่ เข้าสู่อุตสาหกรรมสะอาดมีมาตรฐาน เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม สอดคล้องกับ BCG MODEL</p>
7. ระยะเวลา	ปีงบประมาณ พ.ศ. 2569 - 2570

หัวข้อ	รายละเอียด
8. กิจกรรมที่สำคัญ	<ol style="list-style-type: none"> 1. รวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องในการจัดทำแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมระดับจังหวัดกระบี่ 2. จัดทำ (ร่าง) แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมระดับ จังหวัด ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2569/2570 3. จัดประชุมผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย/คณะทำงานฯ เพื่อให้ข้อคิดเห็น ข้อเสนอแนะแนวคิดและทิศทางในพัฒนาภาคอุตสาหกรรม 4. รวบรวมข้อคิดเห็นข้อเสนอแนะและแนวคิดจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย / คณะทำงานฯ มาปรับปรุงหรือเพิ่มเติมรายละเอียดแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมระดับจังหวัด ให้สอดคล้องนโยบายรัฐบาลแผนระดับต่าง ๆ ตอบสนองต่อความต้องการของทุกภาคส่วน มีความเหมาะสมกับสภาพแวดล้อมและบริบทในพื้นที่ดำเนินการภายใต้ภารกิจของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด 5. ส่งแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมระดับจังหวัดกระบี่ 6. เผยแพร่แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดกระบี่
9. งบประมาณ	12,000 บาท (หนึ่งหมื่นสองพันบาทถ้วน)
10. ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดกระบี่

หัวข้อ	รายละเอียด
1. ชื่อโครงการ	โครงการติดตามประเมินผลตามนโยบายและแผนปฏิบัติราชการ กระทรวงอุตสาหกรรม
2. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	<p>กระทรวงอุตสาหกรรม ได้มีการขับเคลื่อนและผลักดันแผนงาน/โครงการของหน่วยงานทั้งส่วนกลางและส่วนภูมิภาค ที่มุ่งเน้นความร่วมมือเพื่อผลักดันการปฏิรูปอุตสาหกรรมไทยสู่อุตสาหกรรมเศรษฐกิจให้เติบโตอย่างยั่งยืนคู่ชุมชน ภายใต้กรอบความคิดและทิศทางการทำงาน MIND การปรับอุตสาหกรรมเข้าสู่วิถีใหม่ โดยให้ความสำคัญในการยกระดับทุกองค์ประกอบของภาคอุตสาหกรรม ควบคู่กับการสร้างความเข้มแข็ง และกระจายรายได้สู่ชุมชน ด้วย ‘หัว’ และ ‘ใจ’ ของคนกระทรวงอุตสาหกรรม” โดยกำหนดภารกิจหลักพื้นฐานกระทรวงเพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาอุตสาหกรรมอย่างสมดุลและยั่งยืน ด้วยความมุ่งมั่นและเข้มแข็ง เพื่อยกระดับอุตสาหกรรมไทยสู่อุตสาหกรรม 4.0 เกิดการบูรณาการการทำงานทุกภาคส่วน บรรลุผลตามเป้าหมายที่กำหนด และมีการบริหารงบประมาณที่เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ</p> <p>ดังนั้น จึงมีความจำเป็นต้องกำกับ และติดตามประเมินผลการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติราชการประจำปีกระทรวงอุตสาหกรรม รวมถึงนโยบายสำคัญต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนการติดตามการดำเนินงานที่มีความเชื่อมโยงกับโครงการตามแผนบูรณาการงบประมาณ (Agenda) ที่สอดคล้องกันระหว่างภารกิจ/โครงการ (Function) ของกระทรวง และความสมดุลเชิงพื้นที่ เพื่อให้การดำเนินงานเกิดการเชื่อมโยงและบูรณาการภารกิจของภาคส่วนต่าง ๆ ที่ค้ำประกัน และพิจารณาถึงศักยภาพและขีดความสามารถของแต่ละภาค สามารถสะท้อนผลสำเร็จในมิติต่าง ๆ ได้แก่ ผลผลิต ผลลัพธ์ และผลกระทบต่อผู้ประกอบการและประชาชน โดยมีการบูรณาการการติดตามประเมินผลในระดับภาพรวมของกระทรวงอุตสาหกรรมให้ เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและบรรลุวัตถุประสงค์ตามตัวชี้วัดของสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม และกระทรวงอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้อง อันนำไปสู่การแก้ไขปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงาน หรือการทบทวนเป้าหมาย ตัวชี้วัด แผนงานโครงการ และการวางแผนยุทธศาสตร์ในระยะต่อไป และได้กำหนดให้สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดดำเนินการติดตามประเมินผลใน 2 กิจกรรมหลัก ประกอบด้วย การติดตามและจัดเก็บค่าธรรมเนียมทุกประเภทที่เป็นภารกิจของหน่วยงาน และติดตามประเมินผลการปฏิบัติงานระดับจังหวัด</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
3. วัตถุประสงค์ของโครงการ	<ol style="list-style-type: none"> 1. เพื่อติดตามและจัดเก็บค่าธรรมเนียมโรงงาน ค่าธรรมเนียมแร่ และรายได้อื่น ๆ ที่ไม่ใช่ค่าธรรมเนียม 2. เพื่อติดตามประเมินผลการปฏิบัติงานระดับจังหวัด ตามแผนปฏิบัติงานของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด 3. เพื่อรวบรวมผลงาน ปัญหาอุปสรรค ในการดำเนินงานระดับจังหวัด
4. ผลผลิต และผลลัพธ์ของโครงการ	<ol style="list-style-type: none"> 1. สามารถติดตามและจัดเก็บค่าธรรมเนียมทุกประเภทได้ และได้รับทราบการชำระค่าธรรมเนียมได้อย่างถูกต้อง 2. ได้รับทราบความคืบหน้าการดำเนินงานตามแผนงาน/โครงการของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด อย่างทันทั่วถึง 3. มีรายงานความเคลื่อนไหวการลงทุนอุตสาหกรรมรายเดือน เพื่อนำไปวิเคราะห์และคาดการณ์สถานการณ์ลงทุนในภาคอุตสาหกรรมในพื้นที่ได้
5. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	การติดตามการจัดเก็บรายได้ และประเมินผลการปฏิบัติงานเป็นไปตามแผนปฏิบัติงานของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดกระบี่
6. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	<p>ประเด็นการพัฒนาของจังหวัด : ประเด็นที่ 2 ยกระดับขีดความสามารถในการผลิตด้านการเกษตร แปรรูป และตลาดสินค้า เกษตรอย่างครบวงจรควบคู่กับการพัฒนาอุตสาหกรรมสะอาดและพลังงานทางเลือก</p> <p>แนวทางการพัฒนาที่ 12 ส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมของจังหวัดกระบี่ เข้าสู่อุตสาหกรรมสะอาดมีมาตรฐาน เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม สอดคล้องกับ BCG MODEL</p>
7. ระยะเวลา	ปีงบประมาณ พ.ศ. 2569 - 2570
8. กิจกรรมที่สำคัญ	<ol style="list-style-type: none"> 1. ติดตามและจัดเก็บค่าธรรมเนียมทุกประเภท (ค่าธรรมเนียมรายปี รวมทั้งรายได้จากค่าธรรมเนียมใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน ขยายโรงงาน การโอนใบอนุญาตฯ ค่าปรับ ค่าขอและการจดทะเบียนเครื่องจักร และค่าธรรมเนียมเหมืองแร่) 2. ติดตามประเมินผลการปฏิบัติงานระดับจังหวัด ตามแผนปฏิบัติงานของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดกระบี่ 3. การตรวจราชการของผู้ตรวจราชการกระทรวงอุตสาหกรรม กรณีปกติ จำนวน 2 ครั้ง
9. งบประมาณ	290,000 บาท (สองแสนเก้าหมื่นบาทถ้วน)
10. ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดกระบี่

หัวข้อ	รายละเอียด
1. ชื่อโครงการ	โครงการส่งเสริมการพัฒนาศักยภาพอุตสาหกรรมในส่วนภูมิภาค
2. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	<p>กระทรวงอุตสาหกรรม ได้มีนโยบายพัฒนาอุตสาหกรรมเศรษฐกิจที่เติบโตอย่างยั่งยืนคู่ชุมชน ผ่านการขับเคลื่อน 4 มิติ ได้แก่</p> <p>1) ความสำเร็จทางธุรกิจเปลี่ยนผ่านสู่อุตสาหกรรมเศรษฐกิจ มุ่งให้ผู้ประกอบการมีกำไรในการดำเนินธุรกิจ 2) ความอยู่ดีกับสังคมโดยรวม ส่งเสริมการทำงานร่วมกันระหว่างสถานประกอบการ ชุมชน และสังคม ให้อยู่ร่วมกันอย่างเป็นมิตรและมีความสุข 3) ความลงตัวกับกติกาสากล ดูแลรักษาสิ่งแวดล้อมสู่อุตสาหกรรมสีเขียว เพื่อโอกาสทางธุรกิจ มุ่งสู่ความเป็นกลางทางคาร์บอนตบใจไทย ไทยและประชาคมโลก และ</p> <p>4) การกระจายรายได้สู่ชุมชนที่ตั้ง ด้วยการกระจายรายได้ และสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชนได้มีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น โดยการบูรณาการทำงานในทุกกลุ่มงานของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด มุ่งเน้นกลุ่มเป้าหมายเป็นผู้ประกอบการโรงงานอุตสาหกรรม เทคโนโลยีขั้นสูง และอุตสาหกรรมสีเขียว รวมทั้งการวิจัยพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมในประเทศ เพื่อให้เป็นเครื่องมือในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจและยกระดับศักยภาพการแข่งขันของประเทศ ส่งเสริมการผลิตและการใช้พลังงานสะอาด และพลังงานหมุนเวียน เพื่อให้สอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาเศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน การสานต่อนโยบาย Carbon Neutrality เพื่อให้ประเทศไทยเป็นผู้นำของอาเซียน ในด้านการลดการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์สู่ชั้นบรรยากาศ วิสาหกิจชุมชน ประชาชนที่อยู่รอบโรงงานอุตสาหกรรม และได้กำหนดให้สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดดำเนินการ ดังนี้</p> <p>1) จัดกิจกรรมสัมมนาแลกเปลี่ยนเรียนรู้ทางวิชาการในหัวข้อเกี่ยวกับ กฎระเบียบ การรายงานข้อมูล และการเชื่อมโยง 4 มิติ ตามแนวคิด MIND</p> <p>2) กิจกรรมส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการ SME วิสาหกิจชุมชน ประกอบด้วย</p> <ul style="list-style-type: none"> - การออกเยี่ยม ติดตามผลการดำเนินการสำรวจและวิเคราะห์ศักยภาพอุตสาหกรรมในจังหวัด - การให้คำปรึกษาแนะนำเบื้องต้น - การให้คำปรึกษาเชิงลึก การให้บริการ ความช่วยเหลือ บ่มเพาะส่งเสริมอาชีพชุมชนรอบโรงงาน เพื่อให้ครบถ้วนทุกมิติ

หัวข้อ	รายละเอียด
3. วัตถุประสงค์ของโครงการ	<p>1) เพื่อพัฒนาและส่งเสริมศักยภาพของอุตสาหกรรมในระดับจังหวัดให้สอดคล้องกับนโยบาย และยุทธศาสตร์ของประเทศ รัฐบาล กระทรวง อุตสาหกรรมและจังหวัด</p> <p>2) เพื่อให้เกิดการส่งเสริม สนับสนุนในการพัฒนาศักยภาพอุตสาหกรรม ด้านการจัดการสิ่งแวดล้อมรอบโรงงานอุตสาหกรรม ด้านการสร้างองค์ความรู้สู่การพัฒนาอุตสาหกรรมสีเขียว ด้านการลดการปล่อยก๊าซคาร์บอน ด้านการใส่ใจในการใช้พลังงานทางเลือก ด้านการพัฒนาบรรจุภัณฑ์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ด้านการบริหารทรัพยากรให้เกิดความคุ้มค่า ด้านการผลักดันนโยบายของภาครัฐในการสร้างการรับรู้การใช้นวัตกรรม ด้านการบูรณาการความปลอดภัยโรงงานร่วมกับชุมชนและท้องถิ่น ด้านการสร้างมาตรฐานกระบวนการผลิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม</p>
4. ผลผลิต และผลลัพธ์ของโครงการ	<p>ผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรม และผู้ผลิตอุตสาหกรรมชุมชน ที่เข้าร่วมโครงการไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 นำความรู้ ประสบการณ์ การส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพไปใช้ประโยชน์</p>
5. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	<p>ผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรมสามารถปฏิบัติตามกฎหมายกฎระเบียบอย่างถูกต้อง</p>
6. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	<p>ประเด็นการพัฒนาของจังหวัด : ประเด็นที่ 2. ยกระดับขีดความสามารถในการผลิตด้านการเกษตร แปรรูป และตลาดสินค้าเกษตรอย่างครบวงจรควบคู่กับการพัฒนาอุตสาหกรรมสะอาดและพลังงานทางเลือก</p> <p>แนวทางการพัฒนาที่ 12 ส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมของจังหวัดกระบี่ เข้าสู่อุตสาหกรรมสะอาดมีมาตรฐาน เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม สอดคล้องกับ BCG MODEL</p>
7. ระยะเวลา	<p>ปีงบประมาณ พ.ศ.2569 - 2570</p>
8. กิจกรรมที่สำคัญ	<p>1) กิจกรรมออกเยี่ยม สสำรวจและวิเคราะห์ศักยภาพอุตสาหกรรมในจังหวัด ทั้งในด้านการเชื่อมโยง 4 มิติ ตามแนวคิด MIND โครงสร้างพื้นฐานเศรษฐกิจและแนวโน้ม</p> <p>2) การพัฒนาอุตสาหกรรมในจังหวัดสำหรับนำไปประเมินองค์ความรู้ที่นำไปถ่ายทอดและให้คำปรึกษาแนะนำ</p> <p>3) กิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ทางวิชาการ กฎระเบียบ และแนวคิดการเชื่อมโยง 4 มิติ ตามแนวคิด MIND (จัดแบบ Online หรือ Onsite) เพื่อสร้างโอกาสในการพัฒนาความรู้และเสริมสร้างทักษะการบริหาร</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
	<p>จัดการธุรกิจอุตสาหกรรมของประกอบการในระดับจังหวัดให้มีโครงสร้างการผลิตที่สามารถรองรับการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจโลกอย่างยั่งยืน ด้วยการบริหารจัดการธุรกิจให้มีผลผลิตสูงขึ้น</p> <p>4) ให้คำปรึกษาแนะนำเบื้องต้นและเชิงลึกเฉพาะทาง (ข้อกฎหมายเบื้องต้น/ข้อมูลการประกอบการอุตสาหกรรม และผู้ประกอบการ SME วิชาชีพชุมชน การแนะนำเรื่องมาตรฐาน) การส่งเสริมและพัฒนาการประกอบธุรกิจ ให้กับผู้ประกอบการ อุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม และผู้ผลิต อุตสาหกรรมชุมชนทุกประเภทการผลิตในจังหวัด โดยอาจบูรณาการร่วมกับ กลุ่มโรงงานอุตสาหกรรม ศูนย์ภาคฯ นักวิชาการ ภาครัฐหรือข่ายในการออก เยี่ยมพบปะ และให้คำปรึกษาแนะนำ</p> <p>5) ให้บริการความช่วยเหลือ บ่มเพาะ ส่งเสริมอาชีพชุมชนรอบโรงงาน เพื่อสร้างรายได้ให้กับชุมชน เช่น แนะนำการออกแบบบรรจุภัณฑ์ แนะนำการออกแบบตราสัญลักษณ์ เป็นหน่วยงานหลักในการดำเนินการ จำนวน 50 ราย</p> <p>6) จัดจ้างเจ้าหน้าที่ตำแหน่งนักวิเคราะห์นโยบายและแผน เพื่อดำเนินการตามแนวทางการดำเนินกิจกรรมของโครงการ และติดตามการดำเนินกิจกรรม</p> <p>7) บริหารโครงการ การกำกับและติดตามประเมินผล</p>
9. งบประมาณ	369,000 บาท (สามแสนหกหมื่นเก้าพันบาทถ้วน)
10. ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดกระบี่

หัวข้อ	รายละเอียด
1. ชื่อโครงการ	โครงการป็นนักรูกริกอุตสาหกรรมคุ่มชุน (MIND STAR)
2. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	<p>ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม ได้มุ่งเน้นการสร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ เพื่อให้การเติบโตของประเทศเป็นการเติบโตที่ยั่งยืนโดยทุกคนได้รับประโยชน์อย่างทั่วถึงและเป็นธรรม สอดคล้องกับแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็น (16) เศรษฐกิจฐานรากและแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2566 - 2570) หมวดหมายที่ 7 ไทยมีวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เข้มแข็ง มีศักยภาพสูงและสามารถแข่งขันได้โดยมุ่งเน้นปรับโครงสร้างเศรษฐกิจฐานรากและเสริมสร้างเศรษฐกิจฐานรากให้มีความเข้มแข็ง การสร้างเสริมสภาพแวดล้อมและกลไกที่เหมาะสมต่อการประกอบธุรกิจ ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยเพิ่มรายได้ให้กับผู้ประกอบการเศรษฐกิจฐานราก ให้มีความสำคัญกับผู้ประกอบการและชุมชนในการนำความรู้และทรัพยากรในพื้นที่มาผลิตเป็นสินค้าและบริการ เพื่อเพิ่มศักยภาพของเศรษฐกิจฐานราก ผู้ประกอบการและชุมชนโดยรอบให้สามารถสร้างอาชีพและกระจายรายได้สู่ชุมชน จึงได้ขับเคลื่อนการดำเนินการส่งเสริมพัฒนาศักยภาพ และยกระดับขีดความสามารถธุรกิจอุตสาหกรรมตามแนวทางอุตสาหกรรมวิถีใหม่สู่ความยั่งยืน ด้วยการ “ป็นนักรูกริกอุตสาหกรรมคุ่มชุน” โดยการเสริมสร้างสภาพแวดล้อมและกลไกที่ส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากให้มีความเข้มแข็งพัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดย่อม หรือวิสาหกิจขนาดกลาง หรือผู้ประกอบการรายย่อย ทั้งในด้านการพัฒนาทักษะการเป็นผู้ประกอบการ การจัดการตลาดหรือการขาย การพัฒนาผลิตภัณฑ์ สินค้าและบริการของชุมชน</p>
3. วัตถุประสงค์ของโครงการ	<p>เพื่อถ่ายทอดองค์ความรู้และพัฒนาผู้ประกอบการคุ่มชุน ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของผู้ประกอบการในพื้นที่ ให้สามารถต่อยอดการพัฒนาสินค้า/ผลิตภัณฑ์และบริการชุมชนให้มียอดขายหรือรายได้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องโดยการสร้างนักรูกริกอุตสาหกรรมคุ่มชุนต้นแบบ นำไปสู่การเชื่อมโยงและสร้างเครือข่ายและความร่วมมือทางธุรกิจต่อไป</p>
4. ผลผลิต และผลลัพธ์ของโครงการ	<p>ผู้ประกอบการได้รับการส่งเสริมและพัฒนาองค์ความรู้ในการดำเนินธุรกิจคุ่มชุนมีรายได้หรือผลิตภาพเพิ่มขึ้น เฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ 10</p>
5. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	<p>ผู้ประกอบการธุรกิจ สามารถประกอบกิจการได้อย่างต่อเนื่อง</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
6. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	ประเด็นการพัฒนาของจังหวัด : ประเด็นที่ 2. ยกระดับขีดความสามารถในการผลิตด้านการเกษตร แปรรูป และตลาดสินค้า เกษตรอย่างครบวงจรควบคู่กับการพัฒนาอุตสาหกรรมสะอาดและพลังงานทางเลือก แนวทางการพัฒนาที่ 12 ส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมของจังหวัดกระบี่ เข้าสู่อุตสาหกรรมสะอาดมีมาตรฐาน เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม สอดคล้องกับ BCG MODEL
7. ระยะเวลา	ปีงบประมาณ พ.ศ.2569 - 2570
8. กิจกรรมที่สำคัญ	1 กิจกรรมสำรวจคัดเลือกกลุ่มเป้าหมายที่มีการดำเนินกิจการที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมหรือช่วยเหลือชุมชนในพื้นที่ จำนวน 20 คน 2 กิจกรรมฝึกอบรมให้สอดคล้องกับความต้องการของกลุ่มเป้าหมายในพื้นที่ พร้อมคัดเลือกผู้ประกอบการที่มีความโดดเด่นเข้าร่วมกิจกรรมการพัฒนา นักธุรกิจอุตสาหกรรมชุมชนต้นแบบ จำนวน 20 คน 3 กิจกรรมติดตามและประเมินผล พร้อมเก็บข้อมูล
9. งบประมาณ	64,600 บาท (หกหมื่นสี่พันหกร้อยบาทถ้วน)
10. ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดกระบี่

หัวข้อ	รายละเอียด
1. ชื่อโครงการ	โครงการยกระดับผลิตภัณท์สินค้าเกษตรอุตสาหกรรมสู่ธุรกิจตลาดสมัยใหม่ (OPOAI-C NEXT STEP)
2. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	<p>กระทรวงอุตสาหกรรม มุ่งเน้นการดำเนินงานตามนโยบายที่ให้ความสำคัญต่อการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลิตผลทางการเกษตรของประเทศ โดยมีเป้าหมายเพื่อเพิ่มผลิตภัณท์มวลรวมในประเทศในสาขาเกษตร และผลิตภาพการผลิตของภาคเกษตร โดยให้ความสำคัญกับการยกระดับความสามารถในการแข่งขัน ควบคู่กับการสร้างความมั่นคงทางอาหารและสร้างรายได้ให้กับประเทศ โดยอาศัยจุดเด่นทั้งเอกลักษณ์และความโดดเด่นของสินค้าเกษตร รวมถึงการใช้ประโยชน์จากความหลากหลายทางชีวภาพของไทย พร้อมทั้งประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรม และภูมิปัญญาในการพัฒนาและสร้างมูลค่าสินค้าเกษตรตลอดจนการบริหารจัดการระบบนิเวศตลอดห่วงโซ่การผลิต ตั้งแต่การผลิต การแปรรูป การตลาด การบริโภค รวมถึงด้านโลจิสติกส์ และการเชื่อมโยงไปยังภาคการผลิตอื่น เช่น การท่องเที่ยวและบริการ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ สร้างการเจริญเติบโตอย่างมีเสถียรภาพ และกระจายรายได้ให้กับภาคเกษตรของไทย</p> <p>ดังนั้นจึงต้องส่งเสริมและยกระดับผู้ประกอบการผ่านการนำองค์ความรู้ และแนวคิดการบริหารจัดการภาคอุตสาหกรรม รวมถึง การใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรม ตลอดจน ความคิดสร้างสรรค์ และการตลาดที่ทันสมัย เพื่อเพิ่มผลิตภาพการผลิต (Productivity) มาต่อยอดเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้ผลิตผลทางการเกษตร และสร้างรายได้ให้กับวิสาหกิจชุมชนกลุ่มเกษตรกร เพื่อส่งเสริมเศรษฐกิจระดับชุมชนท้องถิ่นให้มีความเข้มแข็ง มีศักยภาพในการแข่งขันและสามารถพึ่งพาตนเองได้ นำไปสู่การเป็นนักธุรกิจเกษตร/ ผู้ประกอบการ Strat Up/ SMEs ต่อไป</p>
3. วัตถุประสงค์ของโครงการ	<ol style="list-style-type: none"> 1. เพื่อสร้างเสริมองค์ความรู้และการพัฒนาผลิตภัณท์สินค้าเกษตรแปรรูปด้วยเทคโนโลยีหรือนวัตกรรม พร้อมบรรจุภัณท์และ/หรือฉลากสินค้าที่สร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลิตผลทางการเกษตร 2. เพื่อส่งเสริมและพัฒนายกระดับศักยภาพผู้ประกอบการให้มีความพร้อมในการประกอบธุรกิจ 3. เพื่อสร้างและเชื่อมโยงเครือข่ายความร่วมมือทางธุรกิจให้แก่ผลิตภัณท์สินค้าเกษตรแปรรูปที่มีผลิตภาพและสามารถนำไปสู่การจำหน่ายในเชิงพาณิชย์ได้

หัวข้อ	รายละเอียด
4. ผลผลิต และผลลัพธ์ของโครงการ	<p>ผลผลิต (Output)</p> <ol style="list-style-type: none"> สมาชิกกลุ่มเกษตรกร/ กลุ่มวิสาหกิจชุมชนการเกษตร/ กลุ่มสหกรณ์การเกษตร /ผู้ประกอบการเกษตรแปรรูป ได้รับองค์ความรู้เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม ให้กับผลิตผลทางการเกษตร พัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ด้วยเทคโนโลยีหรือนวัตกรรม พร้อมบรรจุภัณฑ์และ/หรือฉลากสินค้า <p>ผลลัพธ์ (Outcome)</p> <ol style="list-style-type: none"> ผลิตภัณฑ์สินค้าเกษตรแปรรูปที่ผ่านการพัฒนาสามารถสร้างรายได้ให้กับกลุ่มเป้าหมาย เพิ่มขึ้นจากเดิมไม่น้อยกว่าร้อยละ 10
5. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	ผู้ประกอบการที่ผ่านการคัดเลือกมีรายได้เพิ่มขึ้น
6. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	<p>ประเด็นการพัฒนาของจังหวัด : ประเด็นที่ 2. ยกระดับขีดความสามารถในการผลิตด้านการเกษตร แปรรูป และตลาดสินค้า เกษตรอย่างครบวงจรควบคู่กับการพัฒนาอุตสาหกรรมสะอาดและพลังงานทางเลือก</p> <p>แนวทางการพัฒนาที่ 12 ส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมของจังหวัด กระบี่ เข้าสู่อุตสาหกรรมสะอาดมีมาตรฐาน เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม สอดคล้องกับ BCG MODEL</p>
7. ระยะเวลา	ปีงบประมาณ พ.ศ.2569 - 2570
8. กิจกรรมที่สำคัญ	<ol style="list-style-type: none"> ส่งเสริมองค์ความรู้ให้กับกลุ่มเป้าหมาย เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลิตผลทางการเกษตร พัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ด้วยเทคโนโลยี/นวัตกรรมที่เหมาะสม
9. งบประมาณ	188,000 บาท (หนึ่งแสนแปดหมื่นแปดพันบาทถ้วน)
10. ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดกระบี่

หัวข้อ	รายละเอียด
1. ชื่อโครงการ	กองทุนพัฒนาเอสเอ็มอีตามแนวประชารัฐ
2. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	กองทุนพัฒนาเอสเอ็มอีตามแนวประชารัฐ มีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมสนับสนุน และให้ความช่วยเหลือด้านเงินทุนและเพิ่มช่องทางการเข้าถึงแหล่งเงินทุนให้กับเอสเอ็มอีที่มีศักยภาพ เพื่อสนับสนุนการส่งเสริมและพัฒนาผู้ประกอบการให้มีศักยภาพและขีดความสามารถสูงขึ้น และเพื่อสนับสนุนและดำเนินงานอื่น ๆ ที่เป็นการแก้ไขปัญหาและพัฒนาผู้ประกอบการที่คณะกรรมการบริหารพิจารณาเห็นสมควร โดยกองทุนเป็นแหล่งเงินทุนในการลดอุปสรรคและเพิ่มช่องทางการเข้าถึงแหล่งเงินทุน รวมถึงสนับสนุน ส่งเสริม และพัฒนาผู้ประกอบการที่เป็นนิติบุคคลให้มีศักยภาพและขีดความสามารถสูงขึ้น สามารถต่อยอดพัฒนาธุรกิจได้อย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน
3. วัตถุประสงค์ของโครงการ	1. เพื่อสร้าง SMEs ดีที่เข้มแข็งบนฐานนวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัล 2. เพื่อช่วยให้ SMEs เข้าถึงแหล่งเงินทุน และมีความสามารถด้านการแข่งขัน 3. เพื่อบริหารจัดการกองทุนเอสเอ็มอีอย่างมีประสิทธิภาพ และมั่นคง
4. ผลผลิต และผลลัพธ์ของโครงการ	ผู้ประกอบการ SMEs ภาคการผลิตได้รับเงินกู้อัตราดอกเบี้ย 1% ต่อปี
5. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	ผู้ประกอบการได้รับการอนุมัติเงินกู้ยืมอัตราดอกเบี้ย 1% ต่อปี
6. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนา จังหวัด/กลุ่มจังหวัด	ประเด็นการพัฒนาของจังหวัด : ประเด็นที่ 2. ยกระดับขีดความสามารถในการผลิตด้านการเกษตร แปรรูป และตลาดสินค้า เกษตรอย่างครบวงจรควบคู่กับการพัฒนาอุตสาหกรรมสะอาดและพลังงานทางเลือก แนวทางการพัฒนาที่ 12 ส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมของจังหวัด กระบี่ เข้าสู่อุตสาหกรรมสะอาดมีมาตรฐาน เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมสอดคล้องกับ BCG MODEL
7. ระยะเวลา	ปีงบประมาณ พ.ศ.2569 - 2570
8. กิจกรรมที่สำคัญ	1. ประชาสัมพันธ์ รับคำขอ พิจารณาสินเชื่อผ่านคณะกรรมการ 2. จัดจ้างเจ้าหน้าที่ประจำสำนักงานฯ
9. งบประมาณ	439,460 บาท (สี่แสนสามหมื่นเก้าพันสี่ร้อยหกสิบบาทถ้วน)
10. ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดกระบี่

หัวข้อ	รายละเอียด
1. ชื่อโครงการ	โครงการเครือข่ายอุตสาหกรรมรักษ์สิ่งแวดล้อมบนหลักการมีส่วนร่วมและธรรมาภิบาล
2. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	<p>ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2561 – 2580) ด้านการพัฒนาที่ยั่งยืน และการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ที่มุ่งเน้นให้สถานประกอบการคำนึงถึงหลักการธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อม การบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมและมลภาวะอย่างถูกต้องมีการประกอบการอย่างโปร่งใส พร้อมเปิดโอกาสให้ประชาชนและมีส่วนร่วมและเข้าถึงข้อมูล รวมทั้งการแสดงความรักรับผิดชอบต่อชุมชน สังคมและสิ่งแวดล้อม เนื่องจากปัญหาในอดีตที่โรงงานอุตสาหกรรมมักดำเนินกิจการที่อาจส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม มีการใช้ทรัพยากรอย่างสิ้นเปลือง สร้างความเดือดร้อนรำคาญให้แก่ประชาชนและชุมชนโดยรอบ รวมทั้งขาดการติดต่อสื่อสาร หรือการสร้างสัมพันธ์ระหว่างผู้ประกอบการกับประชาชนผู้อยู่อาศัยในพื้นที่ จึงส่งผลให้ประชาชนและชุมชนเกิดมุมมองด้านลบต่อการประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม รวมถึงการส่งเสริมสถานประกอบการและเครือข่ายฯ มีการดำเนินงานแบบแยกส่วน ขาดความสัมพันธ์หรือเชื่อมโยงกัน ทำให้ยากต่อการสร้างกระบวนการมีส่วนร่วมในการเฝ้าระวังและป้องกันผลกระทบร่วมกันอย่างแท้จริง</p> <p>ดังนั้น จึงต้องปรับวิธีการดำเนินงานให้มีการดูแลสถานประกอบการกิจการที่ดีตามหลักธรรมาภิบาล รวมทั้งสร้างให้เกิดการมีส่วนร่วมของประชาชนรอบโรงงานผ่านเครือข่ายความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อมเพื่อช่วยกำกับดูแลกิจการโรงงานในพื้นที่ การดูแลการปล่อยมลพิษ ให้เกิดการประกอบการที่เป็นมิตรกับชุมชน สังคมและสิ่งแวดล้อมรอบโรงงานอย่างยั่งยืนมากยิ่งขึ้น เพื่อการบริหารจัดการองค์กรอย่างถูกต้องและเหมาะสม เกิดกลไกเครือข่ายทั้งภาครัฐ เอกชน และประชาชน สร้างการมีส่วนร่วมในการเฝ้าระวังผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมหรือร่วมแก้ไขปัญหามาจากการประกอบการ รวมทั้งส่งเสริมภาพลักษณ์ที่ดีต่อภาคอุตสาหกรรม เพื่อให้สถานประกอบการและชุมชนโดยรอบสามารถอยู่ร่วมกันได้อย่างเป็นมิตรและมีความยั่งยืนต่อไป</p>
3. วัตถุประสงค์ของโครงการ	<ol style="list-style-type: none"> 1. พัฒนาองค์ความรู้การบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมและส่งเสริมการประกอบการที่ดีคู่ชุมชนด้วยการสร้างความมีส่วนร่วม 2. ส่งเสริมสถานประกอบการให้มีการดำเนินงานตามหลักธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อม

หัวข้อ	รายละเอียด
	3. พัฒนาเครือข่ายอุตสาหกรรมรักษ์สิ่งแวดล้อมเพื่อให้เกิดความร่วมมือด้านความรับผิดชอบต่อสังคมในระดับพื้นที่
4. ผลผลิต และผลลัพธ์ของโครงการ	<p>ผลผลิต (Output)</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. สถานประกอบการได้รับการถ่ายทอดองค์ความรู้จำนวน 50 คน 2. สถานประกอบการได้รับการส่งเสริมการดำเนินงานตามหลักธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อม จำนวน 1 โรงงาน 3. มีสมาชิกใหม่ในเครือข่ายอุตสาหกรรมรักษ์สิ่งแวดล้อมเพิ่มขึ้นร้อยละ 10 <p>ผลลัพธ์ (Outcome)</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. สถานประกอบการเป้าหมายดำเนินการกิจกรรมด้านความรับผิดชอบต่อสังคมในพื้นที่ร้อยละ 80 2. เกิดเครือข่ายอุตสาหกรรมรักษ์สิ่งแวดล้อม
5. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	<ol style="list-style-type: none"> 1. สถานประกอบการมีความรู้ความเข้าใจ และสามารถดำเนินงานตามหลักธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อมได้อย่างมีประสิทธิภาพ ส่งผลให้การประกอบกิจการมีความโปร่งใสและลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม 2. ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมในพื้นที่ ปฏิบัติตามกฎหมายสิ่งแวดล้อมลดจำนวนข้อร้องเรียน
6. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	<p>ประเด็นการพัฒนาของจังหวัด : ประเด็นที่ 2. ยกระดับขีดความสามารถในการผลิตด้านการเกษตร แปรรูป และตลาดสินค้า เกษตรอย่างครบวงจรควบคู่กับการพัฒนาอุตสาหกรรมสะอาดและพลังงานทางเลือก</p> <p>แนวทางการพัฒนาที่ 12 ส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมของจังหวัดกระบี่ เข้าสู่อุตสาหกรรมสะอาดมีมาตรฐาน เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม สอดคล้องกับ BCG MODEL</p>
7. ระยะเวลา	ปีงบประมาณ พ.ศ.2569 - 2570
8. กิจกรรมที่สำคัญ	<ol style="list-style-type: none"> 1. กิจกรรมสร้างและพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อม <ol style="list-style-type: none"> 1.1 การพัฒนาและถ่ายทอดองค์ความรู้ ด้านการบริหารจัดการด้านสิ่งแวดล้อมและส่งเสริมการมีส่วนร่วมและธรรมาภิบาล <ul style="list-style-type: none"> - การประชุมระดมสมองเพื่อรับฟังความคิดเห็นระหว่างภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง เช่น สถานประกอบการ ประชาชน สถาบันการศึกษา ภาครัฐ ภาคเอกชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อร่วมกันเฝ้าระวัง ป้องกัน และแก้ไขผลกระทบทางสิ่งแวดล้อมในพื้นที่

หัวข้อ	รายละเอียด
	<p>1.2 การศึกษาดูงานเครือข่ายความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อมหรือสถานประกอบการต้นแบบ ที่มีความโดดเด่นด้านการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมหรือบรรเทาผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมของชุมชน เพื่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างโรงงานกับชุมชน และส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการจัดการสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน</p> <p>1.3 การส่งเสริมกิจกรรมการมีส่วนร่วมด้านการจัดการสิ่งแวดล้อมและชุมชนอย่างยั่งยืน (CSR) ระหว่างเครือข่ายระดับจังหวัด/กลุ่มจังหวัด หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อบูรณาการและสานสัมพันธ์ในการพัฒนาระดับพื้นที่</p> <p>1.4 จัดทำฐานข้อมูลกลุ่มสมาชิกเครือข่ายอุตสาหกรรมรักษ์สิ่งแวดล้อม</p> <p>2. กิจกรรมการส่งเสริมระบบธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อมแก่สถานประกอบการ</p> <p>2.1 ให้คำปรึกษา in-house training พัฒนางค์ความรู้ด้านธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อม ประเมินสถานประกอบการหรือให้คำปรึกษาแนะนำเบื้องต้นแก่สถานประกอบการที่เข้าร่วมโครงการ ไม่น้อยกว่า 1 ครั้ง/กิจการ</p> <p>2.2 จัดตั้งคณะทำงานและประชุมและชี้แจงเกณฑ์การตรวจประเมิน โดยมีองค์ประกอบจากผู้แทนหน่วยงานภาครัฐในพื้นที่ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้แทนภาคเอกชน รวมถึงภาคประชาชน และจัดประชุมและชี้แจงเกณฑ์การตรวจประเมิน ตามหลักเกณฑ์ธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อม 7 ประการ ได้แก่ 1) ประชาชนสามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร 2) ประชาชนมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหา 3) ความโปร่งใส 4) ความรับผิดชอบต่อสังคม 5) นิติธรรม 6) ความยุติธรรม และ 7) ความยั่งยืน ไม่น้อยกว่า 1 ครั้ง/กิจการ</p> <p>2.3 จัดประชุมคณะทำงานการตรวจประเมิน เพื่อประเมินประสิทธิผลของการดำเนินงานของสถานตามหลักเกณฑ์ธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อม พร้อมสรุปผล การตรวจประเมิน ไม่น้อยกว่า 2 ครั้ง/กิจการ</p>
9. งบประมาณ	141,700 บาท (หนึ่งแสนสี่หมื่นหนึ่งพันเจ็ดร้อยบาทถ้วน)
10. ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดกระบี่

หัวข้อ	รายละเอียด
1. ชื่อโครงการ	โครงการยกระดับสถานประกอบการเพื่อเปลี่ยนผ่านภาคอุตสาหกรรมสู่การปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์
2. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	<p>ปัจจุบันนานาประเทศต่างให้ความสำคัญกับการแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมและสภาวะโลกร้อนด้วยการตั้งเป้าหมายการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก การเข้าสู่ความเป็นกลางทางคาร์บอน (Carbon Neutrality) ตลอดจนการปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์ (Net Zero Emissions) อีกทั้งยังมีการเริ่มบังคับใช้กฎหมาย กฎ ระเบียบและมาตรการด้านสิ่งแวดล้อมเพื่อเป็นอีกหนึ่งแรงขับเคลื่อนในการบรรลุเป้าหมายการแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมและสภาวะโลกร้อน เช่น การเรียกเก็บภาษีคาร์บอนข้ามแดน (Carbon Border Tax) ที่สหภาพยุโรปได้มีการดำเนินการตามกลไกการปรับราคาคาร์บอนก่อนข้ามพรมแดนของสหภาพยุโรป (EU Carbon Border Adjustment Mechanism: CBAM) ตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2566 เป็นต้นมา เพื่อให้ผู้ประกอบการและประชาชนสามารถปรับตัวไปพร้อมกันได้อย่างยั่งยืน คาดว่าจะเริ่มต้นเก็บจากผู้ผลิตสินค้าคือ สินค้าใดที่ปล่อยก๊าซคาร์บอนจะโดนจัดเก็บภาษีกับสินค้านั้นควบคู่ไปกับการสร้างแรงจูงใจให้ผู้ก่อมลพิษเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมเพื่อส่งผลกระทบต่อทั้งทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม ระบบเศรษฐกิจ และคุณภาพชีวิตของประชาชน และท้ายที่สุดแนวทางการเก็บภาษีคาร์บอนอย่างเต็มรูปแบบคงต้องเกิดขึ้นแน่นอน เพราะฉะนั้น การปรับตัวให้ธุรกิจมีความยั่งยืนจะทำให้มีความได้เปรียบทางการแข่งขัน เริ่มต้นได้ด้วยการปรับเปลี่ยนการใช้พลังงานสะอาด พยายามลดปริมาณก๊าซเรือนกระจกในกระบวนการผลิต ควรตรวจวัด Carbon Footprint ขององค์กรอยู่เสมอ ตลอดจนมุ่งเน้นการผลิตสินค้าที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เพื่อให้ตอบโจทย์ทั้งกำแพงภาษี และพฤติกรรมของผู้บริโภคยุคใหม่ที่หันมาให้ความสำคัญกับเรื่องของ ESG แต่ในทางกลับกันการบังคับใช้กฎหมาย กฎ ระเบียบ และมาตรการต่าง ๆ ดังกล่าว อาจกลายเป็นข้อจำกัด ข้อกีดกันทางการค้าที่จะส่งผลกระทบต่อภาคการส่งออกโดยตรง หากผู้ประกอบการขาดความรู้ความเข้าใจ และไม่มีการเตรียมความพร้อมเพื่อรับมือได้อย่างเหมาะสมล่าสุดประเทศไทยยังได้มีการประกาศเจตนารมณ์ที่จะยกระดับการแก้ไขปัญหาสภาพภูมิอากาศอย่างเต็มที่ ในการประชุมรัฐภาคีกรอบอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (COP 30) เพื่อขับเคลื่อนแผนปฏิบัติการลดก๊าซเรือนกระจกของประเทศเพื่อบรรลุเป้าหมายการมีส่วนร่วมที่ประเทศกำหนด (Nationally Determined Contributions: NDCs) การปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์ (Net</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
	<p>zero emissions) และการเป็นกลางทางคาร์บอน (Carbon Neutrality) ภายในปี 2050</p> <p>สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรมเป็นหน่วยงานที่ส่งเสริมกำกับ ดูแล พัฒนาศักยภาพของภาคอุตสาหกรรมไทยให้สามารถแข่งขันได้และอยู่ร่วมกับสังคมและชุมชนได้อย่างยั่งยืน เพื่อให้บรรลุผลสัมฤทธิ์ตามเป้าหมายในการส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรม จึงจำเป็นที่จะต้องมีการบูรณาการการดำเนินงานให้คำนึงถึงสิ่งแวดล้อมควบคู่ไปกับการสร้างระบบนิเวศอุตสาหกรรมที่สามารถอยู่ร่วมกับสังคมและชุมชนได้เป็นอย่างดี เพื่อขับเคลื่อนภาคอุตสาหกรรมไปสู่อุตสาหกรรมวิถีใหม่ สร้าง “อุตสาหกรรมดี อยู่คู่กับชุมชนอย่างยั่งยืน” และมีการดำเนินงานที่สอดคล้องกับประชาคมโลกในการก้าวสู่ความเป็นกลางทางคาร์บอน (Carbon Neutrality) และการปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์ (Net Zero Emissions) ในอนาคต จึงควรส่งเสริมและสร้างให้ผู้ประกอบการ สถานประกอบการ ตลอดจนวิสาหกิจชุมชนมีการดำเนินงานอย่างคำนึงถึงสิ่งแวดล้อม สอดคล้องกับแนวทางของประชาคมโลก ลดความเสี่ยงในการสร้างผลกระทบเชิงลบต่อสิ่งแวดล้อมและชุมชน รวมทั้งเพื่อให้เศรษฐกิจไทยเติบโตอย่างสมดุล มั่นคง และยั่งยืน โดยจะดำเนินการในทุกจังหวัดทั่วประเทศ</p>
<p>3. วัตถุประสงค์ของโครงการ</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. เพื่อพัฒนาให้ผู้ประกอบการ และวิสาหกิจชุมชนสามารถประกอบกิจการให้สอดคล้องกับระเบียบ กฎหมาย มาตรฐาน และกติกาสากลด้านสิ่งแวดล้อม เพื่อเปลี่ยนผ่านภาคอุตสาหกรรมสู่การปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์ (Net Zero Emissions) 2. เพื่อพัฒนาและยกระดับประสิทธิภาพการผลิตในสถานประกอบการ และวิสาหกิจชุมชนให้สามารถประยุกต์ใช้องค์ความรู้และเทคโนโลยีมุ่งสู่การประกอบการอุตสาหกรรมที่ปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์
<p>4. ผลผลิต และผลลัพธ์ของโครงการ</p>	<p>ผลผลิต (Output)</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. สถานประกอบการได้รับการถ่ายทอดองค์ความรู้เกี่ยวกับก๊าซเรือนกระจกและการเตรียมความพร้อมสู่การปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิ เป็นศูนย์ (Net Zero Emissions) จำนวน 25 คน 2. สถานประกอบการได้รับการพัฒนาและยกระดับประสิทธิภาพการผลิตในสถานประกอบการ <p>ผลลัพธ์ (Outcome)</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. สถานประกอบการที่ได้รับการพัฒนาให้มีผลิตภาพสีเขียวเพิ่มขึ้น เฉลี่ยร้อยละ 10

หัวข้อ	รายละเอียด
	2. สถานประกอบการที่ได้รับการให้คำปรึกษาแนะนำเชิงลึก จำนวน 3 กิจการ สามารถลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกได้ เฉลี่ยร้อยละ 10
5. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	สถานประกอบการที่ได้รับการให้คำปรึกษาแนะนำเชิงลึกมีการดำเนินงานที่ประยุกต์ใช้กรอบแนวคิด BCG และสามารถลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกได้ โดยอ้างอิงจากผลการเปรียบเทียบปริมาณการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ของสถานประกอบการ ก่อนเข้าร่วมโครงการและปริมาณที่คาดว่าจะลดได้หลังเข้าร่วม
6. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	ประเด็นการพัฒนาของจังหวัด : ประเด็นที่ 2. ยกระดับขีดความสามารถในการผลิตด้านการเกษตร แปรรูป และตลาดสินค้า เกษตรอย่างครบวงจรควบคู่กับการพัฒนาอุตสาหกรรมสะอาดและพลังงานทางเลือก แนวทางการพัฒนาที่ 12 ส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมของจังหวัดกระบี่ เข้าสู่อุตสาหกรรมสะอาดมีมาตรฐาน เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม สอดคล้องกับ BCG MODEL
7. ระยะเวลา	ปีงบประมาณ พ.ศ.2569 - 2570
8. กิจกรรมที่สำคัญ	<p>1. กิจกรรมพัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการ และวิสาหกิจชุมชนเพื่อเปลี่ยนผ่านภาคอุตสาหกรรมสู่การปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์</p> <p>1.1 ฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการ เพื่อส่งเสริมให้เกิดการประกอบการอุตสาหกรรมที่ดี สอดคล้องกับกฎ ระเบียบ กฎหมาย และมาตรฐานที่เป็นสากล</p> <p>2. กิจกรรมพัฒนาและยกระดับประสิทธิภาพการผลิตในสถานประกอบการ</p> <p>2.1 ให้คำปรึกษาแนะนำเชิงลึกแก่สถานประกอบการ เพื่อเตรียมความพร้อมในการรองรับผลจากสิ่งแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับมาตรฐานก๊าซเรือนกระจก</p> <ul style="list-style-type: none"> - ด้านการพัฒนาองค์ความรู้แก่สถานประกอบการในการรองรับการรับรองผลจากสิ่งแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับมาตรฐานก๊าซเรือนกระจก - ด้านการกำหนดขอบเขตของการประเมิน พร้อมสำรวจกระบวนการผลิตและกิจกรรมต่าง ๆ ที่มีการดำเนินงานภายในสถานประกอบการ - ด้านการเก็บรวบรวมข้อมูลการจัดการบัญชีรายการก๊าซเรือนกระจกของกระบวนการต่าง ๆ - ด้านการเปลี่ยนแปลงข้อมูลการจัดการบัญชีรายการก๊าซเรือนกระจกที่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม - ด้านการจัดทำเอกสารตามระบบมาตรฐาน

หัวข้อ	รายละเอียด
	<p>- ด้านการประยุกต์ใช้ระบบเอกสารและการประเมินความพร้อมเบื้องต้น (Pre-verification) พร้อมจัดทำรายงานผลการประเมินความพร้อมเบื้องต้น เพื่อขอรับรองฉลากสิ่งแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับมาตรฐานก๊าซเรือนกระจก และออกแบบขั้นตอนและหลักเกณฑ์การประเมินความพร้อมเบื้องต้น (Pre-verification)</p> <p>- ด้านการปรับปรุงแก้ไขภายหลังการประเมินความพร้อมเบื้องต้น และสนับสนุนองค์ความรู้เพื่อยื่นขอรับรองในอนาคต</p> <p>2.2 ให้คำปรึกษาแนะนำสถานประกอบการ ในการคำนวณการปล่อยก๊าซเรือนกระจก และคำนวณปริมาณการลดการปลดปล่อยก๊าซเรือนกระจกได้ ร้อยละ 10 (โดยอ้างอิงจากผลการเปรียบเทียบปริมาณการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ของสถานประกอบการก่อน-หลังเข้าร่วมโครงการ)</p> <p>2.3 ให้คำปรึกษาแนะนำสถานประกอบการในการพัฒนาให้มีผลิตภาพเพิ่มขึ้น (ต้นทุนลดลง, ลดการสูญเสีย) ไม่น้อยกว่าร้อยละ 10</p>
9. งบประมาณ	277,150 บาท (สองแสนเจ็ดหมื่นเจ็ดพันหนึ่งร้อยห้าสิบบาทถ้วน)
10. ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดกระบี่

4.2 ความเชื่อมโยงแผนปฏิบัติการของกระทรวงอุตสาหกรรม สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน แผนพัฒนาจังหวัดกระบี่ และแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดกระบี่ ประจำปี พ.ศ. 2570

	แผนปฏิบัติการกระทรวงอุตสาหกรรม	แผนปฏิบัติการสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม	แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน	แผนพัฒนาจังหวัดกระบี่	แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดกระบี่
วิสัยทัศน์	ปฏิรูปอุตสาหกรรมไทยสู่อุตสาหกรรมเศรษฐกิจที่เติบโตอย่างยั่งยืนคู่ชุมชน	ผลักดันการปฏิรูปอุตสาหกรรมเศรษฐกิจที่เติบโตอย่างยั่งยืนคู่ชุมชน	ศูนย์กลางการท่องเที่ยวเน้นคุณค่า และเกษตรแนวใหม่ เพื่อสังคมแห่งความสุข และวิถีชีวิตที่ยั่งยืน	เมืองท่องเที่ยวคุณภาพสูงและยั่งยืนระดับนานาชาติ เกษตรอุตสาหกรรมยั่งยืน สังคมน่าอยู่ เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และปรับตัวเท่าทันต่อบริบทการเปลี่ยนแปลง	ยกระดับมูลค่าทางเศรษฐกิจภาคอุตสาหกรรมที่เติบโตอย่างยั่งยืนและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมคู่ชุมชน
พันธกิจ	<ol style="list-style-type: none"> 1) ขับเคลื่อนและพัฒนาอุตสาหกรรมเศรษฐกิจให้สามารถแข่งขันได้ในตลาดโลกด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรมตามแนวอุตสาหกรรมวิถีนวัตกรรมที่เติบโตอย่างยั่งยืนคู่ชุมชน 2) พัฒนาระบบนิเวศอุตสาหกรรม (Ecosystem) เพื่อเปลี่ยนผ่านอุตสาหกรรมไทยสู่ความยั่งยืน 3) ปฏิรูปและขับเคลื่อนองค์กรด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล ยกกระดับการให้บริการอย่างมีประสิทธิภาพ โปร่งใส ตอบสนอง และเป็นมืออาชีพ 	<ol style="list-style-type: none"> 1) กำหนด ขับเคลื่อนนโยบายและแผนปฏิบัติการกระทรวงเพื่อยกระดับอุตสาหกรรมไทยสู่อุตสาหกรรมเศรษฐกิจ 2) ส่งเสริม พัฒนา กำกับ ดูแล อุตสาหกรรมในพื้นที่ให้เติบโตอย่างยั่งยืน 3) สนับสนุนปัจจัยเอื้อต่อการพัฒนาอุตสาหกรรม 4) พัฒนาระบบบริหารจัดการและการให้บริการของกระทรวงให้มีประสิทธิภาพ 	<ol style="list-style-type: none"> 1) เร่งสร้างนวัตกรรมบริการและการท่องเที่ยวที่มีมูลค่าสูง นำไปสู่การพัฒนาและสร้างรูปแบบการท่องเที่ยวสำหรับวิถีชีวิตใหม่ โดยใช้ความโดดเด่นของทรัพยากรท่องเที่ยวที่มีความหลากหลายเน้นประสบการณ์ การเรียนรู้ ผสมผสานวิถีชีวิต 2) ส่งเสริมให้พัฒนาการบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐานและความปลอดภัย โดยพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ระบบสาธารณสุข ครอบคลุม รวมทั้งพัฒนากำลังคนด้านการท่องเที่ยว และส่งเสริมด้านการตลาดประชาสัมพันธ์ในระดับโลกเพื่อยกระดับรายได้จากการท่องเที่ยว 3) ผลักดันให้เกิดการเกษตรยั่งยืน และเกษตรสมัยใหม่อย่างครบวงจรให้มีผลผลิตและมีมูลค่าสูงอย่างยั่งยืนเพื่อความมั่นคงทางอาหาร และสนับสนุนอุตสาหกรรมท่องเที่ยว 	<ol style="list-style-type: none"> 1) พัฒนาให้เป็นเมืองท่องเที่ยวคุณภาพที่เติบโตอย่างยั่งยืนในระดับนานาชาติ เชื่อมโยงกับศิลปวัฒนธรรม อัตลักษณ์ และวิถีชุมชน 2) เสริมสร้างศักยภาพเศรษฐกิจทั้งภาคการท่องเที่ยว เกษตร อุตสาหกรรมของจังหวัดให้มีคุณภาพ แข่งขันได้ มีคุณธรรม รับผิดชอบต่อสังคมและเป็นเศรษฐกิจบนฐานความรู้และปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง 3) พัฒนาคนให้มีคุณภาพ มีคุณธรรม สามารถนำความรู้และทักษะไปใช้ในการดำรงชีวิตและประกอบอาชีพได้ อย่างเต็มศักยภาพ และสามารถปรับตัวรองรับบริบทการเปลี่ยนแปลง 4) ดำรงความหลากหลายทางชีวภาพ และสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและคุณภาพสิ่งแวดล้อม 	<ol style="list-style-type: none"> 1) ส่งเสริม สนับสนุน และพัฒนาทักษะ องค์ความรู้ของผู้ประกอบการโรงงานอุตสาหกรรม และวิสาหกิจชุมชนในการใช้เทคโนโลยี และนวัตกรรมใหม่เพื่อสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจ 2) ส่งเสริม สนับสนุน พัฒนาและกำกับดูแลผู้ประกอบการโรงงานอุตสาหกรรมและเหมืองแร่ในการบริหารจัดการอุตสาหกรรมที่มีความรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อม ชุมชนและสังคมอย่างยั่งยืน 3) พัฒนาการบริหารจัดการและการให้บริการด้วยเทคโนโลยีสารสนเทศและดิจิทัลที่มีประสิทธิภาพ

	แผนปฏิบัติราชการกระทรวง อุตสาหกรรม	แผนปฏิบัติราชการสำนักงานปลัด กระทรวงอุตสาหกรรม	แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด ภาคใต้ฝั่งอันดามัน	แผนพัฒนาจังหวัดกระบี่	แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนา อุตสาหกรรมจังหวัดกระบี่
พันธกิจ	-	-	<p>4) พัฒนาและเสริมสร้างทักษะด้านต่าง ๆ เช่น การพัฒนา SME ให้เป็นผู้ประกอบการแบบ Smart Enterprise ทักษะการใช้เทคโนโลยีในการทำเกษตรรูปแบบใหม่ ๆ รวมทั้งสร้างความเข้มแข็งโดยการรวมกลุ่มการสร้างตลาดรองรับผลิตผลเกษตร ซึ่งจะสร้างรายได้ให้แก่เกษตรกรอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน</p> <p>5) พัฒนาให้อันดามันเป็นเมืองอัจฉริยะและน่าอยู่ (Andaman Smart and Livable City) โดยยกระดับโครงสร้างพื้นฐาน การคมนาคม สิ่งอำนวยความสะดวก เน้นความปลอดภัย ด้วยเทคโนโลยีล้ำสมัย และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม</p> <p>6) พัฒนาทักษะให้คนมีสมรรถนะสูงและมีความรับผิดชอบต่อสังคม กระจายรายได้ ลดความเหลื่อมล้ำ เป็นสังคมแห่งโอกาสและความเสมอภาค สร้างความเข้มแข็งให้ชุมชนและสร้างภูมิคุ้มกันทางสังคม</p> <p>7) ส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาระบบสาธารณสุข โดยใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ ป้องกันและเตรียมพร้อมรับการเปลี่ยนแปลง ต่อภัยพิบัติ และเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการภาครัฐ</p>	-	-

	แผนปฏิบัติราชการกระทรวง อุตสาหกรรม	แผนปฏิบัติราชการสำนักงานปลัด กระทรวงอุตสาหกรรม	แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด ภาคใต้ฝั่งอันดามัน	แผนพัฒนาจังหวัดกระบี่	แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนา อุตสาหกรรมจังหวัดกระบี่
ประเด็นการพัฒนา ด้านที่ 1	สร้างและส่งเสริมอุตสาหกรรม เศรษฐกิจ	บูรณาการและขับเคลื่อนนโยบาย สู่การปฏิบัติเพื่อส่งเสริมอุตสาหกรรม เศรษฐกิจในระดับพื้นที่	สนับสนุนและพัฒนาการท่องเที่ยวเน้นคุณค่าที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม	พัฒนาการท่องเที่ยวให้มีคุณภาพสูงและ ยั่งยืน เพิ่มศักยภาพให้ได้มาตรฐานสากล บนฐานวิถีท่องเที่ยวที่หลากหลายและ เชื่อมโยงการท่องเที่ยวระดับภูมิภาคและ นานาชาติ	พัฒนาขีดความสามารถ ผู้ประกอบการ หรือวิสาหกิจชุมชน นำเทคโนโลยีและนวัตกรรมใหม่มา พัฒนากระบวนการผลิต ผสมผสาน ด้วยภูมิปัญญาท้องถิ่นเพื่อสร้าง มูลค่าทางเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่อง
ประเด็นการพัฒนา ด้านที่ 2	ส่งเสริม กำกับดูแลอุตสาหกรรมสู่ การประกอบการที่ดีเติบโตอย่าง ยั่งยืนคู่ชุมชน	ส่งเสริม กำกับดูแลอุตสาหกรรมสู่ การประกอบการที่ดีเติบโตอย่าง ยั่งยืนคู่ชุมชน	ส่งเสริมการเกษตรยั่งยืนและเกษตร สมัยใหม่ให้มีประสิทธิภาพ	ยกระดับขีดความสามารถในการผลิต ด้านการเกษตร แปรรูป และตลาดสินค้า เกษตรอย่างครบวงจรควบคู่กับการ พัฒนาอุตสาหกรรมสะอาดและพลังงาน ทางเลือก	ส่งเสริมผู้ประกอบการโรงงาน อุตสาหกรรมและเหมืองแร่ในการ บริหารจัดการอุตสาหกรรมให้มี ความรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อม ชุมชนและสังคม สู่การพัฒนาที่ ยั่งยืน
ประเด็นการพัฒนา ด้านที่ 3	พัฒนาปัจจัยสนับสนุนให้เอื้อต่อการ เติบโตของอุตสาหกรรมอย่าง เข้มแข็งและยั่งยืน	พัฒนาองค์กรสู่องค์กรดิจิทัลเพื่อ ให้บริการอย่างมีประสิทธิภาพ	การพัฒนาสังคมและความมั่นคงในทุภูมิติ	พัฒนาคุณภาพชีวิตประชาชนสู่สังคม น่าอยู่ และปรับตัวเท่าทันต่อบริบทการ เปลี่ยนแปลง	พัฒนาการบริหารจัดการและการ ให้บริการ ด้วยเทคโนโลยี สารสนเทศ และดิจิทัลที่มี ประสิทธิภาพ และสร้างภาพลักษณ์ ที่ดีแก่ภาคอุตสาหกรรม
ประเด็นการพัฒนา ด้านที่ 4	-	-	-	การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน ตอบสนองการ พัฒนาเศรษฐกิจหลัก ของพื้นที่ได้อย่างมี คุณภาพต่อเนื่องและสามารถรับมือกับ ความแปรปรวนของสภาพภูมิอากาศ	-

4.3 ข้อมูลสรุปผลการดำเนินงานในปีงบประมาณ พ.ศ. 2568 ของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดกระบี่
ตามแผนพัฒนาจังหวัดกระบี่

ที่	โครงการ	งบประมาณ (บาท)	เป้าหมาย/ผลผลิต
1	<p>โครงการยกระดับและเพิ่มมูลค่ากาแฟกระบี่ ด้วยเทคโนโลยีและอัตลักษณ์สู่ตลาดสากล</p> <p>กิจกรรมที่ 1 การเพิ่มประสิทธิภาพการพัฒนาผู้ประกอบการกาแฟ</p> <p>1. รับสมัคร/ประชาสัมพันธ์โครงการโดยกลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ เกษตรกร กลุ่มวิสาหกิจชุมชน ผู้ประกอบการ SMEs จำนวน 30 ราย</p> <p>2. สัมมนาเชิงปฏิบัติการ และศึกษาดูงาน การเพิ่มประสิทธิภาพการพัฒนาผู้ประกอบการสวนกาแฟ ในระหว่างวันที่ 16 – 18 ธันวาคม 2567 ณ จังหวัดชุมพร จำนวน 1 ครั้ง ๆ ละ 3 วัน รวมจำนวน 35 คน</p> <p>กิจกรรมที่ 2 ยกระดับผู้ประกอบการและพัฒนาบรรจุภัณฑ์กาแฟกระบี่ ด้วยความภูมิปัญญาและความคิดสร้างสรรค์ โดยการจ้างเหมายกระดับผู้ประกอบการและพัฒนาบรรจุภัณฑ์กาแฟกระบี่ ประกอบด้วย</p> <p>1. คัดเลือกเกษตรกร กลุ่มวิสาหกิจชุมชน ผู้ประกอบการ SMEs ที่มีศักยภาพด้านกาแฟ</p> <p>2. จัดฝึกอบรมเกษตรกร กลุ่มวิสาหกิจชุมชน หรือผู้ประกอบการ SMEs ด้านการผลิต เพื่อยกระดับการพัฒนาคุณภาพการผลิตกาแฟ ไปสู่การเป็นกาแฟโรบัสต้าคุณภาพดี (Fine Robusta) จำนวน 5 ราย เมื่อวันที่ 10-11 เมษายน 2568 เวลา 08.30 – 16.30 น. ณ ห้องประชุมบุษราคัม โรงแรมกระบี่รอยัล อำเภอเมือง จังหวัดกระบี่</p> <p>3. ออกแบบบรรจุภัณฑ์ที่มีความหมายและสื่อถึงเรื่องราว (story) หรืออัตลักษณ์เด่นเชิงพื้นที่ที่สามารถสร้างการจดจำหรือความภักดีต่อผลิตภัณฑ์ จำนวน 10 รูปแบบ ๆ ละ 200 ชิ้น</p> <p>4. จัดทำสื่อและประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อต่าง ๆ เพื่อเผยแพร่ที่แสดงถึงเรื่องราว (story) หรืออัตลักษณ์เด่นเชิงพื้นที่ที่สามารถสร้างการจดจำ หรือความภักดีต่อผลิตภัณฑ์ จำนวน 10 คลิปเผยแพร่ผ่านช่อง YouTube: Upskill by blom และในรูปแบบ</p>	1,301,900	<p>1. จำนวนเกษตรกร หรือกลุ่มวิสาหกิจชุมชน หรือผู้ประกอบการ SMEs เกี่ยวกับกาแฟได้รับการพัฒนาองค์ความรู้ด้านการเพิ่มประสิทธิภาพในการผลิต จำนวน 30 ราย</p> <p>2. จำนวนเกษตรกร หรือกลุ่มวิสาหกิจชุมชน หรือผู้ประกอบการ SME เกี่ยวกับกาแฟได้รับการพัฒนาองค์ความรู้พื้นฐานด้านการผลิตกาแฟคุณภาพดี (Fine Robusta ตามมาตรฐานสากล จำนวน 5 ราย</p> <p>3. บรรจุภัณฑ์กาแฟได้รับการพัฒนา ที่แสดงถึงสิ่งบ่งชี้สามารถระบุความเป็นกาแฟกระบี่ จำนวน 10 รูปแบบ</p>

ที่	โครงการ	งบประมาณ (บาท)	เป้าหมาย/ผลผลิต
	<p>แผ่นป้ายประชาสัมพันธ์ จำนวน 10 แบบ โดยประชาสัมพันธ์ผ่าน facebook page: Krabi Robusta Coffee และส่งมอบป้ายประชาสัมพันธ์ให้กับผู้ประกอบการ</p> <p>5. จัดงานแสดงสินค้า Krabi Robusta Coffee Festival 2025 ณ ห้างสรรพสินค้าโลตัส กระบี่ จังหวัดกระบี่ ระหว่างวันที่ 18-19 สิงหาคม 2568 จำนวน 15 บูธ</p> <p>6. นำผู้ประกอบการเข้าร่วมแสดงสินค้ากาแฟที่พัฒนาและผลิตภัณฑ์กาแฟ Thailand Coffee Fest 2025 ที่อิมแพคเมืองทองธานี ระหว่างวันที่ 10-11 กรกฎาคม 2568 จำนวน 5 ราย</p>		

4.4 ข้อมูลสรุปผลการดำเนินงานในปีงบประมาณ พ.ศ. 2568 ของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดกระบี่ ตามแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดกระบี่

แนวทางการพัฒนาด้านที่ 1 พัฒนาขีดความสามารถผู้ประกอบการ หรือวิสาหกิจชุมชน นำเทคโนโลยีและนวัตกรรมใหม่มาพัฒนากระบวนการผลิต ผสมผสานด้วยภูมิปัญญาท้องถิ่นเพื่อสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่อง

ตามแนวทางการพัฒนาด้านที่ 1 ได้มีการดำเนินโครงการเพื่อให้บรรลุถึงเป้าประสงค์และเป็นไปตามตัวชี้วัดได้แก่

ที่	โครงการ	งบประมาณ (บาท)	เป้าหมาย/ผลผลิต
1	<p>โครงการปั้นนักธุรกิจอุตสาหกรรมคู่ชุมชน (MIND STAR)</p> <p>- จัดอบรมเชิงปฏิบัติการ หลักสูตร“ปั้นนักธุรกิจอุตสาหกรรมคู่ชุมชน” ในระหว่างวันที่ 23-24 ธันวาคม 2567 ณ ห้องมรกต โรงแรมกระบี่ รอยัล ตำบลปากน้ำ อำเภอเมืองกระบี่ จังหวัดกระบี่ จำนวน 33 ราย และดำเนินการคัดเลือกผู้ประกอบการที่โดดเด่น จำนวน 5 ราย โดยรายงานผลการดำเนินงานให้ กยผ. เพื่อพิจารณาต่อไป</p>	60,100	<p>- จัดอบรมเสริมสร้างองค์ความรู้ให้ผู้ประกอบการ จำนวน 30 คน</p> <p>- พิจารณาคัดเลือกผู้ประกอบการที่โดดเด่น จำนวน 5 ราย</p>
2	<p>โครงการยกระดับผลิตภัณฑ์สินค้าเกษตรอุตสาหกรรมสู่ธุรกิจตลาดสมัยใหม่ (OPOAI – C NEXT STEPS)</p> <p>1. จัดอบรมเชิงปฏิบัติการ “การเสริมสร้างองค์ความรู้เชิงปฏิบัติการ (Workshop) ด้านการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลผลิตทางการเกษตร”</p>	185,100	- จำนวน 30 คน

ที่	โครงการ	งบประมาณ (บาท)	เป้าหมาย/ผลผลิต
	<p>ณ ห้องประชุมมรกต โรงแรมกระบี่รอยัล ตำบลปากน้ำ อำเภอเมืองกระบี่ จังหวัดกระบี่ โดยมีกลุ่มเป้าหมายเข้าร่วมการอบรมฯ ประกอบด้วย เกษตรกร กลุ่มสหกรณ์การเกษตร วิสาหกิจชุมชน รวมจำนวนทั้งสิ้น 30 ราย</p> <p>2. จ้างผู้เชี่ยวชาญ จากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ ตามสัญญาเลขที่ 269/2568 ลงวันที่ 31 มีนาคม 2568 เป็นระยะเวลา 90 วัน พัฒนาผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ จำนวน 3 ผลิตภัณฑ์ ประกอบด้วย</p> <p>1) ผลิตภัณฑ์ : คุกกี้เม็ดมะม่วงหิมพานต์ผสมธัญพืช ของมะแห้งเม็ดมะม่วงหิมพานต์คั่วบ้านไร่ใหญ่</p> <p>2) ผลิตภัณฑ์ : กาแฟโรบัสต้าสกัดเย็น (Cold Brew Robusta Coffee) ของวิสาหกิจชุมชนกลุ่มแปรรูปกาแฟสตรีสดคลองท่อมเหนือ</p> <p>3) ผลิตภัณฑ์ : เค้กเครื่องปลาย่าง ของวิสาหกิจชุมชนบ้านท่าหิน</p>		<p>- พัฒนาผลิตภัณฑ์/บรรจุภัณฑ์ต้นแบบจำนวน 3 ผลิตภัณฑ์</p>
3	<p>โครงการส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของอุตสาหกรรมในภูมิภาค</p> <p>1) ลงพื้นที่เยี่ยมเยียนพบปะผู้ประกอบการ เพื่อศึกษา สืบค้นและวิเคราะห์ศักยภาพอุตสาหกรรมในจังหวัดทั้งในด้านโครงสร้างพื้นฐานและแนวโน้มการพัฒนาอุตสาหกรรมในจังหวัด จำนวน 104 ราย</p> <p>2) จัดฝึกอบรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ จำนวน 133 ราย</p> <p>3) ให้คำปรึกษาแนะนำเบื้องต้นและเชิงลึกเฉพาะทาง จำนวน 254 ราย</p> <p>4) บริการให้ความช่วยเหลือ บ่มเพาะ ผู้ประกอบการเอสเอ็มอีและผู้ผลิตชุมชนดำเนินการแล้ว จำนวน 52 ราย</p>	390,400	<p>- จำนวน 100 คน</p> <p>- จำนวน 100 คน</p> <p>- จำนวน 250 คน</p> <p>- จำนวน 50 คน</p>
4	<p>กองทุนพัฒนาเอสเอ็มอีตามแนวพระราชรัฐ</p> <p>- สินเชื่อลดโลกร้อน ยื่นคำขอ 1 ราย ได้รับสินเชื่อ -</p> <p>- สินเชื่อคงกระพัน ยื่นคำขอ 11 ราย ได้รับสินเชื่อ 4 ราย วงเงิน 8.0 ล้านบาท</p> <p>- สินเชื่อเสื่อติดปีก ยื่นคำขอ 3 ราย ได้รับสินเชื่อ -</p> <p>- ลงพื้นที่ตรวจเยี่ยมและติดตามผู้ประกอบการที่ได้รับสินเชื่อ จำนวน 50 ราย</p> <p>- ให้คำปรึกษาแนะนำ หรือแก้ไขปัญหาให้ผู้ประกอบการที่ได้รับสินเชื่อ จำนวน 25 ราย</p> <p>- ประชาสัมพันธ์แนะนำโครงการสินเชื่อกองทุนพัฒนาเอสเอ็มอีตามแนวพระราชรัฐ จำนวน 18 ครั้ง</p>	390,840	<p>- จำนวนสินเชื่อที่ได้รับการอนุมัติจากธนาคาร SME DBank</p>

ที่	โครงการ	งบประมาณ (บาท)	เป้าหมาย/ผลผลิต
	- จัดประชุมคณะกรรมการบริหารกองทุนพัฒนาเอสเอ็มอีฯ จำนวน 3 ครั้ง		
5	โครงการมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน (มผช.) (งบเบิกแทนกันจาก สมอ.) - กำหนดกลุ่มเป้าหมายในการยื่นคำขอไว้ จำนวน 40 คำขอ - มีผู้ประกอบการยื่นคำขอ จำนวน 40 คำขอ - มีการออกใบรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน จำนวน 34 ราย - ผลการตรวจสอบไม่ผ่านจำนวน 6 คำขอ - การตรวจติดตามผลคุณภาพผลิตภัณฑ์ชุมชน จำนวน 20 ราย	249,004	วิสาหกิจชุมชนที่มายื่นคำขอได้รับการรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน (มผช.) จำนวน 40 ราย
6	โครงการมาตรฐานอุตสาหกรรมเอส (งบเบิกแทนกันจาก สมอ.) 1. ออกใบรับรอง 3 ฉบับ 2. ตรวจติดตาม 2 คำขอ 3. ส่งเสริมพัฒนาผู้ประกอบการ 30 ราย	50,600	
7	โครงการสร้าง เสริม เต็มทักษะ สู่อาชีพดีพร้อม (งบเบิกแทนกันจาก กสอ.) 1. จัดการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการ “สร้าง เสริม เต็มทักษะ สู่อาชีพดีพร้อม” มีผู้เข้าร่วมการอบรมทั้งสิ้น 40 ราย ณ โรงแรมอ่าวนางปรีณซ์วิลล์ วิลล่า รีสอร์ท แอนด์ สปา ตำบลอ่าวนาง อำเภอเมืองกระบี่ จังหวัดกระบี่ 2. คัดเลือกกลุ่มเป้าหมายที่มีศักยภาพ (Success Case) จำนวน 3 คน	45,000	

แนวทางการพัฒนาที่ 2 ส่งเสริมผู้ประกอบการโรงงานอุตสาหกรรมและเหมืองแร่ในการบริหารจัดการ
อุตสาหกรรมให้มีความรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อม ชุมชนและสังคม สู่การพัฒนาที่ยั่งยืน
ตามแนวทางการพัฒนาที่ 2 ได้มีการดำเนินโครงการเพื่อให้บรรลุถึงเป้าประสงค์และเป็นไปตามตัวชี้วัด
ได้แก่

ที่	โครงการ	งบประมาณ (บาท)	เป้าหมาย/ผลผลิต
1	โครงการพัฒนาสถานประกอบการและเครือข่ายความร่วมมือด้าน สิ่งแวดล้อมตามหลักธรรมาภิบาล	145,700	1. กลุ่มเป้าหมายได้รับการถ่ายทอดองค์ความรู้ การประกอบการที่ดีสู่ ชุมชนด้วยการส่งเสริม ธรรมาภิบาลและการ จัดการสิ่งแวดล้อม จำนวน 50 คน 2.สถานประกอบการได้รับ การส่งเสริมให้ดำเนินธุรกิจ ตามหลักธรรมาภิบาล สิ่งแวดล้อม 2 กิจการ
2	โครงการเตรียมความพร้อมสถานประกอบการเพื่อเปลี่ยนผ่าน ภาคอุตสาหกรรมสู่การปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์ (Net Zero Emissions) กิจกรรมที่ 1 ยกระดับศักยภาพผู้ประกอบการ และวิสาหกิจชุมชน ให้มีการประยุกต์ใช้กรอบแนวคิด BCG ในการประกอบการ อุตสาหกรรม -อบรมให้ความรู้หัวข้อ “การจัดทำการประเมิน และการทวนสอบ คาร์บอนฟุตพริ้นท์องค์กร” และ “การขอรับรองมาตรฐาน ISO 14067/ ISO 14064-1” จำนวน 20 คน ระหว่างวันที่ 4 – 5 กุมภาพันธ์ 2568 ณ โรงแรมกระป๋องยัล ตำบลปากน้ำ อำเภอมืองกระบี่ จังหวัดกระบี่ กิจกรรมที่ 2 เตรียมความพร้อมสถานประกอบการ และวิสาหกิจ ชุมชนสู่การประกอบการอุตสาหกรรมที่ปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิ เป็นศูนย์ - จ้างเหมาบริการผู้เชี่ยวชาญจาก บริษัท สยามเจนเนอรัลเทคโนโลยี จำกัด เพื่อยกระดับศักยภาพผู้ประกอบการ และวิสาหกิจชุมชน ให้มี การประยุกต์ใช้กรอบแนวคิด BCG ในการประกอบการอุตสาหกรรม ด้วยวิธีเฉพาะเจาะจง ให้คำปรึกษาแนะนำเชิงลึกแก่บริษัท นามหงส์	200,300	1.ผู้ประกอบการ และ วิสาหกิจชุมชนได้รับการ ยกระดับให้ มีการ ประยุกต์ใช้กรอบแนวคิด BCG ในการประกอบการ อุตสาหกรรม และมีการ ดำเนินงานที่สอดคล้องกับกฎ ระเบียบ กฎหมาย มาตรฐาน และกติกาสากล ด้านสิ่งแวดล้อม เพื่อ สนับสนุนการสร้างสังคม คาร์บอนต่ำ จำนวน 20 คน 2.สถานประกอบการ/ วิสาหกิจชุมชนได้รับการ เตรียมความพร้อมในการ

ที่	โครงการ	งบประมาณ (บาท)	เป้าหมาย/ผลผลิต
	น้ำมันปาล์ม จำกัด สามารถลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกได้ร้อยละ 20		มุ่งสู่การประกอบการอุตสาหกรรมที่ปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์ผ่านการถ่ายทอดกรอบแนวคิด BCG 1 กิจกรรม 3. สถานประกอบการที่ได้รับการให้คำปรึกษาแนะนำเชิงลึกสามารถลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกได้ร้อยละ 10
3	<p>โครงการตรวจโรงงานที่มีความเสี่ยงสูงและมีผลกระทบต่อชุมชนและสิ่งแวดล้อม</p> <ul style="list-style-type: none"> - ลงพื้นที่ตรวจติดตาม กำกับการดำเนินการตรวจสอบสถานประกอบการ - การตรวจกำกับโรงงานผ่านระบบ i-Auditor จำนวน 51 โรงงาน - การตรวจกำกับโรงงานที่มีเหตุร้องเรียนแบบซ้ำซาก จำนวน 3 โรงงาน - การทวนสอบความถูกต้องของข้อมูลการระบายมลพิษอากาศจากปล่องที่ได้รับการผ่อนผันระบบ CEMs จำนวน 1 โรงงาน - จัดทรวัด/อุปกรณ์ในการตรวจโรงงานของสำนักงานฯ 	194,560	<ol style="list-style-type: none"> 1. การตรวจกำกับโรงงานผ่านระบบ Auditor จำนวน 49 โรงงาน 2. โรงงานเหตุร้องเรียนซ้ำซากได้รับการตรวจสอบตรวจวัด วิเคราะห์สารมลพิษ จำนวน 1 โรง 3. การทวนสอบความถูกต้องของข้อมูลการระบายมลพิษอากาศจากปล่องระบายที่ได้รับการผ่อนผันระบบ CEMS จำนวน 3 โรง
4	<p>โครงการเพิ่มประสิทธิภาพ การกำกับ ดูแล และส่งเสริมการประกอบการเหมืองแร่ ตามแนวอุตสาหกรรมวิถีใหม่ “เหมืองแร่ดีคู่ชุมชน”</p> <p>กิจกรรมที่ 1 การกำกับดูแลสถานประกอบการเหมืองแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐาน</p> <ul style="list-style-type: none"> - ตรวจกำกับดูแลสถานประกอบการเหมืองแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐานรวมจำนวน 99 ครั้ง 	420,430	<ol style="list-style-type: none"> 1. ตรวจกำกับดูแลสถานประกอบการเหมืองแร่และ

ที่	โครงการ	งบประมาณ (บาท)	เป้าหมาย/ผลผลิต
	<p>กิจกรรมที่ 2 ค่าเดินทางไปเสริมสร้างองค์ความรู้และศักยภาพของเจ้าหน้าที่ จำนวน 3 ครั้ง</p> <p>กิจกรรมที่ 3 การจัดฝึกอบรม/ประชุม/สัมมนา และกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ให้กับผู้ประกอบการเหมืองแร่</p> <ul style="list-style-type: none"> - จัดสัมมนาเชิงปฏิบัติการ หัวข้อ “การเพิ่มประสิทธิภาพการประกอบการเหมืองแร่ยุคใหม่ ปลอดภัย ใส่ใจชุมชน” วันที่ 15 พฤษภาคม 2568 ณ โรงแรมกระบี่รอยัล ตำบลปากน้ำ อำเภอเมืองจังหวัดกระบี่ จำนวน 36 ราย <p>กิจกรรมที่ 4 การจัดกิจกรรมศึกษาดูงานสถานประกอบการเหมืองแร่ที่ดี</p> <ul style="list-style-type: none"> - จัดอบรมและศึกษาดูงานเหมืองแร่ที่ดีการบริหารจัดการกองทุนฯ และการจัดการสิ่งแวดล้อมและอยู่ร่วมกับชุมชนอย่างยั่งยืน ระหว่างวันที่ 5 – 6 มิถุนายน 2568 ณ สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสุราษฎร์ธานี และศึกษาดูงานเหมืองแร่ดีคู่ชุมชน ณ บริษัท สุราษฎร์ผาทอง จำกัด จังหวัดสุราษฎร์ธานี จำนวน 40 ราย - มีประเด็นปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการประกอบกิจการเหมืองแร่ กลุ่มคนรักรักษากระบี่ ยื่นหนังสือคัดค้านการระเบิดภูเขาเพื่อดำเนินการกิจการแร่ในพื้นที่ 4 อำเภอ จังหวัดกระบี่ ต่อผู้ว่าราชการจังหวัดกระบี่ โดยขอลอดพื้นที่ 4 อำเภอ จังหวัดกระบี่ ออกจากแผนแม่บทการบริหารจัดการแร่ 		<p>อุตสาหกรรมพื้นฐานตามแผนงาน (48 ครั้ง)</p> <p>2. จัดฝึกอบรม/ประชุม/สัมมนา และกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ จำนวน 1 ครั้ง</p> <p>3. จัดกิจกรรมศึกษาดูงานสถานประกอบการเหมืองแร่ที่ดี จำนวน 1 ครั้ง</p>
5	<p>โครงการขับเคลื่อนการพัฒนาเชิงพื้นที่เป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ระยะที่ 3</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. คำสั่งคณะกรรมการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศจังหวัดกระบี่ ที่ 5188/2568 ลงวันที่ 15 กันยายน 2568 เรื่อง แต่งตั้งคณะผู้ตรวจประเมิน (Audit team) เพื่อทำหน้าที่ตรวจประเมินภายใน (Internal audit) 2. กรมโรงงานอุตสาหกรรม จัดอบรมทบทวนและฝึกอบรมผู้ตรวจประเมิน (Auditor) สำหรับการตรวจประเมินภายใน (Internal Audit) ผ่านทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ในระหว่างวันที่ 4 – 5 กันยายน 2568 3. กรมโรงงานอุตสาหกรรม ดำเนินกิจกรรมให้คำแนะนำการตรวจประเมินภายใน (Internal Audit) จังหวัดกระบี่ เมื่อวันที่ 11 ตุลาคม 2567 ณ สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดกระบี่ 4. ยกเลิกคำสั่งจังหวัดกระบี่และจัดทำคำสั่งใหม่ 	-	<ol style="list-style-type: none"> 1. จัดทำข้อมูลประกอบการขอรับการประเมินพื้นที่ตำบลเขาพนมเข้าสู่การเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ระดับที่ 1 (การมีส่วนร่วม) ซึ่งมีเกณฑ์ข้อกำหนดพื้นฐาน 12 ตัวชี้วัด และเกณฑ์ตัวชี้วัดระดับที่ 1 (การมีส่วนร่วม) 4 ตัวชี้วัด 2. เข้ารับการตรวจประเมินจากผู้ตรวจ

ที่	โครงการ	งบประมาณ (บาท)	เป้าหมาย/ผลผลิต
	<p>- ยกเลิกคำสั่งจังหวัดกระบี่ ที่ 612/2565 ลงวันที่ 14 กุมภาพันธ์ 2565 เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศจังหวัดกระบี่ และจัดทำคำสั่งจังหวัดกระบี่ ที่ 658/2568 ลงวันที่ 27 มกราคม 2568 เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศจังหวัดกระบี่</p> <p>- ยกเลิกคำสั่งจังหวัดกระบี่ ที่ 259/2566 ลงวันที่ 20 มกราคม 2566 เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการขับเคลื่อนอุตสาหกรรมเชิงนิเวศและเครือข่ายอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ (Eco Network) จังหวัดกระบี่ และจัดทำคำสั่งจังหวัดกระบี่ ที่ 659/2568 ลงวันที่ 27 มกราคม 2568 เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการขับเคลื่อนอุตสาหกรรมเชิงนิเวศและเครือข่ายอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ (Eco Network) จังหวัดกระบี่</p> <p>5. กรมโรงงานอุตสาหกรรม แจกกำหนดแผนงานในการเตรียมการเข้าสู่กระบวนการตรวจประเมินและรับรองการเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2568</p> <p>6. จัดประชุมการตรวจประเมินเพื่อยกระดับการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศจังหวัดกระบี่ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ เมื่อวันที่ 7 ตุลาคม 2568 ณ ห้องประชุมสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดกระบี่ โดยคณะผู้ตรวจประเมินภายในได้ร่วมกันพิจารณา ตรวจสอบความถูกต้อง ครบถ้วนของเอกสารให้สอดคล้องกับเกณฑ์ข้อกำหนดเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ และได้จัดทำรายงานผลการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศพื้นที่ตำบลเขาพนม อำเภอเขาพนม จังหวัดกระบี่ เพื่อขอรับรองการเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ระดับที่ ๑ (การมีส่วนร่วม)</p> <p>7. รายงานผลการดำเนินงานฯ ต่อผู้ว่าราชการจังหวัดกระบี่ เพื่อลงนามในแบบแจ้งความประสงค์ยื่นยื่นการขอรับการตรวจประเมินภายนอกฯ การเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ระดับที่ ๑ (การมีส่วนร่วม) พื้นที่ตำบลเขาพนม อำเภอเขาพนม จังหวัดกระบี่ ต่อกรมโรงงานอุตสาหกรรม</p>		<p>ประเมินภายในจังหวัดกระบี่</p> <p>3. แจ้งความประสงค์ยื่นยื่นการขอรับการตรวจประเมินภายนอกฯ ต่อกรมโรงงานอุตสาหกรรม</p>

ที่	โครงการ	งบประมาณ (บาท)	เป้าหมาย/ผลผลิต
6	<p>โครงการส่งเสริมและพัฒนาสถานประกอบการสู่อุตสาหกรรมสีเขียว</p> <p>- ประชาสัมพันธ์เผยแพร่การส่งเสริมและพัฒนาสถานประกอบการสู่อุตสาหกรรมสีเขียว เพื่อเชิญชวนสถานประกอบการเป้าหมายในพื้นที่จังหวัดกระบี่ ผ่านทางกลุ่มไลน์ผู้ประกอบการโรงงานจังหวัดกระบี่ ปัจจุบันจังหวัดกระบี่ มีโรงงานอุตสาหกรรมได้รับการรับรองอุตสาหกรรมสีเขียวรวม 248 ราย จากจำนวนโรงงานทั้งสิ้น 273 ราย ประกอบด้วย ระดับที่ 1 จำนวน 207 ราย ระดับที่ 2 จำนวน 28 ราย ระดับที่ 3 จำนวน 12 ราย ระดับที่ 4 จำนวน 1 ราย และระดับที่ 5 จำนวน - ราย</p>	-	<p>1. มีจำนวนโรงงานที่แจ้งประกอบการ จำนวน 273 โรงงาน</p> <p>2. โรงงานอุตสาหกรรมในพื้นที่ขอยกระดับอุตสาหกรรมสีเขียวระดับที่ 1- 5 จำนวน 248 โรงงาน คิดเป็นร้อยละ 90.84</p>

แนวทางการพัฒนาด้านที่ 3 พัฒนาการบริหารจัดการและการให้บริการ ด้วยเทคโนโลยีสารสนเทศและดิจิทัลที่มีประสิทธิภาพ และสร้างภาพลักษณ์ที่ดีแก่ภาคอุตสาหกรรม

ตามแนวทางการพัฒนาด้านที่ 3 ได้มีการดำเนินโครงการเพื่อให้บรรลุถึงเป้าประสงค์และเป็นไปตามตัวชี้วัดได้แก่

ที่	โครงการ	งบประมาณ (บาท)	เป้าหมาย/ผลผลิต
1	<p>โครงการพัฒนาและผลักดันแผนระดับที่ 3 ของกระทรวงอุตสาหกรรมและบูรณาการเชิงพื้นที่</p> <p>1. คำสั่งสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดกระบี่ แต่งตั้งคณะทำงานโครงการจัดทำแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมระดับจังหวัด ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2568</p> <p>2. จัดประชุมสัมมนาเชิงปฏิบัติการเพื่อจัดทำแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดกระบี่ ระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2566 – 2570) ฉบับทบทวน ปี พ.ศ. 2568 และจัดทำแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดกระบี่ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2568 และปี พ.ศ. 2569 ในวันที่ 10 มกราคม 2568 ณ ห้องประชุมปลายพระยา ชั้น 2 ศาลากลางจังหวัดกระบี่ จำนวน 25 คน</p> <p>3. แจงเวียนให้คณะทำงานโครงการฯ พิจารณาแก้ไขเพิ่มเติมแผนปฏิบัติการฯ</p>	12,000	<p>1. แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดกระบี่ ระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2566 – 2570) ฉบับทบทวน ปี พ.ศ. 2568</p> <p>2. แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดกระบี่ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2568</p> <p>3. แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรม</p>

ที่	โครงการ	งบประมาณ (บาท)	เป้าหมาย/ผลผลิต
	4. จัดส่งแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดกระบี่ ระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2566 – 2570) ฉบับทบทวน ปี พ.ศ. 2568 และจัดทำแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดกระบี่ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2568 และ ปี พ.ศ. 2569		จังหวัดกระบี่ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2569
2	<p>โครงการติดตามประเมินผลตามนโยบายและยุทธศาสตร์</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. รายงานแผน/ผลการดำเนินงาน ค่าเป้าหมาย/ตัวชี้วัด การใช้จ่ายงบประมาณ ตามแผน/โครงการตามแผนปฏิบัติราชการของสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม ที่ได้รับการจัดสรรงบประมาณของหน่วยงาน (สอจ.) จำนวน 12 รายงาน 2. รายงานผลการจัดเก็บค่าธรรมเนียมโรงงานและเหมืองแร่ จำนวน 12 รายงาน 3. การจัดเก็บค่าธรรมเนียมโรงงานรายปี โดยการติดตามโรงงานที่ครบชำระ/ค้างชำระค่าธรรมเนียมรายปีโรงงาน ผ่านระบบฯ ประจำเดือน 4. บันทึกข้อมูลการชำระค่าธรรมเนียมรายปีโรงงาน ผ่านทางเว็บไซต์ https://dsapp.diw.go.th/ViewID=DashTraining ระบบยื่นคำขออนุญาตประกอบกิจการโรงงานแบบดิจิทัล (FICs Digital Submission) ส่วนของการชำระค่าธรรมเนียมรายปี (ประจำปี) 5. นำส่งข้อมูลการจัดเก็บและนำเงินส่งคลังผ่านระบบการรับชำระเงินกลางของบริการภาครัฐ ผ่านระบบกรมบัญชีกลาง 6. รายงานความเคลื่อนไหวการลงทุนเศรษฐกิจในพื้นที่ จำนวน 12 รายงาน 	264,000	<ol style="list-style-type: none"> 1. รายงานแผน/ผลการดำเนินงาน ค่าเป้าหมาย/ตัวชี้วัด การใช้จ่ายงบประมาณ ตามแผน/โครงการ ที่ได้รับการจัดสรรงบประมาณของ สอจ.กระบี่ จำนวน 12 รายงาน 2. รายงาน ความเคลื่อนไหวการลงทุนเศรษฐกิจในพื้นที่ จำนวน 12 รายงาน 3. รายงานผลการจัดเก็บค่าธรรมเนียมโรงงานและเหมืองแร่ จำนวน 12 รายงาน

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดกระบี่
๑๙๖ หมู่ ๗ ตำบลไสไทย อำเภอเมืองกระบี่ จังหวัดกระบี่
โทร ๐ ๗๕๖๑ ๒๙๙๘ ต่อ ๑๒
ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ saraban_krabi@industry.go.th